பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்

1920

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

பஞ்சபாண்டவர்

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவரவர்களியற்றிய

பஞ்சபாண்டவர்

வனவாசம்

இஃது

குயப்பேட்டை

வீ. இராஜுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

பி. நா. சி. கடைகாரியம்,

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

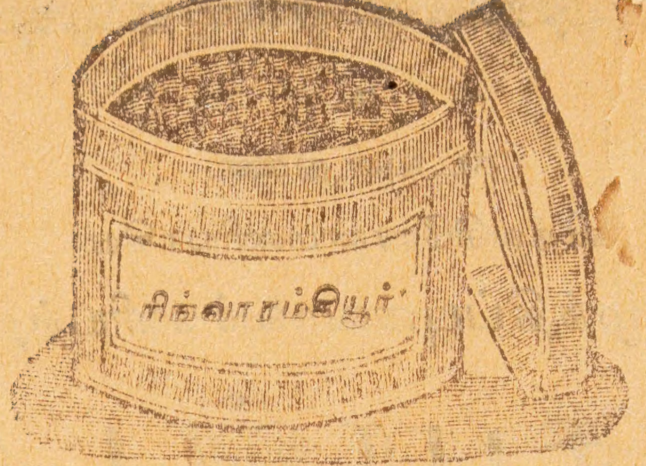
சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

சென்னை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இதன் விலை] 1920. [அணா-12.

ரிங்வாரம்கியூர் என்னும்

படைசங்காரன்.

ஐயா, உம்முடைய தேகத்தில் எந்த இடத்திலாவது மேகப்படைகள் மேககாரகப்படைகள் அழுக்குப்படைகள் சொறிப்படைகள் வண்ணான் துணி கட்டுவதினாலுண்டாகும் ஒட்டுப்படைகள் கக்கூஸ்படையென்னும் அரையிலுண்டாகும் தினவுப்படைகள் இடுப்பிலுண்டாகும் தடிப்புப்படைகள் ஆகிய எவ்வித படைகள் இருந்தாலும் எமது (படைசங்காரன்) என்னும் ஔஷதத்தில் போதுமானதை எடுத்து படையுள்ளவிடத்தை நன்றாய்ச் சொரிந்து தடவிவிட்டு மூன்றுமணி நேரம் பொருத்து சோப்பு அல்லது சீக்காய்போட்டு தேய்த்து அலம்பிவிடவும். இதுபோல இரண்டு மூன்றுவேளை மேற்சொன்னபடி செய்தால் நல்ல குணத்தைக் காணலாம். இந்த மருந்தினால் அனேக ஜெனங்கள் சுகமடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு புட்டியின் விலை ரூபா—1.

என்னுடைய பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா தபால்ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு, மதராஸ்.

துருவாசமகாரிஷிக்கு பஞ்சபாண்டவர்கள் போஜனமளித்தல்.

உ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

ஐந்துகரத்தோனே அரனார்திருமகனே
அறுமுகற்குமூத்தவனே ஆனைமுகப்பிள்ளையாரே
தொந்திவிநாயகரே தொப்பைக்கணபதியே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
மூலமுதலே நீர் முன்னடக்கவேணுமையா

ச்ரஸ்வதி தோத்திரம்.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
இந்தக்கதைசொல்வதற்கு என்கருத்தில்வாருமம்மா
தப்புகளில்லாமல் தாயே நீவாக்கருள்வாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதைக்கு பார்வதியேமுன்னிருந்து
குற்றமதுவாராமல் கொண்டணைத்துக்காருமம்மா

கதையின் வரலாறு.

முதலாவது சூரியவனம்.

காரானைக்கண்ணே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
வனவாசம்போனபின்பு மகாராஜனென்னசெய்தான்
அம்மான்சகுனியின் அருகாகத்தானழைத்து
மாயன்சகுனியின் மதிமுகத்தைதான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுசொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பா
ன், ஐவர்வனவாசம்போ யஞ்சாறுமாதமுண்டு

செத்தாரோபிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
வனம்போனபஞ்சவர்கள் மாண்டாரெனவறியேன்
அம்மான்சகுனியை அகித்துவசன்கேட்கையிலே
மாமன்சகுனியுந்தான் மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
தூதரைப்போகவிட்டு தொலைதூரமேதேடில்
வனமாய்வனங்களிலே வனவாசஞ்செய்கிறதும்
செத்ததும்பிழைத்ததும் சேதிதெரியுமென்றான்
என்றதுகேட்டவுடன் எழுந்தான்திரியோதனனும்
அங்கிருக்குந்தூதர்களை அரசுமன்னன்தானழைத்து
ஐவர்வனம்போய் அநேகநாளாச்சுதே
எந்தவனத்தி லிருக்கிறாரென்றறிந்து
ஐவர்கண்காணாதே அதிசீக்கிரம்வாரும்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகியேவாருமென்றான்
தாம்பூலம்வாங்கித் தானடந்தார்தூதுவர்கள்
கோட்டைகடந்தார்கள் கொத்தளமுந்தான்கடந்தார்
பட்டணமுந்தான்கடந்து பாரவனம்போகலுற்றார்
செந்நாய்புலிகரடி சீறும்வனங்கடந்தார்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்து
சூரியவனந்தனிலே போய்ச்சேர்ந்தார்தூதுவர்கள்
பர்ணசாலைக்குள்ளிருக்கும் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
இருக்குமிடமறிந்து ஏகிநடந்தார்கள்
வனமாய்வனங்கடந்து வாரார்களம்பலத்தே
திரியோதிரனிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்முன்பாய்
சாஷ்டாங்கமாகவேதான் சரணமிட்டார்தூதுவர்கள்
மகாராஜாமெச்சுகின்ற மன்னவரே நீர்கேளும்
சூரியவனத்திலைவர் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அரசுமன்னனேதுசொல்வான்

மாயாசகுனி புன்னவரே நீர்கேளும்
எந்தவிதம்பண்ணாலும் இறவாமல்பஞ்சவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்து யிருக்கிறார் தாரணியில்
வனவாசந்தீர்ந்து வந்தார்களாமானால்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிராச்சியங்கேட்பாரே
வாராமல்பஞ்சவரை வனத்திலேகொல்லுகைக்கு
ஆலோசனைசொல்லுமையா அம்மானெனவுரைத்தான்
மாமன்சகுனி மருமகனுக்கேதுரைப்பான்
செல்வமருமகனே திரியோதிரா அஞ்சாதே
ஐவரைக்கொல்லவென்றால் ஆலோசனைசொல்லுகிறே
ன், தேவலோகத்திற்குஞ் சினமுற்றதுருவாசர்
(அவரை) வருந்திதபசுபண்ணால் வந்திடுவாரிப்பொழு
தே, வந்தபொழுதில் வருநதிச்சரணம்சொல்லி
அடிசில்சமைத்து அமுதுபடைத்தீரானால்
போஜனமிட்டு புகழ்வேந்தேபொற்பதத்தில்
சரணமடைந்தால் சந்தோஷைப்பட்டிடுவார்
துருவாசர்தன்மகிமை சொல்லிமுடியாது
தேவராலாகாது செயிக்கமுடியாது
ஆராலுமாகாது அந்தரிஷியைஜெயிக்க
அப்படிக்கொத்தவரை அழைத்து நீரன்னமிட்டால்
சந்தோஷப்பட்டிடுவார் தபசில்பெரியவரும்
ஐவரைக்கொல்லுதற்கு அவரையனுகேட்டால்
நல்லதென்று சொன்னால் இராச்சியமுன்னுதடா
யாராலேயாகும் ஐவரைக்கொல்லவென்றால்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இராஜன்திரியோதிரனும்
உள்ளங்குளிர்ந்து உடனேகத்தனெழுந்தார்
அங்கொருவர்தானறியா தரவக்கொடியோனடந்தான்
முத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்தசைந்தான்
பூங்காவனம்புகுந்து புதுக்கங்கைநீராடி
ஸ்நானங்கள்செய்து சபதபமும்தான்முடித்து
நினைந்துசிவனை நெற்றியில்வெண்ணீரணிந்து
அரகராவென்று அள்ளியிட்டான்வெண்ணீறு

ஜலங்களைக்கொண்டு நிலங்களைச்சுத்திபண்ணி
தெற்பாசம்போட்டு திரியோதிரராஜன்
துருவாசமகாரிஷியை அருகுவரத்தானினைந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கருத்தில் நினைந்தானே
அருந்தபசுபண்ணுனே அரவக்கொடியோனும்
அப்போது அந்தரிஷி யறிந்துஞான திருஷ்டியினுல்
சர்ப்பக்கொடியோன் தபசு நிலையறிந்து
சந்தோஷமாகி தான்வருவார் அந்தரிஷி
சடையுஞ்சடைமுடியுந் தம்பிரானைப்போல
கையில்கமண்டலமும் காசாம்பரமணிந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுக்கோபியுடன்
வருகிறுரந்தரிஷி வானுலகந்தான்கடந்து
வனமாம்வனங்கடந்து வாழ்மலையுந்தான்கடந்து
திரியோதிரன்தபசு நிலைசேரவந்தரிஷி
கண்டவுடன்மன்னன் கடுகியேதானெழுந்து
மூக்காலுமன்னன் முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்றுன்
சிறந்ததுருவாசரிஷி சித்தமகிழ்ந்தேகுளிர்ந்து
என்னையழைத்ததுதானேதுகருமமென்றுர்
மனதில்நினைந்ததெல்லாம் மன்னுவுரையுமென்றுர்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் அரசுமன்னனேதுசொல்வான்
அமுதுபடைக்கவென்று அநேகநாளென்மனதில்
எண்ணியிருந்தேன்காண் இதுவேகருமமல்லால்
வாரும்மகாரிஷியே வருவீர் அமுதுசெய்வீர்
வருந்தியழைத்துவந்தான் மாளிகைவாசலிலே
வட்டமணைபோட்டு வந்திருமென்றுசொல்லி
கைக்குச்சலங்கொடுத்தான் கட்டழகன்கோமானும்
தலைவாழையிலைபோட்டுத் தண்ணீருந்தான்தெளித்தா
ன், முக்கனியுஞ்சர்க்கரையும் முன்படைத்தான் திரியோ
திரன், கட்டுவர்க்கமுடனே காவலனுந்தான்படைத்தா
ன் உண்ணுமென்று உபசாரணைபண்ணலுற்று
ன், அத்தனைபோஜனமும் அருந்திஞரந்தரிஷி

உண்டுபோசித்தாராய் உள்ளங்குளிர்ந்தாராம்
கையலம்பிக்கொண்டுமவர் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிங்காதனத்தினிலே சேர்ந்தாரேயந்தரிஷி
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
பொற்றும்பாளந்தன்னிலே புட்பமுஞ்சந்தனமும்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தான்கொடுத்தான்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே மேன்மைதுருவாசரிஷி
சர்ப்பக்கொடிபடைத்த சதிமன்னனைப்பார்த்து
(உனக்) கென்னமனதில் இஷ்டமெல்லாங்கேட்டுவிடும்
மனதில் நினைந்தவொரு வரங்கேளுந்தாரேனென்றார்
என்றுமவருரைக்கவே துரைப்பான் திரியோதிரன்
ஏதுவரந்தருவீ ரென்றுரைத்தான் திரியோதிரன்
அப்போதுமாமுனியும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வா
ர், (நீ) கோரும்வரங்களெல்லாம்கொப்பெனவேதாரே
மென்றார், அப்போதுதிரியோதிரன் ஆணழகனேது
சொல்வான், பங்காளிப்பிள்ளைகள் பஞ்சவர்களைவருண்
டு. ஐவர்வனவாசம் ஆரணியம்போனார்கள்
ஆரியன்வனத்திலேதான் இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகம்பண்ணாகி
உம்மைவருந்தினேன் உண்மையுள்ளமாமுனியே
பஞ்சவரைக்கொல்வேனென்று பரவசமாய்ச்சொல்லு
மென்றார், எந்தவகையாலும் இறக்கவகைபண்ணுமெ
ன்றான், பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
துருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிறார்வாய்திறந்து
ஏதுதானும்மைசெய்தா ரிராஜாக்கள்பஞ்சவர்கள்
எப்படிக்கொல்வேனோ னிராஜாக்கள்பஞ்சவரை
இரியனதுகேட்டு செப்புவான்வாய்திறந்து
ஆரணியந்தன்னிலே ஐவருருகிற்சென்று
போஜனங்கேட்டாலே புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரை
ஐவருக்குபோஜனங்க ளங்கேகிடையாது
வெந்தசோறுண்டு விதமறியார்பஞ்சவர்கள்
போஜனமில்லையென்றால் பொட்டெனவேசாபமிட்டு

கல்லாகமண்ணுகக் காவலரைச்செய்துவிட்டு
கடுகிவந்துசேதிசொல்லும் கனத்தரிஷியார்
போய்வாருமென்று பொருந்தவேதெண்டனிட்டான்
துருவாசமகாரிஷியுஞ் சுருக்காகவேயெழுந்து
தெண்டிகமண்டலமுஞ் செம்புலித்தோலாசனமும்
கடுகிநடந்தாரே காடுஞ்செடிநோக்கி
அல்திணைபுரந்தாண்டி ஆறுஞ்சுனைதாண்டி
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்த செடியும்வனந்திரமும்
கடுகிவருகிறர் கனத்தரிஷியவரும்
ஏழுலகையாண்ட யெம்பெருமாளிதையறிந்தார்
அடியளந்தமாயவனுர் ஆதிமூலமேதுசெய்தார்
நம்பினவரைக்காக்கும் நாராயணரெழுந்து
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்கு கனமோசம்வந்ததென்று
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வருகுதென்று
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதென்று
தோளிற்செபமாலை சோரவிட நாளாச்சே
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி யேற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
இங்கேயிருந்தோமென்றால் இறந்திடுவார்பஞ்சவர்கள்
நம்பினேமென்றவரை நாமல்லோகாக்கவேணும்
என்றுயெழுந்தாரே எம்பெருமாள்மாயவனும்
துவாரகாபுரிதாண்டி துழாய்மௌலிதான்வாரார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
சிறந்ததுருவாசருடன் சேர்ந்தாரேயெம்பெருமாள்
ஆலிங்கனம்பண்ணினர் ஆயர்பெருமாளும்
இந்தவனத்துக்கு யேதுகவையாய்ப்போறீர்
எங்கே நீர்போறீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
மாரிஷிதுருவாசர் வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வந்ததென்னயிவ்வனத்தே
பார்வேட்டையாகவே பாரவனங்கள்வந்தேன்
வனசாரியாகவே வந்தேன்காணிவ்வனத்தே

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தரிஷியேதுசொல்வார்
பஞ்சவர்களுந்தாமிருக்கும் பாரவனங்களிலே
ஐவரிருக்குமந்த அடவியிலேபோய்ச்சேர்ந்தார்
புண்ணியவானைவரையும் போஜனங்கேட்கவந்தேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எம்பெருமாளானவரும்
நாமும்வருகிறோம் ராஜாக்களைப்பார்க்க
கூடநடந்தாரே கோபாலசுவாமியவர்
இருவருமாகவே யிருண்டவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
செந்நாய்புலிகரடி சீறும்வனந்தாண்டி
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனந்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை வொசந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனந்தாண்டி
கடிகிவருகையிலே கரியமாலென்னசெய்தார்
பலாமரத்தைக்கண்டதுவும் பாரளந்தாரேதுசொல்வா
ர், மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
இந்தப்பலாயிலேதான் ஏதுக்குதவுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமல்லோ அரியரிஷியேதுசொல்வா
ர், இந்தப்பலாயிலையி லினியபோசனங்களுண்டால்
பலாயிலையிற்போசனங்கள் பண்ணவர்க்குயிட்டாலே
அமரருக்குஅற்புதங்காண் ஆர்க்குங்கிடையாது
எல்லோர்க்குங்கிட்டாது ஸ்ரீராமாவென்றுசொன்னார்
உச்சிதங்கள்தான்கேட்டு உவந்துநடக்கையிலே
அந்தவனங்கடந்து அடுத்தவனம்போகையிலே
காமதேனுப்பாலை கருங்கல்லுப்பாறையிலே
கரந்துயிருக்கிறதை கண்டார்பெருமாளும்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்கேதுரைப்பார்
மெத்தப்பெரியவரே வேணதவஞ்செய்தவரே
ஆயதவத்திற்சிறந்த துருவாசமாமுனியே
காமதேனுவின்பாலுங் காரியத்துக்காகுமோதான்
(இது) ஏதுக்குதவுங்கா ணென்றார்பெருமாளும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தமுனிவதுசொல்வார்

தேவலோகந்தன்னிலே தேவருக்குங்கிட்டாது
ஆர்க்குங்கிடையாது அமரருக்குங்கிட்டாது
(இது) எடுத்துபொசித்தாலே ஈஸ்பரருக்கற்புதங்காண்
என்றுசொன்னவார்த்தைதனை எம்பெருமாள்தான்கே
ட்டு, சந்தோஷப்பட்டுமவர் சாமிநடந்தாரே
அடுத்நவனந்தனிலே அவரிருவர்போகையிலே
தாமரைத்தடாகத்தை சாமிகண்டேதுசொல்வார்
ஐயாபெரியவரே அமரர்க்கரிதானவரே
இந்தஜலந்தானும் வதுக்குஆகுமென்ருர்
துருவாசமகாரிஷியுஞ் சொல்லுகிருர்பொட்டெனவே
தாமரைப்பொய்கையிலே ஸ்நானங்கள்செய்தாலும்
தபங்கள்ஜெபங்கள்பண்ணி தாகத்துக்குண்டாலும்
சிவனேயவனுதுஞ் செப்பமுடியாது
என்றுசொன்னவார்த்தை யெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுமப்போ சாமிநடந்தாராம்
இருவருமாகவே வகிவழிநடந்தார்
சூரியன்வனந்தனிலே சேர்ந்தாரிருவருமாய்
பர்னசாலைமேலிருந்த பஞ்சவர்கள்கண்டுவிட்டார்
மாயன்பெருமாளும் மாமுனியானவரும்
வருகிருரென்றுமந்த மகாராஜர்தானெழுந்து
திடுக்கிட்டுத்தான்பதைத்துச்சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
எதிர்கொண்டோடிவந்து இரங்கியேதெண்டனிட்டார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டார்
கடிகிமுடிகியே காட்டுத்தழையொடித்து
ஐந்தடுக்குமெத்தையதாய் ஆசனம்போட்டார்கள்
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருவருமாய்
பச்சிலைமெத்தைதனிலே பதியக்கொலுவிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கூறுவார்
திரியோதிரன்செய்த சேதிதனைக்கேட்டீரோ
நாடோடிருந்தவென்னை ராஜமன்னன்தானழைத்து
விருந்தருந்தவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்பி
வருந்தியெனையழைத்து வஞ்சனைகள்பண்ணினுனே

கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
வாரவழி[illegible]ரிலே வசிகளைத்தான்புதைத்தான்
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
வசநாபிதண்ணீர்பந்தல் வழியில்வைத்தான்மாபாவி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனே உன்னருளால்
பொற்குழிவெட்டியே பொற்சிங்காதனங்களிட்டு
கொல்லநினைத்தானே குடிகேடன்மாபாவி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுமென்றுஎங்களையுந்தானழை
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி (த்து
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
நீரிற்கழுநாட்டி நீராடிவாருமென்றான்
குளத்தில்வசிநாட்டிக் கொப்பெனவேபோங்களென்று
ன், அதுக்கும்பிழைத்தோமே அரிராமர்புண்ணியத்தா
ல், உண்ணுகிறசாதத்திலே ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டா
ன், குடிக்கிறதண்ணீரில்கொலைகாரன்நஞ்சையிட்டான்
கொல்லநினைத்தானே குடிகேடன்சத்ராதி
அதுக்கும்பிழைத்தோமே ஆண்டவனேயுன்னருளால்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
சொக்கட்டான்போட்டான்காண் சோழிவிளையாடி
பகடைசாலைபோட்டு பந்தியங்கள்பேசினான்
நாடுகளுஞ்சீமைகளும் ராச்சியமதான்பறித்தான்
தாயசீமையேழுந் துரைத்தனமுந்தான்பறித்தான்
பெருத்தவிலங்குமிட்டு பெருங்கிடங்கிலேயடைத்தான்
காற்றுநுழையாத கல்லறைக்கிடங்கிலிட்டான்
தன்னியிழுத்துவந்து தாள்விலங்குபோட்டுவிட்டான்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே
அறையிலிருந்தபெண்ணை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பாவையழகியரை
அரசர்சபைநடுவே அம்பலமேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியல்லோ துகிலுரிந்தான்மாபாவி
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாகப்பேசினனே

பாரவனவாசம் பன்னிரண்டுவருடம்வரை
ஆரணியம்போயிருந்து அப்பாலொருவருஷம்
அக்கியாதவாசம் யார்க்குந்தெரியாமல்
ஊரில்உருமாறி யொளித்திருந்துவந்தாக்கால்
காடுதிரிந்துவந்தால் காசிநகர்தாரேனென்றான்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
பாரவனவாசம் பரதேசம்வந்துவிட்டோம்
எங்கள்-பொழுதுதொலையுமோ பூமியரசாளுவமோ
என்றுதெளியுமோ எக்காலம்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தையாளுவமோ
உம்முடையதிருவுள்ளம் எப்படியோ நாமறியோம்
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாரேதருமராயர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்யேதுசொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைப்பாரொருவருண்டோ
வரும்வினைவந்தாக்கால் மடியேந்தவேண்டாமோ
ஈசனெழுதியதில் எவ்வளவுங்குறையாது
என்று-பிரியவசனத்தை பெருமாளுரைத்தாரே
நக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இந்தரிஷியாரும் யேதுகவையாகவந்தார்
என்றுமவர்கேட்க யேதுசொல்வார்மாயவரும்
வந்தவருத்தத்தை மாயவரும்கேளுமென்றார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலானதருமலிங்கம்
துருவாசமாமுனிக்குத் தெண்டஞ்சமர்ப்பிவித்து
சொல்லுவார்வாய்திறந்து சொற்பெரியதருமலிங்கம்
அடியேனைத்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
கமலபதம்நொந்திடவே கால்நடையாய்வந்திரே
செந்தாமரைப்பாதம் செம்புண்ணாய்ச்சிவந்ததுவே
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமென்றார்மாமுனியே
துருவாசமாமுனியும் சொல்லுகின்றார்வாய்திறந்து
குருகுலவங்கிஷத்தில் குந்தியார்புத்திரரே
போஜனங்கேட்கவந்தேன் புகழ்பெரியதர்மரேதான்
தேவருக்குமற்புதமாய் சிவனார்க்கும்பிரீதியாக

இப்போது போஜனங்க ளிட்டாலேயல்லாது
கல்லாய்ச் சபிப்பேனென்றார் கனத்தரிஷியாரும்
மெத்தப்பயந்தாரே வில்வேந்தர் தருமராஜர்
ஆயரைப்பார்த்துமல்லோ அனேகவிசாரமிட்டார்
மடிந்துவிடுங்காலை வந்த தியென்னசெய்வோம்
என்றுலர் புகையில் எம்பெருமானே துசொல்வார்
வீமாமதசூரியே வேல்வேந்தா வாருமென்றார்
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலை நீபறித்து
கருங்கல்லுமேலாக் காமதேனின்பாலிருக்கும்
காராம்பசும்பாலைக் கடிகியேபேர்த்தெடுத்து
தாமரைப்பொய்கையிலே ஜலங்கொண்டுவாருமென்றார்
என்றுசொல்லமாயன் எழுந்து நடந்தான்வீமன்
கடிதோடிகியே காற்றாய்ப்பறந்துவந்து
காமதேனின்பாலையவன் கடுகியேபேர்த்தெடுத்து
பருத்தவனங்களிலே பலாயிலைதான்பறித்து
தாமரைப்பொய்கையிலே ஜலங்கொண்டோடிவந்தான்
துருவாசமாமுனியே சுவாமியெழுந்திரென்றார்
கைக்குஜலங்கொடுத்து கடுகவேதருமாயர்
வட்டமிலைபோட்டு வத்திருஞ்சுவாமியென்று
பலாயிலைபோஜனங்கள் பாக்காய்ப்படைத்தார்கள்
உபசரணைபண்ணியே உண்ணுமையாசுவாமியென்றார்
போஜனத்தைமாமுனியும் பொசித்தபிரகாரம்
ஆயாசந்தீர்ந்தாரே அந்தரிஷியாரும்
கையலம்பிக்கொண்டாராம் கடுகிமகிழ்ந்தாராம்
தாம்பூலமும்வாங்கிச் சந்தனமுந்தாணணிந்து
ஐவரைக்கொல்லவந்த அந்த துருவாசரிஷி
தேவர்களருந்துகிற திவ்வியமானபோஜனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் புகழ்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
இப்படிக்கோத்தவரை எப்படிக்கொன்றிடலாம்
என்றுமனமகிழ்ந்து இராஜாக்களைவாழ்த்தி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அந்தரிஷிவாழ்த்தினர்
ஐவரையும்வாழ்த்தி ஆயரைதெண்டனிட்டு

இருங்களிருங்களென்று எழுந்து நடந்தாரே
கடிகிமுடுகியே கரியமலைதான் தாண்டி
சூரியன்வனந்தாண்டி சுருக்காகவருகுருராம்
காடுகள் தாண்டியே கரியமலைதான் தாண்டி
அஸ்தினுபுரத்தை அடுத்தாராமந்தரிஷி
திரியோதிரனிருக்குந் திருச்சபைதன்னில்வந்தார்
திரியோதிரராஜன் தெண்டனிட்டான்மாமுனியை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு ஐயாசரணமென்முன்
சிங்காதனம்போட்டு சீராகவீற்றிரென்றுன்
ஆசனத்தின்மேலாக அந்தமுனிவீற்றிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்பான்
ஐவரையுங்கொன்று அதம்பண்ணிப்போட்டீரோ
கல்லாய்ச்சபித்தீரோ கடுகியேவந்தீரோ
என்றுசொல்லிக்கேட்டானே இயலானராஜதுரை
துருவாசமாமுனிக்குத் தேர்ஷிமொழிகேளாமல்
கோபமிகக்கொண்டு கொப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஐவரையுங்கொல்லென்று அனுப்பினுய்பாதகனே
ஐவர்போலுபசரணை ஆரொருவர்செய்ததில்லை
தேவர்கள் தானருந்துந் திவ்வியமானபோஜனங்கள்
போதப்படைத்தார்கள் பொன்னடியைத்தான்வணங்கி
சரணமடைந்தார்கள் சந்தோஷமாகிவந்தேன்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அனுப்பினுய்பாதகனே
உன்னுடையவங்கிஷத்தில் ஒன்றும்விளங்காது
ஐவருடகையாலே அனர்த்தமாய்ப்போகவென்று
சாபங்கொடுத்தாரே சமர்த்துள்ளமகாமுனியும்
செப்பிநடந்தாரே தெய்வலோகந்தனிலே
துருவாசமாமுனியும் தெய்வலோகம்போனபின்பு
அப்போதிரியோதிரன் அங்கேவிசனமாய்
எண்ணுதஎண்ணமெண்ணி இருந்தான்திரியோதிரன்
ஐவருக்காகவே ஆயிருக்கும்போது
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமான்

தூயதேவுலகிருக்குந் துருவாசமாமுனியை
அரவக்கொடியோனும் அனுப்பினனும்மைக்கொல்ல
திரியோதிரன்சொற்படிக்குச் சீறுந்துருவாசமுனி
உம்மைக்-கொல்லமனதாகி கோபித்துவந்தாரே
அதுவறிந்துங்களை நான் ஆதரிக்கஇங்குவந்தேன்
அல்லாதேயாமானல் அநீதமாய்மாண்டிடுவீர்
என்றுரைக்கமாயவரும் ஏதுரைப்பார் தருமருமே
உம்மைநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிறோம்
நீரே துணையல்லால் வேறு துணையுமுண்டோ
நம்பினபேர்களையே ரட்சிக்குந்தேவனல்லோ
அடியாரைக்காக்கின்ற ஆதிபரம்பொருளே
ஏழைகளைக்காக்கின்ற எம்பெருமாளாண்டவரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமட்டும்
ஏதுவினைவருமோ எம்பெருமாளாண்டவரே
இன்னமென்னவஞ்சனையோ எம்பெருமாள்நானறியே
ன், வரும்வினையாவுக்கும் மாயவரே துணைவாரும்
அரக்குமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீ
ர், உன்மகிமையாரறிவார் உலகளந்தமாயவரே
சரணஞ்சரணமென்று தாள்பணிந்தார்பஞ்சவர்கள்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்பஞ்சவர்கள்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
ஐவர்மெல்பட்சம் அதிகப்பிரியமுமாய்
சந்தோஷப்பட்டுசுவாமி தன்னுடன்மனங்குளிர்ந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
இந்தவனந்தாண்டி இனியவன்ம்போங்களென்றார்
மற்றொருவனத்திலேதான் மன்னவரேபோங்களென்று
ர், அடுத்தவனந்தனிலே ஐவருமபோய்வாசம்பண்ணூர்
தெற்குமேற்குக்கிழக்கு சேனதூரஞ்சென்றாலும்
வடக்குதிசையிலேதான் மன்னவரேபோகவேண்டாம்
ஏதுவினைவந்தாலும் என்னை நினைத்திடுங்கள்
என்றுமவர்சொல்லி எம்பெருமாள்தானெழுந்தார்

வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போய்நடந்தார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
அழகாய்துவாரகைக்கு ஆண்டவரும்போய்நடந்தார்

முதலாவது, சூரியவனம் முற்றிற்று.

உ-வது. ராமரிஷிவனம்.

இரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுறுர்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
கோலிவைத்தசிமாடு கூடைதலையேலேவைத்தார்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
முன்னேமுசுட்டையும் முகிழ்விரிந்ததாதுவலை
பண்ணைக்கலவையும் பறட்டைபுளிக்கரனை
தின்றுதிரிகிறுர்கள் தேசாந்திரிபோலே
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அவ்வனத்திலுண்டுபண்ணுர்
எழுடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்த-வனத்திலேஐவர் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலேதான் அழகானராமரிஷி
தபசிற்பெரியவரும் தம்பிரானனவரும்
சரணங்கள்பண்ணினுலே சாதங்கமிடுவான்
போஜனங்களிட்டுமல்லோ புஷ்பங்கள்தான்கொடுப்பான், சாவிகாசாம்பராமும் கைமணியுந்தான்கொடுப்பான்
புலித்தோலுமாசனமும் பொருந்தவேதான்கொடுப்பான், சரணமடைந்து சாமிபோய்வாருமென்பான்
தாதர்பெரியவர்கள் தப்படுத்தாவைத்தாலும்
அரிராமாவென்றுசொல்லி அனந்தம்பேர்வந்தாலும்
ராமாராமாவென்றசத்தம் ராமரிஷிகேட்டாலும்
அரிகரியென்றசத்தம் அந்தரிஷிகேட்டாலும்

பாம்பாக சபிக்கப்பட்டிருந்த இராமரிஷி பாண்டவர்களை எடு
த்து விழுங்க கிருஷ்ணபகவான் எலியாக நுழைந்து விடுதலைசெய்தது

கோவிந்தாவென்றசத்தம் குருமுனிதான்கேட்டாலும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதானெழுந்து
சீறிவரும்புலிபோல் சிவ்வெனவேதானெழுந்து
கையிற்றடியெடுத்து கடியடிப்பானே
வாரியெடுத்துமவர் வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொள்வான்
அப்படியாகவே அநேகநாளிருக்கும்போது
மாயன்பெருமானும் வார்த்தையதுவறிந்து
தன்னுடெங்கிழவனைப்போல் தானேவடிவெடுத்தார்
பாத்தமுகந்திறைந்த பழுத்தமரம்போலே
தாதவடிவாக சாமிவருவாராம்
ராமரிஷியிருக்கும் நல்லவனந்தனிலே
அத்தரிஷியிருக்கும் ஆச்சிரமம்புகுந்து
ஹரிஓம்ஹரியென்று அடித்தாராந்தப்பதனை
சாரங்கபாணியென்று சங்குதனைத்தானூதினார்
அச்சத்தந்தான்கேட்டு அரியரிஷிதானெழுந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொப்பெனவேதடியெடுத்து
ஆனையின்மேலேதான் ஆண்சிங்கம்புகுந்தாப்போல்
தாதனொருவனையும் தடியாலடிக்கலுற்றான்
மாறியடித்தானே மதம்பெரியராமரிஷி
அந்த அடிபட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றார்
மறுகாலொருதரமும் மாறினான்ராமரிஷி
அவ்வடியும்பட்டுக்கொண்டு அரிகரிராமாவென்றார்
அவன்மாறியடித்தானே மாயனென்றறியாமல்
சுழட்டியடித்தானே சுவாமியென்றறியாமல்
அவ்வடியும்பட்டவுடன் அரிராமர்கோபமாகி
கண்கள்சிவந்துமல்லோ காந்தாளமுமெழும்பி
ஆகாயமாகவே வளர்ந்தாரே ஆயரங்கே
விஸ்வரூபமாகவே மேகவண்ணர்தான்வளர்ந்தார்
கண்டானேராமரிஷி கால்கைதடுமாறி
அடித்தொடையுங்காலும் அதிரவிடவிட்டென்ன
மெத்தப்பயந்து விழுந்தானடிபணிந்தான்
சுவாமிசரணமென்று தாள்பணிந்தான்ராமரிஷி

முக்காலுந்தெண்டனிட்டு முடிவணங்கிபோற்றிசெய்தான், அப்போதுமாயவரும்அருளாளரேதுசொல்வார், மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
போஜனங்கள்போடுறதும் போதப்பணியுறதும்
மயேஸ்பரரடியார்க்கு வணங்குவதேயல்லாது
எந்தனடியாரை இகழ்ச்சியாய்ப்பேசுறதும்
மாறியடித்துமே வாயாத்தம்பண்ணுறதும்
அகந்தைகள்பண்ணுறதும் ஆருமோராமரிஷி
ஆகாதகாரியங்கள் அனர்த்தங்கள்தேடிக்கொண்டீர்
இவ்வார்த்தைகேட்டுமே இயலானராமரிஷி
மெத்தபயமாகி விஷ்ணுவைத்தான்பணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து கடிகியேயேதுசொல்வான்
ஆதிசிவன்பாதம் அடியேனறிந்திருப்பேன்
ன்னுடையபாதம் ஒருக்காலும்நானறியேன்
ரடியுங்காணமல் தேவரீருன்பாதம்
;ண்டவரேயுமைக்காண அநேகநாள்தவமிருந்தேன்
ராடித்தவமிருந்துங் கோவிந்தனைக்கண்டதில்லை
கையினாலேதான் ஆயர்வுமைக்காண
ம்முடையவடியாரை உதாசினம்பண்ணுறது
)ந்தவிதமாக இருந்தேநெடுநாளாய்
ன்வினையகன்றதின்று எம்பெருமாளும்மாலே (டேன்
உன்-பாதமதைக்கண்டபோதே பாவங்கள்போக்கிவிட்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் ஆசாரம்பண்ணினான்
காயாம்புவண்ணருமே கரியமாலேதுசொல்வார்
அகந்தைகள்செய்ததில்லை அனேகபாவமுந்தனுக்கு
சாபம்பிடியுமென்றார் சௌரிபெருமாளும்
ஆயிரவருஷமட்டும் அரவமாய்ப்போகவென்றார்
தாராமுக்கன்மலைப்பாம்பாய்ச் சாபமிட்டாரெம்பெருமாள், அப்போதுராமரிஷி ஆயரையேதுகேட்பார்
எம்பெருமாளிச்சாப மெப்போதுதிருமென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அருளாளர்யேதுசொல்வார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்வாரார்கள்

வனவாசம்போனார்கள் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தருமர்தம்பிநால்வர்களைத் தானெடுத்துவிழுங்கிடுவீர்
வெற்றிமதயானை வீமனருச்சுனரை
நகுலசகாதேவர் ராஜாக்கள் நால்வரையும்
எடுத்துவிழுங்கியே இருக்கின்றவேளையிலே
அருச்சுனவில்லாலுன் அங்கம்பிளந்துவிடும்
அந்தச்சமயத்தில் அங்கேநான்வந்திருப்பேன்
நான்வந்திருந்து நற்காட்சிதாரேனென்றார்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரிட்டசாபமதால்
அரிராமர்சாபத்தால் அப்பாம்புமுண்டாச்சு
அநேகநாளாய்ப்பாம்பு அவ்வனத்திலேயிருக்கும்
அதுவறியார்பஞ்சவர்கள் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இராமரிஷிவனத்தில் இராஜாக்கள்தானிருந்தார்
பர்ணசாலையுண்டுபண்ணி பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
காயும்பழமும் கந்தமூலங்களுண்டு
ஐவருநருமங்கேதான் ஆலித்திருக்கும்போது
தெற்குமேற்குக்கிழக்கு தேடிகனிபறிப்பார்
வடக்குதிசைநோக்கி மன்னர்கள்போறதில்லை
அவ்வனத்திலேயொருநாள் அடங்காதவீமனவன்
மெத்தவகங்காரமுடன் வீமனுமங்கேநினைவாய்
கடுகியெழுந்திருந்தான் கனிகள்பறிக்கவென்று
வடக்குதிசைதனிலே மாயன்போகாதேயென்றார்
காயுங்கனியுமங்கே கடுகியேகிட்டாதோ
வேண்டியராட்சதர்கள் வேதமுனிகளுண்டோ
அவ்விடத்திலதிசயங்களெல்லாமறிவோமென்று
கடுகியெழுந்திருந்தான் கட்டழகன்வீமனவன்
சல்லடங்கள்போட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
கையில்கெதையெடுத்து கடுகியேதானடந்தான்
வடக்குதிசைநோக்கி வாரான்மதகரியான்
காயுங்கனியுமங்கே கடுகப்பழுத்திருக்கும்
அவ்விடத்திலேகனியும் அனேகம்பழுத்திருக்கும்

அருநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தைகளும்
கொச்சித்தமர்த்தையுடன் குடகுபலாப்பழமும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வண்ணப்பலாப்பழமும்
மட்டில்லாப்பழங்களெல்லாம்வனத்திலேசொரிந்திருக்
கும், அளவில்லாக்கனிகளெல்லாம் அவ்வனத்தில்தா
னிருக்கும், கண்டானேவீமனவன் கண்கள்மிகக்குளிர்
ந்தான், பார்த்தானேவீமனவன் பார்வைரெண்டுந்தா
ன்குளிர்ந்தான், அங்கேகனிகள் அநேகம்பழுத்திருக்க
மெத்தகனிகளிங்கே வேணதெல்லாந்தானிருக்க
உண்டுபிழைப்பார்களென்றல்லோவுலகளந்தார்
தின்றுபிழைப்பார்களென்றுதிருமாலும்
வடக்குத்திசைபோகாதே யென்றுரேமாயவரும்
சாமிபெருமாளவர் சந்நிதினைவைக்கண்டோமே
என்றுமனதிலெண்ணி ஏங்கிநடந்தானே
எண்ணதுமெண்ணினான் இயலானவீமனவன்
அந்தவனத்தி லவனுகவுள் நுழைந்து
மரத்தின்மேலேறினான் மதவீமராஜனவன்
உச்சியிற்கனிபறித்து உண்டுபொசித்தான்காண்
காயுங்கனிபறித்து கடுகவேதான்பொசித்தான்
வாயாரத்தின்றுமே வயிராரத்தான்பொசித்தான்
அண்ணருந்தம்பியர்க்கும் அனேகங்கனிபறிக்க
அறுநெல்லிசிறுநெல்லி அழகாந்தமர்த்தையுடன்
சோலைப்பலாக்கனியும் துய்யவிளாங்கனியும்
கிளையைவளைப்பானுங் கிள்ளியொருபழம்பறிப்பான்
செடியைவளைப்பானும் சிவந்தபழம்பறிப்பான்
அங்கேகனிக ளனேகம்பறிக்கையிலே
அடுத்தபுதரிலேதா னரவமெழுந்திருந்து
சரிந்தவனத்திலேதான் சர்ப்பமெழுந்திருந்து
மதவீமராசனை மலைப்பாம்புகண்டதுகாண்
தாராமுக்கண்மலைப்பாம்பு சந்தோஷமாகவேதான்
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மகாரியானருகில்வந்து
வாயைத்திறந்துமங்கே மதவீமனையெடுத்து

எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலானவீமனைத்தான்
பாம்பென்றுபார்த்ததில்லை பாரமதவீமன்
சர்ப்பமென்றுபார்த்ததில்லை சமர்த்துள்ளவீமனவன்
கால்கொண்டதூரமட்டுங் கடுகெனவேதானடந்தான்
விசைகொண்டதூரமட்டும் வீசிநடந்தானே
வழியுந்தெரியாமல் வந்தவிடங்காணமல்
பாதைதெரியாமல் பாம்பென்றறியாமல்
பெருங்குடல்சார்ந்துகொண்டான் பெருமாநிகர்வீமன்
அடிக்குடல்மேல்சார்ந்துகொண்டான் அந்தமதவீமன்
பாம்பென்றறிந்தானே பாரமுடிவேந்தன்
சர்ப்பமென்றறிந்தானே சமர்த்துள்ளவீமனவன்
எண்ணதுமெண்ணி இருந்துவிசாரமிட்டான்
அண்ணரைத்தம்பியரை அல்லவரைநான்பிரிந்து
கூடப்பிறந்தவரை கொற்றவரைநான்பிரிந்து
ஒக்கப்பிறந்தவரை உடப்பிறப்பைநான்பிரிந்து
மாறும்விதியின்றே வந்தேனறியாமல்
ஆசையினலேதான் ஆயர்போகாதேயென்றார்
அறியாமல்வந்திதிலகப்பட்டேனென்னசெய்வேன்
மாயன்சொற்கேளாமல் வந்துவிட்டேனிவ்வனத்தில்
அண்ணர்தருமராயர் அழுதுபுலம்புவாரே
தம்பிமாரைத்தேடியவர் தானேபுலம்புவரே
அறியாமல்வந்தே னுண்டவரேயென்னசெய்வேன்
ஆயரேகோவிந்தா ஆதிமூலம்வந்தருளும்
மாயரேகோவிந்தா மகாதேவாகாத்தருளும்
என்றுபுலம்பி யிருந்தானேவீமனவன்
தக்கபுகழுடைய தருமரவரென்னசொல்வார்
அருச்சுனன்கனிபறித்து அண்ணரண்டைவந்தபின்பு
வாய்திறந்துதருமராயர் மதிகலங்கியேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமன்கனிபறிக்க
மதவீமன்போயுமல்லோ முன்னுநெடும்போதாச்சு
போனவிடத்திலேபுதுமையொன்றும் நானறியேன்(ன்
மதவீமன்போனசெய்தி வார்த்தையொன்றுநானறியே

அண்ணனைத்தேடியே அழைத்தோடிவாராயோ
ஓடியழைத்துமே ஒருநொடியில்வாராயோ
கண்டுஅழைத்துமே கடுகெனவேவாராயோ
அப்போதுஅருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அப்படியேபோய்வாரேன் அடியேன்சரணமென்று
சரணம்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
மூக்கால்வலம்வந்து மூவொருகால்தெண்டனிட்டான்
போகவிடைதாருமென போர்விசயன்தெண்டனிட்டான்
போய்வாருமென்றுசொல்லி போகவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் விஜயபெருமாளும்
ஐல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பில்லைசமுதாடு பிருவெடுத்தஒட்டியாணம்
பட்டுகட்டிகட்டியல்லோ பாலாவுந்தான்சொருகி
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து அருச்சுனன்வாரானே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி பதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடும் செடியுமலைதான்தாண்டி
காலடியைத்தேடியல்லோ கடுகியேதான்வருவான்
பாரவனங்களிலே பார்த்தீபனும்வாரானே
அவ்வனத்திலேகனிகள் அனேகம்பழுத்திருக்கும்
கண்டானே அர்ச்சுனனும் காவலனுமேதுசொல்வான்
காலடியைக்கண்டோமே காவலனைக்காணோமே
எங்கிலுங்காணோமே இயலானவீமனைத்தான்
கூவியழைப்போமோ வென்றல்லோகொற்றவனும்
அண்ணாரேவீமாவென்று அழைத்தானேவாள்விஜயன்
கூவியழைக்கலுமே குரல்கேட்டுவீமனுக்கு
அருச்சுனன்தேடி அழைக்கிறுரென்றுசொல்லி
மாலைமுடியான் மதவீமனேதுசொல்வான்
காளையருச்சுனரே கடுங்காளைதூரநில்லும்
அருகேநீவாராதே அருச்சுனரேதூரநில்லும்
கிட்டநீவாராதே எட்டநில்லும்அருச்சுனரே

இங்கே நீவாராதே இறந்திடுவாய்தம்பியரே
தூர நில்லும்அருச்சுனரே சேரவந்தால்மோசமடா
ஏதோபெரும்பாம்பு என்னைவிழுங்கிற்றதுகாண்
அரவத்தின்வாயிலே நா னகப்பட்டுக்கொண்டேனப்பா
இனிபிழைப்பேனென்று நீ எண்ணுதேதம்பியரே
தப்பிப்பிழைப்பேனென்று எண்ணுதேதம்பியரே
மற்றும்பிழைப்பேனென்று மன்னவரேயெண்ணுதே
ஆயாசமாகாதே அண்ணருடன்சொல்லுமப்பா
மனவருத்தங்கொள்ளாதே மன்னருக்குசொல்லுமப்பா
தக்கபுகழுடைய தருமர்நமதண்ணரவர்
கவடுதெரியாதார் கள்ளமொன்றுந்தானரியார்
வெளுத்ததைப்பாலென்பார் வெள்ளமதை நீரென்பார்
பொய்சொல்லான்புண்ணியவான்புகழ்வேந்தரண்ணரு
சிந்தைகலங்காமல் தேறுதலைசொல்லுமப்பா (க்கு
மனதுகலங்காதே வார்த்தைகளைச்சொல்லுமப்பா
வனவாசந்தீர்ந்தல்லோ வையகத்தேபோனபின்பு
சேனைபரிவாரம் துரியோதிரன்பாளையத்தை
செண்டாட்டமாட்டிவைத்து சேனைகளைக்கொன்றழித்
கர்னன்சகுனியையுங் கண்டதுண்டமாகவெட்டி (து
துரியோதிரன்முதலாய்ச் சேர்ந்ததம்பி நூற்றுவரை
மற்றும்படைகளெல்லாம் மண்ணோடேசாய்த்துவிட்டு
அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி அரசாண்டிருங்களப்பா
தருமருக்குப்பட்டங்கட்டி தரணியையாண்டிடுங்கள்
எப்போதும்போலே இராச்சியத்தையாண்டிடுங்கள்
பெற்றுள்வயிற்றுதனில் இட்டேன்பெருநெருப்பை
குந்தியம்மாள்தன்வயிற்றிற் கொடியதணல்வைத்தே
எழுத்துப்படியல்லால் எவரால்விலக்கவசம் (னே
தலையிலெழுத்துத்தான் தவருதுதம்பியரே
அன்றெழுதுங்கர்த்தனவன் அழித்தெழுதப்போறதில்
விதிவசத்தையாவராலும் வெல்லவேகூடாது (லை
இனிபிழைப்பேனென்று நீ எண்ணுதேதம்பியரே
கிட்ட நீவாராதே எட்ட நில்லுந்தம்பியரே

போய்வாருமென்றனே போர்க்கடங்காவீமனவன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனன் துயரமுற்று
கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் காளையருச்சுனனர்
மெத்தச்சலித்துமே விசாரம்பெரிதாகி
அண்ணவேயென்வீமா அடியேனெருவார்த்தை
பாம்பின்வயிற்றிலே நீர் பார்வேந்தர்மாண்டதுவும்
அரவத்தின்வயிற்றிலே நீர் ஆணழகாமாண்டதுவும்
அண்ணன் தருமருடன் அடியேனெருவார்த்தை
உரைத்தேனேயானுக்கால் உள்ளமிகப்பதறி
துள்ளிப்பதைத்துயிரை துடிதுடித்துவிட்டிடுவார்
எப்படிக்குநானுரைப்பேன் என்னுடையஅண்ணவே
போகமனம்வருமோ போர்வேந்தேஅண்ணவே
உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து உயிருந்தரிப்பேனே
இப்பெரியபாம்புதனே இட்சணத்திற்கொன்றிடுவேன்
வயிற்றைக்கிழித்திடுவேன் வந்துவிடுமண்ணவே
என்றுமெழுந்தானே எழில்சேரருச்சுனனும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அம்புறாத்தூணியிலே அஸ்திரம்யெடுக்கையிலே
பாரமலைப்பாம்பு பார்த்தது அருச்சுனரை
கானமலைப்பாம்பு கண்டது அருச்சுனரை
அப்போமலைப்பாம்பு ஆவலுடன்ஓடிவந்து
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து அருகில்வந்துவாய்திறந்
வாள்விஜயனைப்பார்த்து வாயைத்திறந்துவந்து (து
எடுத்துவிழுங்கிற்று இயலாமருச்சுனரை
பார்க்குமெனுமருச்சுனரை பாம்புவிழுங்கியது
எடுத்துவிழுங்கியது ஏப்பம்விட்டுத்தானிருக்கும்
அப்போதுவில்வளைத்த அருச்சுனனுமேதுசெய்தான்
அரவத்தின்தன்வயிற்றில் அருச்சுனனுள்விழுந்தான்
அண்ணவேஅண்ணவே அடியேனும்வந்துவிட்டே
ன், உந்தனுடனுக வந்துவிட்டேனண்ணவே
நானுமிங்கேவந்துவிட்டேன் நலம்பெரியஅண்ணவே
அண்ணன் தர்மராயருக்கு ஆர்போயுரைப்பார்கள்!

எழுத்துப்படியல்லோ இருவருக்குமொன்ருச்சு
என்செய்வேனென்செய்வே னென்றுபுலம்புகையில்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
வில்விஜயாவேந்தன் விதித்தவிதியிப்படியோ
என்றுயிருவருமா யிருந்துபுலம்புகிருர்
அநேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தம்பிநகுலா நீ தாமமுடியானே
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்தேடி
போனதோரருச்சுனரை பின்னேவரக்காணேனே
இன்னம்வரக்காணேன் எதொன்றும்நானறியேன்
ஆரோடேசண்டைகள் அமரதுசெய்கிருரோ
இக்காட்டில்ராட்சதர்கள் எத்தனையோகோடியுண்டு
எவரோடேசண்டை யிடுகிருரென்றறியேன்
காணவும்போறேனே கட்டழகாதம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனே பார்மன்னரிருவர்களை
தேடியழைத்து சீர்நகுலர்வருவீரோ
பார்த்துஅழைத்துப் பரிநகுலாவருவீரோ
என்றேஉரைத்துமவர் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தான்நகுல னுமே
பட்டுதட்டிஒட்டியாணம் பசும்பொன்னுற்சமுதாடு
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்கள்போட்டல்லவோ தட்டிவரிந்துகட்டி
கட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
தன்னுயுதங்களைத் தானெடுத்துச்சீர்நகுலன்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
செந்நாய்புலிகரடி சீரும்வனந்தாண்டி
காலடியைப்பார்த்துமல்லோ கடிகியேதேடிவாரான்
அக்கானகந்தனிலே ஆராய்ந்துதேடினபின்
அண்ணவேயென்வீமா அருச்சுனுவென்றழைத்தான்

கூவியழைத்தானே கோடைநகுலனுமே
அழைத்தகுரல்கேட்டதங்கு அருச்சுனற்குவீமனுக்கும்
வெற்றிமதயானை வீமனுமேதுசொல்வான்
ஆனுலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தம்பிநகுலா நீ தாமமுடியானே
அண்ணனையும்என்னையும் அரவம்விழுங்கினது
மலைபாம்புக்கிரையானேம் மன்னவனே தம்பியரே
கிட்டி நீவாராதே எட்டி நிலலுமென்பிறப்பே
சேர நீவாராதே தூர நில்லுமென்பிறப்பே
அண்ணருக்குச்சொல்லும் அரவம்விழுங்கினதாய்
அஸ்தினுபுரத்துக்கு அண்ணுவைக்கூட்டிபோய்
திரியோதிரனுடனே செய்திகள்சொன்னுலே
அருச்சுனரைவீமரை அரவுமுழுங்கிற்றென்றால்
மெத்தமகிழ்ந்திடுவான் விஷநாகங்கொண்டவனும்
தருமாபுரமுள்ளதெல்லாம் தருமரையாளுமென்பான்
எப்போதும்போல நீங்க ளிராச்சியத்தையாண்டிடுங்கள்
நாங்கள்இனிபிழைப்போமென் றுஎண்ணுதேதம்பியரே
போங்காணும்நகுலா நீ புத்தியுள்ளகண்மணியே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஏதுசொல்வான் நகுலனுமே
அண்ணரே நீர்கேளும் அரவத்தைக்கொல்லுகிறேன்
வெட்டியெரிகிறேன் வெளிப்படுங்களண்ணர்களே
உங்களைவிட்டெனக்குப் போகமனம்வருமோ
விட்டுப்பிரியவே வேறுமனம்வருமோ
அண்ணருடவயிற்றில் அனலைச்சொரிவேனே
சிறுவன்போய்ச்சொன்னுலே சீவனைவிட்டிடுவார்
மாளநினைப்பாரே மதிகேடுவந்துவிடும்
போகமனம்வருமோ புண்ணியரேஎந்தனுக்கு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டுயருச்சுனனேதுசொல்வான்
நீர்-தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறீரோ
நீர்-எட்டிலெழுதினதை யெடுத்தெறியப்போறீரோ
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியேந்தவேண்டுமோ
ஆயனெழுத்தவ்வளவு ஆகையால்மாண்டுவிட்டோம்

இனிநாம்பிழைப்போமென் றெண்ணாதேதம்பியரே
மற்றும்பிழைப்போமென்று மன்னவரேயெண்ணாதே
போடாநகுலாவென்று புகன்றானருச்சுனனும்
செப்புமொழிகேட்டு சீருய்நகுலனுமே
இப்பாம்பைவெட்டி யெறிகிறேனிப்போது
பாம்புகளைக்கொல்வேனென்று பட்டாவுருவிநின்றான்
பார்த்ததுஅப்பாம்பு பாரமுடிமன்னவனை
கண்திறந்துபார்த்தது கடுகமலைப்பாம்பு
வாயைத்திறந்தவனை வாரவிழுங்கினது
பாம்பின்வயிற்றிலேதான் பரிநகுலன்போய்விழுந்தான்
அண்ணாவேயென்னையும் அரவம்விழுங்கிற்றென்றான்
என்னையுங்கூட எடுத்துவிழுங்கிற்றென்றான்
உங்களுடைகை ஒருவனுஞ்சேர்ந்தேனென்றான் (ம்
மூவருக்குமொரெழுத்தாய் முடிந்ததேயென்னசெய்வோ
அண்ணரைத்தம்பியரே ஆரணங்கைகையைவிட்டோம்
என்றுபுலம்பியே இருக்கின்றவேளையிலே
வில்லாளிபார்த்தனுமே வீமனுமங்கேதுசொல்வான்
அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாமல் இங்கேவந்தீர்தம்பியரே
வந்தயிடந்தனிலே வல்வினையைக்கண்டீரோ
என்றுமவர்கள்சொல்லி இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படிக்காகவேதா னிருக்கின்றவேளையிலே
அநேகநாழிகைசென்றபின்பு அழகானதர்மலிங்கம்
மெத்தவிசாரப்பட்டு வெகுவாய்மனங்கலங்கி
சகாதேவனைப்பார்த்து தருமருரைக்கலுற்றார்
வீமன்கனிபறிக்கப்போய் வெகுநேரமாச்சுதப்பா
அழைத்தோடிவாருமென்று அருச்சுனரைபோகவிட
அருச்சுனன்தேடிப்போய் அநேகநெடும்போதாச்சு
போனதோரருச்சுனனும் பின்புவரக்காணேனே
நகுலர்களைப்போகவிட்டு ராஜாக்களைபாருமென்றேன்
காளைநகுலனுமே கடுகவரக்காணேனே
செத்தார்பிழைத்தாரோ செய்திதெரியவில்லை

அண்ணர்களேயென்றுசொல்லி அலறிப்புலம்பினான்
அழுதகுரல்கேட்டு அம்மவரேதுசொல்வார்
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறீரோ
எட்டிலெழுதினதை எடுத்தெறியப்போறீரோ
ஈசனெழுதியதில் எள்ளளவுங்குறையாது
சொல்லாதேதம்பி நீ சுருக்காயெழுந்திரென்றா
பேசாதேதம்பி நீ பேரப்பிழையும்வையகத்தில்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதுசொலவான்சகாதேவன்
உங்களைப்-பார்த்து நடக்கவேதான் பாவிமனம்வருமோ
கண்டுநடக்கவேதான் காலைமனம்வருமோ
பொருத்து நடக்கவேதான் போகமனம்வருமோ
இப்பாம்பைக்கொன்றிடுவேன் இயலானராஜர்களே
பாம்புதனைகொல்லுகிறேன் பாருமென்றுவாளெடுத்தா
ன், என்றுவுருவினான் இளையசகாதேவன்
கத்திவுருவையிலே கண்டது அப்பாம்பு
கண்டதுமலைப்பாம்பு கணிதநூற்கோமானை
வாயைத்திறந்தது வாரிவிழுங்கினது
எடுத்துவிழுங்கினது இளையசகாதேவனையும்
அப்போசகாதேவன் ஆணலழுதுமன்னன்
என்னையும்விழுங்கினது என்னுடையஅண்ணாவே
உங்களுடனாக ஒருவனும்வந்துவிட்டேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகரேதுசொல்வார்
என்வார்த்தைதள்ளி இருந்தீரேதம்பியரே
நால்வருக்கும்ஒரெழுத்து நான்முகனெழுதிவைத்தான்
அண்ணர்தர்மராஜாவை அல்லவருங்கையைவிட்டோ
ம், ஆட்டிதுரோபதையை அரிவையரைக்கையைவிட்
டோம், என்றுபுலம்பியேதானிருந்தார்கள்நால்வருமே
அநேகநெடுநேரமாயபிறகாக
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
அன்னமேசொர்னமே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
தேனேமடமயிலே தித்திக்குந்தெள்ளமுதே
கன்னல்மொழியாளே கற்கண்டேசர்க்கரையே

சாந்துகழுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
கோவைக்கழுத்தியரே குங்குமப்பூமேனியரே
குங்குமமொத்தவொரு கொம்பேரிடையாளே
நெருப்பிற்பிறந்தபெண்ணே நீலவண்ணன் தங்கையரே
கைமோசம்வந்ததுவே கண்மணிகளைக்காணேன்
போகவழியறியேன் புதுமைகளொன்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதியொன்றும்நானறியேன்
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைநானறியேன்
கடுகியெழுந்திருங்காண் கானகத்தில்தேடிடுவோம்
என்றுபுலம்பி எழுந்தாரிருவருமாய்
காலடியைப்பார்த்துமே கடுகியேவாரார்கள்
தேடியேவாரார்கள் சீரானகானகத்தில்
அப்போமதவீமா ஆணழா அருச்சுனரே
தாமமுடிநகுலா தம்பிசகாதேவனெனக்
கூவிப்புலம்புகையில் குரல்கேட்டுதம்பியர்க்கு
அண்ணேல்குரல்கேட்டு அருச்சுனனேதுசொல்வான்
என்னாணும்அண்ணாவே இடையதில்லுமென்பிறப்பே
சேரநீவாராதே தூரதில்லுமென்பிறப்பே
அருகேநீவாராதே அண்ணாவேதூரதில்லும்
பாம்புவிழுங்கினது பாரவனந்தனிலே
இங்கேமலைப்பாம்பு எடுத்துவிழுங்கினது (ன்
நால்வருக்குமோரெழுத்து நான்முகனெழுதிவைத்தா
உன்-அங்கஞ்சலியாதீர் அழுதுபுலம்பாதீர்
இனிபிழைக்கபோமோமென் றெண்ணாதேஅண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானதர்மலிங்கம்
துள்ளிப்புலம்புகிறார் சொரணைதெரியாமல்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
எழுபிராயத்தில் இடும்பனைக்கொன்றாயே
பத்துபிராயத்திற் பகாசூரனைக்கொன்றாயே
அரக்குமாமாளிகையி லேவரையும்நீயெடுத்தாய்
ஐவரையுநீயெடுத்தாய அந்தப்பலனடங்கி
பாம்புக்கிரையாக இருந்தீரோபார்வேந்தா

எழுபதுலக்ஷம்யானை இழுக்கவொண்ணுக்கெதையெடு
த்து, அமரதுசெய்கின்ற ஆண்மையுள்ளவீமா நீ
மலைப்பாம்பைக்கொல்லுதற்கு மறந்தாயேவீமா நீ
சந்தனமிருபுயத்தை சாற்றுயோபூமியிலே
குங்குமமிருபுயந்தை கொள்ளையென்றுசாறுயோ
கல்லானதூணை கரையானரிக்குமோதான்
இரும்பானதூணும் இத்துவிழுமோதான்
நீமடியுங்காரியத்தை நிண்ணயத்தையானறியேன்
ஆச்சாபருவதமே அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
ஆச்சாபருவதமும் அழியும்நாளாச்சுதோ
கற்பகத்தாணுக்குக் கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கற்பகத்தாணுங் கரையுநாளாச்சுதோ
என்னையலையவிட்டு இப்பாம்புக்கிரையாணுய்
நூலார்கடுந்திரளார் நூறுபேர்மன்னர்களை
கொல்லுவேனென்றுசொன்ன கொடியசபதமெல்லாம்
மறந்தாயோதம்பி நீ மலைப்பாம்புக்கிரையாக
என்னைமறந்து நீ பிறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுபுலப்புகிருர் இயலானதருமருமே
மாரடித்துதோளடித்து மண்மேல்விழுந்தலறி
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்மூர்ச்சையானுர்
அப்போதுரோபதையும் ஆரணங்குவதுசெய்தாள்
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்துரோபதையு
ங், காட்டுத்தழையொடித்து கடுகெனவேவீசலுற்ருள்
வீசினுள்தருமருக்கு விடாய்கள்மிகத்தெளிய
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தர்புலம்புகிருர்
அப்பாடா அப்பாடா ஆணழகாதம்பியரே
காளையருச்சுனு கடுங்காளைசேவகனே
எடுக்காதவில்வளைந்து இளங்கொடியைமாலையிட்டாய்
நீர்பார்த்துமெய்தாய் நிற்றிலங்குபூமுடியாய்
அழகில்மிருந்தவரே அருச்சுனுதம்பியரே
நீமடியுங்காரியமும் நிண்ணயமும்நானறியேன்
இடதுபுயமான இயலானஅருச்சுனரே

என்னைமறந்தீரோ இப்பாம்புக்கிரையாக
உங்களைமடியவிட்டு ஒருநாழிதங்குவேனோ
கூடமடிந்திடுவேன் கொற்றவரேஉங்களுடன்
நானுமடிந்திடுவேன் ராஜர்களேஉங்களுடன்
அங்கமுருகுதையோ ஆவிதனலாருதையோ
நெஞ்சந்தனிலேயே நெருப்பாயெரியுதிப்போ
ஈரலுக்குள்ளே இருந்துதணல்பத்துதடா
தும்பியினுள்ளேயல்லோ குடவிளக்காயெரியுதடா
மனதுதரிக்கவில்லை வயிற்றெரிச்சலதிரவில்லை
உங்களைப்பறிகொடுத்து உலகத்திலிருப்பேனோ
நானுமடிந்திடுவேன் ராஜர்களேஉங்களுடன்
உங்களைப்பொசித்தபாம்பு எங்களைப்பொசியாதோ
உன்னைப்பொசித்தபாம்பு என்னைப்பொசியாதோ
என்றுமனந்தளர்ந்து எழுந்தாரேதருமலிங்கம்
மலைப்பாம்புதன்னருகே வந்துதலைகொடுத்தார்
இரங்கினார்தருமலிங்கம் என்னையும்விழுங்குமென்றார்
தாராளக்கண்மலைப்பாம்பு தள்ளிவிடுகுது
எதிரிலேவந்தாலும் இடைந்துவிடுகுது
பக்கத்தில்வந்தாலும் பார்த்துமேபோய்விடுது
தக்கபுகழுடைய தருமரவருரைப்பார்
சமர்த்துள்ளமலைப்பாம்பேதம்பியரைவிழுங்கிவிட்டாய்
என்னைவிழுங்குமென்று எதிரேதான்வந்தாலும்
என்னபாவஞ்செய்தேனோ என்னைவிலக்கிவிட்டாய்
எதாலும்பாவிநான் இருந்தாலுமாகாது
ஐயோவெனத்தருமர் அழுதுபுலம்புகிறார்
ஐய்யோமுறையோவென்று கூவிப்புலம்புகிறார்
கோராவடிவழகி துரோபதையுங்கூறுவாள்
ஆண்டவரேஜயாவே அழகுள்ளதருமரே நீர்
மாயவரை நீருமிப்போ மனதில்நினையுமென்றாள்
எம்பெருமாள்வந்தாலே எல்லாந்தெரியுமென்றாள்
அப்போதுதருமருக்கு அந்தநினைவுவந்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகானதருமலிங்கம்

மாயனைத்தானினைந்து வருந்திப்புலம்புகிறார்
மாயன்பெருமாளே வந்தருளவேண்டுமையா
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிமூலம்வாருமையா
பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்ட பாரளந்தார்எம்பெருமாள்
மச்சவடிவுகொண்ட மாயவரேநின்சரணம்
கூர்மவடிவுகொண்ட கோபாலநின்சரணம்
கல்லான அகலிகையை நல்லபெண்ணாக்கிவைத்தீர்
எல்லையளந்தீரே எதிரில்லையென்றீரே
மூலமென்றகுஞ்சரத்தை முகில்வண்ணாகாத்தீரே
இராமராய்நீபிறந்து இராவணனைச்சங்கரித்தீர்
இலங்கையழித்தீரே இராட்சதரைவென்றீரே
அறக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே ஐவரையுங்காத்தீரே
அபயமென்றதுரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்
தீர், உன்மகிமையாரறிவார் உம்பிரான்தானறிவார்
தஞ்சமென்றபஞ்சவரைத் தற்காக்கதெய்வமல்லோ
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோறோமையா
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோறோமையா
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோறோமையா
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றல்லோ மாண்டுவிட்டோ
ம், ஏழையழுதகண்ணீர் கூரியவாள்தப்பாது
நானழுதகண்ணீரும் ரய்பங்கொண்டறுக்காதா
வா!ரோகிருஷ்ணாயென் மனத்துயரந்தீராயோ
என்று-அபயம்அபயமென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அண்ணாமணிவண்ணா அடியேனுக்குதவிசெய்வாய்
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன்பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்தேன் தலைவிரிக்கநாளாச்சே
ஐவரிட்டமங்கிலியம் அழிவில்லையென்றிருந்தேன்
மங்கிலியந்தானிருந்து மண்ணில்விழநாளாச்சே
ஆரைக்கழுத்தி பரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே

செல்வங்குலேந்துதான் சீருமழிந்தேனே
ஐவருங்கைவிட்டாரே அலேந்துவிடநாளாச்சே
மங்கிலியப்பிட்சை நீ காராயோமன்னவரே
என்குறையைத்தீராயோ இங்கேநீவாராயோ
அபயக்குரலிட்டுமெங்கே அழுதாள் துரோபதையும்
மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெரிந்தாள்மண்மேலே
அப்போதுமாயவரும் ஆதிமூலந்தானறிந்தார்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
பெட்டியிலேபூஷணம் பெருமைகுலேயுதே
தோளிற்செபமாலே தோடவிழ்ந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலே கணங்குலேந்துபோகுதே
வருந்திப்புலம்புகிற மனத்துயரந்தீர்க்கவென்று
அழுதுபுலம்புகிற அத்துயரந்தீர்க்கவென்று
ஏழைகள்தன் துயரம் தீர்க்கவென்றுஎம்பெருமாள்
வாரார்பெருமாளும் வட்டமாங்கருடனேறி
துவாரகாபுரியைவிட்டு சுவாமியவர்வாராரே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலேதான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
பாதிரிமூல்லே பருத்தவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தான்தாண்டி
மூங்கிலடர்ந்திருக்கும் முல்லேவனந்தான்தாண்டி
சூரியன்தன்வனத்தைச் சுருக்காகத்தான்தாண்டி
இராமரிஷிவனத்தில் இராமரும்வந்துவிட்டார்
மாயன்வருகிறதை வழியிலேதான்பார்த்து
தருமருந்துரோபதையும் தாமெதிரேஓடிவந்தார்
தருமருந்துரோபதையுஞ் சரணமிட்டார்மாயவரை
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
அறுகால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
சிங்காதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்தானிருக்க

ஆசனம்போட்டார்கள் அரிராமர்தானிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் மெய்த்திறந்தேதுசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரும் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
அழகசுரலேது அழைக்கவந்தகாரணமேன்
வேண்டியழைத்த விபரமென்னசொல்லுமென்றார்
வருந்தியெனையழைத்த வகையதனைச்சொல்லுமென்று
வீமாருச்சுனர்கள் வேந்தர்களெங்கேயென்றார் (ர்
தம்பிமார்நால்வர்களுந் தார்வேந்தேயெங்கேயென்றார்
அழுதுபுலம்புவனேன் ஆரணங்குதுரோபதையும்
ஏதுக்காழதீர்க ளெனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
தக்கபுகழுடைய கருமாவரேதுசொல்வார்
தம்பிமார்நால்வரையும் சர்ப்பம்விழுங்கிற்றென்றார்
என்னையழைத்தவகை யெனக்கரியக்கூறுமென்றார்
தாராழக்கன்மலைப்பாம்பு தானும்விழுங்கிற்றென்றார்
தம்பியரைப்பறிகொடுத்து தரிப்பேனோபூமியிலே
மலையைப்பறிகொடுத்து மண்மேலிருப்பேனோ
அங்கம்பொறுக்குமோ அரிராமாயென்னசெய்வேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
ஆகையினாலேதான் ஆண்டவரேயுமையழைத்தேன்
என்றுரைக்கக்கான்கேட்டுஎம்பெருமாளேதுசொல்வா
ர், எழுத்தாணி தன்னை எவரால்விலக்கவசம்
தலைவிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போமோ
எட்டிலெழுதினதை எடுத்தறியப்போமோ
அன்றெழுதுங்கர்த்தாலலோ அழித்தெழுதப்போரு
ரோ, இட்டபடியொழிய எள்ளளவுங்குறையாது
வரும்வினைவந்தாலே மடியேந்தவேண்டாமோ
ஆராலேயாகுமிது ஆயுசுக்குகர்த்தருண்டோ
எவராலேயாகுமிது இவர்களைத்தானெழுப்ப
என்னாலேயேதாகும் இயலானதர்மலிங்கம்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தர்மலிங்கம்

என்றுலேயாகாதென் றேனுகழித்துவிட்டீர்
உம்மாலேயாகாத தொன்றுண்டோவையகத்தில்
எல்லாமுமதுசொல் என்றிருந்தேன்மாயவரே
தம்பிமார்தான்பிழைக்கச் சாமிநீகண்பாரும்
உடப்பிறப்புத்தான்பிழைக்க உத்தமரேகண்பாரும்
உடன்பிறப்புத்தான்பிழைக்க எம்பெருமாள்காத்தருளும்
கண்பாரிவ்வேளையெனக் கன்னனையுந்தெண்டநிட்டா
ர், புண்ணியமாய்ப்போகுதென்பெருமானைத்தெண்டநிட்
டார், அப்போதுரோபதையா ளாரணங்குவதுசெய்தா
ள், முந்தாணியேந்திநின்றுள் முருகுழலாள் துரோப
தையும்,மங்கிலியப்பிச்சையல்லோ மாயாவெனக்கருளு
ம், வாடாதமங்கிலியம் வலவாவெனக்கருளும்
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
மாயனுடபாதத்தை வணங்கித்தொழுதுநின்றுள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எம்பெருமான்மனமிரங்கி
அங்குமொருகிருஷ்ணன் ஆயிருக்கையிலே
சின்னயெலிபோலே சுவாமிவடிவுகொண்டார்
மலைப்பாம்புதன்செவியில் மாயவரும்போய்நுழைந்தார்
அருச்சுனன்வில்நாணிதனை அறுத்தாரேமாயவரும்
வில்நாணிதானறவே வில்நிமிர்ந்துவாய்கிழிந்து
நகுலன்சகாதேவன் நல்விஜயன்வீமனுமே
ராமரிஷியுடனே நன்றாய்வெளிப்பட்டார்கள்
ஐவருமாகவேதா னப்பாம்பில்வெளியானர்
மாயன்பெருமானை வந்துநமஸ்கரித்தார்
நக்கப்புகழுடைய தருமருக்குத்தெண்டனிட்டார்
நக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மன்னன்தர்மராயருமே
மனதுகுளிர்ந்தாரே மகாராஜர்தர்மலிங்கம்
துரோபதைநாயகியுஞ் சிந்தைமிகக்குளிர்ந்தாள்
மலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் மனதுமிகக்குளிர்ந்தார்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அகமுமிகக்குளிர்ந்தார்
ராமரிஷியார்க்கு நற்காட்சிதந்தாராம்

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளே துசொல்வார்
இந்தவன தாண்டி இனியவனம்போங்களென்றார்
அப்போதுதர்மலிங்கம் ஆயரைப்பார்த்துரைப்பார்
இந்தரிஷியாரு மிங்குவந்தகன்மமென்ன
வந்தகன்மமந்தனேயும் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேதுசொல்வார்
இந்தரிஷிகாரியத்தை இயம்புவேன் நீர்கேளும்
மாபாண்டிதன்னடியார் வந்தால்வணங்குவர்காண்
எத்தனடியார்கள்வந்தால் இகழ்ச்சிகள்பண்ணுறது
ஏடாகூடங்கள்பண்ணி எட்டியடிக்கிறதும்
இப்படியாகவே யிருந்தார்வெகுகாலம்
அப்போதுநாளொருநா ளங்கேவடிவெடுத்தேன்
தாதவடிவெடுத்து தப்புகொட்டிபிச்சையென்றேன்
அரிகரிராமாவென்று ஐயாவேபிட்சையென்றேன்
அப்போதுராமரிஷி அவசரமாயோடிவந்து
என்னேயடித்தாரே இபலானராமரிஷி
அடிபட்டுக்கொண்டதொரு ஆக்ருஷமானதினுல்
நான்-பட்ட அடியாலே இட்டேன்பெருஞ்சாபம்
அப்போதுராமரிஷி ஆயரேயென்றழுது
வல்லாளன்ராமரிஷி வாய்திறந்துயேதுசொல்வான்
என்சாபமெப்போது தொலையுமையாசுவாமியென்றான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க ளாரணியம்வந்தாக்கால்
நாலுபேரையெடுத்து நன்றாய்விழுங்கிடுவாய்
அப்போதுவுன்சாபம் அடவுடனேதீர்த்திடுவேன்
என்றுமவர்க்குரைத்து என்பதிக்குப்போய்நடந்தேன்
அப்போதிட்டசாபமது இப்போதொலைந்ததுகாண்
நீங்க-ளிந்தவனத்தைவிட்டு இனியவனம்போங்களெ
ன்று, அப்போதுஎம்பெருமாள் அரிராமர்தானெழுந்
தார், ராமரிஷிஐவர்களும் தங்கைதுரோபதையும்
எம்பெருமாள்மாயவந்து, எல்லோரும்கெண்டநிட்டார்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பாஞ்சாலிதுரோபதைக்கும்
மாயன்பெருமாளும்! மனங்குளிரவாழ்த்தியபின்

சயிந்தவன் துரோபதையை எடுத்துத் தேர்மீதுசென்று போ
ருதல்,

சமித்ரவின் பாண்டவர் அவமானஞ் செய்தது.

எந்தவனங்களிலே இடராதுவந்தாலும்
இடராதுவந்தாலே என்னை நினையுங்கள்
என்றுமவருரைத்து எம்பெருமாள்போகலுற்றார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையு மதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்துவிட்டார்மாயவரும்
துளபமணிமார்பன் துவாரகைபோய்ச்சேர்ந்தார்
சிங்காதனத்தின்மேல் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்
மாயவனார்போனபின்பு மகாராஜர்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலனையாள்துரோபதை
யும், அந்தவனத்தி லனேகநாள் சென்றபின்பு
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றும்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு

இரண்டாவது, சூரியவனம் முற்றிற்று.

௩-வது. முருக்கமகாரிஷி வனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோகலுற்றார்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசிமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசிமாடு வனமேகுடித்தனமாய்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடுகிவந்தார்பஞ்சவர்கள்
அந்தவனத்திலேதான் அல்லோரும்வந்தார்கள்
ஓரடுக்குப்பர்னசாலை உண்டுபண்ணார்பஞ்சவர்கள்
மூன்றடுக்குப்பர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஆறடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்

எழுதிக்குப்பர்ணசாலே எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
பர்னசாலேமேலேயல்லோ பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளேயிலே
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
சபைகள்நிறைந்திருக்குஞ் சர்ப்பக்கொடியோனும்
ஆர்காணும்ராசர்களே அழகானமன்னர்களே
வச்சிரக்கிரீடந் தரித்ததொருமன்னர்களே
முத்துக்கிரீடம் முடிசூடுமன்னர்களே
மாணிக்கக்கிரீடந் தரித்ததொருமந்திரிகளே
அத்தண்டபேரையுமே அனேவரையுந்தான்பார்த்து
மாநாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேதுரைப்பான்
ஐவர்வனம்போய் அனேகநெடுநாளாச்சே
மூன்றும்வருஷமது மொழியலாம்பஞ்சவர்க்கு
(அவர்) எந்தவனத்திலே இருக்கிறுரென்றறியேன்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லே
மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதெரியவில்லே
ஆரடாதூதுவரே அங்கிருக்குமல்லர்களே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களேவருமே
வீரப்புலிபோலே வேந்தர்களேவருமே
எந்தவனத்தி லிருக்கிறுரென்றறிந்து
ஐவரும்மைப்பாராதே அறிந்தோடிவாருமென்றுன்
காவலர்களும்மையவர் காணுதேவாருமென்றுன்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஎழுந்திருந்தார்தூதுவர்கள்
ஒற்றுளொருவனவ னேடிணுன்கானகத்தே
காடுஞ்செடியுங் கரியமலேதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனேயுமல்லோ அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரார்கள்தூதுவர்கள்
சூரியன்வனத்தே சுருக்காய்நடந்துவாரார்
ராமரிஷிவனத்தே நடந்நார்நலமாக
முருக்கமகாரிஷிவனத்தேமுடிமன்னர்போய்நுழைந்தா(ர்

அந்தவனத்திலே ஐவரையுங்கண்டார்கள்
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்
அவருமறியாமல் ஆணழகர் திரும்பிவந்தார்
காடுஞ்செடியுங் கரியமலைதாண்டிவந்தார்
அஸ்தினபுரம்நாடி ஆணழகர் திரும்பிவந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதனன்முன்னேவந்தார்
ஆண்டவரேஐயாவே அடியேன்சரணமென்றார்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதனனேதுசொல்வான் (ன்
போனீரே தூதுவரே புதுமையென்ன சொல்லுமென்று
காணிபெரண்டனவன் கடுகியேயேதுசொல்வான் (ன்
ருருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னரைக்கண்டுவந்தே
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவரைக்கண்டோமையா
அவ்வார்த்தைகேட்டானே அரவக்கொடியோனும்
சிந்தைகலங்கியே திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மனமுந்திடுக்கிட்டு வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
இப்பெரியசபைதனிலே யிருக்கின்றராஜர்களே
அம்பலத்தில்கொலுவிருக்கும் அரசர்முடிமன்னர்களே
இத்தண்டராஜர்களே இயலானமந்திரிகளே
சத்திரட்டுத்துரைகளே கனத்தமுடிமன்னர்களே
ஆண்மையுள்ள துரைகளே அல்லவருங்கேட்டிருங்கள்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் ராஜர்களேகேட்டிருங்கள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள்துரோபதை
தோகைவடிவழகி துரோபதையேயெந்தனுக்கு (மேல்
ஆசையல்லவுதுகாண் ஆரணங்குதுரோபதைமேல்
நினைக்கநினைக்கவேதான் நெஞ்சம்முருகிடுது
ஆசையவள்மேலே ஆதரவுபாய்மேலே
சிந்தையவள்மேலே சிவன்பதைக்குதுகாண் (ண்
கன்னியர்மேலாசையல்லோ காமவிடாய்கொள்ளுதுகா
மயிலிணைமேலாசையல்லோ மறக்கவில்லையெந்தனுக்கு
அவளாசையினாலே யவளைவரவழைத்தேன்
வணங்குவாளென்று சொல்லிவார்த்தைபலபேசினேனே
இணங்குவாளென்று எத்தனையோசொன்னேன்காண்

வணங்காமற்போனாளே பாதுகருங்குழலாள்
இணங்காமற்போனாளே ஏலம்பசுங்கிளியாள், வந்திரு
ந்து அம்பலத்தில்வார்த்தைகள்பேசினேன்காண்,வாரு
மிருமென்றேன் மடிமேலேயேறுமென்றேன், மார்போ
டேமார்பணைத்து மருவிமுத்தந்தாருமென்றேன், தோ
ளோடே தோளணைத்து சேர்ந்துமுத்தந் தாருமென்
றேன், வாரும் நீ துரோபதையே வலதுதுடையேறுமெ
ன்றேன், அவள் மெத்தப்பேச்சுகளும அகந்தைகளும்
பண்ணினாளே, அகந்தைகள்பண்ணுகிறாள் ஆகடியஞ்
சொல்லுகிறாள், ஆகையால்துரோபதையை அடித்து
தானோட்டிவிட்டேன். ஆரணங்கைகூடுகைக்கு ஆசை
மெத்தத்தோணுகுது, மயிலணையைக்கூடுகைக்குமனது
மெத்தத்தோணுகுது, அவள்மீதிலாசைகொண்டல்ல
வர்க்குஞ்சொல்லுகிறேன், துரோபதையைக்கொண்டுவ
ர துரைகளுண்டோ சொல்லுமென்றான், பாஞ்சாலன்
பெண்ணை பாவை துரோபதையை, சிறைபிடித்துக்கொ
ண்டுவர துரைகளுண்டோசொல்லுமென்றான்,கொண்
டுவருவோர்க்கு கோடிதனந்தருவேன், அழைத்துவரு
வோர்க்கு ஆனைசேனை நான்தருவேன், சீமையும்பூமியு
ம்துரைத்தனங்கள் நான் கொடுப்பேன், ஐவரறியாமல்
ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்தால், துரோபதையைக்கொ
ண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேத்திவைத்தால்,பாவையரை
க்கொண்டுவந்து படுக்கைமஞ்சமேத்திவைத்தால், என்
னுடையநாடுகளும்எழில்கருணன் ஆதீனம், சீமைகளு
ம்பூமிகளும்செல்வமும் நான்தருவேன், வல்லாண்மைக்
காரருண்டோமந்திரியெழுந்திருங்கள், வேறேதுரைக
ளுண்டோ புண்ணியசேனைகளே
பிடியுங்கள் தாம்பூலம் பேர்பெரியராஜர்களே
என்று சொல்லத்தான்கேட்டு இயலானராஜாக்கள்
அனைவரும்போராம லஞ்சிப்பயந்திருந்தார்
சிந்துதேசாதிபதி தின்மகன்சயிந்தவனும்
சொல்லுவான்மெய்சிறந்த துரைகளறிந்திருக்க
மைத்துனரே நீர்கேளும் மகாராசபூபதியே

தோருவடிவழகி துரோபதைநாயகியை
பத்துநாட்குள்ளாகப் பைங்கிளியைக்கொண்டுவாரேன்
எட்டுநாட்குள்ளாக இளங்கொடியைகொண்டுவாரேன்
ஐவரறியாமல் ஆரணங்கைக்கொண்டுவாரேன்
மன்னரறியாமல் மயிலணையைக்கொண்டுவாரேன்
தாம்பூலம்தான்பிடித்தான் தாமமுடியானும்
அந்தமொழிதான்கேட்டு அரவக்கொடியோனும்
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேந்தன்திரியோதனனும்
உள்ளங்குளிர்ந்துசிலிர்த் துடம்பெங்கும்பூரித்து
அள்ளியேதாம்பூலம் ஆணழகர்கைகொடுத்தார்
போட்டிருந்தஆபரணம் பொட்டெனவேதான்கொடுத் தான், இட்டிருந்தபூஷணங்கள் இஷ்டமுடன் தான் கொடுத்தான், பொன்னிழைத்தபட்டாடை போர்த்தானேமேலாக, போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்வேந்த ன்தானுரைத்தான், வெகுமானம்பெற்றுமல்லோ விடை பெற்றுமன்னவனும், பயணம்பயணமெனப் பயணபே ரியடியுமென்றான், ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும் பயணமென்றான், ஆனையின்மேல்சண்டாவும் அழகுநி சான்பிடியுமென்றார் ஆனையின்மேல்பேரிகையை அடி யுமென்றார்ஓசையுடன், குதிரையின்மேல் டங்காவும் கொடிமுரசுசிலைகளும், பாஞ்சசன்யம்தேவதத்தம் பல வாத்தியமுழங்க, சச்சரிகைவீராணம் தாக்கிமுரசறைய
அக்ரோணிசேனை அடங்கலும்பயணமென்றான்
அமரதரும்சமரதரும் அர்த்தரதத்தானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் காஷ்மீரக்கன்னடரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
சட்டைகழட்டாத சகலவரானவரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியரானவரும்
இட்டசட்டைவாங்காத எழிலானமன்னவரும்
குப்பாசம்வாங்காத குச்சிலியர்மன்னவரும்
ஆனையரசரிமை அளவற்றவன்னியரும்

வெள்ளித்தடிக்காரர் வேணலட்சங்கோடியுண்டு
மகுடமுடிதரித்த மன்னவர்களானவரும்
பட்டணத்துராஜர்களும் பார்மகுடவர்த்தனரும்
அத்தனைபெயருடனே ஆணழகன்பயணமானான்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்கள்தான்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பட்டுதெட்டிகட்டியல்லோ பாங்கெடுத்துதான்சொருகி
முத்தினுருமாலை முகத்தழகாய்க்கட்டினனே
இட்டான்திருநாமம் எரிகின்றசூரியன்போல்
பொன்னிழைத்தபட்டாவை போர்த்தானேமேலாக
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து ஆணழகன் வெளியானான்
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
தேரைச்சுற்றிதெண்டனிட்டு செவ்வென்றுஏறினான்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
பக்கத்தில்வெண்சாமரை பட்டுக்குடைகவிய
இருபக்கம்வெண்சாமரை ரத்னக்குடைகவிய
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தான்சூழ
மேளதாளமுழங்க வேந்தர்களும்பயணமிட்டார்
வாரான்சயிந்தவனும் மச்சுரதம்குலுங்க
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
ஆயிரந்தெருத்தாண்டி அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
பட்டணந்தெருதாண்டி பார்மன்னன்வாரானே
செந்தூளெழும்புகுது தெருவெல்லாங்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கிரோணைக்கப்புகுது
வாரான்சயிந்தவனும் மச்சுரதங்குலுங்க
அப்போசயிந்தவனும் ஆலோசனைகள்பண்ணி (மே
துரோபதையைக்கொண்டுவரத் துரிதமுடன்போறே

போறவிடந்தனிலே புதுமைகள் நாமறியோம்
வழியிற்சகுனங்கள் மனதில்குறிப்போமென்று
தருமதேவதையே நீ சாட்சிசொல்லவேண்டுமென்றார்
அப்போசகுனங்கள் ஆகுதுமன்னனுக்கு
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசம்இடமாச்சு வலியனும்வலமாச்சு
காடைவலமாச்சு கள்ளரெதிர்ப்பட்டார்கள்
சாரைகுறுக்காச்சு சயிந்தவன்மேற்பல்லிசொல்லும்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானும்ஓலமிடும்
வெட்டுவெட்டுமென்றுசொல்லி வேடரெதிரானார்கள்
ஓரியலறிடவே ஓர்பார்ப்பானெதிரானான்
பச்சைமரத்திலே பதுங்கிருந்துபல்லியது
பட்டமரமேறி பலபலென்றுசொல்லிடுமாம்
எட்டுசொல்லாந்தையது திட்டெனவேமரணமென்று
நெருப்பெடுத்தோர்கிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தாள்
இந்தச்சகுனமெல்லாம் இராசனும்கண்டானே
நினையாத்துயரமெல்லாம் நினைத்துமனமுருகி
என்னாதுமெண்ணி இருந்துவிசாரமிட்டான்
இச்சகுனந்தன்னாலே இறந்துவிடப்போறோமோ
வந்தபயணமினி வழிதிரும்பப்போறோமே
திரும்பினோமானால் சிரிப்பார்கள்ராஜாக்கள்
என்னைமதியார்கள் எளிதஞ்செய்வார்கள்
வந்துதிரும்பிவிட்டால் மதியான்திரியோதிரனும்
அன்றெழுதுங்கர்த்தன் அழித்தெழுதப்போறானோ
எமனெழுத்தல்லோ எள்ளளவுங்குறையாது
வரும்வினைகள்வந்தாலே மடியேத்தவேண்டாமோ
உள்ளபடிக்கு ஒருநாளுங்குறையாது
என்றுமனதிலெண்ணி இராஜனும்போய்நடந்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்

புலிகள்கரடிகளும் பெருத்தவனந்தான் தாண்டி
சூரியவனத்தில் சேர்ந்தானேசயிந்தவனும்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
காலையில்பயணமாகி கடுகவழி நடந்தான்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுனாள்
அந்தவனந்தனிலே அத்தண்டஜனம்நிறுத்தி
உத்தண்டமன்னவனும் ஒருத்தனுந்தேரேறி
முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிகிநடந்தானே
சயிந்தவனும்பர்னக சாலைதேடிவாரானே
தூரரதம்நிறுத்தி துரோபதையாள்முன்னேவந்தான்
பர்னகசாலையிலே பத்தினியாள்வீற்றிருந்தாள்
ஒருத்தியுமாகவேதா னுத்தமியாள்வீற்றிருந்தாள்
பாவிசயிந்தவனும் பர்னசாலைமுன்னேவந்தான்
அப்போதுபாஞ்சாலி ஆரணங்குதுரோபதையும்
கண்டாள்சயிந்தவனைக் கட்டழகிதுரோபதையும்
அண்ணனைக்கண்டு அலறியேஓடிவந்தாள்
தமயனைக்கண்டாளே தானெழுந்துசரணமிட்டாள்
வட்டமணைபோட்டு மணித்தடுக்குத்தான்போட்டாள்
இருமிருமென்றுசொல்லி யிளங்கொடியாள்வருந்திட
வே, அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகன்தானெழுந்து
வட்டமணைமேலே வந்திருந்தான்சயிந்தவனும்
தோருவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
இந்தவனத்திலே எதுக்காய்வந்தீர்கள்
வனசாரிவந்தீரோ மகாதவசாய்வந்தீரோ
அண்ணனேவந்தது அதிசயத்தைச்சொல்லுமென்றாள்
மாலைமுடியானும் வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
ஐவரும்நீயுமாக ஆரணியம்வந்தீர்கள்
வனவாசம்வந்தீரென மண்டலத்திற்பேராச்சு
பார்க்கும்படியாகப் பைங்கிளியேவந்தேனே
உங்களுடசீமையையும் உலகத்தைவிட்டுவிட்டு
வனவாசம்வந்திருந்த வகையென்ன தங்கையரே

இங்கேபரதேசம் ஏன்வந்தீர் தங்கையரே
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுங்காண் தங்கையரே
அப்போது துரோபதையா ளாரணங்குதான்கேட்டு
தோருவடிவழகி துரோபதையாளேது சொல்வாள்
அண்ணேவே நாங்கள்வந்த அதிசயத்தை நீர்கேளும்
பரதேசம்வந்தோமெங்கள் பரிதாபங்கேளுமென்றார்
தருமாபுரத்தையல்லோ தாரணியையாண்டிருந்தோம்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று அரசன் நிரியோதிரனும்
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாவிதிரியோதிரனும் (ன
விருந்தருந்துமென்று சொல்லிவேந்தரைக்கொல்லவெ
பேரன்குமாரனுக்குப் பூநூற்கலியாணமென்று
பூநூற்கலியாணம் பொருத்தந்தப்பிப்போகுதென்று
உடனேவரத்தருமருக்கு ஓலையெழுதிவிட்டான்
மெய்யாலும்ஓலையென்று வேந்தர்மனதிலெண்ணி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரம்நாடி
வாரவழிதனிலே மன்னவரைக்கொல்லவென்று (ன்
வசநாபிதண்ணீர்பந்தல் மன்னவர்க்குப்போடுமென்றா
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
நடக்கும்வழிதனிலே நச்சுமுள்ளை நாட்டினான்
ஊசிஎழுகூசி ஒருகோடிநாட்டினான்
கூரம்புகத்திகளும் குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
கொடிமுள்ளுகத்திகளுங் குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
தண்ணீர்குடித்துமே சாவார்களென்றுசொல்லி
பாரவசிகளையே பருவதம்போல்நாட்டிவைத்தான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதுக்குப்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சுவாமியுடபுண்ணியத்தால்
மாளிகைவாசலிலே வந்தபிறகாக (ன்
பொய்க்குழியைவெட்டியல்லோ போதமணிதர்வைத்தா
பொய்ச்சிங்காதனங்களிட்டுப்புகழ்வேந்தர்பஞ்சவரைக்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
அதும்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்

என்னையிட்டு கொள்ளுமென வண்ணமிட்டழைத்தா
னே, மல்லர்களைவிட்டு வதைத்தெறிந்துபோடுமென்று
ன், அதுக்குதப்பிழைத்தார்கள் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க
ள், தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பவளத்திருக்குளத்தில் பாரவசிநாட்டினனே
நீர்க்கழுநாட்டி நீர்முடன்குளியுமென்றான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தார்கள் சாமியுடபுண்ணியத்தால்
உண்கிறசோற்றிலேதான் ஒருக்காலேநஞ்சையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைகாரநஞ்சையிட்டான்
சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
ஆடாதசூதாடி அரவக்கொடிவேந்தன்
சிமைதுரைத்தனங்கள் தேசமுழுதும்பறித்தான்
நாடுபறித்தான் நகரெல்லாந்தான்பறித்தான்
ஆணிப்பொன்தேரும் அணியணிசிங்காதனமும்
அத்தனையுந்தான்கெலித்து ஆஸ்தானமுங்கெலித்தான்
ஐவரையுந்தான்கெலித்தான் ஆஸ்தானமுங்கெலித்தா
ன், ஐவரையுங்காவலாக அரையிலடைத்துவிட்டான்
பாரவிலங்குகொண்டு பருவிலங்குபூட்டினனே
ஏழுலட்சம்பெருவிலங்கு எடுத்துவந்துபூட்டினனே
காற்றுநுழையாத கல்லரைத்தான்கிடங்கில்
தள்ளியேகொண்டுவந்து தடிவீரர்காவல்வைத்தான்
சுத்திதவரங்கம் தூதுவரைக்காவல்வைத்தான்
அரையிலிருந்தஎன்னை அம்பலத்திற்தள்ளிவைத்தான்
மூலையிலிருந்தயென்னை முத்தத்தில்தள்ளிவைத்தான்
ஒருவர்மயிர்பிடிக்க ஒன்பதுபேர் துகிலுரிய
இருவர்மயிர்பிடிக்க இருபதுபேர்பின்னிழுக்க
பாவிமயிர்பிடிக்கப் பத்துப்பேர் துகிலுரிய
ஆடம்பரத்தே அவையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
அரசர்சபைதனிலே அலையத்துகிலுரித்தான்
வாய்வரிசையில்லாமல் வம்பாட்டம்பண்ணினனே

வாடிபோடியென்றேசி வலதுதுடையேறுமென்றான்
துஷ்டத்தனங்கள்பண்ணும் திரியோதிரன்பாவி
ஆகடியம்பேசினனே அம்பலவர்தன்சபையில்
பாரவனவாசம்பரதேசம்ஓட்டிவிட்டான்
பனிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்திரியுமென்றான்
மறைவாயொருவருஷம் வந்திருமென்றுசொன்னான்
பதின்மூன்றுஞ்சென்றபின்பு பட்டணத்தேவந்தாக்கா
ல், பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்றான்
வந்துவிட்டோமண்ணாவே வனமேகுடித்தனமாய்
கூடை தலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
மன்னரிவைத்தசீமாடு வனமேகுடித்தனமாய்,
வேடரைப்போலவேதான் வில்லியரைப்போலாக
கள்ளக்குறவரைப்போல் காட்டிலிருக்கின்றோம்
எங்கள்துறைதீர எக்காலஞ்சென்றிடுமோ
நாங்கள்சுகமாக ராச்சியத்தைஆள்வோமோ
பஞ்சவர்கள்சுகமாகப் பாருலகம்ஆள்வாரோ
நீர்-அறியாதுபோலாக அண்ணாவேகேட்கவந்தீர்
தெரியாதுபோலாக கேட்கவந்தீரண்ணாவே
ஒன்றுமறியீரோ உத்தமரே அண்ணாவே ம்)
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மன்னவனு
பத்திப்பணம்வாங்கப் போயிருந்தேன்பைங்கிளியே
சேனைத்திரளுடனே சென்றிருந்தேன்வெகுதூரம்
போனபிறகாக புதுமைபிறந்ததுகாண்
காற்றுவிசேஷமாகக் கேட்டுவந்தேன்தங்கையரே
நான்-அறிந்தேனேயாமாகில் அவகேடுவாராது
அன்றிருந்தேனானால் அம்பலமுமேற்றுவரோ
துகிலுரியப்பார்ப்பேனோ துரோபதைநாயகியே
எந்தன்மனம்பொறுத்து இப்பேனோதங்கையரே
நான்-வந்தபிறகித்த வயணமறிந்தேன்காண்
மனதுதரியாமல் வந்தேனுனைக்காணச்
சிந்தைமனங்கலங்கித் தேடிவந்தேன்தங்கையரே
உன்வார்த்தைகேட்டபின்பு உள்ளமுருகுதம்மா

நீ-சொன்னபடியாலே யென்சிந்தைகலங்குதம்மா
நீ-பத்தினியாளென்று சொல்லி சற்றுமறிவானோ
உத்தமியாளென்று சொல்லி ஊகாரியறிவானோ
காமாட்சியென்கிறன்க கழுசிறையனறிவானோ
எதுமறியாமல் இகட்சிகள்பண்ணிவிட்டான்
ஒன்றுமறியாமல் உதாசினங்கள்பண்ணினானே
அவன்-வாழ்வுக்குலைந்திடும் மகிழ்ச்சியடங்கிவிடும்
செல்வமடங்கிவிடும் செருக்குங்குலைந்துவிடும்
பொறுத்ததினாலேயம்மா பொல்லாங்குவாரதில்லை
அவனுக்கேநாசகாலம் ஆகுதுபொருத்திரம்மா
அஞ்சாதேதங்கையரே ஆயாசங்கொள்ளாதே
நீ-ஆயாசப்படுவதல்லா மவனுக்கேகேடுவரும்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடாள்வார்
எதுக்குமஞ்சாதே என்பிறப்பேதங்கையரே
பாரப்புலிபோலே பஞ்சவர்களெங்கேயம்மா
வீரப்புலியதுபோல் வீரர்களெங்கேயம்மா
மைத்துனமாரைவர்களும் மகாராஜரெங்கேயம்மா
ஐவரையுங்காணவென்று ஆவலாய்வந்தேனம்மா
அவர்-போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
பார்க்கமனதாகிப் பைங்கிளியேவந்தேனம்மா
காணமனதாகிக் கானகத்தேவந்தேனம்மா
இன்னேரமாச்சுதே இராஜர்களைக்காணுமம்மா
தனியாகவுன்னைவிட்டு தருமரெங்கோபோனாரோ
ஒண்டியாய்வுன்னைவிட்டு உத்தமர்களெங்கேபோனார்
இன்றுநான்காணுதற்கு இல்லாமற்போச்சுதம்மா
இன்னமொருவேளை இவர்களைநான்காணுகிறேன்
அவ-ராணாய்ப்பிறந்தவர்க ளலைந்தாலுங்குற்றமில்லை
(நீ) பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள்தான் பின்தொடரநீதியுண்
டோ, ஐவருடனே நீ அலைந்துதிரிவானேன்
அழுதுதிரிவானேன் அல்லற்படுவானேன்
என்-மாளிகைவாசலுக்கு வாரீரோதங்கையரே

பாரவனந்திரிந்து பஞ்சவர்கள்வாரமட்டும்
எநதன துமாளிகைக்கு வாரீரோ தங்கையரே
அரமனைக்குந்தனை நா னழைத்துமேபோகவந்தேன்
வெதும்பிவிடாய்த்து நீ வெயிலிலதிரிவானேன்
வாரீரோ தங்கையரே மாளிகைக்குகொண்டுபோறேன்
என்று-வருந்தியழைத்தானே மாபாவிசயிந்தவனும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குஏதுசொல்வாள்
ஐவரையும்விட்டுவிட்டு வருவேனோ அண்ணாவே
விட்டுப்பிரியவேதான் வேந்தேமனம்வருமோ
அண்ணாவே நீர்கேளும் ஆணொருவார்த்தை
நான்-வரவேணுமென்று மனதுமமக்கிருந்தால்
வனம்போனபஞ்சவர்கள் வருகிறபோதாச்சு
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுது அண்ணாவே
ஐவரைகேட்டு நீ அழைத்துப்போமண்ணாவென்றாள்
பஞ்சவரைக்கேளுமண்ணா பாரவனந்தலைத்துவாரேன்
ஐவர்வரும்வேளை ஆச்சுது அண்ணாவென்றாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இடும்பன்சயிந்தவனும்
எண்ணாதமெண்ணியல்லோ இருந்துவிசாரமிட்டான்
ஐவர்வந்தால்மோசமல்லோ ஆகாதுகாரியங்கள்
என்றுசயிந்தவனும் எண்ணினான்தன்மனதில்
காவலர்கள்வந்தாலே காரியங்களாகாது
கையிலிருந்ததொரு கத்திதைத்தாழவைத்தான்
கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
ஐவாவந்தால்சேதிசொல்லு மஸ்திணபுரம்போறேன்
இட்டுன்னேபோகவென்றேஇன்னேரம்காத்திருந்தேன்
ஐவரையுங்காணேமம்மா ஆரணங்குதுரோபதையே
இன்னமொருவேளைவந்து இட்டுக்கொண்டுபோறேனை
ம்மா, ஐவருக்குசொல்லி அழைத்துகொண்டுபோறேனை
ம்மா, போகவிடைதாரும் போய்வாரேன்தங்கையரே
என்றுமவன்கேட்க ஏது சொல்வாள்துரோபதையும்
அப்படியேபோய்வாரும் அண்ணாவேஎன்றுசொன்ன
ள், விடைபெற்றுசயிந்தவனும்வேந்தனெழுந்திருந்து

பர்ணசாலைவிட்டிறங்கிப் பார்வேந்தன்போகலுற்றான்
கடுகநடந்தானே கட்டழகன்சயிந்தவனும்
அழகுரதமேறி அக்கானகந்தாண்டி
அவன்மச்சுரதமேறி வாரானேமன்னவனும்
போரான்சயிந்தவனும் பொன்னின்ரதமேறி (ள்
அனேகதூரம்போனபின்பு ஆரணங்குதுரோபதையா
கத்திதனைக்கண்டாளே கட்டழகிபாஞ்சாலி
வைத்துமறந்தானே மன்னவனும்ஆயுதத்தை
இங்கேவைத்துதான்மறந்தா னென்றுமவளெழுந்து
கத்திதனையெடுத்துக் கடுகிநடந்தாளே
அண்ணசயிந்தவனே அனேகதூரம்போகாதே
நில்லுங்காணண்ணவே நெடுந்தூரம்போகாதே (ம்
என்று-கூடநடந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையு
அப்போசயிந்தவனும் அழும்புநினைவுகொண்டு
கேளாதுபோலே நடந்தான்கெடுநினைவாய்
அறியாதுபோலே நடந்தானே ஆணழகன்
கூடநடந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையும்
சேரநடந்தாளே தேன்மொழியாள் துரோபதையும் (ள்
அண்ணவே அண்ணஎன்று அக்கணமேகூச்சலிட்டா
அழும்பன்சயிந்தவனுக் கப்போதான்கேட்டதுபோல்
திரும்பியவன்பார்த்து தேரைநிறுத்தினனே
அவள்-நெடுந்தூரம்வந்தபின்பு நிறுத்தினான்தன்ரதத்
தை, அப்போதுரோபதையும் அருங்கிளியாளேதுசொ
ல்வாள், அண்ணவென்காணும்அனேகதூரம்வந்து
விட்டாய், ஆயுதத்தை நீமறந்து அனேகதூரம்வந்தீ
ரே, இந்தாருமென்றாளே ஏலங்கருங்குழலாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
எட்டியேதாருமென்றான் இருந்தபடிசயிந்தவனும்
அப்போது துரோபதையாள் ஆரணங்களேதுசெய்தாள்
ஒருபடியேறியல்லோ உத்தமியாளிந்தாவென்றாள்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
எட்டவில்லைகத்தியென்றான் இன்னங்கொடுப்பதற்கு

மற்றுமொருபடியே மயிலணையாளேறினளே
அப்போதும்எட்டவில்லை யென்றனே ஆணழகன்
மூன்றும்படியேறி மொய்குழலாள் நின்றுகொண்டு
ஆயுதங்களிந்தாவென்றாள் ஆரணங்குதுரோபதையும்
சயிந்தவனும்தான்பார்த்து சந்தோஷமாகியல்லோ
நாம்-வந்ததொருகாரியங்கள் வசப்பட்டதென்றுசொல்
லி, மெத்தமனமகிழ்ந்து மெல்லியரைக்கொண்டுபோக
அவளேறிப்போனதேயல்லோஎகிறவிட்டான்தன்ரதத்
தை, காற்றாய்ப்பறந்ததுகாண் கட்டழகன்தன்ரதமும்
போகுதேயந்தரமாய்ப் பொல்லாதகானகத்தில்
தோகைவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
அண்ணுசயிந்தவனே அழிநினைவுதேடிவிட்டாய்
ஐவர்களுந்தானறிந்தால் அனர்த்தம்வருமுந்தனுக்கு
பஞ்சவர்களறிந்தாலே பழுதல்லோஉன்குடிக்கு
நிறுத்தும்ரதத்தையென்றாள் நிறுத்தானேபாதகனும்
அப்போதுரோபதையாள் ஆரணங்குமனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவள் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மாதுமனஞ்சலித்து மயிலணையாளேதுசெய்தாள்
அப்போதுரோபதையாள் அபயக்குறலிடுவாள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அபயமபயமென்றாள்
ஆகாயவாணியம்மா அல்லவரும்பார்த்திருங்கள்
ஐயன்பிடாரியரே அந்தரதேவதையே
அந்தரதேவதையே சந்திரசூரியரே
காளிகளேகூளிகளே கானகத்துப்பட்சிகளே
இந்தவனத்தி லிருக்குமிருகங்களே
பாருங்கள்பாருங்கள் பாவியவன்செய்கிறதை
எல்லோரும்பாருங்கள் இவனுடையதுற்குணத்தை
என்னைச்சிறைபிடிக்க இழுத்துக்கொண்டுபோறனே
பஞ்சவர்க்குத்தானுரையும் பார்த்திருந்தபட்சிகளே
ஐவருக்குத்தானுரையும் ஆகாயவாணியம்மா
நாய்க்குக்கிடைக்குமோ நல்லமுழுத்தேங்காயும்
செரிப்பேனோஉந்தனுக்கு சேருபந்துநான்தருவேன்

உனக்-காவனென்றுபாராதே அடிப்பேன்முரத்தாலே
என்றேதுரோபதையு மிளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறாள்
மாயவரேசுவாமியென்று மாதுபுலம்புகிறாள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அரன்பூசைதான்முடித்து
அரிபூசைசிவபூசை எல்லாமவர்முடித்து
நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள் ஞாயிருதித்தாப்போல்
வாரார்கள்பஞ்சவர்கள் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
பர்ணசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
அங்கேதான்துரோபதையை ஆரணங்கைக்காணாமல்
காணாமல்பஞ்சவர்கள் கலங்கினாரந்நேரம்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
வீமாமதகரியே வில்வேந்தாயென்பிறப்பே
நெருப்பிற்பிறந்தவளை நீலவர்னன்தங்கையரை
அக்கினியில்வந்துதித்த அபிஷேகபத்தினியை
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பைங்கிளியைகாணேனே
அழகில்மிகுந்தபெண்ணை ஆரணங்கைக்காணேனே
ஆரெடுத்துப்போனாரோ அறியேனேதம்பியரே
எவரெடுத்துப்போனாரோ ஏதுமறியேனே
பார்த்துவாதம்பியென்றார் பாரமதகரியை
என்றதுகேட்டு எழுந்தார்கள்தம்பியர்கள்
தட்டிவரிந்துகட்டித் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடவுடனேபோய்நடந்தார்
தெற்குத்திசையிலே தேர்விஜயன்தேடிவாரான்
வடக்குத்திசைநோக்கி வாரான்சகாதேவன்
மேற்குத்திசையிலேதான் நகுலனுந்தேடிவாரான்
கிழக்குத்திசைநோக்கி வீமனுந்தேடிவாரான்
அந்தவனங்களிலே ஆராய்ந்துவாரபோது
தேரடியைக்கண்டல்லோ திரும்பினான்வீமனவன்
காற்றுவேகமாகவேதான் கடுகிவந்தான்வீமனவன்
எட்டிப்போய்த்தான்பிடித்தான் இபலானரதத்தையவன்

வீமனைக்கண்டாளே மெல்லிநல்லாள் துரோபதையும்
அழுதகண்ணைதான் துடைத்தா ளாயாசமுந்தீர்ந்தாள்
கைகொடுத்தான் துரூபதைக்கு கடுகஇறக்கிவிட்டான்
கண்டுஇடிவிழுந்தான் காளைசயிந்தவனும்
பார்த்துஇடிவிழுந்தான் பாவிசயிந்தவனும்
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மூர்ச்சையாய்விழுந்தானே முடிமன்னன்சயிந்தவனும்
ஒருகையால்ரதந்தூக்கி உதிரடித்தான்மண்மேலே
அவனுடையதேர்சட்டமும் அழகுகுதிரைகளும்
சட்டஞ்சட்டமாகவேதான் தவுடுபொடியாச்சுதங்கே
தேருமுறிந்ததுகாண் சேர்ப்பித்தான்மண்மேலே
வெற்றிமதயானை வீமனவனேது சொல்வான்
ஏதடிபெண்ணே நீ யிளங்கொடியேதுரூபதையே
வந்தவயணமென்ன வகையாகச்சொல்லுமென்றான்
அப்போதுரூபதையா ளாரணங்குதான்பார்த்து
அஞ்சிப்பயந்துமவள் அருங்கிளியாளேது சொல்வாள்
வந்தான்சயிந்தவனும் வாருமிருமென்று சொன்னேன்
நாம்-வனவாசம்வந்ததொருவயணங்கள்கேட்கையிலே
சொன்னேன்வயணமெல்லாம் சூதாகத்தான்கேட்டு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஆயுதத்தைகீழேவைத்தான்
மறந்துவிட்டானென்று மன்னவரேநானெண்ணி
ஆயுதத்தைதானெடுத்து அண்ணாவென்றோடிவந்தேன்
எட்டிக்கொடுமென்றான் ஏறினேன்தேர்மேலே
ஏறினபோதே எகிறவிட்டான்தன்ரதத்தை
இவ்வளவுசேதியென்றா ளிளங்கொடியாள் துரோபதை
யும், அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
காட்டுக்கொடிபிடுங்கி கடுகியேஓடிவந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தானே முடிமன்னன்சயிந்தவனும்
காட்டுக்கொடியாலே கட்டினான்சயிந்தவனை
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
தன்காலில்கட்டிக்கொண்டு தானடந்தான்வீயனுமே

பர்ணசாலைதன்னருகே பாவிதனைக்கொண்டுவந்தான்
தருமருக்குமுன்னாலே தள்ளிக்கொண்டுவந்தானே
கண்டாரேதர்மராயர் காலைசயிந்தவனை
வாருங்காண்மைத்துனரே வந்தீரெனைத்தேடி
தேடியேவந்ததென்ன சிரானகானகத்தில்
வந்தவயணமெல்லாம்வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
தர்மரவர்கேட்கையிலே தார்வேந்தன்வாய்திறந்து
மாபாவிசயிந்தவனும் வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
உங்களைப்-பார்க்கப்பிரியமுடன் வந்தேனேபஞ்சவரே
காணமனதாகி வந்தேனேகாவலரே
வந்தயிடந்தனிலே உந்தனைநான்காணவில்லை
தங்கையரைக்கண்டேனே தங்கள்வயணமெல்லாம் (ன்
விபரமாய்ச்சொல்லுமென மெல்லியரைத்தான்கேட்டே
அப்போதுரூபதையாள்ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
வனவர்சம்வந்ததொரு ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
திரியோதிரனுரைத்த சேதிகளைத்தானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி ஏகிவழிநடந்தேன்
வச்சிராயுதத்தை வைத்துமறந்துவிட்டேன்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு கடுகவந்தாள்தங்கையரும்
எட்டிக்கொடுமென்றேன் இயலானதங்கையரும்
அவ்வளவில்வீமன்வந்து அடித்தானேகெதையாலே
இடுப்பில்கயிறுகட்டி இழுத்துவந்தான்தங்கள்முன்னே
இவ்வார்த்தைசொல்லி இளைத்தாற்போலேயழுதான்
சாயாம்புமன்னவரும் தருமராதுகேட்டு
மெத்தமனமுருகி வேந்தரவரேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
கனிகள்பறித்துக்கொண்டு கடுகியேவாருமென்றார்
அந்தச்சொல்தான்கேட்டு அனைவோருங்கோபமுற்றார்
நகுலசகாதேவ ருசாக்கள்கோபமுற்று
கண்கள்சிவந்துமவர் காந்தாளக்கோபமுற்று
நெற்றிவிழிசிவக்க நீலவிழிபொறியபறக்க

உச்சிமயிர் துடிக்க உத்தமர்களேது சொல்வார்
அண்ணாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
துரோபதையைக்கொண்டுபோக வந்ததொருதோசியற்
கு, பாவையரைக்கொண்டுபோக வந்ததொருபாதகற்கு
போஜனமும்போடுவரோ புகழ்பெரியஅண்ணாவே
ஆக்கினைகள்பண்ணி அனுப்புவோமிவனையென்றார்
பொல்லாதபாதகனை போகவிடலாகாது
என்றுமவர்கள்சொல்லி எல்லோருமோர்முகமாய்
ஆனந்தமார்பரெல்லாம் அண்ணருடன் கோபமிட்டார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேது சொல்வார்
கோபித்தகோபமெல்லாங் குளிர்ந்தமழையாச்சு
வெளுத்ததைப்பாலென்பார் வெள்ளத்தைதண்ணீரெ
ன்பார், கபடறியார் சூதறியார் கள்ளமொன்றுந்தாமறி
யார், பொய்சொல்லார் தருமரவர்புண்ணியனாரேதுசொ
ல்வார், கோபித்துக்கொண்டா லாகாதுகொற்றவரே
ஆங்காரகெர்வமது ஆருக்குமாகாது
ஆணவமுண்டானா லழிந்துவிடுங்காலமப்பா
பொருந்தவர்பூமியாள்வார் பொங்கினவர்காடுறைவார்
மனக்குறையையாதே வந்தவர்க்குப்பசியாற்றும்
கனிகள்பறித்துமே கடிதியேவாருமென்றார்
எனக்கெதிர்பேசவேண்டாம் எழுந்துநடவுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அண்ணரடிவணங்கி
அந்நேரிப்பயந்தெழுந்தார் அழகானதம்பியர்கள்
காட்டிற்பயந்தோடிக் கனிகள்பறித்துவந்து
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொப்பெனவே அண்ணர
ன்னடை, வாங்கியேதருமரவர் மைத்துனபொசியுமென்
றார், மனதிற்பயமுடனே வாங்கிப்பொசித்தானும்
கனிகள்பொசித்துமவன் கைபூசிக்கொண்டானும்
போய்வாரேனென்னப் பொட்டெனச்சரணமிட்டான்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேது சொல்வார்
வெறறிமதயானை வீமனைத்தானழைத்து
மைத்துனர்தன்னுடனே மன்னர்களே நீங்களும்போய்

வழிகூட்டத்தம்பியைவைத்து வாருங்கள் தம்பியென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அழகானதம்பியர்கள்
வெற்றிமருமகனை வீமனவன்தானெழுந்து
அண்ணருரைப்படிக்கு அழைத்துவந்தான்சயிந்தவனை
சென்றாரிருவருமாய் சிலதூரமானபின்பு
போர்வீமனேது செய்தான் போரவழிதனிலே
ஐந்துகுடுமிவைத்து அப்பாலேதலைசிறைத்தான்
மீசைசிறைத்தானே மின்போடிபண்ணினனே
தாடிசிறைத்தானே தலைபோடிபண்ணினனே
தலைபோடிபண்ணினனே தாமமுடியானுக்கு (ன்
கரும்புள்ளிசெம்புள்ளி கலந்தழகாய்ப்பொட்டுமிட்டா
செம்புள்ளிகரும்புள்ளி சேர்ந்தழகாய்ப்பொட்டுமிட்டா
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே (ன்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவர்பார்த்து
அர்ச்சுனதம்பியரே அண்ணனைக்காணுமே (ன்
மைத்துனரைக்கூட்டிப்போய் வழிவிட்டுவாருமென்றே
போய்நெடும்போதாச்சு புகழ்வீரன்வீமனைத்தான்
வீமனைத்தேடி நீ விரைவில்வந்துசேருமென்றார்
கடுங்காளைவீமனைத்தான் கண்டழைத்துவாருமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அருச்சுனனுந்தானெழுந்தா
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு (ன்
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து விஜயனும்போய்நடந்தான்
அண்ணரைத்தேடிவந்தான் அர்ச்சுனராஜதுரை
வீமனைப்பார்த்தாரே விஜயனருச்சுனரும்
கண்டானேசயிந்தவனைக் காளைமனமகிழ்ந்து
பார்த்தானேசயிந்தவனைப் பலகாலும்பூரித்து
வீமனைத்தான்பார்த்து விஜயனுமேதுசொல்வான்
என்னமரியாதை செய்தீரென்னண்ணாவே
மட்டைபடிமொட்டையிட்டால் வாகனங்கள்வேண்டா
மோ, இருமிருமண்ணாவென்று ஏகிநடந்தானே
கானகத்தில்நுழைந்து கழுதையொன்றுதான்பிடித்து
மலைக்கழுதைகொண்டுவந்து மன்னவனையேற்றினனே

இப்படியாகவேதா னிவரிருக்கும்வேளையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
நகுலரைத்தானழைத்து ராஜாக்களைத்தேடுமென்முர்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
கண்டழைத்துவாருமையா காளையிருவர்களை
நாமமுடியான் நகுலனதுகேட்டு
அருளாருளுமென்னையா அழைத்தோடிவாரேனென்று
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைபிடித்து அடவிதனிற்போய்புகுந்து
பார்த்தண்ணரைத்தேடிப் பரிநகுலனோடிவந்தான்
கானகமெல்லாந்தேடிக் கண்டானே அண்ணர்களை
கண்டான்சயிந்தனுட கண்காட்சியானதெல்லாம்
பார்த்தான்சயிந்தவனை பாவிக்குஏற்குமென்று
சந்தோஷப்பட்டானே சயிந்தவனைக்கண்டவுடன்
வீமாமதகரியே வில்லேந்துமண்ணர்களே
ஏலிரண்டுகுடுமிவிட்டு மொட்டையடித்தீரோ
என்னுபகாரம் ஏதுசெய்வேன்மைத்துனற்கு
சாணியெடுத்துவந்து சரியானவுண்டைபண்ணி
தலைமேலேஉண்டைவைத்து தனிவிளக்கேற்றிவைத்தா
ன், இப்படியாகவே யிவரிருக்கும்வேளையிலே
அநேகநெடும்பொழுது ஆனபிறகாக
தருமரெழுந்து தம்பியைத்தானழைத்து
ஏவர்களும்போனுரே முடிமன்னராஜாக்கள்
இன்னம்வரக்காணேன் என்னமோ நானறியேன்
தேடியழைத்து நீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்ருர்
நாமமுடியானும் சகாதேவன்தான்கேட்டு
அப்படியேதான்போ யழைத்துமேவாரேனென்று
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆணழகன்போகலுற்ருன்
அப்போ துரோபதையும் ஆரணங்குதானெழுந்து
தர்மருக்கெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு (ஏ்
நா னுங்கூடப்போய்வாரேன் ராஜர்களைத்தேடவென்ரு

தர்மராதுகேட்டு தளராமலேதுசொல்வார்
அப்படியேபோய்வாரும் ஆரணங்குதுரோபதையே
சீக்கிரத்தில்வாருமென்று செலவுதந்தார்தருமலிங்கம்
கூடத்தொடர்ந்தாளே கொம்பனையாள் துரோபதையும்
இருவருமாகவல்லோ யிசைந்துவழிநடந்து (ன்
அண்ணர்களைதேடியல்லோ அணழகன்வந்துவிட்டா
காளகத்திலுள் நுழைந்து கண்டானே அண்ணர்களை
மைத்துனரைக்கண்டு வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து
உள்ளங்குளிர்ந்துசிலிர்த் துடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டு சர்வாங்கம்பூரித்து
மரியாதைநானென்ன மைத்துனற்குச்செய்வேன்காண்
கழுதையின்மேலிருந்தவனைக் கடுகயிறக்கிவிட்டான்
மூன்னும்பின்னுக மூகந்தெரியஏற்றினன்
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவன்கழுத்திலே போட்
டான், இந்தவரிசையெல்லாம் விந்தைகண்காட்சியென
மன்னர்கள்தன்னருகே வந்துநின்ருள்பாஞ்சாலி
அண்ணரைக்கண்டாளே ஆனந்தமானுளே
தமயனைக்கண்டாளே சந்தோஷமானுளே
தாமமுடிவீரரே நீர் தலைபோடிபண்ணீரே
வாள்விஜயனர்ச்சுனரே வாகனங்கள்தந்திரே
காளைநகுலரே நீர் கரும்புள்ளிபோட்டீரே
மூன்னூற்சகாதேவா மூன்பின்னய்வைத்தீரே
எருக்கமாலைகொண்டுவந்து இவர்கழுத்திற்போட்டீரே
என்னமரியாதை அண்ணருக்குநான்செய்வேன்
பாஞ்சாலன்பெற்ற பைங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
வானத்தருந்துதியாள் மாசுபடாப்பத்தினியாள்
ஐவருக்குந்தேவியாகி அழியாதபத்தினியாய்
கற்புடையபத்தினியாய்க் காப்பதுமெய்யானுல்
இக்-கழுதையைத்தொட்டவர்கள் கடுகநடவாமல்
ஏறினசயிந்தவனை இறங்கவேவொட்டாமல்
அரவக்கொடியோன்பார்க்க அம்பலம்போமளவும்
ஏறினகழுதை யிறங்காமலிருக்கவென்று

கட்டவிழ்க்கவந்ததொரு காவலர்களெல்லோரும்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமியுஞ்சாபமிட்டா
ள், என்-வங்கிஷத்தார்தொட்டால் வனக்கழுதைவிட்டி
றங்க, காட்டுக்கழுதையிதுகடுகெனவேதானிறங்க(ன்று
மற்றவர்கள்தொட்டாலே வலித்துக்கொண்டோடவெ
இப்படிக்குச்சொல்லியல்லோ யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
சாபங்கொடுத்தாளே தருமர்பெருந்தேவியவள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இருந்தாளேதுரோபதையும்
அடித்துத்துரத்தினார் அங்கேசயிந்தவனை
சூரியனுக்குச்சொல்லுமென்று துரத்தினார்சயிந்தவனை
வருகுதே அக்கழுதை வனமாய்வனந்தாண்டி
தான்விட்டுவந்ததொரு தன்னுடையசேனையண்டை
வந்துகலந்தானே வனக்கழுதைதன்னுடனே
கண்டாரேசேனையர்கள்கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தாரேசயிந்தவனைபார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
இதுவென்ன அதிசயங்க ளெவர்செய்தகோலமென்று
கட்டையவிழ்க்கவென்று காவலர்களோடிவந்து
தொட்டுயவிழ்க்கவேதான் ஓட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்
ஓட்டிக்கொண்டசேனையுடன் உத்தமனும்போய்நடந்
தான், அக்ரோணிசேனையுடன் ஆணழகன்போகலுற்றா
ன், காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி யதிகவனந்தான்தாண்டி
அஸ்தினாபுரத்தே அடுத்ததுஅக்கழுதை
கடையுங்கடைத்தெருவிற் கழுதைவருகையிலே
கழுதையைத்தொட்டவர்கள் கடுகியேகூடவாரார்
பட்டணத்திலெல்லவரும் பரிவாகப்பார்த்தார்கள்
என்ன அதிசயங்க ளென்பார்களெல்லோரும்
மாடத்தில்மண்டபத்தில் வந்தேறிப்பார்ப்பார்கள்
கோபுரத்திலேறிநின்று குலுங்கநகைப்போரும்
சொல்லிச்சிரிப்போரும் சீச்சீச்சீயென்போரும்
இவனுக்குஇக்கழுதை ஏதென்றுசொல்வோரும்
சாமத்துரோகியிவன் சதிசெய்தானென்போரும்

இப்படியாக இவர்களுஞ் சொல்லையிலே
மற்றுமொருவன்வந்து வாய்திறந்தங்கேது சொல்வான்
துரியனுடசொற்கேட்டு துரௌபதையைக்கொண்டுவரப்
போனானேகானகத்திற் போர்மன்னராஜரண்டை
ஜவரில்லாவேளையிலே ஆரணங்கைக்கொண்டுசென்றா
அப்போ துரௌபதையும் அபயமபயமென்றாள் (ன்
அபயக்குரல்கேட்டு ஐவர்களுமோடிவந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
மயிலணையைக்கொண்டுபோக வந்ததொருபாவிதன்னை
விடலாகாதென்றுசொல்லி வீமன்மனதிலெண்ணி
அடையாளம்பண்ணி யனுப்பினான் திரியனண்டை
என்றுமவர்கள்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
அந்தத்தெருத்தாண்டி அப்பாலேபோனானே
மாடத்தெருத்தாண்டி மன்னவர் நீதிவிட்டு
திரியோதிரனிருக்கும் சிம்மாதனத்தருகே
வந்தது அக்கழுதை மகாராஜன்முன்னாலே
அம்பலத்தார்கண்டார்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
திரியோதிரன்கண்டு சிந்தைமனங்கலங்கி
உள்ளங்கலங்கியல்லோ ஓடிவந்தான்சயிந்தனண்டை
இரங்கென்றுகைகொடுத்தா னிழுத்துக்கொண்டோடுகு
து, ஐயோதெய்வமேயிந்த அனியாயம்நானறியேன்
என்னையிழுத்துக்கொண்டு ஓடுகுது இக்கழுதை
கூவியலறுகிறான் கொப்பெனவே திரியோதிரன்
அபயமிட்டுச்சுற்றுகிறா னம்பலத்தார் தங்கள்முன்னே
அங்கேயிருந்தவர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
கலுக்கென்றுதான்சிரித்தார் கட்டழகரெல்லோரும்
சிரித்ததைத்தான்பார்த்து திரியனுடதம்பியர்கள்
சிரிக்கவுமெடுத்தோம் சீயென்னப்பேரெடுத்தோம்
என்றுமவர்கள் சொல்லி யிவனருகிலோடிவந்து
தம்பிமாரெல்லோரும் தமயனுக்குக்கைகொடுத்தார்
அத்தண்டபேர்களையும் அக்கழுதைவலித்தோடும்
அப்போது எல்லோரும் அலறுகிறார் கூச்சலிட்டு

ஐயையோதெய்வமென்று அல்லவரும்புலம்புகையில்
அங்கிருந்தராஜாக்க ளானதொருமந்திரிகள்
பார்த்துமவர் நடுங்கிப் பதுங்குவார் துரைகளெல்லாம்
இப்படியாகவே இவர்கள்படும்பாடதனை
தாயதுலந்துதித்த துரோணரவர்ஓடிவந்து
காசிவள நாடாளுங் கர்னரைக்கண்காட்டி
சர்ப்பக்கொடியோனுடனே தம்பிமாரானவரும்
சாயாம்புமேனி சயிந்தவரானவரும்
மற்றுஞ்சிலமன்னவரும் மகுடமுடிராஜர்களும்
இன்னஞ்சிலசேனைகளும் எல்லோருமொன்றாகக்
காட்டுக்கழுதையுடன் கலந்துமவரோடுகிறார்
நாம்-கண்டுசும்மாவிருக்கக் காரியங்களல்லவென்றார்
பார்த்திருப்போமென்றால் பரிதாபந்தோனுதையா
இதுக்கொருயோசனைகள் இயம்புங்காண்மன்னவரே
அப்போது கர்னருமே ஆணழகர்ஏது சொல்வார்
துரௌபதையைச்சொன்னதொரு தோஷமிதுகாணும்
பத்தினியைப்பேசினதோர் பாவமிதுகாணும்
என்று சொல்லிகர்னருமே இவர்களருகில்வந்து
அப்போதுகர்னருமே அனைவரையுந்தான்பார்த்து
குலுங்க நகைந்துக் கொப்பெனவேஓடிவந்து
பாரளந்தமாயன்திருப் பாதமதைமனதிலெண்ணி
பெருமாள் துணையென்று பிடித்தானே நன்கையில்
கடுகயிழுத்தானே கர்னமகாராஜன்
கழுதையைத்தட்டி கடுகயிறங்குமென்றான்
அத்தண்டபேர்களுமே அல்லவருங்கையைவிட்டார்
அப்போசயிந்தவனும் அங்கேயிறங்கிவிட்டான்
திரியோதிரன்முதலாய்ச் சேனையெல்லாம்வந்தார்கள்
அவரவர்களாசனத்தி லனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
அம்பலவாசலிலே அழைத்துவந்தார்சயிந்தவனை
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மகாராசனேதுசொல்வா
ன், கோதைதுரௌபதையைக் கொண்டுவரப்போனீரே

மட்டையடிமொட்டையிட்டு வாகனத்தின்மேலேற்றி
அனுப்பினாரார்கானும ஆணழகர்சொல்லுமென்றான்
அவன்-பேசப்பலனழிந்து பின்வேந்தனேது சொல்வா
ன், போனதும்வந்ததுவும் புதுமைநடந்ததுவும்
அங்கேநடந்ததொரு ஆச்சரியந்தானுரைத்தான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பார்த்து
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அறவேமனஞ்சலித்தான்
வரிசிந்துராஜனுமே மைத்துனற்கேது சொல்வான்
வெற்றிமதயானை வீமனைக்கொல்லவென்று
பரமரைநோக்கியே பாரத்தபசுபண்ணி
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரம்பெற்றுவாரேன்
என்றுநடந்தானே இயலானசயிந்தவனும்
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனையுமங்கே அதிகவனந்தான்தாண்டி
மகாமுனிகள்தபசுபண்ணும் மாயமலைமேலே
தானுந்தபசுபண்ணான் தாமமுடியானும்
ஆதிசிவனையல்லோ அடிபணிந்துதானினைந்து
அருந்தபசுபண்ணினானே அங்கேசயிந்தவனும்
அப்போபரமசிவன் அவனுக்கெதிரில்வந்து
என்னவரம்வேணும் எந்தனைகேளுமென்றார்
அப்போசயிந்தவனும் அனேகவரம்கேட்டான்
கேட்டவரங்களெல்லாம் கிருபையாய்தான்கொடுத்தார்
ஆதிசிவன்கையாலே அதிகவரம்பேருபெற்றேன்
வீமனைக்கொல்லவென்று வேணவரங்கள்பெற்றான்
கெதைகொன்றைமாலையுங் கேட்டுமிகப்பேறுபெற்றான்
வரங்களதுபேறுபெற்று வாரானேசயிந்தவனும்
அஸ்தினாபுரத்தே ஆணழகன்போகவென்று
மகாதபசுபண்ணுமொரு மாமலையைவிட்டிறங்கி
நடந்தானேசயிந்தவனும் நாலுதிக்குந்தானதிர
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைகளுமே அதிகவனந்தான்தாண்டி

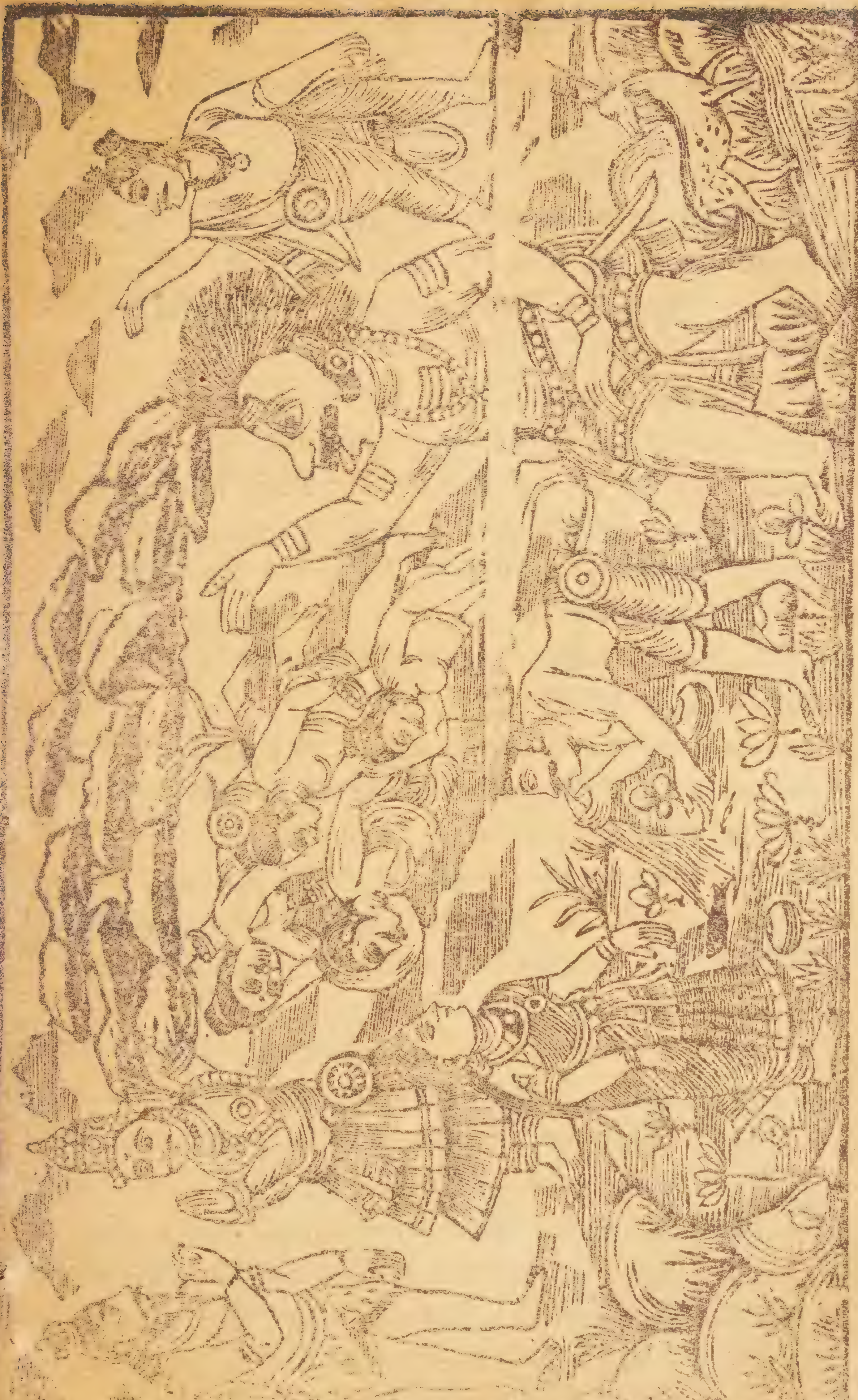
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
மூங்கிலடர்ந்தவனம் முல்லைமல்லிபூத்தவனம்
எங்கும்புலிக்கரடி இருக்கும்வனந்தாண்டி
மலைப்பாம்புகுடியிருக்கும் மல்லர்வனந்தாண்டி
இருளர்குடியிருக்கும் இருண்டவனந்தாண்டி
கள்ளர்குடியிருக்கும் கனத்தவனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி யிளந்தோப்புந்தான்தாண்டி
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்துவிட்டானத்திபுரம்
அவ்வத்திபுரத்தே ஆணழகன்போய்ச்சேர்ந்தான்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனிருக்கும்
சபையிற்சிம்மாசனத்திற் சயிந்தவனும்வந்தானே
மாநாகங்கொண்டவனும்மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
அரவக்கொடியோனும் அத்தானைதான்பார்த்து
கடுகவேதானிரங்கிக் கைகொடுத்துதான்தழுவி
ஆடாமல்லர்களே அருகிருக்குஞ்சேவகரே
சயிந்தவனுர்வீற்றிருக்கச் சிங்காசனம்போடுமென
ஏவல்பணிசெய்கிறவர் எல்லவருந்தான்கேட்டு
சொல்லப்பெற்றோமென்றுமவர் சுருக்காயெழுந்திருந்
து,கூறப்பெற்றோமென்றுமவர் தும்பிட்டெழுந்திருந்து
சேவகரெடுத்துவந்தார் சிம்மாதனமுமிட்டார்
அப்போதிரியோதிரன் அத்தானைத்தான்பார்த்து
வந்துநெடுநேரம் நின்றீரேமைத்துனரே
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவன்வீற்றிரென்றான்
அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகுமன்னன்
இட்டதொருசிம்மாதனம் ஏறியவன்வீற்றிருந்தான்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
கானகங்கள்போனீரோ கர்த்தாவைக்காணவென்று
கர்த்தாவைக்கண்டீரோ கனத்தவரம்பெற்றீரோ
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்பெற்றீரோ
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கு பலத்தவரம்பெற்றீரோ
எந்தன்மனங்குளிர எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்

அப்போசயிந்தவனும் ஆணழகனேது சொல்வான்
போனதுவும் வந்ததுவும் புனிதரைக்கண்டதுவும்
ஐவரையுங்கொல்லவென்று ஆனவரம்பெற்றதுவும்
நாலிரண்டுவார்த்தைகளாய் நடத்தினன்சயிந்தவனும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தான் கீர்த்திபெற்றோமென்றுசொல்லி, வெற்றிபெற்றோமென்று வேந்தன்மகிழ்ந்திருந்தான், இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
மூன்றாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

மூன்றாவது, முருக்கமகாரிஷிவனம் முற்றிற்று.

ச-வது காளமகாரிஷிவனம்.

நான்காம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
முருக்கமகாரிஷிவனத்தை முடிமன்னர்தான்தாண்டி
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலே
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்குடித்தனமாம்
அந்தவனந்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தார்பஞ்சவர்கள் (கள்
அவ்வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்
பச்சைத்தழையொடித்து பர்னசாலையுண்டுபண்ணார்
ஓரடிக்குபர்னசாலை உண்டுபண்ணார்பஞ்சவர்கள்
மூன்றடிக்குபர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஐந்தடிக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலேயல்லோ பஞ்சவர்குடித்தனமாம்
மாது துரோபதையும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
காயுங்கனிதின்று காலங்கழிக்கிறார்கள்
அவ்வனத்திற்பஞ்சவர்கள் அவரிருக்கும்வேளையிலே

காளமகாரிஷியினல் அனுப்பினவேதாளம் ஐவரைந் தேடிவர ஐவர் இரந்திருத்தலால் வேதாளம் ரிஷியைக்கொன்றது.

10

மா நாகங்கொண்டதொரு மகாராஜனேது செய்வான்
அரவங்கொடியோனும் அங்கவனேது சொல்வான்
சடைகள் நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான், ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனரே
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
மாண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
எந்தவனந்தி லிருக்கிறுரென்றறியேன்
காளிபேரண்டா நீ கடுகவேதானேகி
ஐவரையும் நீதேடி அவரிருக்குந்தாவரிந்து
தேடியே நீபார்த்துத் திரும்பிவந்துசேருமென்ருன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அங்கிருந்ததூதுவர்கள்
சொல்லப்பெற்ருேமென்று சுருக்காயெழுந்தார்கள்
கூறப்பெற்ருேமென்று கும்பிட்டவரெழுந்து
அஸ்திஞபுரந்தாண்டி ஆரணியந்தேடிவந்தார்
காடுமலைகளுங் கடுகவேதேடிவாரார்
தினகரன்வனந்தனிலே தேடினர்பஞ்சவரை
அங்கிலுங்காணமல் அப்பாலேதேடிவாரார்
ராமரிஷிவனத்தில் நலமாகத்தேடிவாரார்
அங்கிலுந்தேடினர்கள் ஐவரையுங்காணமல்
முருக்கமகாரிஷிவனத்தே மூடிமன்னர்தேடிவாரார்
அங்கெங்குங்காணவில்லை ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை
காளமகாரிஷிவனத்தே கடிகியேவந்தார்கள்
காளமகாரிஷிவனத்திற் காவலர்கள்பஞ்சவரை
பர்னசாலைமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டார்கள்,
இருக்கிருரென்றறிந்து எகிவழிநடந்தார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கடிகியேவாரார்கள்
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அவசரமாயோடிவந்தார்
மகாராஜன்வீற்றிருக்கும் மண்டபத்தருகில்வந்தார்
திரியோதிரனிருக்கும் சிம்மாதனமுன்னேவந்து
அரசனெதிரில்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டுதிரியோதிரன் கட்டழகனேது சொல்வான்
பார்த்துதிரியோதிரன் பார்மன்னனேது சொல்வான்

போனீரேதூதுவரே புதுமையென்னசொல்லுமென்றுன், ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனேமே
காளமகாரிஷிவனத்திற் கண்டோமேபஞ்சவரை
பர்ணசாலேமேலாகப் பஞ்சவரைக்கண்டோமே
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எரிநாகங்கொண்டவனும்
கண்கள்சிவந்தானே காந்தாளப்பட்டவனும்
மாமாவைத்தானழைத்து மாநாகனேதுசொல்வான்
இன்னமும்பஞ்சவர்க ளிருக்கிறூர்கானகத்தில்
மாளாமற்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிகிறூர்கள்
தப்பிப்பிழைத்தாலே தாரணியையாள்வாரே
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுஆள்வாரே
எந்தவிதமானுலும் இறக்கவகைபார்க்கவேணும்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆலோசனைசொல்லுமென்றுன், மாமாவேயெந்தனுக்கு வார்த்தையுரையுமென்றுன்
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான்மருகனுக்கு
சமத்துரோகியவன் சகுனியெடுத்துரைப்பான்
கொல்லேக்குப்பல்லி குடிக்குச்சகுனியல்லோ
துரியனைத்தான்கெடுக்கச் சொல்லுகிறுன்யோசனைகள்
அப்பாமருமகனே ஐவரையுங்கொல்லவென்றுல்
தொடிக்குட்காளமகாரிஷியை நோக்கிதவம்பண்ணினுலே, அருந்தபசுபண்ணினுலே அந்தமுனிவந்திடுவார்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அவரைமனுக்கேட்டால்
நல்லதென்றுசொன்னுலே நாமெல்லாமுன்னுதப்பா
தபசிற்பெரியவர்காண் சாமிக்கொப்பானவர்காண்
வரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பாவார்
அவராலேயாகுமப்பா ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு
உன்னுலேயானமட்டும் உத்தமனேபாருமென்றுன்
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு எழுந்தான்திரியோதிரன்
உக்கிரமுடனெழுந்து ஒருவனுமாய்போருனே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலேதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனேயுமல்லோ அரியவனந்தான்தாண்டி
ஆரணியந்தன்னிலே அரவக்கொடியோனும்

வந்துமிருந்துமவன் மகாதபசுபண்ணுகிருன்
காளமகாமுனியைக் கருதிமனதிலெண்ணி
அருந்தபசுபண்ணிஞனே அரவக்கொடியோனும்
வேணதபசுபண்ணிஞன் வேந்தரைக்கொல்லவென்று
பாவிதபசுபண்ணிஞன் பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
இப்படியாய்தவமிருந்தான் எரிநாகங்கொண்டவனும்
அப்போமகாமுனியும் அறிந்தார்தவநிலையை
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரான்போலாக
இவருடையசடையழகும் ஈஸ்பரரைப்போலாக
காலில்மெருவடியும் கையிற்கமண்டலமும்
திரியோதிரனருகே சேரவருகையிலே
கண்டுதிரியோதிரனும் கடுகவெழுந்திருந்து
பார்த்துதிரியோதிரனும் பற்றற்ரோர்க்கெதிரில்வந்து
முத்துமுடிவேந்தன் முனிக்கெதிரிலோடிவந்து
சுத்திவலம்வந்து தொழுதிறங்கித்தெண்டனிட்டான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டநிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகன்கோமானும்
வாய்மூடிநின்ருனே மன்னன்திரியோதிரனும்
காளமகாமுனியுங் கண்டுமனங்குளிர்ந்தார்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து தேகங்கள்பூரித்து
சந்தோஷமாஞரே சாமிபெரியவரும்
மெத்தமகிழ்ந்தவரும் வேந்தனைப்பார்த்துரைப்பார்
ஆர்காணும்ராஜாவே அரசர்பெருங்கோமானே
எதுக்காய்வந்தாய் நீ இங்குதவம்பண்ணுகிருய்
என்னைநினைத்தது நீ எதுகருமமென்ருர்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மன்னவனேசொல்லுமென்
ருர், வேண்டும்வரங்கொடுப்பேன் வேந்தனேசொல்லு
மென்ருர், அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகன்தான்பா
ர்த்து, சர்ப்பக்கொடியோனும் சந்தோஷமானனே
அரவக்கொடியோனும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
ஆண்டவரே நீர்கேளும் அடியேனேர்விண்ணப்பம்

என்சாமிகேளுமையா எந்தனுடவிண்ணப்பம்
அஸ்திணபுரம்மாண்ட அரவக்கொடிவேந்தன்
திக்கரசையாண்டதொரு திரியோதிரனென்பார்
எந்தன்மனக்குறையால் வந்தேனுமைக்காண
கண்டேன்களிகூர்ந்தேன் கவலையைச்சொல்லுகிறேன்
பண்டும்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
எண்ணும்பகையாளி இருக்கிறார்சத்ராதி
எந்தன்பகையாளர் இயலானபஞ்சவர்கள்
பாண்டுமகாராஜன் பெற்றெடுத்தபஞ்சவர்கள்
இப்போதுதங்கள்வனத் திருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
ஐவரையுங்கொல்ல அதிகமனதெந்தனுக்கு
ஐவரையுங்கொன்றாலே ஆளுவேன்ராச்சியத்தை
அவர்களைக்கொல்லுதற்கு அடியேனாலாகாது
உம்மாலேயாகுமென்று உம்மைநினைத்தழைத்தேன்
ஆகையாலெந்தனுக்கு அதிகவரந்தாருமென்றான்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்கு பலத்தவரந்தாருமையா (ன்
அநேகநாளும்மைக்கோரி அரியதவம்பண்ணிநின்றே
நீ-வந்தபொழுதெந்தன் மனங்குளிர்ந்தேனுண்டவரே
இந்தவரமெனக்கு யீந்திடுவீர்கர்த்தாவே
கொல்லவரமெனக்குக் கொடுத்தருளவேணுமையா
என்று-பாதம்பணிந்தானே பாம்புக்கொடியோனும்
அந்தமகாமுனியும் அவர்மனதுதான்குளிர்ந்து
காளமகாமுனியுங் கடிகிமனமகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டாரே சரீரங்கள்பூரித்தார்
மெத்தமகிழ்ந்தாரே வேந்தரந்தமாமுனியும்
மனதுக்கிசைந்தபடி மன்னவனேசெய்கிறேனன்
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்வேன்நீஅஞ்சாதே
ஐவரையுங்கொன்றுநான் அதம்பண்ணிப்போடுகிறேன்
பஞ்சவரைக்கொன்று பாருலகையாளவைப்பேன்
ஐவர்தனக்காக ஆதிசிவன்வந்தாலும்
பஞ்சவரைக்காக்கப் பாரளந்தார்வந்தாலும்
நான்முகம்படைத்த நற்பிரமன்வந்தாலும்

வெற்றிமயிலேலும் வேலவர்தான்வந்தாலும்
தேவர்க்கதிபதியாம் தேவேந்திரன்வந்தாலும்
இவர்களைக்காப்போமென்று ஏமனவன்வந்தாலும்
எந்தவிதத்தாலும் இறக்கவகைபண்ணுகிறேன்
என்றுவரங்கொடுத்தார் எரிநாகங்கொண்டவர்க்கு
அப்போதுரியோதிரன் ஆனந்தமானானே
சந்தோஷப்பட்டானே சர்ப்பக்கொடியோனும்
மெத்தமகிழ்ந்தானே விஷநாகங்கொண்டவனும்
மனங்கள்மிகப்பூரித்து மாநாகன்போய்நடந்தான்
காளமகாமுனியுங் கடிகிவனத்தில்வந்தார்

காளமகாரிஷி ஐவரைக்கொல்ல நினைத்தது.

அப்போதுமாமுனியும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
வேதாளம்தான்பிறக்க வேள்விதனைவளர்க்க
அக்கினிக்குண்டம்வெட்டி அனலைவளர்த்தினனே
பாதாளக்குழியைவெட்டி பாவகனைமூட்டினனே
மந்திரத்தாலேயல்லோ வாவென்றார்வேதாளத்தை
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வயணந்தானறிந்தார்
ஏழுலகமாளுகின்ற எம்பெருமானென்னசொல்வார்
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
பங்கும்பகையாளி ஏற்பட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலேயும் இறக்கவகைபண்ணுகிறான்
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அனர்த்தம்வரலாச்சே
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
தோளிற்பூமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருகுலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்மாளுகிறார்
நம்பினபேர்களைத்தான் நாமல்லோகாக்கவேணும்
கைமோசம்வந்ததென்று கரியமால்தானினைந்து

எம்பெருமாள் பஞ்சவரைக் காப்பதற்கு
எமபுரம்போனது.

அப்போதுஎம்பெருமா ளாயரெழுந்திருந்து
வட்டமாங்கருடனேறி வருகிறார்மாயவனார்
காடுஞ்செடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
இளமானைப்போலே யிசைந்துவருங்காவேரி
வடமலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்தாண்டி
எமபுரந்தேடியே எம்பெருமாளோடிவந்தார்
எமனுக்கெதிராக எம்பெருமாள்வந்துநின்றார்
எமதர்மராஜனவன் எம்பெருமாளைக்கண்டு
கரியமாலைப்பார்த்து கடுகவெழுந்திருந்து
மாயன்பெருமாளை வந்துநமஸ்கரித்தான்
எமபடாளோடி யெடுத்துவந்தார்சிம்மாதனம்
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அரிராமர்தானெழுந்து
சிம்மாதனமேறி ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
வேர்க்கவிருவிருக்க வேந்தரவர்வீற்றிருந்தார்
அப்போதுஎமனவன் ஆயரைப்பார்த்துரைப்பான்
எங்குவந்தீர்மாயவரே எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
எதுவகையாக எம்பெருமாளிங்குவந்தீர்
வந்தகருமத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
உன்னுடையமைந்தனல்லோஉருமையுள்ளதருமருமே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அநீதமாய்மாளுகிறார்
இறந்துவிடநாளாச்சு இயலானபஞ்சவர்கள்
மாண்டுவிடநாளாச்சு மகாராஜமன்னவர்கள்

செத்துவிட நாளாச்சு சிரானபஞ்சவர்கள்
பாவிகெடுத்தானே படுபாவிதிரியோதிரன்
நொடிக்குள்காளமாமுனியை நோக்கித்தபசுபண்ண
அந்தமகாமுனியும் வந்துஎதிரில்நின்ருர்
கண்டுதிரியோதிரன் கடுகசரணம்பண்ணி
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகன்நின்ருனே
அப்போதுமாமுனியும் அறவேமனமகிழ்ந்து
காளமகாமுனியுங் கண்டுமனமகிழ்ந்து
என்னவரம்வேண்டும் எந்தனைக்கேளுமென்ருன்
அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐவரையுங்கொல்லுதற்கு ஆனவரம்வேணுமென்ருன்
பஞ்சவரைக்கொல்லுதற்குப் பலத்தவரம்வேணுமென்
ருன், உம்முடையகையாலேஉத்தமரைக்கொல்லுமென்
ருன், அந்தமுனிகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று
வாக்குவரங்கொடுத்து வந்தானேயந்தமுனி
ஆழக்குழிபறித்து அக்கினியைமூட்டிவைத்தான்
வேதாளமுண்டுபண்ண மிக்கவனல்மூட்டிவைத்தான்
அக்கினிக்குழியிலே ஆங்காரவேதாளம்
பிறக்கும்படியாகப் பெருத்தவேள்விபண்ணுகிருன்
அதுபிறந்துதாமானுல் ஐவர்பிழையார்கள்
தோளிற்பூமாலை தொட்டழிந்துபோகுதே
கையிற்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
நம்பினபஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்மாளுகிருர்
ஆகையாலும்மை அழைக்கவேவந்தேன்காண்
வேதாளம்பிறந்தாலே வேந்தரைக்கொன்றுவிடும்
மாண்டுமடிவார்கள் மகாராஜர்பஞ்சவர்கள்
செத்துமடிவாரே சிரானபஞ்சவர்கள்
என்றுரைத்தார்மாயன் எமனுடனுக
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயருக்கேதுரைப்பான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்காலம்உள்ளமட்டும்
உம்மையேநம்பியல்லோ உயிர்கொண்டுலாவுகிருர்

காக்கக்கடனுமக்குக் கரியமாலென்றுசொன்னர்
அப்போதுமாயவனர் அறவேமனமகிழ்ந்து
மாயவனர்தான்கேட்டு மனதுபெரிதுதந்து
கூடவருவீரோ கொப்பெனவேபோகவென்றார்
ஆயருரைகேட்டு அப்படியேவாரேனென்றார்

எம்பெருமானும் எமதர்மராஜனும்

பஞ்சவரைக்காக்க வருதல்.

மாயவரும்எமனுமே வருகிறார்வனந்தனிலே
எமபுரத்தைவிட்டுமல்லோ இருவருமாய்வாரார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி இருவருமாய்வாரார்கள்
கானமகாமுனிவருட கானகத்தில்வந்தார்கள்
எமன்கிடாமேலே எம்பெருமாள்கெருடன்மேலே
அந்தவனத்திலே வந்தாரிருவர்களும்
வந்துஇறங்கினா மகாமுனிவர்தன்வனத்தில்

எம்பெருமாள் தடாகம் உண்டுபண்ணல்.

ஆயர்பெருமானும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
அந்தரப்பொய்கையொன்று ஆயரும்வுண்டுபண்ணார்
மாயமாய்ப்பொய்கையொன்று மாயவருமுண்டுபண்ணார்
அகலம்நிகளமாய் ஆறுயோசனைகாதம்
பத்துயோசனைதூரம் பாரளந்தாருண்டுபண்ணார்
தாமரைப்பொய்கைதன்னை சாமியவருண்டுபண்ணார்
அலர்தாமரைப்பொய்கை அங்கெனவேயுண்டுபண்ணார்
அல்லியுடன்தாமரையும் ஆம்பலுமுண்டாச்சு
அழகானபொய்கையிலே அதிசயமென்னவென்றால்
அல்லியுங்கொட்டியுமே நடுவேயதிலுண்டாச்சு
நாணலுங்கோரையுமே நடுவேயதிலுண்டாச்சு

அக்குளத்துக்கரைமேலே அழகானபூமரங்கள்
மல்லிகைமுல்லேயுமே மாதளேயுமுண்டாச்சு
நல்லதொருபூமலரும் புற்றும்மையுண்டாச்சு
கொன்றைகுருக்கத்தி கோங்குமுல்லேயுண்டாச்சு
ஆற்றலறிமந்தாரை அழகானசண்பகங்கள்
ஆலஞ்செடிமுளைத்து அரசுமேஉண்டாச்சு
வேம்புமரசுமங்கே வேணதுமுண்டாச்சு
பாளேமணம்வீசும் பன்னீருபூபூக்கும்
வண்ணவண்ணப்பூமரங்கள் மாவிருட்சமுண்டாச்சு
கமுகுகுலேசாயும் கஸ்தூரிமணம்வீசும்
வேரிற்பலாப்பழங்கள் வெடித்துவிழுந்திருக்கும்
மாம்பழமெங்கெங்கும் வனத்திற்பழுத்திருக்கும்
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பழங்கள்பரிமளிக்கும்
கண்டயிடங்களெல்லாம் கனிகள்மணம்வீசும்
இப்படியாயுண்டுபண்ணூர் எம்பெருமாள்மாயவரும்
காலாகாலங்களிலே கட்டினகுளம்போலே
ஆயன்பெருமா னதிசயமாயுண்டுபண்ணூர்

எமனும் பெருமாளும் வேறுவடிவு கொண்டது.

எமதர்மராஜரவ ரென்னவடிவெடுத்தார்
எமபுரத்தையாளுகிற எமன்குயிலாஞர்
எம்பெருமாள்மாயவஞ ரென்னவடிவாஞர்
புள்ளிமான்குட்டியைப்போல் பொன்மான்வடிவெடுத
தார், அந்தநல்லபொன்மானி னதிசயத்தைச்சொல்லு
கிறேன், தங்கமுருக்கியே தரையில்கவிழ்த்தாப்போல்
பொன்னேயுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டாற்போல்
மேகத்திலேயெழும்பும் மின்னலதுபோலே
தூரத்திலேயெழும்பும் சோதியதுபோலே
எட்டுநாள்சென்றகுட்டி யேந்துங்குழந்தையைப்போல்
மான்குட்டிபோலாக மாயவஞர்வடிவெடுத்தார்
அந்தரத்தாமரை அக்குளத்திலுண்டாச்சு
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பர்னசாலேதேடிவாருர்

முன்றடிக்குப்பர்ணசாலை முன்னாலேயோடி வந்து
ஏழடிக்குப்பர்ணசாலை எதிராகவந்துநின்றார்
நடந்துவிளையாடி ராஜாத்திமுன்னேவந்து
துள்ளிக்குதித்ததங்கே துரோபதையாள்முன்னாலே

தருமரைத் துரோபதை மான்பிடித்துத் தரச்சொன்னது.

கண்டாளேபாஞ்சாலி கானகத்துமானதுவை
மானழகைப்பார்த்தாளேமயிலனையாள் துரோபதையும்
கண்டுமனமகிழ்ந்தாள் கட்டழகி துரோபதையும்
பார்த்துமனங்குளிர்ந்தாள் பஞ்சவர்கள்தேவியவள்
மான்பிடிக்கவேணுமென்று மனதில்நினைத்தோமே
ஆர்பிடித்துத்தருவார்களழகானயிம்மானை
தருமரைக்கேட்போமென்று தானெழுந்தோடிவந்தாள்
தருமாருகேவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டாள்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வணங்கிநமஸ்கரித்தாள் மாதுதுரோபதையும்
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
வணங்குமுடியாளே மங்கைதுரோபதையே
ஏதுக்குபெண்ணே நீ என்னைவந்துதெண்டனிட்டாய்
பிள்ளையுந்தெண்டனிட்டாய் பிள்ளைகளைபெற்றிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
தெண்டனிட்டகாரியத்தை தெரியவுரையுமென்றார்
வந்துபணிந்ததொரு வயணத்தைச்சொல்லுமென்றார்
என்றுமவர்கேட்க ஏதுசொல்வாள்துரோபதையும்
ஏதொருமான்வந்தெதிரிலேநிற்கிறதே
தங்கமுருக்கியே தரையிற்கவிழ்த்ததுபோல்
மேகத்துமின்னலைப்போல் தேகமதுதோணுது
தாரத்துச்சோதியைப்போல் தோணுதுஎந்தனுக்கு
உச்சிதமாகவே உருகுதுஎந்தனுக்கு
அதிசயமாய்த்தோணுது அந்தமானெந்தனுக்கு

மானெனக்குவேணுமையா வனத்தில்விளையாட
விளையாடவெந்தனுக்கு வேணும்பிடித்துத்தாரும்
மான்பிடித்துத் தருவீரென்று மன்னரே தெண்டனிட்
டேன், எந்தவிதத்தாலும் எனக்காகப்பிடியுமென்றாள்
பிடியும்பிடியுமென்று பின்னொருக்கால் தெண்டனிட்டா
ள், மான்பிடித்துத்தாருமென மற்றொருகால்தெண்டனி
ட்டாள், அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகர்தான்கேட்
டு, தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
ஆர்வளர்த்தமானோயிது அறியேனிளமயிலே
எவர்வளர்த்தமானோயிது யேதுமறியேனே
இந்தவனத்தி லிருக்கும்பெரியவர்கள்
தவத்திற்பெரியவர்கள் சன்னியாசியானவர்கள்
யோகத்திற்றானிருக்கும் யோக்கியமுள்ளவர்கள்
ஆர்வளர்த்தமானோயிது அறியேனே ஆரணங்கே
எவர்வளர்த்தமானோயிது ஏதுமறியேனே
மனிதர்வளர்த்ததினால் வந்தது நம்மருகே
அல்லாதேயாமானால் அருகில்வந்துநிற்காது
வளர்த்தமானாகையினால் வந்துவிளையாடுகுது
மானைப்பிடித்தாலே வகைமோசம்வந்துவிடும்
இம்மானைப்பிடித்தாலே இடுக்கம்வந்துநேர்ந்துவிடும்
பெண்புத்திகேட்டுமோசம் போனவர்கள்மெத்தவுண்டு
பெண்ணாலேகெட்டவர்கள் பூமியிலேமெத்தவுண்டு
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
ஸ்ரீராமர்பட்டதொரு சேதிபோலாகுமிது
அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்போலாகுமிது
ஆகையாற்பெண்மயிலே அம்மானைப்பிடியென்றாய்
அதுகேட்டுதுரோபதையாள் ஆரணங்கேதுசொல்வா
ள், அரிராமர்பட்டதொரு அலைச்சல்நினையுமிப்போ
அந்தக்கதையெனக்கு ஆண்டவரே சொல்லுமென்றாள்
மாயவனார்பட்டதொரு வரலாற்றைசொல்லுமென்றாள்
எம்பெருமான்பட்டதொருஇடுக்கங்கள்சொல்லுமையா

தருமர் துரோபதைக்கு மான்பிடிக்கலாகாதென்று ஸ்ரீராமர் கதையைச் சொன்னது.

அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேது சொல்வார்
ஆனாற்கேள்பெண்ணே அவர்கதையைச்சொல்லுகிறே
ன், ராமரும்லக்ஷ்மணரும் நற்சீதைதன்னுடனே
கைகேசிசொற்படிக்கு கானகத்தேபோயிருந்தார்
தென்னிலங்கைராவணனும் சீதையழகுகண்டான்
சூர்ப்பநகைசொல்லாலே துள்ளிப்பதைபதைத்து
இலங்கையைவிட்டுமவன் ஏகிநடந்தானே
சீதையைச்சிறையெடுக்கதென்னிலங்கைவிட்டுவந்தான்
கண்டானேமூவர்களைக் கானகத்திலராவணனும்
ஜானகியைகொண்டுபோகச் சமையமில்லையென்றவனு
ம், உற்றுநினைத்தானே ஒருகோடிபுத்திகளை
இருந்துநினைத்தானே யெண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆலோசனைபுரிந்து அந்தப்படுபாவி
மாரீசனையழைத்து மானாகச்செய்துவிட்டு
போய்நில்லும்சீதையிடம் பொன்மானேயென்றுரைக்க
பொன்மானதுகேட்டுப் போகமாட்டேனென்றுசொல்
லி, மாட்டேனென்று சொன்னசொல்லை மாபாவிதான்
கேட்டு, அவ்வளவிலம்மானை அடித்தான்பிரம்பாலே
அடிபட்டுஓடுருது அந்தவனந்தனிலே
மாளவனுப்பிவைத்தான் மாரீசப்பொன்மானை
சீதையிருக்குமிடந் தேடியேஓடிவந்து
மயிலனையாள்முன்னேவந்து மானும்விளையாடும்
கண்டாளேசீதையரும் கானகத்துமானதுவை
ஸ்ரீராமர்முன்னேவந்து தேவியருமேது சொல்வாள்
மானழகைக்கண்டேனதை தான்பிடித்துவாருமென்று
ள், மான்பிடித்துதாருமென மலரடியைத்தெண்டனிட
ஸ்ரீராமர்தான்கேட்டுச் சிந்தையனங்கலங்கி
மான்வந்தமாயமெல்லாம் மாயவனார் தாமறிந்து

மானல்லபெண்ணேயிது மாயமானென்றுசொன்னார்
அல்லவென்றுகேளாமல் அனேகந்துயரமுற்றாள்
துயரமுற்றாளென்றுசொல்லி சுவாமிமனதிலெண்ணி
ராமரும்லக்ஷ்மணரை நலமாகத்தானழைத்து
மான்பிடித்துநான்வருவேன் வாரமட்டுந்தம்பியரே
சீதையருகாகத் திரமாயிருப்பாயென
இளையபெருமாளும் இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
அப்படியேகாத்திடுவேன் அண்ணாவேபோமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமர்போகலுற்றார்
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து அவ்வனத்தினூடாக
மானைத்துரத்தியே மாயவனார்போனபின்பு
தென்னிலங்கைராவணனும் உன்னுடன்வேகமதாய்
பத்துத்தலையொளித்து பத்திரண்டுகைமறத்து
நல்லவொளிமறைத்து ராவணன்பேர்மறைத்து
சங்கமனைபோலே சண்டாளன்வாறானே
பண்டாரம்போலேயல்லோ படுபாவிவாரானே
வனமாய்வனந்தாண்டி வந்தானேபர்னசாலை
இவரிருந்தஜாடை யிவனறிந்தானப்போது
மானைநினைத்தானே மாபாவிசண்டாளன்
இப்படியாகயிவரிருக்கும் வேளையிலே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மாயவனாரேதுசெய்தார்
அந்தமான்தன்கையிலே அகப்படாத்தன்மையினால்
கையினால்வில்வளைத்துக் கணைகளைத்தான்தொடுத்தார்
அம்புதனைத்தொடுத்து அம்மானையெய்தாரே
ராட்சதமான்விழுந்து லட்சுமணலென்றலற
அந்தமொழிகேட்டு அழகானசீதையரும்
மான்கையிலுங்களண்ணர் மடிந்தாரெனவுரைத்தாள்
இளையபெருமாளும் எழுந்துநடந்தாரே
ராமரைத்தேடியே லட்சுமணர்போனபின்பு, தென்னி
லங்கைராவணனும்சீதையருகில்வந்து,பிச்சையென்று
கேட்கையிலேஅச்சமில்லாதள்ளிவந்தாள், கூசாமல்ரா
வணனுங்கொண்டுசென்றான் தென்னிலங்கை

சீதை சிறைபோனபின்பு திருமாலவர்பார்த்து
நல்லதென்றுசொல்லியல்லோ நடந்தாரிருவருமாய்
சவரியைக்கண்டுமல்லோ சந்தோஷம்பண்ணரே
அனுமாரைக்கண்டுமே அவர்களுறவாகி
அனுமாருறவாலே அங்குதனுஞ்சுக்ரீபனும்
மெத்தஉறவானுர் வேந்தரிருவர்களும்
வாலியைக்கொன்றபின்பு வானரவீரருக்குள்
சுக்ரீபனுக்குப்பட்டஞ் சூட்டிக்கடலதனில்
வாராவதிகட்டியல்லோ வந்தார்கள் தென்னிலங்கை
ராவணன்கும்பகர்ணன் ராட்சதயிந்த்ரசித்தன்
மூலபலச்சேனை முடிந்ததுராமர்கையால்
சேனைகளைக்கொன்றல்லோ சீதைசிறைமீட்டி
புட்பரதமேறி புண்ணியர்கள்வந்தாரே
அயோத்தியாபுரியதனில் அரிராமர்வந்துவிட்டார்
சிதாசமேதராக சிம்மாதனமேறி
தம்பிமார்மூவர்களுந் தானுங்கொலுவிருந்தார்
நீதிதவறுமல் நெறிப்படியேஆண்டிருந்தார்
ஐம்பத்தாறுதேசமதை ஆண்டாரேஒருகுடைக்கீழ்
அந்தக்கதையாகும் ஆரணங்கேநீகேளும்
சீதையம்மாள்பட்டதொருசேதியிதுவாகும்
மானைப்பிடிக்கவே மாட்டேனெனவுரைத்தார்

மானைப்பிடித்துத் தரவில்லையென்று துரோபதை
யம்மன் பிணங்கினது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரிவையுரைக்க
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைதுரோபதையு
ஏதேதுசொன்னுலும் இரங்காமனதுடையாள் (ம்
வருநம்விதியறியாளே மாதுகருங்குழலும்
எந்தவிதத்தாலும் இந்தமான்வேணுமென்றுள்
மானெனக்குவேணுமென்று மாதுபிணங்கிநின்றுள்
அறவேமனஞ்சலித்து அங்கேதுயரமிட்டாள்

தங்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
சாயாம்புமன்னரவர் தானுமங்கேயேதுரைப்பார்
வெற்றியதயானை வீமரைத்தானழைத்து
வீமாமதகரியேவில்வேந்தேயிப்போது
மான்குட்டிவேணுமென்று மாதுபிணங்கினதால்
குட்டிமானைப்பிடித்துக் கொப்பெனவேவாருமையா
காட்டுமானைப்பிடித்துக் கடுகெனவேவாருமையா
ஓடிப்பிடித்துநீ ஒருநொடியில்வாருமென்றார்

வீமன் மான்பிடிக்கப்போகிறது.

அன்னருரைகேட்டு ஆங்காரவீமனவன்
இதுபோதுமென்று சொல்லி எழுந்தானேவீமனவன்
ஜல்லடக்கால்போட்டு தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூகங்குவிட்டு
ஆயுதங்கைப்பிடித்து ஆணழகன்போகலுற்றான்
மானைத்தொடர்ந்தானே மதவீமராஜாவும்
துள்ளிப்பதைபதைத்துச் சுருக்காய்வருவாராம்
வீமரைக்கண்டுமெல்லோ மெள்ளநடப்பாராம்
அப்போமதவீமன் ஆங்காரங்கொண்டவனும்
மானைப்பிடிக்க மாயவனார்பின்தொடர்ந்தான்
எட்டிப்பிடிக்க எதிரில்வருவானும்
பதுங்கிவருவானு பாரமதவீமன்
ஐம்பதிங்காதவழி அனேகதூரந்தானடந்தார்
கண்ணுக்குத்தெரியாமல் கடுகவேயேகிவிட்டார்
தேடித்திரிந்தானே சிரானகானகத்தில்
என்றைது மன்னுகிறான் இயலானவீமனுமே
அண்ணல்தருமருக்கும் ஆரணங்குதுரோபதைக்கும்
என்னவென்று சொல்வேனோ னிந்தவிதிவசத்தை
எத்தனைதூரம்மைதேன் இம்மானைக்காணேனே
போனவிடமறியேன் போயிருக்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்

மாயமான்போனதொரு வகையொன்றும்நானறியேன்
என்றுமனங்கலங்கி யென்ணுகிறான்கோடிசிந்தை
நின்றுவிசாரமிட்டு நெடுமூச்செறிந்தானே
விடுவிடுநேரமங்கே வெயிலானவேளையிலே
நல்லவுருமமது நாவுவறளுகுது
தண்ணீருந்தாகவிடாய் தனிமையாய்க்கொள்ளுகுது
நாவுவறட்டுகுது நல்லஜலங்காணுமல்
குடலைப்பிறட்டுகுது குடிக்கஜலங்கிட்டாமல்
என்னசெய்யப்போரேனென்று ஏங்கிநடந்தானே

எம்பெருமாள் வீமராஜனை விஷத்தண்ணீர்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது.

இதுதான்சமயமென எண்ணித்திருமாலும்
மாணுயிருந்தவரும் மயிலாய்வடிவெடுத்தார்
மயிலாய்வடிவெடுத்து மரத்தின்மேலேறினரே
யமன்குயிலாகி யிருந்தானேமாயரண்டை
யமன்குயிலானர் எம்பெருமாள்மயிலானர்
மயிலுங்குயிலுமே வனந்தனிலேகூவுகையில்
அந்தக்குரல்கேட்டான் அழகானவீமனுமே
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தயிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிநடந்தானே
தேடியேவந்தானே சீரானபொய்கையண்டை
தாமரைப்பொய்கை தடாகத்தைக்கண்டானே
தாகவிடாய்தீர்ந்து தமயரண்டைபோவோமென்று
தண்ணீர்தடாகத்திலே இறங்கினன்தார்வேந்தன்
அந்தாமாய்மாயவரும் அங்கொருவரேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பியரே அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
இந்தக்குளத்திலே இறங்கிஜலமுண்ணுதே

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவீமனவன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
அந்தரமாய்ப்பேசுறது ஆரென்றுந்தெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ ஆகாசதுர்க்கைகளோ
மந்திரதேவதையோ வந்தென்னைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்பூச்சிகளோ
ஆரென்றுநானறியேன் அறியவுரையுங்கள்
வெற்றிமதயானை வீமனும்கேட்கவுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயாரவரேதுசொல்வார்
ஆராலுமுந்தலுக்கேன் அப்புறத்தேபோவென்றார்
அப்போதுமதவீமனவன் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்
வான், தாகவிடாய்கொண்டு தண்ணீர்குடிக்கவந்தால்
தண்ணீர்குடியாதேயென்றுமேசாற்றுவரோ
தடாகமிருக்கையிலே தண்ணீர்குடிக்கவந்தால்
குடியாமற்போவேனோ கொற்றவரேசொல்லுமென
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் தாரணியிற்பயிர்களுக்குள்
வாடாதபயிருமெது வருத்தமானபாரமெது
அதிசயமானவார்த்தை அறிந்தாலுரையுமென்றார்
அப்போதுவீமனவன் அவ்வயணமறியாமல்
தெரியாமல்வீமனவன் தீர்த்தம்புசித்துவிட்டான்
தாகக்களையாலே தண்ணீர்குடித்துவிட்டான்
காளையந்தவீமனுக்கு கண்ணைச்சொருகுதே
தலையைச்சுழற்றுதே தாமமுடியானுக்கு
உடம்புபறக்குதே உத்தண்டவீமனுக்கு
மரத்தடியிற்பள்ளிகொண்டான் மாலைமுடியானும்
மறந்துபடுத்தானே மதகரிவீமனவன்
தன்னைமறந்துமல்லோ தார்வேந்தன்பள்ளிகொண்டா
ன், மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காலனையெச்சரித்து கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
எமனைத்தானழைத்து யிவனுயிரைவாங்குமென்றார்
அப்போதுஎமனவன் அவசரமாயோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினனே

சூலத்தால்குத்தியே துடிக்கவுயிர்வாங்கினானே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்வாங்கினானே
குளத்தங்கரையோரம் குளிர்ந்தநிழல்தனிலே
பொய்கைக்கரையோரம் போர்வீமன்மாண்டுவிட்டான்
மாண்டுபடுத்தானே மதவீமன்குளக்கரையில்
செத்துமடிந்தானே சீரானவீமனுமே
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

மான்பிடிக்கப்போனதொரு வீமனைக் காணோமென்று தருமராஜா புலம்புகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
சாயம்புமன்னர் தருமரவரேதுசொல்வார்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மன்னவனைக்காணேனே
என்னேரமாச்சுதே இன்னம்வரக்காணேனே
மானைப்பிடிக்கையிலே வளர்த்தவர்கள்கண்டாரோ
ஆர்கண்டெதிர்த்தாரோ அமரதுசெய்கிறாரோ
எவர்கொன்றுபோட்டாரோ ஏதுமறியேனே
பண்ணாக்கிக்கல்லாக்கி மரமாக்கிவிட்டாரோ
கல்லாக்கிமுள்ளாக்கிக் கானகத்திற்போட்டாரோ
செத்துமடிந்தானோ சிவன்பாதம்சேர்ந்தானோ
மாண்டுமடிந்தானோ வைகுந்தம்சேர்ந்தானோ
காணவும்போரேனோ கட்டழகன்தம்பியரை
பார்க்கவும்போரேனோ பாரமதகரியை
காணாமல்தம்பியரைக் கலங்குதேதேகமெல்லாம்
பாராமல்தம்பியரைப் பார்க்குதேயென்மனது
காளையருச்சுனரே கடிகியேபோய்வாரும்
பார்த்துவா அருச்சுனரே பாரமதவீமனை நீ
தேடியழைத்து நீ சீக்கிரத்தில்வாருமென்றார்
காளையந்தவீமனை நீ கண்டழைத்துவாருமென்றார்
என்றுமவர்சொல்லி யிருந்தாரொருவிதமாய்

அருச்சுனமகாராஜன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டு வீமனைத் தேடிப்போனது.

ஆளுலவுகுமன்னன் அருச்சுனராஜதுரை
தருமரைகேட்டுத் தானெழுந்துதார்விஜயன்
ஜல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூசல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமுதாடு பிருவெடுத்தலட்டியாணம்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைசுங்குவிட்டு
பாங்குசொருகினனே பார்த்தனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினனே காளைவலப்புறத்தே
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறு நாணிதான்பூட்டி
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமென்ருன் போர்விஜயன்கோமானும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
காளையருச்சுனரே கட்டழ்கா நீர்கேளும்
வனத்தினுட்புகுந்து மன்னவனை நீதேடி
கண்டழைத்துவீமரை நீ கடுகவேவாருமென்ருர்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருத்த விடைகொடுத்
தார், விடைபெற்றெழுந்தாரே விஜயபெருமாளும்
வாரானே அர்ச்சுனனும் வனமாய்வனந்தாண்டி
கானகத்தினுட்புகுந்து காளையரைத்தேடுகிருன்
எங்கெங்குந்தேடினன் இனியவிடமாராய்ந்தான்
அந்தவனந்தனிலே அண்ணரைக்காணுமல்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னவனைத்தேடிவாருன்
இன்னமொருவனத்தில் இளவிஜயன்தேடுகிருன்

அண்ணலைத்தேடியே அனேகதூரம்வந்தானே
காட்டிலேதேடியல்லோ கடிகியேவாரானே
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனராஜனுக்கு
தண்ணீர்க்கவன்ங்கள் தாகவிடாய்கொள்ளுகுது
நாவுவரட்டுகுது நல்விஜயன் அர்ச்சுனற்கு
மெத்தக்களைத்தானே வேர்வைகள்சிந்திடவே
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேது சொல்வான்
இந்தவனந்தனிலே எங்கும்ஜலம்கிட்டவில்லை
தண்ணீர்களையாலே தாகவிடாயானதினுல்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவித்துபுலம்புகிறன்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

மாயவனுர் அருச்சுனராஜனை விஷநீர்க்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது.

எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசெய்தாரந்நேரம்
மயிலுங்குயிலுமாக வனத்திலேகூவுகிறர்
அருச்சுனன்காதிற்கேட்க அவ்வனத்தில்கூவுகிறர்
அந்தக்குரலோசை அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
கூவுங்குரல்கேட்டான் கோபாலமைத்துனனும்
அவ்வோசைதான்கேட்டு அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான், முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தயிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிநடக்கலுற்றுன்
அந்தயிடம்போகவென்று ஆராய்ந்துதேடிவந்தான்
குயிலிருக்குமிடந்தனிலே கொற்றவனும்வந்தானே
மயிலிருக்குமிடந்தனிலே மன்னவனும்வந்துநின்று
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே ஒளிபறந்தகண்ணுலே
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பச்சென்றுதானிருக்கும்
கண்டயிடங்களெல்லாம் கமகமென்றுபூமணக்கும்
தாமரைப்பொய்கையுஞ் சாலையுஞ்சோலைகளும்
ஆலவிருக்ஷத்தின்கிழ் அண்ணர்பள்ளிகொண்டதுவ

வெற்றிமதயானை வீமரைக்கண்டானே
கண்டுமனமகிழ்ந்தான் காளையருச்சுனனும்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தான் பார்த்திபனருச்சுனனும்
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உள்ளங்குளிர்ந்தானே
நின்றனரை நாழி நினைத்தானேகோடிபுத்தி
அண்ணர்தருமருமே அங்கேமனஞ்சலித்து
வீமனைக்காணுதே மெத்தமனஞ்சலித்து
தம்பியைக்காணமல் தவித்துப்புலம்புகையில்
அங்கேதருமரவர் ஆயாசப்பட்டிருக்க
இங்கேமதவீமன் இப்படித்தூங்குறானே
மானும்பிடியாமல் மரத்தடியில்தூங்குறானே
தண்ணீர்குடித்துமல்லோ தாகமுந்தீர்ந்தபின்பு (ன
அண்ணரைதானெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமெ
தாமரைப்பொய்கையிலே யிறங்கினன் தார்வேந்தன்
அப்போதுமாயவரும் அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
ஆயர்பெருமாளும் அந்தரத்திலேதுசெய்தார்
ஆரடாயென்குளத்தில் அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
எவனடாஎன்குளத்தில் எடுத்துஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்காதேயென்குளத்தில்
அள்ளிஜலமுண்ண அதிசயஞ்சொல்லுமென்றார்
தாகந்தணியவென்றல் சந்தேகஞ்சொல்லுமென்றார்
அப்போதருச்சுனனும் அவ்வார்த்தைக்கேதுரைப்பா
ன், என்னவதிசயமோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றான்
எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரர்ச்சுனற்கு
வாடாப்பயிருமெது வையகத்திற்பாரமெது
இவ்வார்த்தைசொன்னு லிறங்கிஜலமுண்ணுமென்றார்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருச்சுனனுமேதுசொல்வா
ன், ஆர்காணும்பேசுறது அந்தரத்திலேயிருந்து
எவர்காணும்பேசுறது எங்கையோதெரியவில்லை

வேண்டிவிடாய்த்துநான் வேர்வைமிகவொழுக
தண்ணீர்விடாயாகத் தாகத்துக்குண்ணவந்தால்
வேண்டாமெனமறித்து தீண்டாதெனவுரைத்தீர்
எதிரிட்டுவந்தாலே இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
கண்டித்துப்போட்டிடுவேன் கண்ணில்தெரியடா நீ
எதிரிலே நிற்கவேணும் என்சண்டைபார்கவேணும்
சரியாகநின்றலவோசண்டைபண்ணிப்பார்க்கவேணும்
என்றதுபேசியே இரங்கிஜலங்குடித்தான்
தாகவிடாய்தீரத் தண்ணீர்குடித்தானே
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுது
அப்போதுமயக்கமல்லோ அதிகமயக்கமாகும்
கஞ்சாமயக்கம் கனமயக்கமாகுது
அபினிமயக்கமல்லோ அவனைச்சுழற்றுகுது
தள்ளாடிவாருனே தாமமுடியானும்
ஆறலைமுருமன்னன் அர்ச்சுனராஜனவன்
என்றதுமெண்ணுகிருன் இந்திரன்குமாரனுமே
நினையாது நினைக்கிருன் நீலவர்னன்மைத்துனரும்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்பேசினர்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுடன்சொன்னரே
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சமர்த்துகள்பேசினரே
தீர்த்தங்குடியாதென்று வார்த்தைபலசொன்னரே
அவ்வார்த்தைதள்ளினு னள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்
சொன்னசொல்தனைமறுத்துச் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்
டேன், உண்டபொழுதே உடம்பைபிரட்டுதையோ
தலையைச்சுழற்றுதையோ தருமருக்காருரைப்பார்
அண்ணற்கும்தம்பியற்கும் ஆரணங்குதுரோபதைக்கும்
இந்தவிசேஷமதை எவர்கள்போய்ச்சொல்வார்கள்
செத்தவிசேஷமல்லோ சேதிபோய்ச்சொல்வாரார்
மாண்டவிசேஷமது மறுவார்த்தைசொல்வாரார்
என்றுமவன்சொல்லி ஏகிவழிநடந்தான்
தள்ளாடித்தத்தளித்துத் தானேநடந்துவந்து
அண்ணருகாக அருச்சுனன்வந்துநின்றுன்

வீமருகாக விஜயனும்வந்துநின்றான்
கண்ணுறக்கம்போலவே கடுகிவந்துபடுத்தானே
எம்பெருமாள்மாயவரும் இதுதான்சமயமென்று
காலினைபெச்சரித்தார் கரியமால்பொட்டெனவே
அர்ச்சுனன்தன்னையின்று அதிவிரைவாய்வாங்குமென்
றார், அப்போதுயோமனவர் அதிவேகமாகவந்து
சூலங்கொண்டுகுத்தியே பாசங்கொண்டுகட்டினானே
பதைக்கஉயிர்மாய்த்தான் பார்த்திபனருச்சுனனை
இப்படியாக இவன்மாண்டிருக்கையிலே
தக்கப்புகழுடைய தருமருடசேதிசொல்வோம்

வீமனைத்தேடப்போன அர்ச்சுனனும் வீமனும்
இன்னம்வந்து சேரவில்லையென்று
தருமர் புலம்புகிறது.

அருச்சுனன்போனபின்பு அழகானதருமரவர்
மனதுகலங்கியே மன்னவருமேதுசொல்வார்
கானகத்திற்போனவர்கள் கடுகவந்துசேரவில்லை
என்னேரமாச்சுதே யின்னம்வரக்காணேன்
நாமத்தழகா நகுலா நீ வாருமென்றார்
தக்கப்புகழுடைய தருமரழைக்கவேதான்
நாமமுடியான் நகுலனுமோடிவந்து
அண்ணரெதிரேவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகனேதுசொல்வான்
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றான்
அழைத்தகாரியத்தை நீரண்ணவேசொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகர்தருமலிங்கம்
கண்ணீர்ததும்பிடவே கட்டழகரேதுசொல்வார்
வீமனைத்தேடியே வில்விஜயன்போனானே
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணேன்
தேடிப்போனதொரு தேர்விஜயனைக்காணேன்
போனவிடமறியேன் போய்ப்பதுங்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்

ஆரோடேசண்டை அமரது செய்கிருரோ
எவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போர்செய்கிருரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைசெய்தாரோ
கண்டுவதைத்தாரோ கண்டதுண்டமாக்கிஞரோ
செத்ததுவும்பிழைத்ததுவும் சேதிதெரியவில்லை
மாண்டதுவும்பிழைத்ததுவும் வார்த்தைதெரியவில்லை
சந்தனமிருபுயத்தை சரியவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமமிருபுயத்தை குலையவெட்டிப்போட்டாரோ
மலையேபருவதமே வாழ்மலையேகுஞ்சரமே
காணவும்போரேஞே கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போரேஞே பாவியென்கண்ணுலே
இன்னமொருவேளை யினிகாணப்போரேஞே
இருவரையுந்தேடியே இட்டுவருவாயோ
போமிரோதம்பியரே புத்தியுள்ளகண்மணியே
அண்ணருரைகேட்டு ஆணழகனேது சொல்வான்
அஞ்சிப்புலம்பாதே ஆயாசமாகாதே
ஆரோடேசண்டை அமரது செய்தாரோ
எவரோடேசண்டை எதிர்த்துப்போராடிஞலும்
சண்டையது கெலித்துச் சடுதியிற்கொண்டுவாரேன்
அமரது நான்கெலித்து அவர்களைக்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இப்போதேயாராய்ந்து
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாரேனென்ருன்
தேடியழைத்து சிக்கிரத்தில்வாரேனென்ருன்

நகுலன் தருமராஜாசொற்படிக்கு வீமனையும்
அருச்சுனனையும் தேடிப்போனது.

கடுகவெழுந்தானே கட்டழகன்சீர்நகுலன்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் தூத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி

தட்டிவரிந்துகட்டிக் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
பாங்கெடுத்துச்சொருகினானே மன்னனிடப்புறத்தே
கத்திசொருகினானே காளைவலப்புறத்தே
ஆயுதத்தைதானெடுத்து அண்ணருக்குதெண்டனிட்டு
போகவிடைதாருமெனப் போர்மன்னன்கைதொழுதா
ன், தக்கப்புகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
நாமமுடியானே நகுலாவென்கண்மணியே
போனவனந்தேடி பொறுமையுடன் நீபார்த்து
சென்றவனந்தேடி சீக்கிரமாயாராய்ந்து
காளையிருவரையுங் கண்டழைத்துவாருமென்றார்
வீமனருச்சுனனை விரைவிலழைத்துவாரும்
போய்வாருமென்னப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்நகுலனுமே
வாரானேசீர்நகுலன் வடக்கெழுந்தசூரியன்போல்
ஆயுதத்தைக்கைப்பிடித்து அண்ணர்களைத்தேடிவாரா
ன், தேடியேவாரானே சீரானகானகத்தில்
ஆரணியமெங்குந்தேடி அண்ணர்களைக்கூவினான்
அங்கேயுங்காணாமல் அப்பாலேபோகலுற்றான்
மற்றோர்வனந்தனிலே மன்னர்களைத்தேடினான்
அங்கேயுங்காணவில்லை அழகானமன்னர்களை
நாமமுடியான் நகுலன்மனங்கலங்கி
சிந்தைகலங்கியவன் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
அழுதுபுலம்பினானே அண்ணர்களைக்காணாமல்
அப்போது நகுலனுக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயாகுது
நாவுவரட்டுது நகுலமகாராஜனுக்கு
அண்ணரைத்தேடியே அனேகதூரம்வந்தானே
அண்ணரைக்காணோமே அதிகதாகமுண்டாச்சே
என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
என்றுவிசாரமிட்டே இருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமாள் நகுலராஜனை விஷநீர்குடிப்பித்து கொல்லுகிறது.

அப்போதுமாயவரும் அங்கெனவேயேதுசொல்வார்
நாமமுடியான் நகுலனைக்கொல்லவென்று
எம்பெருமாள்மாயவரும் எமனையுச்சரித்தார்
எமனும்ராமனுடன் இருவருமொன்ருகி
மயிலுங்குயிலுமங்கே வனத்திலேகூவுகுது
நாமமுடியான் நகுலனவன்பார்த்து
அந்தக்குரல்கேட்டு ஆலோசனைபண்ணுகிருன்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுமனங்குளிர்ந்து ஏகிநடந்தானே
அண்ணரிருவர்களு மங்கேபடுத்திருந்தார்
கண்டுமகிழ்ந்தானே கட்டழகன்சீர் நகுலன்
ஆனந்தமானுனே அண்ணர்களைக்கண்டவுடன்
நாமமுடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமாயர் ஆயாசப்பட்டிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையு மங்கேபுலம்பிநிற்க
என்னமனதுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்
று, குளத்திலிறங்கினுனே கொப்பெனவே நகுலனவன்
மாயன்பெருமாளும் மலராமர்தான்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்று ஆயரவரேதுசொலவார்
ஆரடாதம்பியரே அள்ளிஜலமுண்கிறவன்
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணுதே
தண்ணீர்குடியாதே தாமரைப்பொய்கையிலே (ர்
குளத்தைவிட்டப்புறம்வா கொற்றவாயென்றுசொன்ன
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வா நகுலனவன

ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரோதெரியாது எங்கேயோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
சொன்னசொல்கேட்குது சொரூபந்தெரியவில்லை
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாயதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
ஆரோதெரியவில்லை அருகில்வந்துபேசுமென்முன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமானும்
எங்கள்குளத்திலே நீ இறங்கிஜலமுண்ணவென்றல்
வையகத்திலதிசயமும் வருத்தமானபாரங்களும்
வாடாப்பயிரின் வர்ணமுறைத்தாயானால்
இறங்கிஜலமுண்ணும் இல்லையென்றுற்போய்நடவும்
சொன்னாலே நீர்குடியும் சொல்லாமற்போனாலே
தண்ணீர்குடியாதே தாமமுடியானே
குளத்திலடிவையாதே கொற்றம்போர்மன்னவனே
என்றதோர்சொற்கேட்டு ஏதுசொல்வான்சீர்நகுலன்
நீர்கேட்கும்வார்த்தைக்கு நான்கேட்குந்தன்மையென்
ன, நீதியல்லநீர்தூர நின்றுதான்பேசுரது
என்னெதிரில்வந்தாலேஇருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
என்றுசிலவார்த்தை நின்றுமவன்பேசினனே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயர்பெருமானும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போநகுலனுமே ஆனந்தமாகவேதான்
குளத்திலிறங்கியே கொப்பெனவே நகுலனவன்
தாகந்தெளியவே தண்ணீருந்தான்பொசித்தான்
தாகந்தெளிந்தானே தருமர்தம்பியானவனும்
தண்ணீர்பொசித்தவுடன் தாறுமாறாய்விழுந்து
தலைபைச்சுழட்டுது தார்வேந்தராஜனுக்கு
உடம்புபறக்குதே உத்தண்டவீரனுக்கு
எண்ணுதுமென்னுகிறுன் இயலானநகுலனுமே
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ச்சொன்னார்கள்
அவ்வார்த்தைகேளாமல் அள்ளியேதீர்த்தமுண்டேன்

சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்டேன்
கண்ணுந்தெரியவில்லை காரணமுந்தோணவில்லை
திலமுந்தெரியவில்லை நினைவைமறக்குதே
அறியாதேநான்பொசித்தேனென்றல்லோ ஆணழகன்
அண்ணற்குந்தம்பியற்கு மாரணங்குதுரோபதைக்கும்
அந்தவனந்தேடி ஆர்தான்போய்ச்சொல்வார்கள்
இந்தவிசேஷமதை எவர்போயுரைப்பார்கள்
கருமரிதையறிந்தால் சற்றும்பொறுக்காரே
அண்ணுவுந்தம்பியரும் அழுதுபுலம்புவார்கள்
இங்கேவுயிர்வாங்கி யிவர்களிருக்கையிலே
அங்கேநகுலனுமே அண்ணரண்டைகண்டானே
மாண்டானேசீர்நகுலன் வசநாபிநீரையுண்டு
செத்தான்நகுலனுமே சிரானகானகத்தில்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

வீமனையும் அர்ச்சுனனையும் அழைக்கப்போன நகுலனை
யுங்காணேமென்று தருமர் புலம்புகிறது.

அப்போதுமன்னவரும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
சகாதேவனையழைத்து தருமரவரேதுசொல்வார்
அப்பாசகாதேவா அதிசயத்தைநீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமராசனையும்
வீமனைக்காணவென்று வில்விஜயராஜாவும்
தேடியேபோனனே தேர்விஜயனர்ச்சுனனும்
நல்விஜயரைத்தேட நகுலனும்போய்நடந்தான்
மூவர்களும்போனரே முடிவேந்தராஜாக்கள்
ஒருவரையுங்காணனே உத்தரவுதானறிய
மான்பிடிக்கப்போனவர்கள் வந்தின்னஞ்சேரவில்லை
தேடியேபோனவர்கள் திரும்பிவந்துசேரவில்லை
தம்பிசகாதேவா தாமமுடியானே
தேடியேபோராயோ சேதிவந்துசொல்வாயோ
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை

மாண்டார்பிழைத்தாரோ மறுவார்த்தைதானறியேன்
மானைப்பிடிக்கையிலே மான்வளர்த்தோர்கண்டாரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணாரோ
சத்தரிஷிகளோ சந்நியாசியானவரோ
சத்தரிஷியவர்கள் சபித்துமேபோட்டார்களோ
கொன்றுபழிவாங்கிக் கொலைசெய்துபோட்டாரோ
காணவும்போறேனோ கட்டழகர்தம்பியரை
பார்க்கவும்போறேனோ பாவியென்கண்ணாலே
இன்னமொருக்கால் இங்கேவந்துசேர்வாரோ
இளையசகாதேவா இட்டுக்கொண்டுவாராயோ
காளைசகாதேவா கண்டழைத்துவாராயோ
பாரமுடிமன்னர்களைப் பார்த்துமேநீயழைத்து
வருவாயோதம்பியரே வார்த்தைகள்சொல்லுமென்று
அப்போசகாதேவன் அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு
தாமமுடியான் சகாதேவனேதுசொல்வான்
அஞ்சாதிரண்ணாவே அழைத்தோடிவாரேன்நான்
காளையந்தமூவரையும் கண்டழைத்துவாரேனென்றுன்
பார்த்தழைத்துவாரேனென்றுன் பாரமுடிமன்னர்களை
என்றுஎழுந்தானே இளையசகாதேவன்

சகாதேவன் தருமர்சொல்லைக்கேட்டு தமையன்மார்
மூவரையுந் தேடிக்கொண்டுபோனது.

சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
சந்த்ரகாந்திதட்டிகட்டி நாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
கட்டிசமுதாடு எடுந்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே

அண்ணரைத்தெண்டநிட்டு ஆணழகனேதுசொல்வா
ன், போகவிடைதாருமென்றான் போர்விஜயன்தம்பியவ
ன், தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
அப்பாசகாதேவா அறிவுள்ளகண்மணியே
அண்ணன்மார்போனதொரு அடவிதனிற்சென்று
காளையந்தருவர்களைக் கண்டழைத்து நீர்வாரும்
அண்ணர்களை நீர்கண்டு அழைத்தோடிவாருமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிபொருந்தவிடைகொடுத்தா
ர், விடைபெற்றெழுந்தானே வேந்தன்சகாதேவன்
அண்ணரைத்தேடியே அதிவிரைவாய்ப்போய்நடந்தா
ன், தமையர்களைத்தேடியே தார்வேந்தன்போகலுற்றா
ன், எட்டிநடந்தானே எழிலானசூரியன்போல்
தேடிவருகிறானே சீரானகானகத்தில்
எங்கெங்குந்தேடியே இனியவிடமாராய்ந்து
ஓடிவருகையிலே காதுமடைத்திடுது
நாவுவறட்டிடுது நல்லஜலங்கிட்டாமல்
மெத்தக்களையாச்சு வேந்தன்சகாதேவனுக்கு
அப்போசகாதேவன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்களைத்தேடி அநேகதூரம்வந்தோமே
தண்ணீர்களையாகித் தாகமெடுக்குதையோ
எங்கெங்கேபார்த்தாலும் இனியஜலங்கிட்டவில்லை
அண்ணரையுங்காணேமே ஆரணியந்தன்னிலேதான்
என்றுமவன்சொல்லி இருக்கின்றவேளையிலே

எம்பெருமாள் சகாதேவமகாராஜனை விஷத்தண்ணீர்
குடிப்பித்துக் கொல்லுகிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயரவரேதுசெய்தார்
வந்தசகாதேவனையும் வல்லுயிரைவாங்கவென்று
எமனும்பெருமாளும் ஏறினார்மரமேலே
மயிலுங்குயிலுமே வனத்திலேகூவுது

ROJA MUTHIA
47, HOSPITAL ST
KOTTAIYUR-623

இந்தக்குரல்கேட்டு இளையசகாதேவன்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தன்னிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தானே இளையசகாதேவன்
தாமரைப்பொய்கைகளும் தண்ணீர்தடாகமுடன்
பூவளமுஞ்சோலைகளும் புதுமைகளைத்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
நாம்செய்தபுண்ணியத்தால் நல்லஜலங்கிடைத்ததென்
று, அங்கேநடந்து அவசரமாய்வாரபோது
மன்னரந்தமூவர்களும் மரத்தடியிற்படுத்திருந்தார்
அண்ணர்கள்மூவருமா யங்கேபடுத்திருந்தார்
அண்ணர்களைக்கண்டு அதிகமனமகிழ்ந்தான்
தமையர்தனைக்கண்டு சந்தோஷமானனே
அப்போவொருவார்த்தை ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணர்தருமரங்கே அழுதுபுலம்பியேதான்
தம்பியரைக்காணமல் தயங்கியவரிருக்க
ஆரணங்குதுரோபதையா ளங்கேபுலம்பிநிற்க
என்ன நினைவுகொண்டு இங்கேபடுத்தார்கள்
பச்சைமரத்தின்கீழ் படுத்தவிதங்களென்ன
இந்தமரத்தடியில் இவர்படுத்தகாரியமேன்
குளிர்ந்தநிழலென்று கோமான்படுத்தாரோ
மலர்ந்தமரமென்று மன்னர்படுத்தாரோ
தாகத்துக்குண்டபின்பு தமயர்தனையெழுப்பி
அண்ணர்களையெழுப்பி அழைத்துநாம்போவோமென்
று, தாமரைப்பொய்கையண்டைதார்வேந்தன்வந்துநி
ன்று, அந்தக்குளத்திலேஅள்ளிஜலமுண்ணப்போனன்
அந்தச்சமயத்திலே ஆயரவர்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்றவோ ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ என்குளத்தில்வந்தவனும்
தண்ணீர்குடியாதே தாகவிடாய்தீராதே
இந்தநீரென்னுதடா இந்தக்குளமென்னுதடா

[library stamp]

சாலையுஞ்சோலையுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணுதே
இறங்கினாலுந்தனுக்கு யிடறுகள்வந்துவிடும்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
அந்தரத்தில்நின்றுகொண்டு ஆர்காணும்பேசுறவன்
தூரத்திலிருந்துகொண்டு சொல்லுகிறவனார்காணும்
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ
ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்ராட்சசியோ
ஆரோதெரியாது அதட்டியேகேட்கிறவர்
எவரோதெரியாது எந்தனைக்கேட்கிறவர்
மற்றுமொருக்கால்தான் வாய்திறந்துபேசுங்கள்
இன்னமொருக்கால்தான் எதிரில்வந்துசொல்லுங்கள்
என்றசொற்கேட்டு எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
தண்ணீர்குடிக்கவென்றால் தாரணியின் புதுமைசொல்
லு, வாடாப்பயிருமெது வருத்தமரணபாரமெது
அந்தவதிசயங்க ளறிந்தாலுரையுமென்றார்
அறிந்துநீசொன்னாலே அள்ளியேதீர்த்தமுண்ணும்
சொல்லுவாயாமானால் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்ணும்
இல்லாமற்போனாலே யிப்பாலேவந்துவிடும்
தர்மமுடியான் சகாதேவராஜனவன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சகாதேவன்
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திலமிரட்டுகிறீர்
எவரோதெரியாது என்னைமிரட்டுகிறீர்
அருகாகவந்தாலே அடித்தெறிந்துபோட்டிடுவேன்
எதிரிலேவந்தாலே யிருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
சரியாயிருக்கவேணும் சண்டைபண்ணிபார்க்கவேணு
ம், மறைவாயிருந்துகொண்டு வாதாட நீதியுண்டோ
என்றுமவனுரைக்க எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒன்றுமேசொல்லாமல் உலகளந்தார்வீற்றிருந்தார்
மறுவார்த்தைபேசாமல் மாயவருந்தானிருந்தார்
அப்போசகாதேவன் ஆனந்தமாகவேதான்

குளத்திலிறங்கிஞனே கொப்பெனவே தீர்த்தமுண்டான்
அள்ளியே தீர்த்தமூண்டான் ஆவல்தெளிந்திடவே
தண்ணீர்குடித்தானே தாமமுடியானும்
அள்ளிஜலமுண்டபின்பு ஆனந்தமார்பனுக்கு
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தலையைச்சுழற்றுகுது
உடம்புபறக்குது உள்ளங்குலையுது
நாவுகுளறுகுது நாமமுடியானுக்கு
தன்னைமறக்குது தார்வேந்தராஜனுக்கு
ஆரோதெரியாது அந்தரத்திற்சொன்ஞர்கள்
எவரோதெரியாது எந்தனுக்குச்சொன்னுர்கள்
தண்ணீர்குடியாதேயென்று சத்தம்பிறந்ததங்கே
அவர்சொல்லைகேளாமல் அள்ளிநான்தீர்த்தமுண்டே
ன், சொன்னசொற்கேளாமல் சுருக்காகத்தீர்த்தமுண்
டேன், தெரியாமல் நீர்குடித்தேன் சிந்தைகலங்குது
அறியாமல் நீர்குடித்தேன் அங்கம்பிறட்டுகுது
என்று நடந்தானே இளையசகாதேவன்
அண்ணமார்தன்னருகே ஆணழகன்வந்துநின்று
அப்போசகாதேவன் ஆலோசனைபண்ணி
தம்பிகளைக்காணோமென்று தருமரிங்கேவந்தாக்கால்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டிடுவார்தப்பாது
என்றுமனதிலெண்ணி யெழுதுகிறன்மரத்தடியில்
அண்ணுவேமரத்தடியில் அதிசயமானவார்த்தை
இந்தக்குளத்திலே யெவர்தாகமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரிது குடித்தால்மடிந்திடுவார்
அண்ணுவேயிக்குளத்தி லள்ளிநீர்குடியாதே
நாங்களிதைக்குடித்து நாலுபேரும்மடிந்துவிட்டோம்
செத்துமடிந்துவிட்டோம் சிவலோகம் சேர்ந்துவிட்
டோம், மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் வைகுந்தஞ்சேர்ந்து
விட்டோம், என்றுமவன் சொல்லியெழுதினன் மண்மேலே
தலையைச்சுழற்றுகையில் நாலும்படுத்துக்கொண்டான்
அந்தச்சமயமறிந்தாரே யெம்பெருமாள்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்

காலனையெச்சரித்து கடுகவுயிர்வாங்குமென்றார்
எமனையெச்சரித்து இவனுயிரைவாங்குமென்றார்
எம்பெருமாள்சொற்கேட்டு ஏமனவனோடிவந்து
சூலத்தால்குத்தியே பாசத்தால்கட்டினானே
பாசத்தால்கட்டியே பதைக்கவுயிர்பிடித்தான்
சூலத்தால்குத்தியே துடிக்கவுயிர்பிடித்தான்
மாண்டுமடிந்தானே மன்னன்சகாதேவன்
செத்துமடிந்தானே சீரானகானகத்தில்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

ஆரணியத்தில் எம்பெருமாள் சூதினாலே வீமன் அர்ச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் இன்னான்கு பேரும் மடிந்தபின்பு காளமகாரிஷி யாகத்திலுண் டாகிய வேதாளம் ஐந்துபேரையுங் கொல்ல வருகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரமாகவேதாள்
காளமகாரிஷியுங் கருதிதபசுபண்ணி
அக்கினிகுழியிலே ஆங்காரவேதாளம்
உண்டாகிவந்துதங்கே உலகத்திடுக்கிடவே
கறுத்தநிறமுடனே கைதனிலேவாளுடனே
பெருத்தமுகமுடனே பெருந்தொப்பைதன்னுடனே
செவந்தமயிரழகும் சீழ்வடிந்தவாயழகும்
கண்களைப்பார்த்தாலே கருங்குன்றுபோலிருக்கும்
கைகளோராகாதவழி கால்கள்வெகுதூரம்
அகண்டபுஜங்களது ஐந்நூற்றுக்காதவழி
பல்லழகைப்பார்த்தாலே பனைமரம்போலிருக்கும்
மூக்கழகைப்பார்த்தாலே முதலைகளைப்போலிருக்கும்
இப்படியாக இருக்குமந்தவேதாளம்
பொல்லாதவேதாளம் பிறந்ததுயக்கினியில்
காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துதெண்டனிட்டு
என்னையழைத்ததுதா னேதுகவையாக

ஆரைதான்கொல்லுகிறது அடுத்துப்போர்செய்கிறது
எவரைப்போய்கொல்லுகிறதுஎந்தனுக்குசொல்லுமை
யா, கைகள்பதைக்குது காளமகாமுனியே
வயிறுபசிக்கிறது மாமுனியேசொல்லுமையா
அப்போதுமாமுனியும் அதுசொல்லத்தான்கேட்டு
காளமகாமுனியும் கடுகவெடுத்துரைப்பார்
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆங்காரவேதாளமே
நான்சொல்ல நீர்கேளும் ராஜாக்கள்ஐவருண்டு
இந்தவனத்திலே இருக்கிறார்பஞ்சவர்கள்
வீரப்புலிப்போலே வேந்தர்களைவருண்டு
பாரப்புலிப்போலே பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவரையுங்கொன்றுதின்று ஆரைநொடியில்வாருமென்
றார், வேதாளந்தான்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து
ஆக்ரமித்துப்பற்கடித்து அதட்டிவருகுதங்கே
எங்கெங்கேயென்றுசொல்லி எழும்பியேகொக்கரித்து
கொக்கரித்துவேதாளம் கும்மாளமாய்வருகுது
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துவருகையிலே
செந்தாமரைப்பொய்கையண்டை செத்திருக்கக்கண்ட
து, மாமரச்சோலையின்கீழ் மாண்டிருக்கக்கண்டது
இறந்தவரல்லாமலின்னமொருவரில்லை
செத்தவரல்லாமல் மற்றுமொருவரில்லை
எங்கேமடிந்தாரோ எவ்விடத்திற்செத்தாரோ
செத்தபிணத்திடத்திற் றேடிப்போமென்றாரே
மாண்டபிணந்தின்ன மாமுனிபோகச்சொன்னார்
எத்தனைநாளுக்குமுன்னே செத்தபிணமிதுவோ
செத்தபிணத்தையோநான் சென்றுபொசிக்கிறது
நாறும்பிணமெடுத்து நானேபொசிக்கிறது
மாண்டபிணத்தையோநான் வயிறாரவுண்பேனே
என்றுமேசொல்லி எழுந்ததுவேதாளம்
அங்கேதிருப்பி அகோரகோபத்துடனே
மகாவேகத்தன்னுடனே வருகுதுவேதாளம்

காளமகாரிஷியருகே கடுகவந்துவுக்கிரமுடன்
எடுத்துமகாமுனியை இரண்டாய்க்கிழித்தது
வாரியெடுத்துமல்லோ வயிற்றைக்கிழித்தது
நெஞ்சைப்பிளந்தது நெருப்புத்தணலெழும்ப
மாமுனியைக்கொன்றபின்பு மனதுமிகக்குளிர்ந்து
சந்தோஷமாகியல்லோ வேதாளந்தானடக்க
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோச்சுது
மனதுமிகக்குளிர்ந்து மற்றோர்வனந்தனிலே
போனதுபிழைத்திருக்கும் பொல்லாதவேதாளம்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமராஜர் தம்பிமார் நாலுபேரையுங் காணோமென்று
துரோபதையுடன் சொல்லிப் புலம்புகிறது.

வேதாளம்போனபின்பு வேல்வேந்தர் தருமாவர்
ராயம்புமன்னவனுர் தருமரவரேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெண்ணே பைங்கிளியேதுரோபதையே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்னன்தங்கையரே
அனலிற்பிறந்தவளே அபிஷேகப்பத்தினியே
ஐவரையும்மாலையிட்ட ஆதிபராஞ்சுடரே
தோராவடிவழகி துரோபதையே நீர்கேளும்
மான்பிடிக்கப்போனதொரு மதவீமனைக்காணோம்
வீமனைத்தேடிப்போன விஜயன்வரக்காணோம்
இருவரையுந்தேடிப்போன நகுலன்வரக்காணோம்
மூவரையுந்தேடிப்போன சகாதேவனைக்காணோம்
நால்வரையுங்காணோமே நாயகமேயென்னசெய்வோம்
செத்தார்பிழைத்தாரோ சேதிதெரியவில்லை
கண்டார்பிழைத்தாரோ வார்த்தைதெரியவில்லை
ஆரோடேசண்டைகள் அமரதுசெய்கிருரோ
எவரோடேசண்டைகள் எப்படிப்போர்செய்கிருரோ
மானைவளர்த்தவர்கள் வந்துவதைபண்ணுரோ
எந்தத்தபோதனர்கள் எவர்கள்கொன்றுபோட்டாரோ

தபசிற்பெரியவர்கள் சபித்தாரோ நானறியேன்
வரத்திற்பெரியவர்கள் வதைசெய்துபோட்டாரோ
போனவிடமறியேன் போர்செய்ததாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
தேடியேபோவோம்வா தேவியேயென்றழைத்தார்
ஆரணங்குதுரோபதையா ளெப்படியேதல்லதென்ருள்

தருமரும் துரோபதையும் வீமன் அர்ச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் இவர்கள் நாலுபேரையும் தேடிக்கொண்டு போனது.

துரோபதையுந்தருமரும் துள்ளியெழுந்திருந்து
தேடப்புறப்பட்டார்கள் சீரானகானகத்தில்
கூவிப்புலம்பியே கொப்பெனவேவாரார்கள்
அழுதுபுலம்பியே அந்தவனந்தேடிவாரார்
இருண்டவனங்களெல்லாம் எங்கெங்குந்தேடினரே
தம்பியரைக்காணுமல் தயங்கினர்தருமரங்கே
பாராமல்தம்பிமாரைப் பதைத்துப்புலம்பினர்கள்
தக்கப்புகழுடைய தருமரங்கேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
இந்தவனத்திலே எங்கெங்குந்தேடினமே
காளையந்தநால்வரையும் காட்டிலேகாணவில்லை
இந்தவனந்தாண்டி இனியவனம்போவோமென்று
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோய்நடந்தார்
தேடியேவாரார்கள் சீரானவனந்தனிலே
தருமருக்குந்துரோபதைக்குந் தாகமெடுக்குது
நாவுவறட்டுகுது நாமமுடியார்க்கு
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அதிகதாகமுண்டாச்சு
தண்ணீர்கவனமுந் தாகவிடாயாச்சுது
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார் (து
என்னசெய்வோம்பெண்ணே நாம் எங்கும்ஜலங்கிட்டா
மன்னவரைக்காணேனே மாதரசேயென்னசெய்வேன்

தம்பிகளைக்காணேமே தாகவிடாய்கொள்கிறதே
என்னசெய்வேனென்றுசொல்லி இளைத்துப்புலம்புகை
யில், அந்தச்சமையத்திலே அரிராமரேதுசெய்தார்
மயிலுங்குயிலுமிங்கே மரத்தின்மேலேறியே
வனத்திற்குயிலு மயில்களுங்கூவுது
அந்தக்குரல்கேட்டார் ஆணழகர்தருமலிங்கம்
கூவுங்குரல்கேட்டுக் கொப்பெனவேயதுசொல்வார்
முன்னேபெரியவர்கள் சொன்னமுறைப்படியே
குளிர்ந்தவிடந்தனிலே குயிலுமயிலிருக்கும்
என்றுநடந்தாரே இளந்தோப்புத்தன்னருகே
தாமரைப்பொய்கையண்டை தம்பிமார்தானிருந்தார்
பள்ளிகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்தாரேதர்மலிங்கம்
நக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையேகண்டாயோ
தம்பிமார்பள்ளிகொண்ட தயிரியத்தைப்பார்த்தாயோ
மாறுவம்பிடியாமல் வந்துசேதிசொல்லாமல்
குளிர்ந்தநிழலருகே கூசாமற்பள்ளிகொண்டார்
தண்ணீர்குடித்துநாம் தாகவிடாய்தீர்த்தபின்பு
தம்பிமாரைத்தானெழுப்பித் தையலரேபோவோமென்
ருர், என்றுமவருரைத்து இளந்தோப்பிற்போய்புகுந்
து, தாமரைப்பொய்கையிலே இரங்கினுர்தருமரவர்
அப்போதுமாயவரும் அரிராமர்தான்பார்த்து
அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு ஆயரங்கேதுசொல்வார்
ஆரடாதம்பிநீ அக்குளத்திலிறங்கினவன்
எவனடாதம்பிநீ இறங்கிஜலமுண்கிறவன்
இந்தக்குளமென்னுதடா இந்தநதியென்னுதடா
சாலையுஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கைகளும்
இத்தனையுமென்னுதடா இறங்கிஜலமுண்ணுதே
என்றசத்தங்கேட்டுமே எதுசொல்வார்தருமரவர்
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுறது
எவரோதெரியாது எவ்விடமோபேசுறது
அந்தரதேவதையோ சந்திரசூரியரோ

ஆகாசதுர்க்கைகளோ ஐயன்பிடாரிகளோ
வானுலகதேவர்களோ வந்தெனைக்கேட்கிறது
பேயோபிசாசுகளோ பிணந்தின்னும்ராட்சதரோ
ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்ப்பேசுகிறீர்
எவரென்று நானறியேன் எங்கையோபேசுகிறீர்
வார்த்தைகள்கேட்குது வயணந்தெரியவில்லை
உத்தரவுகேட்குது உருவந்தெரியவில்லை
பேச்சுகள்கேட்குது பேருந்தெரியவில்லை
தாகவிடாயாக தண்ணீர்குடிக்கவந்தேன்
நாவுவறட்டுகுது நடுங்குதுதிரேகமெல்லாம்
உன்நாக்குவறட்டுகுது உத்தரவுதாருமையா
உத்தரவுதந்தாலே உண்ணுகிறேன்தீர்த்தமிங்கே
வார்த்தையுரைத்தாலே வாரிஜலமுண்ணுகிறேன்

எம்பெருமாள் தருமர் தம்பிமார் நாலுபேரையும்
அதிசயங்கேட்டதற்கு யாருஞ்சொல்ல
வில்லை தருமர் சொல்லுகிறது.

என்றுரைக்கத்தருமலிங்கம் ஏதுசொல்வார்மாயவனூர்
இப்பூமிதன்னிலே என்னஅதிசயங்கள்
அதிசயத்தைச்சொன்னீராலுலள்ளியேதீர்த்தமுண்ணு
ம், இல்லாமற்போனாலே இப்பாலேவந்துவிடும்
சொல்லாமற்போனீராலுல் கருக்காய்நடவுமென்றார்
என்றசொல்தான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
மனிதர்பிறக்கிறதும் மனிதரிறக்கிறதும்
இதுவேஅதிசயங்கள் இனியொன்றுமில்லையென்றார்
அவ்வயணங்கேட்டு அரிராமரென்னசொல்வார்
இதுவேஅதிசயங்காண் இனியொன்றுமில்லையோதா
ன், இன்னமொருவார்த்தை உண்மையுரையுமென்றார்
வையகத்துமாந்தருக்கு வருத்தங்களானதுகாண்
ஏதுவருத்தமென்றார் இனிப்பிறந்தபேர்களுக்கு
அப்போதருமரவர் ஆயருரைகேட்டு

சாயாம்புமன்னவனூர் தருமரங்கேதுசொல்வார்
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாலகனையுண்டாக்கி
மூன்னூறு நாள்சுமந்து முருகுழலாள்தன்னருகே
பெற்றெடுத்தாயாற்குப் பெரியசுமையொழிய
மற்றுஞ்சுமையில்லை வையகத்துமாந்நருக்கு
இவ்வயணங்கேட்டு ஏதுசொல்வார்மாயவனூர்
இன்னமொருவார்த்தைஇயம்புவேன்சொல்லுமென்று
ர், வையகந்தனிலே வாடாப்பயிருசொல்லும்
என்றைக்கும்வாடாத இனியபயிர்சொல்லும்
ஆயரிவையுரைக்க அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சாயாம்புமன்னவனூர் தருமரங்கேதுசொல்வார்
வாடாதிருக்குங்காண் வளருமறுகம்புல்
அந்தச்சொல்தானுரைத்தார் அங்கெனவேமாயவற்கு
இவ்வயணங்கேட்டுமேஎம்பெருமாளென்னசொல்வார்
சந்தோஷமாச்சுது தாகந்தெளியுமென்றூர்
உத்தரவுதந்தாரே உலகளந்தாரெம்பெருமாள்
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தாகந்தெளிவதற்குத் தண்ணீர்குடித்தார்கள்
அள்ளிப்புசித்தார்கள் ஆவல்தெளிந்திடவே
தருமருந்துரோபதையுந் தாகத்துக்குண்டார்கள்
தாகந்தெளிந்தபின்பு தம்பிமாரண்டைவந்தார்

தருமர்வந்து தம்பிமார்களைஎழுப்ப நாலுபேரும் இறந்துவிட்டாரென்றறிந்து புலம்புகிறது.

நாலுபேரண்டைவந்து நடுவேயிருந்துகொண்டு
சகாதேவன்படுத்திருந்த தலைமாட்டிலெழுதியதோர்
வாசகந்தைப்படித்தாரே மன்னர்தருமலிங்கம்
என்னவென்றெழுதியிருந்ததென்றுல்வாசகத்தில்
தால்வருமாகவே நச்சுப்பொய்கைதீர்த்தமுண்டு

விஷநீரையுண்டலவோ வேந்தர்மடிந்துவிட்டோம்
மாண்டுமடிந்துவிட்டோம் நீங்கள்வந்தாளண்ணுவே
தாகத்துக்குண்ணுதே தப்பிப்பிழையுமென்று
இவ்வயணமாகவே எழுதியிருக்குது
பார்த்துப்படித்துப் பயந்தாரேதருமரவர்
செத்துமடிந்தார்கள் சீரானதம்பியர்கள்
மாண்டுமடிந்தார்களென்று மன்னர்புலம்புகிறார்
என்னசொல்லிபுலம்புகிறார் இருண்டவனந்தனிலே
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்தீரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்தீரோ
நீலமலையே நிலத்தோடேசாய்ந்தீரோ
கல்லானதாணுக்கு கலக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததுவோ
இரும்பானதாணுக்கு என்னகுறையென்றிருந்தேன்
இரும்பானதாணுமே இற்றுவிழுந்ததோ
வச்சிரத்தாணுக்கு மயக்கமில்லையென்றிருந்தேன்
வச்சிரத்தாணலவோ மண்ணோடுளுத்துதே
செம்பருந்துவந்தென்னைச் சிறகாலடித்துதே
குஞ்சைப்பறிகொடுத்த கோழிபோலானேனே
கையறுந்தயானையைப்போல் கலங்கினேன்தம்பியரே
ஓடுகிறமானுக்கு ஒருகாலொடிந்தாப்போல்
உள்ளங்குலைந்து உருகிறேன்தம்பியரே
எந்தனைத்தவிக்கவிட்டு எங்கேமறந்தீர்கள்
ஐயையோதெய்வமே அலையவிட்டுப்பார்த்தீர்களோ

தருமராஜர் வீமனைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தக்கபுகழுடைய தருமரெழுந்திருந்து
வீமனருகில்வந்து வேந்தர்புலம்புகிறார்
வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்

நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருமன்னரையும்
கொல்லுகிறேனென்று நீ கொடியசபதமிட்டாய்
அவ்வார்த்தைதான்மறந்து அப்பா நீயெங்கொளித்தா
ய், வச்சிரமுடியே நீ மண்ணோடேசாய்ந்தாயோ
தங்கமுடியே நீ தரையிற்கவிழ்ந்தாயோ
தாயைமறந்தாயோ தமையனை நீமறந்து
எங்கேயொளித்தாயோ எந்தநாடுபோனாயோ
என்னையலையவிட்டு எங்கே நீபோயொளித்தாய்
என்றுபுலம்பி இளைத்துமண்ணில்மூர்ச்சையானார்
களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராஜர் களைதெளிந்து எழுந்திருந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

அன்றொருநாழி சென்றபிறகாக
தோராவடிவழகி துரோபதையாளோடிவந்து
களைத்ததருமருக்கு கடுமூர்ச்சைதெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்து கடுகெனவேவோடிவந்து
பச்சைதழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
விசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துபுலம்புகிறார்
ஆனாலழகுமன்னா அருச்சுனாவென்பிறப்பே
என்னைத்தனியேவிட்டு எங்கே நீபோயொளித்தாய்
மீசைமுருக்கழகா விழியிற்கறுப்பழகா
நாவிலேநக்ஷத்திரம் நயனவிழிப்பார்வைகளும்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளிலமிர்தகலசம்
பல்லிலேபரசவீணை பாதத்தில்தாமரைப்பூ
முதுகிலேமச்சரேகை முழங்கால்முத்துமாணிக்கம்
இடதுகால்விருதுபொம்மை வலதுகால்வீரதண்டை
தலவிருதுதலவிருது சத்ராதிபேர்விருது
எதிர்த்தவன்றன்விருதும் எதிரொளிமுகவிருதும்
இத்தனைவிருதுகளை எடுத்துநீபூட்டிக்கொண்டு

கட்டியெதிர்த்தாலே கலங்குமேசேனையெல்லாம்
சத்ராதிகளைஜெயிக்கும் தனஞ்செயரேயர்ச்சுனரே
எதிரிகளைஜெயிக்கும் என்பிறப்பேயர்ச்சுனரே
என்னைப்பிரிந்து நீ இறந்துமடிந்தாயோ
அழகையெழுதினவர் ஆயுளையெழுதாரோ
வடிவையெழுதினவர் வயதையெழுதாரோ
பெற்றாளேகுந்தியம்மாள் பிரபலங்கள்காணவென்று
பெற்றாள்வயிற்றிலே நீ பெருநெருப்பையிட்டாயோ
என்னைத்தவிக்கவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
என்றுசொல்லிதருமராவரேங்கிமனந்தளர்ந்து
அழுதுபுலம்பியே அங்ஙனேமூர்ச்சையானார்
களைந்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்

தருமராஜர் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து நகுலனைப்பார்த்துப் புலம்புகிறது.

களைத்ததருமரையே கண்டந்ததுரோபதையாள்
துள்ளியெழுந்திருந்து துரிதமுடனோடிவந்து
காட்டில்தழையொடித்துக் கடுகெனவேயோடிவந்தாள்
தருமருகாகத் தையரும்வந்துநின்று
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசுகிறாள்
காட்டுத்தழையொடித்து கடுகெனவேவீசினாளே
மற்றுமொருநாழி யுற்றபிறகாக
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்து
மூர்ச்சையதுதெளிந்து முன்னின்றுபுலம்புகிறார்
அப்பாநகுலாவென் னறிவுள்ளகண்மணியே
மலையேபருவதமே வாழ்மலைகுஞ்சரமே
நீபடியுங்காரியங்கள் நின்னையத்தைநானறியேன்
மாண்டிடுவீரென்றுநான் மனதில் நினைத்ததில்லை
செத்துவிடுவீரென்று சற்றுமறியேனே
என்னை நிகையைவிட்டு இறந்துவிடஞாயமுண்டோ
நீங்கள்-போவதறியாமல் பூரித்துநானிருந்தேன்

சாவதரியாமல் சந்தோஷமாயிருந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுதையா
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுதப்பா
கூடப்பிறந்திர்களே கூட்டுப்பாலுண்டீர்களே
ஒக்கப்பிறந்திர்களே ஒருஸ்தனப்பாலுண்டீர்களே
காட்டுக்குள்ளேயைவிட்டு கைலாயம்போனீர்களோ
தங்கத்தரிக்கவில்லை தரையிற்கால்பாவவில்லை
நிற்கத்தரிக்கவில்லை நிலத்திற்கால்பாவவில்லை
உங்களைநான்பிரிந்து ஒருநாழிதங்குவேனோ
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேயுங்களுடன்
ஒக்கமடிவேனே உங்களுடனாக
அலண்டுபிரண்டழுதார் அடித்துக்கொண்டார்நலமே
லே, மூட்டிக்கொண்டார்பூமியிலே மோதிக்கொண்டா
ரப்போது, மார்கொண்டகண்ணீரை வழித்தெறிந்தார்
மண்மேலே, துடித்துப்பதைத்தலறித் துள்ளிப்புரண்
டழுதார், களைத்துவிழுந்தாரே கட்டழகர்தருமலிங்கம்
மூர்ச்சையாய்விழுந்தாரே முடிமன்னராஜாவும்

தருமராஜர் மூர்ச்சைதெளிந்து சகாதேவனைப்
பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
களைத்ததருமருக்குக் களைகள்தெளியவென்று
காட்டில்தழையொடித்துக் கட்டழகிவீசலுற்றாள்
பச்சைத்தழையொடித்து பைங்கிளியாள்வீசலுற்றாள்
வீசக்களைதெளிந்து வேந்தரெழுந்திருந்தார்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து மோதிப்புலம்புகிறார்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தர் சகாதேவராஜாவே
முன்னேவருங்காரியத்தை முதலறிந்துசொல்வாயே
இனிநடக்குங்காரியத்தை எந்தனுக்குநீயுரைப்பாய்

அப்படிக்கொத்ததொரு அறிவுள்ளகண்மணியே
உன்னைப்பறிகொடுத்து உலகத்தில்வாழ்வேனே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனந்தீர்ந்தபின்பு
அக்கியாதவருஷ மதுவுங்கழிந்தபின்பு
பாரவனந்தீர்ந்து பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தால்
குந்தியம்மாளோடிவந்துகுழந்தைகளெங்கேயென்றால்
மைந்தர்களெங்கேயென்று மாதாவுங்கேட்டாலே
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்தாயார்க்கு
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்மணியேயெங்கொளித்தாய்
முடிக்கிமுடியானாலும் முத்துமுடியாகுமோதான்
தங்கமுடியானாலும் உங்கள்முடியாகுமோதான்

தருமர்நாலுபேர் தம்பிமாரையும் நினைத்துப்புலம்ப
அப்போது துரோபதை தன்புருஷர்களை
பார்த்துப் புலம்புகிறது.

தோருவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
மாலையிட்டமன்னவர்கள் மாண்டுவிட நீதியுண்டோ
தாலிகட்டும்ராசாக்கள் தரையில்விழலாச்சே
மங்கிலியமுண்டு மனமுண்டுஎன்றிருந்தேன்
உலகத்துப்பெண்டுகள் ஒருவனுக்குகைகொடுப்பார்
நான்-ஐவருக்குங்கைகொடுத்துஅம்பலத்துக்காளானே
ன்' செல்வத்தலையிலே செப்பேடெழுதினதும்
அல்லற்படுந்துயரம் அமைத்தாரோபிரமதேவன்
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே
தங்கக்கழுத்தி தலைவிரிக்கநாளாச்சே
மல்லிகைசாலையிலே மயிர்விரிக்கநாளாச்சே
குங்குமச்சாலையிலே குழல்விரிக்கநாளாச்சே
ஐயையோதெய்வமே அனியாயஞ்செய்தீர்களோ
பார்த்துமிருந்துமென்னைப் பரதவிக்கவிட்டீர்களோ
கண்டுமிருந்துமென்னை கனங்குலையவைத்தீர்களோ

தோள்சார்ந்தராஜாக்கள் சேர்ந்துவிடக்காரியமேன்
மார்சார்ந்தராஜாக்கள் மடிந்துவிடக்காரியமேன்
காட்டில்மடிந்தலவோ கையைவிட்டுநின்றீர்களோ
அடவியிலேதான்மடிந்து அலையவிட்டுபோர்த்தீர்களோ
சூரியரைச்சாட்சிவைத்துத்தெருவில்கைவிட்டீர்களோ
சந்திரரைச்சாட்சிவைத்து சாகத்துணிந்தீர்களோ
சந்தியிலேகையைவிட்டு சமர்த்தாய்படுத்தீர்களோ
மஞ்சளிழந்தும் மணமிழந்தும்பூவிழந்தும்
தாலிச்சரடிழந்தும் தரணியில்நிற்பேனோ
மஞ்சள்சரடிழந்து மண்மேலிருப்பேனோ
கூடமடிவேன்காண் கொற்றவரேஉங்களுடன்
ஒக்கமடிவேன்காண் உத்தமரேஉங்களுடன்
சாகுமடிவேன்காண் ராஜர்களேஉங்களுடன்
அலண்டுபுரண்டழுது அடிக்கொண்டாள்மார்மேலே
எங்கேயோவானம் இடிக்குதுஎன்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானமல்லோ தலையிலிடித்துதே
என்றுபுலம்பியே இளங்கொடியாள்தானழுதாள்
கோவென்றசத்தம் குமறிப்புலம்புகிறாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரவரேதுசொல்வார்
தோராவடிவழகி துரோபதையே நீர்கேளும்
வசநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டாரேதம்பியர்கள்
நாமும்புசித்தோமே நல்லவிஷஜலத்தை
இறவாமல்நாமு மிருப்பதென்னகாரணங்கள்
மாண்டதொருதம்பியர்கள் மன்னவர்கள்தன்னுடனே
நாமும்மடிந்தாலே நல்லதென்றெண்ணுகிறேன்
கூடமடிந்தாலே குணமென்றுஎண்ணுகிறேன்
ஒக்கமடிந்தாலே ஒருமிக்கத்தீர்ந்துவிடும்
கதியைத்துலைக்கலாம் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்துலைக்க வேறுவகையறியோம்
என்னசெய்வோமென்றுசொல்லி ஏங்கிப்புலம்புகிறார்

தருமர்மனதறிய எம்பெருமாள் ஒட்டனாகவும் எமன்
ஒட்டச்சியாகவும் வந்து பிணத்தையிழுக்கிறது.

எமனும்பெருமாளும் இருவருமாகவேதான்
தருமர் நினைவறிய சாமிவடிவெடுத்தார்
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரென்னவடிவானார்
இருவருமாகவே இவர்களண்டைஓடிவந்து
தருமரைத்தான்பார்த்து சாமியவருரைப்பார்
ஆரையாயிங்கே அழுதுபுலம்புவது
இந்தக்குளத்திலே யெவர்தாகமுண்டாலும்
வசநாபிதண்ணீரில் மாண்டுமடிந்தாலும்
எங்களையல்லாமல் எவரெடுக்கலாகாது
எடுத்துப்புதைக்கிறது எங்களுக்குத்தாரமையா
நாங்களெடுக்கும்படி ராஜாவின்கட்டளைகாண், என்று
மேயெம்பெருமாள் இழுத்துப்போனார்வீமனையும், இள
விஜயன் அர்ச்சுனனை இழுத்துப்போனாள் ஒட்டச்சியும்

எம்பெருமாள் எமனும் சவத்தையெடுத்துக்கொண்டு
போக தருமராஜர் பரிதாபப்பட்டு
தன்சவத்தை வாங்குகிறது.

சவத்தையவரிழுக்க தருமரவர்பார்த்து
கண்டாரேதருமரவர் கடுகவயிறெரிந்து
பார்த்துமனங்கலங்கிப் பதைத்துப்புலம்பியவர்
ஒட்டர்களருகில்வந்து உத்தமருமேதுசொல்வார்
ஆரையாஒட்டர்களே ஐயாவே நீர்கேளும்
அண்ணன்தம்பி நாங்களிங்கே அருகாகவந்திருக்க
தமையனென நானும் தனதாகவந்திருக்க
பூமிதனைவெட்டி புதைக்கும்வயணமென்ன
எங்கள்பிணத்தை நீங்கள் இழுக்காதீர்விட்டுவிடும்
தரையிலிழுக்காதே தர்மமாய்ப்போகுதையா

பூமியிலிழுக்காதே புண்ணியமாய்ப்போகுதையா
கோடிசரணமையா கும்பிடுவேன்விட்டுவிடும்
ஆயிரஞ்சரணங்காண் அடிபணிந்தேன்விட்டுவிடும்
மூவாயிரஞ்சரணம் முடிசாய்த்தேன்விட்டுவிடும்
என்றுவருந்தினரே இயலானதருமலிங்கம்
ஏமனும்ராமனும் இருவருந்தான்பார்த்து
பெருமாள்மனமிரங்கிப் பிரியமுடனாக
வீமனைத்தாழவிட்டார் வேந்தர்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமாரவரோடிவந்து
வீமனையெடுத்துவந்து மெத்தெனவேதான்வளர்த்தி
...மாருகாக வேந்தரும்வீற்றிருந்தார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளோடிவந்து
ஒட்டச்சிபாதத்திலே உத்தமியாள்தான்விழுந்து
தாயே நீஒட்டச்சியுன் தருமமாய்ப்போருதம்மா
என்னை-மாலையிட்டமன்மதண்டி வலியாதேபூமியிலே
இந்த-வையகத்தையாண்டிவரை வலியாதேதாயாரே
பூமியையாண்டவர்கள் புரட்டாதேமாதாவே
அங்கம்பொறுக்கவில்லை ஆச்சி நீவலியாதே
ஆயிரந்தெண்டனம்மா அடிபணிந்தேனுந்தனுக்கு
மூவாயிரஞ்சரணம் முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்
கோடிசரணமம்மா கும்பிட்டேன்விடுவிடும்
என்றுவருந்தினளே இளங்கொடியாள்துரோபதையும்
ஏமனும்பெருமாளும் இருவருந்தான்கேட்டு
பரிதாபம்தாளாமல் பார்த்தனைவிட்டார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமோடிவந்து
இளங்கொடியாளர்ச்சுனரை எடுத்துவளர்த்திடவே
ஒட்டனும்ஒட்டச்சியும் உத்தாரமென்னசொல்வார்
எடுத்துப்புதையுமென்று ஏகிநடந்தார்கள்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
இன்றெல்லாமிக்கிருந்து ஏங்கியழுதாலும்
நம்மாலேயாவது ராஜாவேயொன்றுமில்லை

மாயன்பெருமாளை மனதில் நினைத்தழுதால்
வருந்தியழுதாலே வருவார்காணெம்பெருமாள்
மாயன்வந்தபிற்பாடு வயணந்தெரியுமென்ருள்

தருமராஜர் தன்தம்பிமார் பிழைப்பதற்காக எம்
பெருமாளை நினைத்துப் புலம்புகிறது.

சாயாம்புமன்னவரும் தருமரவரென்னசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரே ஆதிமூலட்வாருமென்ருர்
எல்லையளந்தசாமி எம்பெருமாள்மேகவண்ணு
கல்லானஅகலிகையை நல்லபெண்ணுக்கிவைத்தாய்
மூலமென்னுங்குஞ்சரத்தை காத்தமுகில்வண்ணு
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட அரிராமாவாருமையா
மச்சமடிவுகொண்ட அச்சுதரேயிச்சகத்தில்
கூர்மவடிவுகொண்ட பாதாளம்போய்வந்தீர்
சிங்கமாயிரணியனைப் பங்கஞ்செய்துமார்பிளந்தீர்
ராமர்வடிவுகொண்ட ராவணனைச்சங்கரித்தீர்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுங்காத்தீர் (ர்
அம்பலத்தில்துரோபதைக்கு அட்சயத்துகில்கொடுத்தீ
மண்டலங்கள்தானறிய மாளாத்துகில்கொடுத்தீர்
பகையாளிவாசலிலே பட்சம்வைத்துகாத்திரே
எதிராளிமுன்னுலே எங்களைக்காத்திரே
உன்மகிமையாரறிவார் உம்பர்பிரான்தானறியார்
நீரேதுணையல்லால் வேறுதுணையுமில்லை
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்காணுகுது
கண்டமுகங்களெல்லாம் கடுத்தமுகமாகுது
ஏழையழுதகண்ணீர் கூரியவாள்தைக்கிலையோ
நானுமழுதகண்ணீர் ரம்பங்கொண்டறுக்கிலையோ
என்றுபுலம்புகிருர் இயலானதருமராயர்
தருமருடனுக தவிக்கிருள் துரோபதையும்
கூடப்புலம்புகிருள் கொம்பனையாள்துரோபதையும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

தருமருந் துரோபதையும் வருந்துகிறதை எமனும் பெருமாளுங்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு இவர்க ளிடத்துக்கு இருவரும் வருகிறது.

எமனும்மாயவரும் இருவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டாரே சாமிபெருமாளும்
ஏமன்கிடாமலே எம்பெருமான்கருடன்மேலே
இருவருமாகவே எழுந்தருளிவந்தார்கள்
தருமரிடத்திலே இருவரும்வந்துநின்றார்
தருமருந்துரோபதையும் சாமியைக்கண்டவுடன்
சரணமடைந்தாரே சாமிபெருமாளை
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
இருவரையுந்தெண்டனிட்டு இட்டார்சிம்மாதனங்கள்
சிம்மாதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
இருமிருமென்றுசொல்லி இருவரையுந் தெண்டனிட்டார், எமனும்மாயவரும் இருந்தார்சிங்காதனத்தில்
வண்ணச்சிங்காதனத்தில் வந்தாரிருவருமாய்
அடியளந்தமாயவரும் ஆண்டவருமென்னசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
என்னவகையாக எனையழைத்தீர் தருமலிங்கம்
அழுதுபுலம்புவதேன் ஆயாசமாகவேதான்
என்னபுதுமை எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது தருமலிங்கம் ஆயருக்கேதுசொல்வார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரெடுத்துரைப்பார்
மான்பிடிக்கவந்தவர்கள் மாயவரேதம்பியர்கள்
தாமரைப்பொய்கையிலே தண்ணீர்குடித்தார்கள்
விஷநீரைத்தான்குடித்து வேந்தர்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
தம்பியரைத்தேடியே தையலரும்நானும்வந்தோம்

அழுதுபுலம்பிவந்து அன்னவரைக்கண்டோமே
திட்டியெழுப்பினேன் செத்துமடிந்திருந்தார்
பார்த்துவயிறெரிந்து பதைத்துப்புலம்பினேம்
கண்டுவயிறெரிந்து கார்வண்ணுபுலம்புகையில்
எவனேதெரியாது இருட்சதன்போல்ஒட்டனவன்
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளஒட்டன்
ஒட்டன்மனவியாள் ஒட்டச்சிகூடவந்தாள்
இந்தவனத்திலே எவரெவர்மாண்டாலும்
எடுத்துப்புதைக்கிறது இங்கேயவர்க்குத்தரவாம்
வீமருச்சுனரை வெகுதூரம்கொண்டுபோனுர்
தம்பிமாரிருவரையுந் தானிழுத்துப்போனுர்கள்
கண்டுமனம்பதைத்துக் கதறிப்புலம்பினேம்
பார்த்துமனந்தாளாமல் பற்றிவயிறெரிந்தோம்
பாதத்தின்மேல்விழுந்து பத்துலட்சம் தெண்டனிட்டோம், விட்டுவிடச்சொல்லியே வெகுகோடிதெண்டநிட்டோம, எங்கள்பரிதாபம் பார்த்துமனமிரங்கி
எடுத்துப்புதையென்றுசொல்லி இந்தவழிதானடந்தார்
அவர்கள்போனபிற்பாடு ஆண்டவனேயுனே நினைத்தேன், தம்பியரைவிட்டு தரிக்கமனம்கூடவில்லே
என்னசெய்வேனென்றுதா னேங்கிப்புலம்புகிருர்
தருமர்புலம்புவதை சாமியவர்பார்த்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
தருமர்முகம்பார்த்து சாமியுமேதுசொல்வார்
என்னசெய்வேன்தருமரே எழுத்துப்படியிவ்வளவு
அன்றெழுதுங்கர்த்தன் அழித்தெழுதப்போறதில்லே
கதியைத்தொலேக்கலாங் காவேரிநீந்திடலாம்
விதியைத்தொலேப்பதற்கு வெல்லவகையறியோம்
பிரமனெழுத்திற்குப் பிசகுகள்வாராதே
மாண்டாற்பிழைத்தாலே வையகங்கள்கொள்ளுமோ
செத்தார்பிழைத்தாலே செகமெல்லாங்கொள்ளுமோ
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டாலும்
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதுபுரண்டாலும்

மாண்டார்வருவாரென்று மனதில் நினையாதே
செத்தார்வருவாரென்று சித்தத்திலெண்ணுதே
தம்பிமாரை நீரெடுத்து தகனங்கள்செய்யுமென்ருர்.
இவ்வயணமாகவே எம்பெருமாள்சொல்லவுமே
தருமர்மனமறிய சாமியுரைக்கவுமே

எம்பெருமாள் செத்தவரை தகனஞ்செய்யுமென்று
தருமர் மனமறியச்சொன்ஞர் அதுகேட்டு
தருமருந்துரோபதையும்புலம்பி சுவாமி
யை மடிபிச்சை கேட்டது.

எம்பெருமாள்மாயவரும் இப்படித்தா னுரைக்க
சாமியுரைகேட்டு தருமர்மிகத்தளர்ந்து
சிந்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மெத்தமனதுநொந்து வேந்தர்புலம்புகிருர்
அடித்தமயில்போலே அழுதுபுலம்புகிருர்
பச்சைபுழுவெடுத்துப் பெருநெருப்பிற்போட்டாற்போ
ல், அடித்தபுழுப்போலே துள்ளிப்புலம்புகிருர்
உன்னையேநம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
நம்பியிருந்தவென்னை நட்டாற்றில்விட்டுவிட்டாய்
இப்படி நீர்கையைவிட்டால் எப்படிநான்பிழைப்பேன்
ஆற்றங்கரையோரத்தில் ஆலமரம்போலானேம்
குளத்தங்கரையோரத்தில் கோடாலிக்கொம்பானேம்
நட்டாற்றிலேமுளைத்த நாணலுங்கோரையானேம்
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோனேமே
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோனேமே
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோனேமே
இனியிந்தப்பூமியிலே இருக்கவுநாளுகாது
என்னையுங்கொன்றுவிட்டு எம்பெருமாள்தகனஞ்செய்யு
ம், நால்வருடனுக நம்மைத்தகனஞ்செய்யும்
என்றுபுலம்பினர் இயலானதருமலிங்கம் (வாள்
துகில்வளர்ந்தபத்தினியாள் துரோபதையுமேதுசொல்

தமயனருகில்வந்து தையலருமேதுசொல்வாள்
அண்ணரருகேவந்து அழுதுபுலம்புகிறுள்
மங்கிலியப்பிச்சையது மாயவரேதாராயோ
மூந்தாணிப்பிச்சையது முகுந்தரேதாராயோ (ம்
என்றுமடியேந்திளுள் இளங்கொடியாள்துரோபதையு

தருமருந்துரோபதையும் புலம்புவதை எம்பெருமாள்
பார்த்து மனமிரங்கி இங்கேயுமிருந்து வேறே
யொரு ஜோகியாகவந்து நாலுபேரையு
மெழுப்புகிறது.

தருமருந்துரோபதையுந் தானழுததைப்பார்த்து
கரியமால்மனமகிழ்ந்து கடுகநினைவுகொண்டு
இவர்களுக்குமுன்னுலே இருந்தாரேமாயவரும்
எம்பெருமாள்மாயவரும் என்னவடிவெடுத்தார்
வேறேயுருவமாக விஷ்ணுவடிவெடுத்தார்
மலையாளஜோகியைப்போல் வாராரேமாயவரும்
கைதனிலேமருந்துப்பையுங் காவியுடுப்புகளும்
தோளிலேசோளியுடன் தொங்குகிறதாடிகளும்
கையில்செபமாலை கமண்டலந்தன்னுடனே (போல்
தொண்ணூறும் பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனைப்
நானூறும்பத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனைப்போல்
தோலுநரம்புகளுந் தொங்கும்கிழவனுக்கு
முள்ளுதடுத்தாலே முப்பதிடம்விழுவார்
நாணல்தடுத்தாலே நாற்பதிடம்விழுவார்
அறுகம்புல்தடுத்தாறே ஐம்பதிடம்விழுவார்
தள்ளாடித்தத்தளித்துத் தடிக்கோலையூன்றிகொண்டு
பஞ்சாட்சரமோதி பாதைவழியாக
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாராரே
அரகராவென்றலவோ அந்தவழியாகவந்தார்
தருமாருகில்வந்து அருமைஜோகியேதுசொல்வார்
அத்திபுரத்துக்கு சுத்திப்போறேனிதுவழியாய்

ஆரோஇருவர்கள் அழுதுபுலம்பினார்கள்
ஏதுக்கழுதார்கள் என்றறிஓடிவந்தேன்
அழுதவயணமென்ன ஐயாவேசொல்லுமென்றார்
புலம்பியழுவதென்ன புதுமைகளைச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அப்போதெடுத்துரைப்
மான்பிடிக்கவந்தார்கள் வனத்திலேதம்பியர்கள் (பார்
வசூநாபிதண்ணீருண்டு மாண்டாரேதம்பியர்கள்
விஷநீரைத்தான்புசித்து வேநதர்மடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தார்கள் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாண்டுமடிந்தார்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஒப்பிட்டவாளை உரையருவிவிட்டாற்போல்
ஒப்பிப்பிழையாமல் சதிசெய்துமாண்டுவிட்டார்
என்றுசொல்லிதருமலிங்கம் ஏங்கிப்புலம்பினார்
மாயவடிவெடுத்த மலைஜோகியேதுசொல்வார்
இறந்தொருநாலுபேரும் என்னவேணுமுந்தனுக்கு
மாண்டொருமன்னவர்கள் மன்னவருக்கென்னவே
ணும், உண்மையாய்சொல்லுமென்றே உத்தமரைக்கே
ட்கலுமே, தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார்
இறந்தவர்நாலுபேரும் எந்தனுக்குத்தம்பியர்கள்
மயிலணையாள் துரோபதைக்குமாலையிட்டமன்னவர்கள்
எங்களைத்தனியாய்விட்டு இறந்துமடிந்தார்கள்
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிப்புலம்புகிறாள்
மாயவடிவெடுத்த மலைஜோகியென்னசொலவார்
இறந்தவர்நாலுபேரில் எவர்வேணுமுந்தனுக்கு
செத்தவரிலொருவரைநான் சீக்கிரமெழுப்பித்தாரேன்
எவர்வேணுமுந்தனுக்குஇப்போதேசொல்லுமென்றார்
ஆமானால்சொல்லிவிடும் அல்லவென்றால் நான்போறே
தக்கபுகழுடைய தருமரவர்கேட்டு (ன்
மலைஜோகிசொன்னதற்கு மன்னரெடுத்துரைப்பார்
ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்தாயார்குந்தியம்மாள் ஈன்றெடுத்தமூவர்களில்

இருவரிறந்தார்கள் இருக்கிறேனுென்ருெருவன்
மறுதாயார்மைந்தர்களில் நகுலனையெழுப்புமென்ருர்
தக்கபுகழுடைய தருமருரைக்கலுமே
மாயமாய்வந்ததொரு மலைஜோதிதான்கேட்டு
தருமர் நினைவறிந்து சந்தோஷப்பட்டாரே
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து திருத்தோளும்பூரித்து
உண்ணுமல்பூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டுவிட்டு
கரியமால்வுளமகிழ்ந்து காலனையெச்சரித்து
நால்வருயிரையுமே நமனுரேவிட்டிடென்ருர்

விஷநீர்குடித்து இறந்துபோன நாலுபேரும்
பெருமாளால் எழுந்திருந்து.

எம்பெருமாள்தானுரைக்க யேமனவர்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று அந்தயெமனுரும்
பிடித்தவுயிரைவிட்டுப் போதவெழுந்திரென்ருர்
தூங்கிவிழித்தாற்போற் பாங்காயெழுந்தார்கள்
துள்ளியெழுந்தாரே துரைகளந்தநாலுபேரும்
மாயன்பெருமாளை வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்த்தியெடுத்தவரும் மார்போடேகொண்டணைத்து
சந்தோஷமாகத் தானிருந்தார்பெருமாளும்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்தணைத்து
நால்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீரென்றுடனே
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீடூழிவாழ்ந்திடுவீர்
கல்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காமல்வாழ்ந்திடுவீர்
என்னைப்பெறுவீரெதித்தார்முடியரிவீர்
மைந்தர்களைப்பெற்றெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவீ(ர்

போருக்குப்போயிடுவீர் பொழுதோடவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆல்போலவேதழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலெந்நாளும் மூசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்றுசொல்லி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
இருமிருமென்றுசொன்னார் இனிதாகத்தம்பிமாரை
அண்ணருரையாலே அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
மாயருரையாலே மகிழ்ச்சியாய்வீற்றிருந்தார்
தம்பிமாரைக்கண்டலவோ சந்தோஷப்பட்டாரே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
புருஷர்களைப்பார்த்து பூரித்தாளுத்தமியும்
கணவரைக்கண்டலவோ கட்டழகிமனங்குளிர்ந்து
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

எம்பெருமாள் துரியோதனன் சூதும் காளமகா
ரிஷிசெய்தயாகமும் வேதாளம்வரவும் தான்
இவர்களைக் காப்பாற்றினதும் பஞ்சவர்
களுக்குச் சொல்லுகிறது.

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
துரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாஞ்சொல்லலுற்றார்
காளமகாரிஷியையுங் கடிகிவருந்தியவன்
கொல்லஅனுப்பினான் கொப்பெனவேஉங்களைத்தான்
காளமகாரிஷியுங் கடிகிவனந்தனிலே
அக்கினிக்குழியருகே அனந்ததபசுபண்ணி
வேதாளமுண்டுபண்ணி வேந்தருங்களைக்கொல்ல
நாமிருந்தபடியினாலே நமனையழைத்துவந்தோம்
தாமரைபொய்கையொன்று தண்ணீருமுண்டுபண்ணே
ன், மானுகவந்தலவோ வரவழைத்தேனுங்களைத்தான்
அந்தரமாய்தான்பேசி அனைவரையுங்கொன்றுவிட்டு
ஒட்டனைப்போலேவந்து உங்களைவலித்திருந்தேன்
அநீதமாய்ப்போதீரென அனைவரையுங்காக்கவந்தேன்

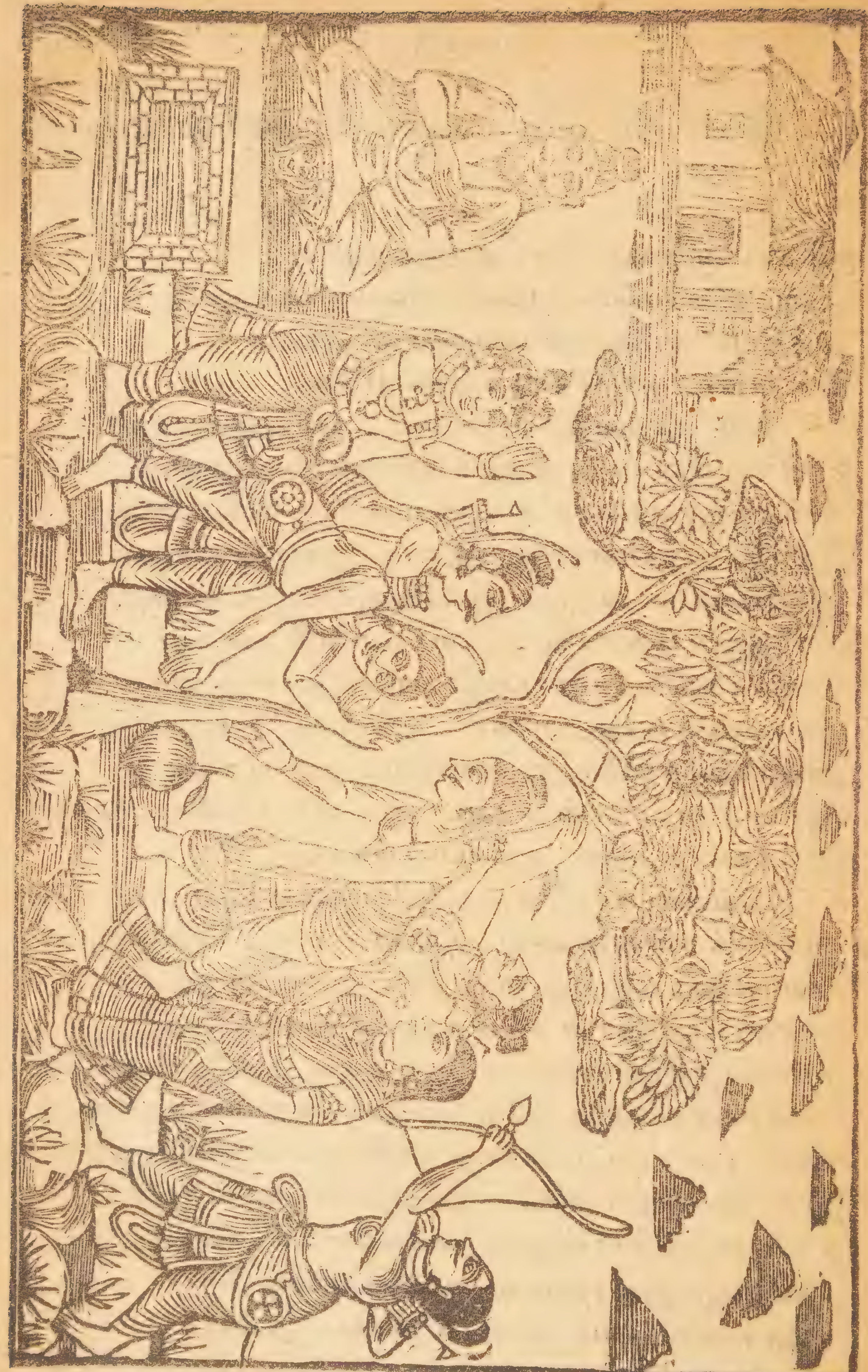
என்னபலன்கண்டேன் இராஜாவேவுங்களாலே
மாமனுரைகேட்டு வளம்பெரியதருமராயர்
பாதத்திலேவிழுந்து பணிந்துமுறையமிட்டார்
உம்மையன்றிவேறுதெய்வம் ஒருவரெனக்கில்லையையா
உம்மைச்சதமென்று உயிர்கொண்டுலாவினேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
நீரேதுணையல்லாமல் வேறேதுணையுமில்லை
அடியாரைக்காக்கிறது ஆண்டவனேயுன்பெருமை
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கங்கணங்கட்டினீரோ
இரட்சிக்கவேணுமென்று யெம்பெருமாளாய்ப்பிறந்தீர், இன்னமென்னவினைவருமோ யானறியேனாண்டவனே, ஏதேதுசெய்வானோ இராஜன்திரியோதிரன்
அத்தனைக்கும்வந்திருந்து அடியாரைக்காருமென்றார்
என்றல்லோஐவருமாய் இறங்கயடிபணிந்தார்
மெத்தமனமகிழ்ந்தார் மேகவண்ணரெம்பெருமாள்
சித்தமனமகிழ்ந்தார் தேகமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தார்
நல்லதுபஞ்சவரே ராஜர்களே நீர்கேளும்
இந்தவனத்தைவிட்டு இன்னமொருவனத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசங்கள்பண்ணுமென்றார்
என்னவினைவந்தாலும் என்னைநினையுமென்றார்
போய்வாரோமென்று பெருமாள்பயணமிட்டார்
ஏமன்கடாவின்மேல் எம்பெருமாள்கருடன்மேல்
வாகனத்தின்மேலேறி வழிபிடித்துப்போனார்கள்
எமபுரந்தான்தேடி எமனும்போய்விட்டான்
நாலாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

நான்காவது காளமகாரிஷிவனம்

முற்றிற்று.

ரு-வது, சயிந்தவமகாரிஷிவனம்.

ஐந்தாம்வருஷம் பிறந்ததுஐவருக்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
துத்திபுளிகாணை தும்பையுந் தூதுவளை
தின்றுதிரிகிறார் தேசாந்திரிபோலே
சயிந்தவரிஷிவனத்தில் தானடந்தார்பஞ்சவர்கள்
ஓரடுக்குபர்னசாலை உண்டுபண்ணுறைவர்களும்
மூன்றடுக்குபர்னசாலை முடிமன்னருண்டுபண்ணார்
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை ஆணழகருண்டுபண்ணார்
ஆறடுக்குப்பர்னசாலை ஐவர்களுமுண்டுபண்ணார்
எழடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
பர்னசாலைமேலாசப் பஞ்சவர்கள்குடியிருந்தார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்வனத்திற்றானிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அனேகநாள்வாசம்பண்ணார்
அனேகநாள்சென்றபின்பு ஆரணங்குதுரோபதையும்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கையிலே
உச்சிதங்கள்பார்த்தே உலாவிவருகையிலே
ஆகாயந்தன்னளவாய் அங்கேயொருமரந்தான்
வளர்ந்துதழைத்து மரத்தில்பழுத்திருக்கும்
ஒண்டிப்பழந்தான் உயர்ந்தகிளைமேலிருக்கும்
சூரியகாந்தியைப்போல் தோணுகுதுதுரோபதைக்கு
மெத்தாசைப்பட்டாளே மெல்லியிளங்கொடியாள்
கண்டாசைப்பட்டாளாங் காண்டீபன்தேவியரும்
இந்தக்கனியை எவர்பறித்துதான்கொடுப்பார்
தருமருடன்சொன்னால் தலைவரிதைக்கேளாரே
மதவீமருக்குரைத்தால் வயிறாரவுண்டிடுவார்
நகுலர்சகாதேவர் நம்மால்முடியாதென்பார்
அருச்சுனற்குத்தானுரைத்தால் அவராலேயாகுமது
மற்றொருவர்தன்னாலே மாளாதுகனிபறிக்க
அருச்சுனரைமெள்ள அழைத்துவருவோமென்று

அர்ச்சுனன் துரோபதைக்காக எய்தமாங்கனி நிலத்திலிருந்து எடுக்கக்கூடாமையால் எம்பெருமாள் மனஞ்சோதித்து கனியை மரத்தில் ஒட்டும்படிசெய்தது.

மெல்லநடந்தாளே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கொஞ்சிநடந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
அருச்சுனராஜரண்டை ஆணழகிவந்துநின்று
அருச்சுனரைக்கண்காட்டி அழைத்தாளேயிப்புறத்தில்
ஜாடையறிந்தலவோ தார்வேந்தனோடிவந்தான்
தருமாறியாமல் தையலருமேதுசொல்வாள்
ஒருமனுவுயெந்தனுக்கு உத்தாரந்தாருமென்றாள்
அந்தவுரைகேட்டு அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மனதில்நினைத்ததெல்லாம் மயிலணையேகேளுமென்றார்
சிந்தையிலெண்ணமெல்லாம் சீராகச்சொல்லுமென்றார்
கேட்டமனுவுக்கு கிளிமொழியேதாரேனென்றான்
உரைத்தபடியுனக்கு தருவேன்காணுத்தமியே
அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குதுரோபதையும்
கொஞ்சினவார்த்தையுடன் கோபாலன்தங்கையரும்
முத்துநகையாளும் முருகுழலாளேதுசொல்வாள்
காணுதுகண்டேனையா கண்டாசைபட்டேனையா
பாராதுபார்த்தேனையா பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையில்கவிழ்த்தாப்போல்
பொன்னையுருக்கியல்லோ பூமியிலேவிட்டதுபோல்
சூரியனைப்போலழகாய்த் தோணுதுமாங்கனிதான்
சந்திரனைப்போலழகாய்த் தானிருக்குமாங்கனிதான்
அந்தக்கனியுண்பதற்கு ஆசையாய்த்தோணுது
மாங்கனியையுண்பதற்கு மனதுமெத்ததோணுது
அந்தக்கனிபறித்து அருச்சுனரேதாருமென்றாள்
மாங்கனிதனைப்பறித்து மன்னவரேநீர்தாரும்
என்றுவணங்கினளே இளங்கொடியாள்பாஞ்சாலி
வணங்கியெழுந்திருந்து மன்னனுக்குஏதுசொல்வாள்
தனஞ்செயரேகனிபறித்துத் தாராமற்போனக்கால்
தண்ணீர்குடியேன்காண் தாகவிடாய்தீரேன்காண்
ஆறுமாதமானாலும் அன்னம்பொசியேனென்று
சொல்லிப்பிணங்கினளே துரோபதைபாஞ்சாலி
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்

கனிக்காக நீபிணங்க லாகுமோகட்டழகி
இதற்காய்பிணங்குவரோ இட்சணமேதாரேனென்முன்
அந்தரமாயிருந்தாலும் அருத்துநான்தாரேனென்முன்
எந்தமரத்திலே யிருக்குதுபெண்ணரசே
பழங்களிருக்கின்ற பாரவனமெங்கேயென்முன்
என்றுமவர்கேட்க இளங்கொடியாளப்போது

அருச்சுனன் துரோபதைக்கு மாங்கனிப்பறித்துக்
கொடுக்க வருகிறது.

வாருமையாவென்று சொல்லி வணங்கியெழுந்திருந்து
அழைத்துவருகிருள் அர்ச்சுனராஜாவை
கூட்டிவருகிருள் கொப்பெனவேயர்ச்சுனரை
கடந்தார்சிலதூரம் கனியிருக்குமவ்வனத்தே
வந்தாரிருவருமாய் மங்கைதுரோபதையும்
இதுதான்மரமென்று இளங்கொடியாள் காட்டலுற்று
ள், ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
மரத்திலிருக்குமந்த மாங்கனியைத்தான்பார்த்து
ஆயிரம்யோசனைதூரம் அந்தரமாயிருக்கிறது
இந்தக்கனிபறிக்க எவரால்முடியுமென்று
இத்தனைதூரத்தி லிருக்கின்றமாங்கனியை
எப்படிக்குநாம்பறித்து ஈந்திடலாம்துரோபதைக்கு
என்று நினைத்து எழில்விஜயனப்பொழுது
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அம்புருத்தூணியிலே அலகம்புதானெடுத்து
அர்த்தசந்த்ரபாணமதை அருச்சுனருமுச்சரித்தார்
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிவிட்டானக்கனிமேல்
மார்புரளவாங்கியல்லோ தோள்புரளவிட்டானே
வருகுதுயஸ்திரந்தான் மாங்கனியைத்தள்ளுகுது
மரத்தில்பழத்தையல்லோ பாணமறுக்கையிலே
அந்தக்கனிவிழுமாம் அண்டரண்டந்தானதிர
அண்டங்களதிர்ந்துவிழ அவனிபாதாளம்விழ

பூமியதிர்ந்துவிழ பூலோகந்தத்தளிக்க
எல்லையதிர்ந்துவிழ எமலோகந்தத்தளிக்க
கெற்பங்கலங்குது கெந்தருவலோகமெல்லாம்
ஓங்கும்பெருங்கால்தான் ஒருபக்கம்நீர்வாங்கும்
நட்சத்திரங்களெல்லாம் நாலுதிக்குந்தானுதிர
பூமிப்திரசேடன் புஜத்தோடேபுஜமதிர
ஆதிசேடன்தானும் அதிர்ந்துமேநஞ்சுகக்க
ஆகாசம்நின்றதிர அங்கப்போவிழுந்தது
மரத்திலிருந்தகனி மண்மேல்விழுந்தது
அருச்சுனருந்துரோபதையும் அக்கனியைப்பார்த்தார்
கள், பாரமலைபோலே பருவதம்போற்றோணுகுது
இருவராலாகாது இந்தகனியெடுக்க
இந்தக்கனியைநா மெடுத்துமுடியாது
ஆனைமழகனவன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
வெற்றிமதயானை வீமரையழையுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி

துரோபதை வீமனை அழைக்க வீமன்வருகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
அன்னமதுபோலே ஆர ங்குவந்துமல்லோ
வெற்றிமதயானை வீமராருகில்வந்து
அருச்சுனராஜரும்மை அழைத்தோடிவாருமென்றார்
சீக்கிரம்வருகவென்றுதேன்மொழியும்தெண்டனிட்டா
ள், வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
இருந்தயிடத்தைவிட்டு எழுந்துநடந்தானே
இருவருமாகவே ஏகிநடந்துவந்து
கனியிருக்குமவ்வனத்தே கடுகியேகண்டார்கள்
தருமரறியாமல் அழைத்துவந்தாள்தையலரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்

அசைக்கியேபார்த்தானே அசையவில்லையக்கனிதான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
நகுலசகாதேவர் ராஜாவையழையுமென்றான்
ஆரணங்குதுரோபதையும் அப்படியேநல்லதென்று

துரோபதை நகுலசகாதேவர்களை அழைக்க
அவர்கள் வருகிறது.

கொஞ்சியேவந்தாளே கொம்பேரிடையாளும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்முன்னேவந்து
அருச்சுனரும்வீமரும் அழைக்கிறார்களுங்களைத்தான்
வாருங்களென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டா
ள். நகுலசகாதேவ ராஜாக்கள்தான்கேட்டு
அப்படியேநல்லதென்று ஆனந்தமாயெழுந்தார்
மூவர்களுமொன்றாகி முடுகிவந்தார்கானகத்தே
மாங்கனிதானிருக்கும் வனத்தில்வந்துசேர்ந்தார்கள்
நகுலசகாதேவ ராஜர்களும்வந்தாரென்று
எல்லவருமொன்றாகி எடுப்போங்கனியையென்று
ஐந்துபேருங்கூடி அக்கனியைத்தானெடுத்தார்
என்னபலங்கொண்டு இழுத்துவலித்தாலும்
எந்தவிதத்திலேயும் எடுபடலை அக்கனிதான்
சிந்தைகலங்கினார்கள் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்தார்
மெத்தப்பயமாச்சே வேந்தர்கள் நால்வருக்கும்
தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தான்பார்த்து
அழகானதருமருக்கு அறிக்கையிடும் பெண்ணேயென்
றார், தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று
மாங்கனியினால்ஐந்துபேருந் திகில்பட்டுத் துரோபதை

தருமரை அழைக்க தருமர் வருகிறது.

துள்ளியெழுந்தாளே துரோபதைநாயகியும்
ஓடிநடந்தலவோ ஒருநொடியில்வந்தாளே.

தருமரெதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வாள்விஜயரருச்சுனரும் மாங்கனியைத்தானறுத்தார்
எடுத்தாலெடுபடலை யென்றுவரச்சொன்னார்காண்,
வாருமையாவென்றுசொல்ல வருந்தியேதெண்டனிட்
டாள், தக்கப்புகழுடைய தருமராதுகேட்டு
இதுஎன்ன அதிசயங்க ளென்றேயெழுந்திரென்றார்
தருமருந்துரோபதையும் இருவரும்வந்தார்கள்
மாமரத்தருகேவந்தார் மகாராஜர்தருமலிங்கம்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமே யோசனைபண்ணுகிறார்
தம்பிமார்நால்வரையும் தருமரவரழைத்து
சுயாம்புமன்னவனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
ஆருண்ணுமாங்கனியோ அறியேனேதம்பியரே
எவருண்ணுமாங்கனியோ யேதுமறியேனே
எந்தெந்ததேவர்கள் எடுத்துப்புசிக்கிறதோ
சந்தரிஷியவர்கள் சந்யாசியுண்கிறதோ
மேலுலகக்கெந்தருவர் சாலவந்துண்கிறதோ
கைமோசம்வந்ததென்று கடிகியேதருமராயர்

மாங்கனியினால் மோசம்வந்ததென்று தருமர்
எம்பெருமாளை நினைத்து தோத்திரம்
பண்ணுகிறது.

தக்கபுகழுடைய தருமரவர்பயந்து
சிந்தைகலங்கியவர் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
உள்ளங்குலைந்துமல்லோ உடம்புவிடவிடத்து
மன்னர்மனஞ்சலித்து மனதிலேஎண்ணுகிறார்
ஆரைநினைக்கிறார் அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைக்கிறார் எண்ணமற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதில்நினைத்தாரே
அண்டமுலகளந்த ஆதிமூலமிங்கேவர
எழுலகமாண்டசுவாமி எம்பெருமாளிங்கேவர
மண்ணளந்துகணக்குச்சொன்ன மாயவரேயிங்கேவர
தாடகைமூக்கறிந்த தயாளகுணயிங்கேவர

அகலிகைசாபந்தீர்த்த ஆண்டவரேவாருமையா
எல்லையளந்தவரே யெம்பெருமாளிங்கேவர
ஏழைவருந்துகிறேன் எழுந்தருளிவாருமையா
இப்படியாக யிவர்வருந்தும்வேளையிலே

தருமர் இங்கே இப்படிவருந்துவதை எம்பெருமாள்
அறிந்து தான்தருமரண்டை வருகிறது.

பஞ்சவர்கள்வருந்துவதைப் பாரளந்தார்தாமறிந்து
ஐவருக்குமங்கேதான் அனர்த்தம்வருகுதென்று
சயிந்தரிஷியாலே சாபம்வருகுதென்று
ஆயரவரறிந்து அங்ஙனவேதானெழுந்து
ஐவரையுங்காக்கவென்று அப்பொழுதேவாராராம்
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரேதருமரண்டை
வனமாய்வனந்தாண்டி வாராரேதருமரண்டை
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடும் செடியும்வனந்தாண்டி
சயிந்தவரிஷிவனத்தைத் தான்கண்டார்மாயவரும்
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனத்தில்வந்தார்
மாயவரைக்காணுகையில் வளம்பெரியதருமராயர்
ஐந்துபேருமாகவே ஆயரைத்தெண்டனிட்டார்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டதோராசனத்தில் எம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
பஞ்சவரைத்தான்பார்த்து பாரளந்தாரேதுசொல்வார்
ஏதுவகையாக என்னையழைத்தீர்கள் (ன்
அழைத்ததொருகாரியத்தை அடவுடனேசொல்லுமே
உங்கள்மனதிலிருக்கிற மருமத்தைச்சொல்லுமென்றார்

தருமர் மாங்கனியின்வரலாறு சொல்லுதல்.

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகள்சொல்லுமென்றார்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமரவரேதுசொல்வார்
ஆகாததம்பிமா ரசடருடன்பிறந்தேன்
பொல்லாததம்பியுட னல்லற்படப்பிறந்தேன்
எந்தன்விதிவசத்தை என்னவென்றுசொல்வேன்காண்
ஆருண் ணும்மாங்கனியோ அறியேனேமாயவரே
எவருண் ணுமாங்கனியோ எதுமறியேனே
ஆகாததம்பியர்கள் அறுத்துவிட்டாரென்னசெய்வேன்
எம்பெருமாள்தமையழைத்தாலெல்லாந்தெரியுமென்று
வந்தீரேமாயவரே வயணங்கள்சொல்லுமென்றார்

எம்பெருமாள் மாங்கனியின் வரலாறுகேட்ட பஞ்சவர்களைப் பயங்காட்டி மனஞ் சோதிக்கிறது.

தருமருரைகேட்டு சாமியவரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுவே கட்டழகாயென்னசெய்வோம்
தபசிற்பெரியவர்காண் சயிந்தவரிஷியாரும்
வரத்திற்பெரியவர்காண் மகாதேவர்க்கொப்பிடலாம்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உற்றசந்யாசியர்காண்
ஒருநூறுவருஷமட்டும் யோகத்திலேயிருப்பார்
அவ்வருஷம்சென்றபின்பு அறுத்திடுவார்மாங்கனியை
அறுத்துப்பொசித்திடுவார் அந்தமகாமுனியும்
இநதமகாரிஷியும் இந்தவனத்துக்கு
வருகிறநாளாச்சே மாங்கனியைத்தான்புசிக்க
வந்துமவர்பார்த்து மாங்கனியைக்காணவிடில்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லநினைப்பாரே
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
கல்லாகமண்ணாகக் கடுகிச்சபிப்பாரே

முள்ளாகமண்ணுக முன்னேசமிப்பாரே
இன்னாள்பிழைத்திருந்தேன் இறந்துவிடநாளாச்சே
சேனநாள்பிழைத்திருந்து செத்துவிடநாளாச்சே
திரியன்செய்தவஞ்சனைக்கு சிவன்தப்பிப்பிழைத்திரே
மாபாவிசெய்ததற்கு மாளாமலிருந்திர்கள்
இந்தவனத்திலே இறந்துவிடக்காலயோதான்
சயிந்தவரிஷியாலே சாவுவரநாளாச்சே
இதற்கோயெனையழைத்திர் என்றுரேமாயவனர்

எம்பெருமாள் கனியின்வரலாறுசொல்லி தன்னாலே
ஒன்றும் ஆகாதென்றுசொல்ல தருமர்
புலம்புகிறது.

இப்படியாகவேதான் செப்பத்திருமாலும்
இவ்வார்த்தைகேட்டாரே எழிலானதருமலிங்கம்
முகில்வண்ணர்முன்னுலே முறையிடத்தொடங்கினர்
ஆகாததம்பிமார் அசடருடன்பிறந்தேன்
பொல்லாததுஷ்டருடன் பிறந்தவொருதன்மையினல்
என்-அங்கங்குலையுதே ஆண்டவரேயென்னசெய்வேன்
என்னையறியாம லிக்கனியைத்தானறுத்தார்
அறிந்தேனேயாமானல் அறுக்கவொட்டே னிக்கனி
யை, பார்த்தேனேயாமாகில் பறிக்கவொட்டேன்மாங்க
னியை, அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவரேமனம்
பொறுத்து, தெரியாதார்செய்தகுற்றந்தேவர்மனம்பொ
றுத்து, உன்-உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்து
போகாமல், உன்-பெட்டியின்பூஷணங்கள் பெருமைகு
லையாமல்,உன்-தோளில்செபமாலைதொண்டழிந்துபோ
காமல்,உன்-கையில்செபமாலைகனங்குலைந்துபோகாமல்
காக்கக்கடனுனக்குக் கரியமாலெம்பெருமாள்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
என்றுதருமரங்கே நின்றுபுலம்பக்கேட்டு

மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
என்னைவருக்காதே என்மேல்சலியாதே
உத்தமரேஉங்களாலே மெத்தப்பொழுதாச்சு
ஏகச்செலவருளும் என்றார்பெருமாளும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
பரிதாபம்நாங்கள்படப் பார்த்துமேபோவதற்கு
மனமும்வருகிறதோ மாயவரேஉந்தனுக்கு
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்மாயவரும்
புகழ்வேந்தர்வார்த்தைக்குப் பொருந்தவேணுமிக்கனி
தான், ஐவருடவார்த்தையினால்அம்மரத்திலொட்டவே
ணும், அல்லாதேயாமானால் ஆராலுமுடியாது
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அடியேனலாவதேது ஆண்டவரேசொல்லுமையா

எம்பெருமாள் ஐவருடைய எண்ணமும் துரோபதை
எண்ணமும் அறிந்து மாங்கனிமரத்தில்
பொருந்தினது

தருமரைகேட்டு சாமிமனமகிழ்ந்து
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவரேதுசொல்வார்
ஐவர்மனதறிய ஆண்டவரேதுசொல்வார்
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரே நீர்கேளும்
உன்மனதிலேதானிருக்கும் மர்மத்தைச்சொன்னீரானா
ல், வருசனைகளெண்ணாதே மனக்கவடுவையாதே
உண்டானபடியாக உரைத்தீரேயாமாகில்
அற்றுவிழுந்தகனி அம்மரத்திலொட்டுமென்றார்
மண்மேல்விழுந்தகனி மரத்தின்மேலேறுமென்றார்
அல்லாதேயாமானால் அக்கனிபொருந்தாது
இல்லாதேயாமானால் இறந்துமடிவீர்கள்
சொல்லாதேபோனாலே சுருக்காய்மடிந்திடுவீர்
பெருமாளவர்சொல்லப் பேர்பெரியதருமலிங்கம்
மாயருரைகேட்டு மகாராஜரேதுசொல்வார்

மனதிலிருக்கின்ற மர்மமதையேதுசொல்வார்
தன்மனதிலுள்ளபடி தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
பெரியதந்தைபெற்றெடுத்த பிள்ளைதிரியோதிரன்
தம்பிமார்தன்னுடனே தானுஞ்சுகமானல்
ராச்சியம்நலமாகி நாமும்சுகமானல்
நாடெங்கும்வாழ்ந்திருந்தால் கேடென்றுமில்லையென்
று, பெரியோருரைப்படிக்கிப் பூமிசுமக்காதோ
என்றுநினைமொழிய இனியொன்றுநானறியேன்
இப்படிக்குத்தானுரைத்து இருந்தாரேதர்மலிங்கம்
அப்போதுமாங்கனியும் ஆகாசமேயெழும்பி
அறுந்துவிழுந்தகனி அந்தரத்திலெழும்புகுது
இருநாறுயோசனை எழும்பியேநின்றுதங்கே

மாயனுக்குதருமர் மனேபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
இருநாறுயோசனைதூரமெழும்பப்பெருமாள்
வீமனைக்கேட்கிறது.

எம்பெருமாள்மாயவரும் ஏதுசொல்வாரப்போது
மதவீமனையழைத்து மாயவனுரேதுசொல்வார்
உன்மனதிலுள்ளபடி யுரையுமென்ருர்மாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
திரியோதிரராஜன் சேனைபரிகலங்கள்
குருடன்மகனுராங் குடிகெடுத்தராசர்களை
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவராசர்களை
கௌரவர்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக்கியல்லோ
ஆனைகுதிரைகளை அழகுள்ளசேனைகளை
சாமத்துரோகி சகுனியவனையுமே
கொன்றுஅதமாக்கி கொம்பனையாள்துரோபதையை
கொற்றூர்குழலியரைக் கூந்தல்முடிக்கவைப்பேன்
துகிலையுரிந்ததொரு துற்சாதனனுதிரமெல்லாம்
வாரிக்குடித்தாலே வயிறெரிவுதீருமையா
அள்ளிக்குடித்தாலே அங்கந்தரிக்குமையா

பேர்பெரிய அண்ணருக்குப் பட்டந்தரித்தாலே
அப்போதுஎன்மனது ஆயாசந்தீருமையா
வெற்றிமதயானை வீமனுரைக்கையிலே
என்றபொழுதே எழும்புதுமாங்கனிதான்
சாற்றும்நாநூறு யோசனை தூரம்நின்றிடுமாம்

மாயனுக்கு வீமன்மனோபாவஞ்சொல்ல மாங்கனி
நாநூறுயோசனை தூரம்எழும்பப் பெருமாள்
அருச்சுனனைக் கேட்கிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
அருச்சுனரைப்பார்த்து ஆணழகர்கேட்கலுற்றார்
வாள்விஜயா உந்தனுட மனதில்நினைத்ததெல்லாம்
ஒன்றுமொளியாமல் உரையுமென்றார்மாயவனார்
என்றுஅவருரைக்க எழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
மாயருரைகேட்டு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
கர்னன்சகுனியும் காங்கேயரானவரை
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கொடியசபதமிட்டேன்
சங்கமரைக்கொல்லுகையில் சமர்பூமிக்ஷேத்திரத்தில்
அமரதர்சமரதர் அளவற்றராணுவங்கள்
அனைவரையுங்கொன்றுமே அண்ணருக்குபட்டங்கட்டி
அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி அடிபணிந்துநிற்கவென்
று, எண்ணியிருக்கிறேன் இனியொன்றுமில்லையென்று
ன், அறுநூறுயோசனை தூரம் நின்றது அக்கனிதான்

மாயனுக்கு அருச்சுனன் மனோபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனி அறுநூறுயோசனைதூரம் யெழு
ம்ப பெருமாள் நகுலனைக்கேட்கிறது.

அப்போதுஎம்பெருமாள் அங்கனவேயேதுசெய்தார்
நகுலனைத்தானழைத்து நாரணருமேதுசொல்வார்

நாமமுடியானே நகுலனேயென்றழைத்து
மனதில்நினைத்ததொரு மர்மத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயருரைகேட்டு மன்னவனுமப்பொழுது
நாமமுடியான் நகுலனுமேதுசொல்வான்
திரியோதிரன்படைகள் சேனைகளைக்கொன்றழித்து
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
மாரளவுரத்தங்களை வழியவிட்டுமண்மேலே
அதமாக்கிசேனைகளை அண்ணருக்குப்பட்டங்கட்டி
என்-கண்ணாலேபார்ப்பதற்குகருத்தில்நினைத்தேனையா
என்றுமவனுரைத்து இருந்தான்நகுலனுமே
அந்தவுரைகேட்டு அழகானமாங்கனியும்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அப்புரத்தில்போகுது
எண்ணூறுயோசனையில் நின்றது அக்கனிதான்

எம்பெருமாளுக்கு நகுலன்மனோபாவஞ்சொல்ல மாங்
கனி எண்ணூறுயோசனைதூர மெழும்பப்
பெருமாள் சகாதேவனைக்கேட்டது.

எம்பெருமாள்மாயவரு மேதுசெய்தாரப்பொழுது
சகாதேவராசாவை சாமியார்கேட்கலுற்றார்
இளையசகாதேவாஎண்ணமெல்லாஞ்சொல்லுமென்றார்
நாமமுடியழகன் சகாதேவனேதுசொல்வான்
திரியோதிரன்படையை சேனைபரிதளத்தை
உன்பாதம்சிரசில்வைத்து உக்கிரமாய்சண்டைசெய்து
அண்ணனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனிதனையாளவென்
று, எண்ணியிருக்கிறேனே இதுவேநினைவொழிய
மற்றொன்றுமில்லையென்று மாயர்பாதம்பணிந்தான்
இவ்வாறுதானுரைத்து இருந்தான்சகாதேவன்
அப்போதுமாங்கனியும் அனேகதூரமெழும்பி
தொளாயிரம்யோசனை தூரநின்றதக்கனிதான்

எம்பெருமானுக்கு சகாதேவன் மனோபாவஞ்சொல்ல
மாங்கனி தொளாயிரம்யோசனை தூரத்தில் நிற்க
எம்பெருமாள் துரோபதையைக் கேட்கிறது.

ஆதிநாராயணரும் அங்கெனவேயேதுசெய்தார்
மாயன்பெருமானும் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பத்தினியேதுரோபதை
யே, நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலப்பசுங்கிளியே
ஐவருக்குந்தேவியரே அழியாதபத்தினியே
மனதில் நினைத்ததெல்லாம் மங்கையரேசொல்லுமென்
றார், நெஞ்சில் நினைத்ததெல்லாம் நேராகச்சொல்லுமெ
ன்றார், அப்போ துரோபதையும் ஆரணங்குமேதுசொ
ல்வாள், தூரத்திலெம்புலியாள் தூரிபடாப்பத்தினியாள்
வனத்திலெம்புலியாள் மாசுபடாப்பத்தினியாள்
என்னவென் றுசொல்லலுற்றாள் யேலம்பசுங்கிளியாள்
திரியோதிரன்பாளையத்தை செருக்களங்கள்கொன்றழி
த்து, ஐவர்களிட்டதொரு அருஞ்சபதஞ்சென்றபின்பு
வெற்றிமதயானை வீமருடக்கையாலே
பாம்புக்கொடிவேந்தன் பட்டபிறகாக
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்பட்டபின்பு
நாகக்கொடியோனு நாசமடைந்தாலே
அவன்-மல்லாக்கவிழுந்தவுடன் மார்பிலேநானிருந்து
மார்பைப்பலகையாக்கி மார்பெலும்பைச்சீப்பாக்கி
மார்பில்வருமுதிரமெல்லாம் வாரித்தலைதடவி
நல்லெண்ணெயைப்போலே தலங்கிட்டுகூந்தலுக்கு
சீப்புசிக்கங்கோலெடுத்து சீவிமயிராற்றி
அவன்-குடலைப்பிடுங்கியல்லோ கொண்டைக்கயிறுகட்
டி, ஈரலின்பிச்செடுத்து யிறுக்குத்தலைமயிர்முடிப்பேன்
என்விரித்ததலைமுடிக்க மெத்தநாள்சென்றிடுமோ
அவிழ்ந்ததலைமுடிக்க அனேகநாள்சென்றிடுமோ
கூந்தல்முடிப்பேனே குறைகளெல்லாந்தீர்வேனே

சாமிதயவாலே தலையைமுடிப்பேனே
என்று நினைத்திருந்தேன் இனியொன்று நானறியேன்
இந்தவிதஞ்சொல்லி இருந்தாளேபாஞ்சாலி

துரோபதை மனோபாவஞ்சொன்னது சரியல்லாமல்
தொளாயிரம்யோசனை தூரம்போன மாங்கனி
பூமியில்விழ பெருமாள் துரோபதையைக்
கேட்கத் துரோபதை சொல்லல்."

துரோபதைசொல்லலுமே தூரயிருந்தகனி
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியதில்விழுந்தது
ஆகாசம்போனகனி அற்றுவிழுந்தது
கண்டார்கரியமாலுங் கடுகெனவேயேதுசொல்வார்
மனதில்கபடுவைத்து வஞ்சனைகள்சொன்னதினால்
அந்தரத்தில்நின்றகனி அவனியிலேவிழுந்ததென்றார்
ஏதேதொளித்தாயோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
அப்போது துரோபதையும்ஆரணங்குஏதுசொல்வாள்

துரோபதை மறுபடியும் பெருமாளுக்கு உண்மை
யைச்சொல்ல மாங்கனி மரத்தில்
பொருந்தினது.

அண்ணாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இன்னமொருபாவம் இனியொன்று நானறியேன்
மற்றுமொருபாவம் வஞ்சனைகளொன்றறியேன்
யாதொருவஞ்சனைகள் இடறுகள் நானறியேன்
அண்ணாகரியமாலே அடியேனொருவார்த்தை
பார்த்தனைமாலையிடப் பாஞ்சாலன்என்னைப்பெற்றான்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேயணற்சேருமுண்டு

அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைதுரும்புதானுமுண்டு
காலவிஷமுண்டவர்க்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
நீரிற்சுழலுமுண்டு நிலமதனிற்பூச்சியுண்டு
தண்ணீரிர்க்கலையுமுண்டு சந்திரற்குமாசிமுண்டு
சந்திரற்குமாசிமுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குண்டுமணிக்கானலும் கொஞ்சகறுப்புமுண்டு
எனக்கு-மையேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
பொட்டேகறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
அக்கினியிற்பெண்பிறந்தேன் ஐவரையுமாலையிட
நெருப்பிலேபெண்பிறந்தேன் அருச்சுனரைமாலையிட
என்-கூடப்பிறந்தது கோதண்டமானவில்லு (று
பத்தரையில்நான்வளர்ந்தேன் பார்த்தரேவேணுமென்
அடுக்கரையில்நான்வளர்ந்தே னர்ச்சுனரேவேணுமெ
ன்று, வளர்ந்துசமைந்தேனே மாலையிடும்நாளானேன்
போதவளர்ந்தேனே பிள்ளைபெறும்நாளாச்சே
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
எழிலானயர்ச்சுனற்கு என்னைக்கொடுக்கவென்று
என்தகப்பன்பாஞ்சாலன் எண்ணியிருக்கையிலே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவர்மடிந்தாரென்று
மாண்டார்களென்றுசொல்லி மண்டலத்திற்பேராச்சு
செத்தார்களென்றுசொல்லி ஜெகமெல்லாம்பேராச்சு
அப்போதுயென்தகப்பன் ஆயாசப்பட்டுருகி
அருச்சுனற்கென்றபெண்ணை ஆர்க்குக்கொடுப்பேனெ
ன, அருச்சுனரைப்போலாக ஆண்பிள்ளையில்லையென்
று, வில்லைவளைப்பார்கள் மேதினியிலில்லையென்று
ஏலம்பசுங்கிளியை யெப்படிக்காப்போமென்று
எண்ணுதுமெண்ணியே இருந்துவிசாரமிட்டார்
இப்படியாக யிருக்கின்றகாலத்திலே
வந்தாரேயந்தவேளை மகாவியாசபகவானும்
என்தகப்பன்பாஞ்சாலன் எழுந்திருந்தோடிவந்து
கண்டவுடனேயல்லோ கடுகவெழுந்திருந்து
வந்தவியாசரை வணங்கியேதெண்டனிட்டு

இருமிருமென்றுசொல்லி யிட்டார்சிம்மாதனங்கள்
இட்டசிம்மாதனத்தில் ஏறியவர்வீற்றிருந்து
என்தகப்பனைபார்த்து என்னவென்றார்வுன்க்ஷேமம்
அப்போதுயென்தகப்பன் ஆசாரமாயுரைப்பார்
எந்தன்விசேஷமெல்லாம் எடுத்துஅவர்க்குரைத்து
அருச்சுனற்கென்று நான் அனலிற்பிறந்ததுவும்
அரக்குமாமாளிகையி லேவரிறந்ததுவும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி இருந்தாரேயென்தகப்பன்
அப்போவியாசரும் அரசனுடவார்த்தையெல்லாம்
செவிகொடுத்துகேட்டுமல்லோ சீக்கிரமாயேதுசொல்
வார், உத்தமியாள்தன்னுடனேஒன்றாய்ப்பிறந்தவில்லு
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லு
எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எல்லவருந்தானறிய
பெருவில்லேவளைத்தவர்க்குப் பெண்ணைத்தருவேனென்
று, ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள அரசர்கள்தானறிய
அரசர்கள்தானறிய அறையும்பறையோசை
அப்போதறிந்திடலா்ம் ஐவருடசேதி
என்றுமவருரைந்து ஏகிநடந்தாரே
அந்தவுரைகேட்டு ஆனந்தமாயெழுந்து
கூடப்பிறந்ததொரு கோதண்டமானவில்லே
வந்துவளைத்தவர்க்கு மாலையிட்டுத்தாரேனென்று
வில்லேவளைத்தவர்க்கு மெல்லியரைத்தருவேனென்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசருக்குமோலேதந்தார்
பெண்ணைத்தருவேனென்று பிடித்தார்கள்சின்னதொனி
சின்னத்தொனியையல்லோ தேசமெல்லாம்ஊதிவைத்
தார், பாஞ்சாலன்சீமையெல்லாம் பந்தலலங்கரித்தார்
எங்குமலங்கரித்தார் இராசாக்கள்வந்திருக்க
பாஞ்சாலன்சொன்னதொரு பரிவானவார்த்தையினால்
ஐம்பத்தாறுதேசத்துள்ள ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
நாலுபுரத்திலுள்ள ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரானவரும்
பச்சைமுடிதரித்த பட்டத்துராசர்களும்

வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலத்துராஜர்களும்
காசிநாடாண்டதொரு கர்னமகாவீரியரும்
நாலுதிக்கிலுண்டான ராஜரெல்லாம்வந்தார்கள்
அப்பெரியபந்தலிலே அருச்சுனரும் நீருமாய்
அன்றொருபார்ப்பானாய் அங்கு நீங்கள்வந்தீர்களே
பாஞ்சாலன்தானறியான் பாரளந்தாரானவரை
ஆருமறியாமல் அவரெடுத்தமார்க்கமெல்லாம்
உங்கள்வடிவுதன்னை ஒருவரறியார்கள்
அந்தச்சமயத்தில் அடைவுடனேயென்தகப்பன்
வந்திருந்தராஜர்களை வளையுமென்றார்வில்லதுவை
எப்பெரியராஜர்களும் இவ்வில்வளைக்கறியார்
காண்டீபந்தனையெடுப்பார் கலங்கியேவைத்திடுவார்
ஆராலுமுடியாது அப்பெரியவில்வளைக்க
காசிநாடாண்ட கருணனெழுந்திருந்து
வில்வளைத்துமல்லோ வில்நாரிபூட்டுகையில்
என்னாதுமெண்ணினனே இவனேபுருஷனென்று
வடிவுசிலையுடையான் மாலையிடவேணுமென்று
எண்ணினேனென்மனதில் இனியொன்றும்நானறியே
ன், வில்லைவளைக்காமல்கர்னன்வில்தெரித்துபோய்விழு
ந்தான், அன்றுமொருபார்ப்பானாய் அருச்சுனர்வில்வ
ளைத்தார், நீர்பார்த்துமீனெய்தார் நிலத்திலங்குபூமுடி
யார், பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைபோடுமென்றார்
குஷ்டரோகியானவற்குக் குடித்தனஞ்செய்வேனோ
என்றல்லோமாலைதன்னை எடுத்தேசுழற்றிவிட்டேன்
கர்னன்கழுத்திலே கைமாலைவிழுகாமல்
பார்ப்பான்கழுத்திலே பணிமாலைவிழுந்தது
அப்பாவஞ்செய்ததல்லால் ஆயரேவேறொன்றில்லை
அருச்சுனற்குமாலையிட்டு ஐவருக்குந்தேவியானேன்
பார்த்தருக்குமாலையிட்டு பஞ்சவர்க்குத்தேவியானேன்
மற்றொருபாவங்கள் மாயவரேசெய்தறியேன்

எம்பெருமாளுக்குத் துரோபதை தன்கலியாணச் சங்கதி சரியாய்ச்சொல்ல மாங்கனி மரத்திற் பொருந்தியது.

தோராவடிவழகி துரோபதையாள்சொல்லுகையில்
என்றபொழுதிலே எழும்புதுமாங்கனிதான்
பொட்டெனவேதானெழும்பிப் பொருந்துமாங்கனி
யும், தருமர்மனங்குளிர்ந்து சந்தோஷமானாரே
பஞ்சவர்களைந்துபேரும் பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள்

எம்பெருமாள் பஞ்சவற்குப் புத்திசொல்லி தான் அவர்கையில் செலவுபெற்று துவாரகைக் குப் போகிறது.

ஐவர்மகிழ்ந்தபின்பு அரிராமரேதுசொல்வார்
பஞ்சவரைதானழைத்துப் பாரளந்தாரேதுசொல்வார்
இந்தவனந்தனிலே இருந்துசிலகாலம்
மற்றொருவனந்தனிலே வனவாசஞ்செய்திடுங்கள்
என்னவினைவந்தாலும் என்னை நினையுமென்றார்
பத்திரமாக யிருங்களென்றார்பஞ்சவரை
போகச்சிலவுதாருமென்றெழுந்தார்புண்ணியரும்
பஞ்சவர்களைவரும் பாஞ்சாலிதுரோபதையும்
ஐவருந்துரோபதையும் ஆண்டவரைத்தெண்டனிட்டு
போய்வாருமென்றுசொன்னார்புகழ்வேந்தரைவர்களும்
விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமாளும்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவரும்போகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடும் செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரியைநாடி துரிதமுடன்வந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போனபின்பு

திரியோதிரன் சித்திரசேனனுடன் சண்டைசெய்து தேர்சக்கரத்தில் கட்டுப்பட்டது.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலணையாள்துரோபதை
யும், அந்தவனத்திலே அநேகநாள்வாசம்பண்ணுர்
இப்படியாக யிருக்கிருர்பஞ்சவர்கள்

ஐந்தாவது சயிந்தவமகா ரிஷிவனம்

முற்றிற்று.

கூ-வது, காமதேனு பர்வதம்.

ஆருப்வருஷம் பிறந்ததுஐவருக்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போருர்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடுகியேதானடந்தார்
காமதேனுவனந்தனிலே கடுகவந்துசேர்ந்தார்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
எழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
அனேகநெடுநாளாய் அவ்வனத்திலேயிருந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே

துரியோதிரன் ஆலோசனை.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்தானும்
வணங்காமுடிவேந்தன் மாபாவியென்னசெய்தான்
சபைகள்நிறைந்திருக்கச்சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பா
ன், காளமகாரிஷியாரைக் கருதித்தவசுபண்ணி, ஐவ
ரையுங்கொல்லுமென்று அனுப்பவனந்தனிலே, 'கொ
ல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கொப்பெனவேபோனுரே

ஐவர்-செத்ததுவும்பிழைத்ததுவுஞ் சேதிதெரியவில்லை
ஆரடா தூதுவரே ஆயிரம்பேர்வாருமென்றான்
அப்படியேதூதுவர்கள் அனைவோரும்வந்தார்கள்
திரியோதிரனைவந்து தெண்டனிட்டுஎதுசொல்வார்
எங்களையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றார்
அப்போதிரியோதிரன் அவர்களுக்குஎதுசொல்வான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்போனாரே
எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென்றறியேன்
ஐவருமைக்காணமல் ஆராய்ந்துபார்த்துவாங்கள்
என்றுமேசொன்னனே எரிநாகங்கொண்டவனும்
துரியோதிரன் தூதர்கள் பஞ்சவரைக்காணவருகிறது.

மாநாகன்சொன்னதெல்லாம் மல்லர்கள்தான்கேட்டு
வாருர்கள் தூதுவர்கள் மகாராசன்சொற்படிக்கு
அத்திபுரந்தாண்டி அவசரமாய்வாருர்கள்
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
காடுஞ்செடிகடந்து கடுகவேவாருர்கள்
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே தூதர்தேடிப்பார்த்தார்கள்
அங்கேயுங்காணமல் அப்பாலேதேடிவாருர்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தெங்குந்தேடிவாருர்
அங்கேயுங்காணதே அப்புறந்தேடிவாருர்
மூருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிகியேதேடினர்கள்
அங்கேயுந்தேடியே அப்பாலேபோகலுற்றார்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடிகியேதேடிவந்தார்
அங்கேயுங்காணமல் அப்பாலேபோகலுற்றார்
சயிந்தவரிஷிவனத்தில் தாமெங்குந்தேடினர்கள்
அங்கேயுங்காணமல் அப்புறந்தேடிவாருர்
காமதேனுபர்வதத்திற் கண்டார்கள்பஞ்சவரை
ஐவரையுங்கண்டவுடன் அங்கேபயந்தெளிந்தார்
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்த்துத்திரும்பினர்கள்
காவலர்களைவரையுங் கண்டுதிரும்பினர்கள்

துரியோதிரனனுப்பிய தூதுவர்கள் காமதேனு வனத்தில் பஞ்சவரைக்கண்டு துரியோதனனுக்குச் சொல்லல்.

கண்டல்லோ தூதுவர்கள் கடிகிவழி நடந்தார்
ஆறுசுனை தாண்டி அதிகவனந்தான் தாண்டி
காடுவனங்களுமே கரியமலை தான் தாண்டி
ஆனந்தமாகவே அத்திபுரத்தில்வந்தார்
திரியோதிரராஜனுக்கு சிங்காதனத்தருகே
மகாராசன்முன்னாக வந்துபணிந்தார்கள்
வந்துபணிந்துமல்லோ மன்னருக்கேதுரைப்பார்
துரியோதிரராஜனுக்கு சேதிகளைச்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைத்தேடியே ஆரணியம்போனோமே
மாண்டார்களென்றீரே வனத்திலேகண்டோமே
காமதேனுபர்வதத்திற் கண்டுவந்தோம்பஞ்சவரை
அந்தவனத்திலே ஐவரிருக்கின்றார்கள்
பார்த்துபயந்துவந்தோம் பஞ்சவர்களைவரையும்
கண்டுபயந்துவந்தோம் காவலர்களைவரையும்
என்றுமொழிந்தார்கள் ஏகிவந்த தூதுவர்கள்
தூதுவர்கள்சொன்னதெல்லாம் துரியோதிரன்கேட்டு
துள்ளிமனங்கொதித்து சொல்வானொருவார்த்தை

துரியோதிரன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்குப்போகச்சகுனியுடன் ஆலோசனை பண்ணுகிறது.

என்றவுரைகேட்டு எரிநாகங்கொண்டவனும்
சபைகள் நிறைந்திருக்கச் சர்ப்பக்கொடியோனுரைப்பான், ஐவர்வனவாசம்போய் ஐந்தாறுவருஷமுண்டு
வில்வித்தை ஆண்மைகளை மெத்தமறந்திருப்பார் (லெ
ஆனைகளுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணாப்படையுமில்
அக்ரோணிசேனைகூட்டி ஐவர்மேல்படையெடுத்தால்
ஐவரைக்கொன்றிடலாம் அதம்பண்ணிபோட்டிடலாம்

இதுவேசமயங்காண் இராசரைக்கொல்லுகைக்கு
அம்மான்சகுனியே நீ ஆலோசனைசொல்லுமென்றான்

சகுனி துரியோதிரனைப் பஞ்சவர்களுடன்
சண்டைக்குப் போகச் சொல்லுகிறது.

அப்போசகுனியும் அங்கேயெடுத்துரைப்பான்
கொடுக்குப்பல்லியவன் குடிக்குச்சகுனியம்மான்
இதுசமயமிதுசமயம் இவன்குடியைக்கெடுக்கவென்று
மருமகனுக்காக வார்த்தைகளேது சொல்வார்
மெய்வார்த்தைசொன்னீர்காண் விஷநாகங்கொண்டவ
ரே, ஐவர்பிழைத்துஇனி ஆரணியம்விட்டுவந்தால்
தப்பிப்பிழைத்துவந்தால் தர்மர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுகேட்பாரே
இப்போபடையெடுத்து இராசரைக்கொன்றிடலாம்
நல்லசமயங்காண் நமக்குக்கிடைத்ததென்ன
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பெருமான்
மாமனுரைகேட்டு மகாராசரேதுரைப்பார்

திரியோதிரன் சண்டைக்குப்போகச் சேனைக
ளைத் திட்டப்படுத்துகிறது.

ஆர்காணும்ராசர்களே அங்கிருக்கும்மந்திரிகளே
ஐந்துகுருக்களுடன் ஆயிரஞ்சேவகரும்
பலபலராணுவமும் பத்துலட்சம்சேவகரும்
நாலானசேனைகளும் நடப்பார்கள்தாதியரும்
அத்தண்டசேனைகளும் அடங்கலும்பயணமென்றார்

திரியோதிரன் பஞ்சவர்களுடன் சண்டை
பண்ணவருகிறது.

அப்போதிரியோதிரன் அவனுடையசேனைகளும்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிபடியுமென்றான்

இன்றுவெளிக்கூடாரம் இயலுடனேபோடுமென்றார்
நாட்டுமென்றார்சண்டாவை நகாரையடியுமென்றார்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றார்பேரிகை
யை, அடிபடுதுராயபேரி அண்டங்கிடுகிடென்ன
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாரடிபடு
து, ரெணங்கள்ரெணங்களென்று ரெணபேரியடிபடுது
ஆனையின்மேல்பேரிகையும் அசுவத்தின்மேல்டங்காவு
ம், ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஒருகோடிமுரசுகளும்
தாளமொடுமத்தளமும் தவில்முரசுவீராணம்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பலதிசையுந்தான்முழங்க
அண்டபிண்டந்தானதிர அடிபடுதுமேளவகை
முக்காததூரமட்டும் முரசுமுழங்கிவர
நாற்காதமட்டும் நாகசின்னமூதிவர
ஐங்காததூரமட்டும் அடிபடுதுபேரிகையும்
ஆனையின்மேல்நகபத்து குதிரையின்மேல்டங்காவும்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
மழைகளுக்கெடுத்தார்கள் வர்னவெள்ளைகூடாரம்
பனிகளுக்கெடுத்தார்கள் பட்டுநல்லகூடாரம்
காற்றுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
குதிரையொருகோடி கொக்கரித்துவருகுதங்கே
யானையுஞ்சேனைகளும் அண்டவொண்ணாராணுவமும்
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
வேதியருமாதியரும் வில்வேந்தராசர்களும்
தொழுவர்மலையாளர் சோனகரும்வொட்டியரும்
பட்டாவுஞ்சூரியும் பாரியவில்சமுதாடும்
நேரிசமும்பெரியகத்தி நிகரானபாங்குகளும்
அறிருமிருப்புலக்கை ஆயுதவரிசையுடன்
ஈட்டிகத்திவேலாயுதம் எடுத்தார்கள்சூலாயுதம்
அத்தண்டராணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்

துரோணரும்அசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனுமே
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கூட
மாமாசகுனியும் மைத்துனன்தேத்தரசன்
தங்கைமணவாளன் தறுதலைப்பொட்டிமகன்
அக்காள்மணவாளன் அறுதலியாள்பெற்றபிள்ளை
காந்தாரிபிள்ளைகளும் கவுரவர்சேனைகளும்
குருடனீம்பெற்றபிள்ளைகளும் கோடியரசர்களும்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அனேகம்பேர்பயணமானர்
செந்தூளெழும்புகுது தெய்வலோகங்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
கொடிகள்பறக்குது குவலயமெட்டுகுது
முடிகள்திருகுது மூன்றுலோகந்தத்தளிக்க
அச்சுகிறுகிறென்ன ஆனைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்நிரிச்சிகளும் மதயானைகோஷ்டமிட
குதிரைகனைத்துவிழக் கோடிமன்னர்சத்தமிட
சந்தையிரச்சலது சமுத்திரக்கோஷ்டமுடன்
செல்லும்ஜனங்கள்தொகை சொல்லிமுடியாது
வாரஜனங்களென்றல் மட்டுமிதங்களில்லை
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று பாதகனும்வாரானே
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவாரானே
அஸ்திணுபுரந்தாண்டி அப்புரம்வருகையிலே

துரியோதிரன் பஞ்சவர்கள்மேல் சண்டைக்கு வருகிற போது துரோணரைச் சாஸ்திரம்பார்க்கச் சொன்னது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரப்பாவி
துரோணரைத்தானழைத்துச் சொல்வான்திரியோதிரன், பஞ்சவரைக்கொல்லவென்றுபாரவனப்போறேமே
வாருந்துரோணரே வழிநிமித்தம்பாருமென்றன்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆரணியம்போறேமே

என்னசகுனங்கள் இனிநிமித்தங்காணுகுது
சகுனத்தைப்பாருமென்றான் தாமமுடியானும்

துரியன்சொற்படி துரோணர் சகுனம்பார்க்கிறது.

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதிரன்சொற்படியே
அரசனுரைப்படிக்கு ஆசாரியானவரும்
தாமமுடியானுக்குச் சகுனங்கள்பார்க்கையிலே
என்னசகுனங்கள் எதிராகக்காணுகுது
பொல்லாச்சகுனங்கள் பொருந்துதுமன்னனுக்கு
வாயசமிடமாச்சு வலியன்வலமாச்சு
நரையானிடமாச்சு நரிகள்குருக்காச்சு
பாம்புகுருக்காச்சு பார்ப்பானெதிரானான்
சாரைகுறுக்காச்சு சந்திரர்மேல்பல்லிசொல்லும்
வேடரெதிர்வருவார் வில்லியரெதிரானார்
வெட்டிப்பிடியுமென்று வேடரெதிர்வாரார்கள்
குத்திப்பிடியுமென்று கோட்டானுமோலமிடும்
பட்டப்பகலிலே பகலாந்தைசீறுகுது (ள்
நெருப்பெடுத்துகூன்கிழவி நின்றிழவுதான்கொடுத்தா

துரோணாசாரியர் திரியோதிரனுக்குச் சகுனங்கள்
நல்லதல்லவென்றுசொல்ல துரியன் அவர்
சொல்லை தடுத்துவருகிறது.

துரியோதிரனுக்குத் துரோணரவருரைப்பார்
அப்பாதிரியோதிரா அரசர்சிகாமணியே
எந்தனுடவார்த்தைதனை யிராஜாவே நீர்கேளும்
ஆகாதசகுனங்கள் ஆகுதேயிப்பொழுது
பொல்லாசகுனங்கள் பொருந்துதேஎன்னசெய்வோம்
இன்றொருநாள்போக்கி இனியொருநாள்நாம்வரலாம்
சண்டைக்குபோகவேண்டாம் வாருமென்றழைக்கையி
லே, தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசுமன்னனேதுசொல்வான், சகுனத்தால்பழுதுமுண்டோ சதிரானநேசர்களே, பொல்லாச்சகுநமென்றுபோகாமல்நிற்பார்களோ
ஐவருமல்லாமல் அடப்பக்காரப்பையனில்லை
பஞ்சவருமல்லாமல் பலவகையோரொருவரில்லை
இந்தச்சகுனத்தில் ஏதொருகுற்றமில்லை
நடவும்நடவுமென்று நடைபேரியடியுமென்றான்
வருகுதுபாளையங்கள்மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
செந்தூளெழும்புகுது சூரியனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுகளைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பிலேயிருக்கும்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனந்தான்தாண்டி
செந்நாய்புலிகரடி சீரும்வனந்தான்தாண்டி
எல்லையதுதூரம் முல்லைவனந்தான்தாண்டி
சூரியன்வனந்தனிலே துரைகளெல்லாஞ்சேர்ந்தார்கள்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகையை, அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள், மற்றுநாட்காலையிலே வாறார்கள்துரைகளெல்லாம்
ராமரிஷிவனத்தில் நடந்தார்கள்துரைகளெல்லாம்
சண்டாவைநாட்டுமென்றான் சல்லரியடியுமென்றான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை அடிவானத்திடிபோல
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே வருகுதுபாளையங்கள்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகவந்துசேர்ந்தார்கள்
ரணபேரிஅறையுமென்றான் நல்லசின்னமூதுமென்றான், அரசன்தன்சொற்படியே அறைந்தார்கள்பேரிகையை, ஊதினார்சின்னத்தொனிஉலகமேழுந்தானதிர
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அடுத்ததொருமற்றுநாள்
மற்றுநாட்காலையிலே மன்னர்பயணமிட்டார்
காமதேனுபர்வதத்திற் கடுகவருகையிலே

ஐவரைக்கொல்லவென்று அரும்பாவிவருகையிலே
பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று படுபாவிவருகையிலே

துரியோதிரன் ஐவரையுங் கொல்லவருகிறதை
எம்பெருமாளறிந்து வந்தவர்க்கெல்லாந்
தாகமுண்டாக்கினது.

ஐவருக்கும்வந்தவிதி ஆயருந்தானரிந்து
கைமோசம்வந்துதோ காவலர்கள்பஞ்சவற்கு
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததுமன்னவற்கு
பாவிகெடுத்தானே பஞ்சவரைக்கொல்லவென்று
தோஷிகெடுத்தானே தொண்டர்களைக்கொல்லவென்று
எந்நாளும்பகையாளி ஏறபட்டான்பஞ்சவர்க்கு
எந்தவிதத்திலுமே இறக்கவகைபண்ணுகிருன்
அசதியாய்நாமிருந்தால் ஐவரிறந்திடுவார்
மறதியுடனிருந்தால் மாண்டிடுவார்பஞ்சவர்கள்
செல்வத்திரவியங்கள் சீரழிந்துபோகுதே
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகுதே
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகுதே
கையில்செபமாலை கனங்குலைந்துபோகுதே
என்னவுபாயமது செய்கிருரெம்பெருமாள்
வருகிறராசருக்கும் மாநாகங்கொண்டாற்கும்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயுண்டுபண்ணுர்
தண்ணீர்கவனங்கள் தாகவிடாயானுர்கள்
அத்தண்டராசருக்கும் அடிநாக்குலருகுது
நாவுவாட்டுகுது நடுநாக்குலருகுது
அவ்வனத்தில்தீர்த்தங்கள் அள்ளியுண்ணக்கிடையாது
மாயர்பெருமாளும் மலைராமரேதுசெய்தார்
தேவேந்திரனுடைய சுரபியெனுங்காமதேனு
அப்பசுக்கள்தீர்த்தமுண்ணும் அக்குளமொன்றொழிய
தீர்த்தங்களில்லாமற் செய்துவிட்டாரப்போது
அத்தண்டஜெனங்களுக்கும் அனேகம்விடாயாச்சுது

தண்ணீர்களையாகி தவிக்குதுபாளையங்கள்
காதையடைத்துக் களைத்தார் துரைகளெல்லாம்
தூதுவரைத்தானழைத்து திரியோதிர னுரைப்பான்
இந்தவனத்திலே எங்கும் நதியிலையோ
எங்குங்குளமிலையோ யிறங்கியேதீர்த்தமுண்ண
தேடியேபாருமென்று செப்பியனுப்பினான்
அப்படியே நல்லதென்று அந்தவனங்களெல்லாம்
தேடிப்புறப்பட்டார்கள் திரியோதிரன் தூதுவர்கள்
அந்தவனங்களெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்தார்கள்
மகாதேனுதன்வனத்தை கண்டார்கள் தீர்த்தமுண்ண
ஓட்டம் நடையுமாய் ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள்,
திரியோதிரனுக்குச் சேதியுரைத்தார்கள் (டோம்
அகலமுள்ளதாயிருக்கும் அலங்காரப்பொய்கைகண்
வாருங்களென்று சொல்லிவருந்தியேதெண்டனிட்டார்

திரியோதிரன் காமதேனுகுளத்தில் தண்ணீர்
குடிக்க சேனையுந்தானும் வருகிறது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதுவாரேமென்று நடந்தார்கள்சேனையெல்லாம்
வருகிறவேளையிலே வானுலகயிடையரெல்லாம்

தெய்வலோகத்து இடையர் காமதேனுபசுக்களுக்கு
அந்தக்குளத்தில் தண்ணீர்காட்டவருகிறது.

அந்தச்சமயத்திலே அந்தரத்துயிடையரெல்லாம்
வானுலகயிடையரெல்லாம் மாடுகளைத்தான்திருப்பி
காட்டிலேமேய்க்கின்ற காமதேனு அத்தனையும்
மேய்த்துத்துரத்தியே மிரட்டிக்குளத்தில்விட்டார்
குளத்திலே நீர்குடித்துக் குளமெல்லாஞ்சேராக்கி
தண்ணீர்கலங்கியே தரையில்மண்மேல்கிளம்பும்
குளங்கள்கலங்கியல்லோ குளத்தின்மேல்மண்கிளம்பும்

பசுக்கள் குளங்கலக்கினதை தூதர்சொல்லத் திரி
யோதிரன்கேட்டுக் கோபித்து இடையர்
களைக்கொன்று பசுக்களை மடக்கச்
சொல்லுகிறது.

அந்தச்சமயத்திலே அரவக்கொடியோன் தூதர்
தூதர்கள்தான்பார்த்துச் சொல்லுவாரரசருக்கு
ஐயையோராஜாவே ஆரோதெரியாது
ஆயிரம்யிடையர்கள் ஆவுகளைக்கொண்டுவந்து
விட்டுமேஅக்குளத்தை மிதக்கச்சேருக்கிவிட்டார்
தண்ணீர்குடிக்கவேதான் உதவாதுயென்றார்கள்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்ராஜனுமே
ஆயிரம்யிடையரையும் அங்கேபெலிவெட்டிவிட்டு
அத்தண்டபசுவையெல்லாம்அத்திபுரமோட்டுமென்று
ர், இராசனுரைகேட்டு நடந்தாரேதூதுவர்கள்
மாடுகளத்தனையும் மடக்கித்திருப்பினார்கள்
எதிர்த்தயிடையர்தனை யாவரையுங்கொன்றுவிட்டார்
சண்டைபண்ணவந்தவரைசதைத்தங்கேபோட்டார்கள்

காமதேனு பசுக்களைமேய்க்கவந்த இடையர்களைத்
திரியோதிரன் தூதர்கள் கொன்றவர்கள்போ
கமற்றஇடையர்கள்போய்த் தேவேந்
திரனுடன் சொல்லுகிறது.

தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் தான்விழுந்தோடலுற்றார்
அமராபதிதேடி அவ்விடையர்ஓடலுற்றார்
தேவேந்திரன்முன்னே தெண்டனிட்டார்யிடையரவர்
வந்துபணிந்தவர்கள் வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
காமதேனுபர்வதத்திற் காளைகளைமேய்த்திருந்தோம்
காட்டிலேமேய்த்தோடிக் கடுகிக்குளத்தில்விட்டோம்
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளமன்னன்
சேனைபரிவாரத் திரளுடன்கூடிவந்தான்

படுகளைமடக்கிக்கொண்டுவல்லுயிரைவாங்கிவிட்டான்
அல்லவரைக்கொன்ருனடியார்கள்தப்பிவந்தோம்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
உருட்டினுன்கண்ணை உரும்பினுன்பெரும்புலிபோல்
கண்கள்சிவக்குதே காந்தாளமாகுதே
மீசைதுடிக்குதே மின்கோபமாகுதே
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செல்வலரிபூத்திடுதே
நீலவிழிகண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாய்விடுது
என்றுமில்லாக்கோபம் பிறந்ததுயிந்திரற்கு

தேவேந்திரன் தன்மகனைச் சண்டைக்குப்போகச்
சொல்ல சித்திராங்கதன் மாதலியைத் தேர்
கொண்டு வரச்சொன்னது.

என்மகனேசித்ராங்கா இயலானரத்தினமே
நாட்டைமடக்கின மன்னவராஜாவை
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்கட்டிவாராய்
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொன்றழித்து
பிடித்தபிடியோடே கொண்டுவாராய்பொட்டெனவே
கைப்பிடியாய்க்கொண்டு கண்ணெதிரேவநதுநில்லு
இல்லாதேயாமானுல் எதிர்வந்துநில்லாதே
உத்தாரம்பண்ணுரே உம்பர்பிராணிந்திரரும்
தேவேந்திரன்மகனுர் சித்திராங்கதராஜன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிகமாய்ச்சிந்தித்து
மாதலியைத்தானழைத்து மச்சுரதமெங்கேயென்ருன்
தேரையலங்கரித்துச் சீக்கிரம்நீகொண்டுவா
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேமாதலியும்
ஆறுவண்டிநூறுசட்டம் அதுக்கேற்றகுத்துக்காலும்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டு கொடுங்கைத்திரைவளைத்து
கொடுங்கைதிரைவளைத்துக் கும்பகலசம்வைத்து
கும்பகலசத்தின்மேற் குடைகளைகட்டினுன்
அங்கெனவேதேர்ச்சீலை அலங்காரம்பண்ணினுனே

தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்சொப்பனிட்டான்
வாசியைக்குளிப்பாட்டி வாயிற்கடிவாளமிட்டான்
நாலுகால்வண்டயமும் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளும்
முன்னலேசுட்டிகளும் பின்னலேகுச்சுகளும்
பக்கத்தில்அங்குவடி பதியவைத்தான்சேனங்களை
முதுகிலேசீனிகளும் முன்னேகடிவாளம்
சந்த்ரபிறைசூரியபிறை தரித்தான்குதிரைக்கு
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்தெண்டனிட்டான்

திரியன்மேல் சித்திரசேனன் சண்டைக்குப்போகிறது.

கடுகியெழுந்தானே கட்டழகன்சித்ரசேனன்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
பில்லைசமூதாடு பிகுவெடுத்தஒட்டியாணம்
கட்டியரைதனிலே காங்குகச்சைசுங்குவிட்டு
சந்ரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
முத்தினுருமாலை முகத்தழகாய்கட்டினன்
சிங்காணிவில்லெடுத்து சிறுநாரிபூட்டினன் (ல்
அம்பறுத்தூணியை அணிந்துகொண்டான்தன்முதுகி
தேரைச்சுத்தித்தெண்டனிட்டு சிவ்வெனவேஏறினன்
ஏறினபோதே யியலானசாரதிதான்
துரகதம்வார்கைப்பிடித்துத் துரிதமுடன்சாரிசெய்ய
வருகுதுமச்சுரகம் வானுலகந்தானதிர
தேர்தனிலேசங்குநாதம் சித்ரசேனன்பண்ணினனே

திரியோதிரன் சேனைகளைக் காமதேனு அதம்பண்ணினது.

அந்தச்சமயத்தில் அறிந்ததுகாமதேனு
சங்குத்தொனிகேட்டுத் தான்வருதுகாமதேனு

குதித்துக்குமாளமிட்டு வருகுதுகாமதேனு
வந்துவிழுந்தது வளம்பெரியபாளையத்தில்
குத்துதுகொம்பாலே குளம்பால்மிதிக்கிறது

திரியோதிரனும் அவனுடையசேனைகளும் சித்திர
சேனனும் சண்டைபண்ணுகிறது.

அந்தண்டசேனைகளை அதம்பண்ணுங்காமதேனு
மாண்டஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜெனங்களென்றால் செப்பமுடிபோகாது
அந்தச்சமயத்தில் வந்துவிட்டான்சித்ரசேனன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்சரபாணம்
கைகண்டபாணமெல்லாங்கடுகெனவேவிட்டுவிட்டான்
கூச்சலெழும்புகுது கொப்பெனவேபாளையத்தில்
கண்டான்திரியோதிரன் கட்டழகனேதுசொல்வான்
எவனோதெரியாது இங்குவந்தான்சண்டைபண்ண
இத்தண்டதுரைகளெல்லாம் எல்லாருமுஸ்தீப்பாய்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அமரதுசெய்யுமென்றான்
எண்ணொன்றுஆயுதத்தை எடுத்துஅரையிற்கட்டி
சண்டைசண்டைஎன்றுசொல்லி சண்டைநகரடித்தார்
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிதானடித்தார்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமரப்போ
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டாரிருவர்கணையை
ஒருவற்கொருவர் ஒழிவில்லாப்பாணம்விட்டார்
அம்புவரும்வேகமதை ஆர்க்கமுடியாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்த்துமுடியாது
ஒருகோடிபாணங்கள் ஒருமித்துவிட்டுவிட்டார்
சூரியன்விடும்பாணம் சொல்லமுடியாது
கர்ணன்விடும்பாணம் சொல்லமுடியாது
துரோணர்விடும்பாணம் சொல்லமுடியாது
கோபமாய்க்கிருபாச்சாரி கோடானபாணம்விட்டார்
வீஷ்மாசாரியரும் வேணபாணம்விட்டார்

அசுவத்தாமாவும் அநேகநெடும்பாணம்விட்டார்
சகுனிசயித்தவரும் சரமேற்சரம்பொழிந்தார்
அவரவர்கள்விடும்பாணம் அபரிமிதமில்லை
ஒருவற்கொருவர் ஒருகோடிபாணம்விட்டார்
வாயுவாஸ்திரங்களும், வருணாஸ்திரங்களும்
சந்திர அஸ்திரமும் இந்திர அஸ்திரமும்
சங்கஞ்சங்கம்போலே சரங்கள்பொழிந்தார்கள்!
கண்டானேசித்ரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி விட்டான்நெடும்பாணம்
தன்மேல்விடும்பாணமெல்லாம் தாக்காமலேவிலக்க
பின்னையுங்கோடிசரம் பிரளமாய்விட்டுவிட்டான்
அத்தனைபேர்விட்டசர மத்தனையுகொள்ளைகொண்டான், அங்கரசர்தேருடைத்து அவரவர்கள்வில்பறித்து
ஆனையின்மேலிருந்ததுரை அலறியேமண்ணைக்கவ்வ
குதிரையின்மேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துமண்ணைக்கவ்வ, ஒட்டையின்மேலிருந்ததுரை ஓலமிட்டுக்கீழேவிழ
தென்னங்குலைபோலே திருகினான்வேணதலை
கருப்பங்கருணையைப்போல் கண்டித்தான்வேணதலை
ஆலைக்கரும்புபோலே அறுத்திட்டான்வேணதலை
பேய்க்காலெறும்புபோல் பிசைத்தெடுத்தான்பாளயத்தை, பனைநுங்குபோலாகப் பழித்தவிழிபிதுங்க
கண்டச்சதையறிந்து கழுகுக்கிரைபோடுகிறான்
ஈரல்சரியுது இரைச்சிவெளியாகுது
குடல்கள்சரியுது குறிப்பாகஅப்பொழுது
ரெப்பைவிலாயெலும்பு நெறநெறென்றுகால்முறியும்
பட்டஜனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தசனங்களென்றால் செப்பமுடியாது
சித்ரசேனன்சண்டையிலே செனங்களுமாளுகுது
அபயமபயமென்று அலையுதுபாளயங்கள்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று சொல்லிதவிக்குதுபாளயங்கள்

ரத்தாறுஓடுகுது ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
இந்தவிதம்பாளையங்க ளேடாகூடமாச்சுது
திரியோதிரராசன் தேரிழந்து நின்றுவிட்டான்

சித்திரசேனன் திரியோதிரனைக்கூட்டி இழுத்துக் கொண்டு போகிறபோது திரியோதிரன் முறையிடுவது.

அங்கந்துளையாக்கி அதிரடித்தான்சித்ரசேனன்
அந்தரவீதியிலே அவனைபிடித்துக்கட்டி
பிடித்தபிடியோடே பின்கட்டாய்க்கட்டினான்
சேர்த்துக்காலோடே திரியனைப்பிடித்துகட்டி
ஊதினான்சங்குநாதம் உம்பர்பிரான்றன்மகனும்
திரியன்பிடிபடவே திகிலெடுத்துராசரெல்லாம்
ஒருவருடனொருவர் சொல்லாமலோடலுற்றார்
திரியனைக்கட்டிக்கொண்டு தெய்வலோகம்போறாராம்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
எண்ணாதுமெண்ணுகிறான் எண்ணிப்புலம்புகிறான்
ஆரோதெரியாது ஆகாசம்கொண்டுபோறான்
எவனோதெரியாது எமலோகங்கொண்டுபோறான்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அனர்த்தம்பண்ணவந்தேனே
என்னையொருவர் இழுத்துப்போறாரென்செய்வேன்
கூடவந்தராசாக்கள் கோடானகோடியுண்டு
மட்டில்லாராசாக்கள் வந்தார்கள்வீரியர்கள்
அந்தண்டராசாக்கள் அல்லவருங்கையைவிட்டார்
கட்டியிழுத்துக் கைலாசம்கொண்டுபோறார்
ஆர்வந்துகாப்பார்கள் ஆபத்துவேளையிலே
எவர்வந்துகாப்பார்கள் என்சீவன்பிழைக்கஇப்போ
தர்மனைத்தானினைத்தால் தயவுவைத்துக்காத்திடுவார்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றார்கள்
கூவிப்புலம்பினால் குரல்கேட்குந்தருமருக்கு
தம்பியரைத்தானனுப்பி தயவுவைத்துக்காத்திடுவார்

ஐவருமிப்போது அன்புவைத்துக்காத்தாலே
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆலோசனைதேடிடுவோம்
தப்பிப்பிழைத்தோமானல் தருமரைக்கொன்றிடுவோம்
என்றவன்யோசனையாய் என்னசொல்லிப்புலம்புகிருன்
கூவிப்புலம்புகிருன் கொற்றவன்திரியோதிரன்
அண்ணுவேயண்ணுவே அழகானதர்மலிங்கம்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அண்ணுவே நீர்கேளும்
ஐவரைப்பார்க்கவே அதிகப்பிரியமுமாய்
பார்க்கும்படியாக வந்தேன்காண்பஞ்சவரே
காணும்படியாக வந்தேன்காண்காவலரே
எவரோதெரியாது இழுத்துப்போருன்அந்தரமாய்
ஆரோதெரியாது அழைத்துப்போருன்அந்தரமாய்
கூடப்பிறக்கிலேயோ கூட்டுப்பாலுண்கலேயோ
தாயாரும்வேருனல் தகப்பனுரொன்றலவோ
மனதுமிரங்கலேயோ மகாராஜர்தர்மலிங்கம்
தம்பிதமயன்மேல் தயவிலேயோவுங்களுக்கு
அநீதமாய்கொண்டுபோருன் ஆரோதெரியாது
என்-ஆவியைக்காத்தாலே அனேககோடிபுண்ணியங்
காண், சாயாம்புமேனியனே தயவிலேயோயென்மேலே
என்றுபுலம்பியே இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
கூவுங்குரல்கேட்கும் கொப்பெனவேதருமருக்கு
உற்றுற்றுக்கேட்டாராம் உரகதன்வார்த்தையெல்லாம்

திரியோதிரன் முறையிடுவதை தருமர்கேட்டு
அருச்சுனனைப்போய் திரியோதிரனை
அழைத்துவரச் சொன்னது.

தருமர்மனங்கொள்ளாமல் தம்பியரைத்தானழைத்து
ஆணுலழகுமன்ன அர்ச்சுனரே நீர்கேளும்
பெரியதகப்பன்பெற்ற பேரான அண்ணன் தம்பி
திரியோதிரனம்மைத் தேடியேபார்க்கவந்தான்
ஆரோஒருவன் ஆகாசங்கொண்டுபோருன்

எவனோதெரியாது இழுத்துப்போமுன் அந்தரமாய்
பார்த்துமிருந்தோமானால் பாதகமெத்தவரும்
மெத்தவருந்துகிறான் வில்வேந்தனிப்போது
நம்மைவருந்துகிறான் ரக்ஷிப்பாயென்றுசொல்லி
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரித்தால்புண்ணியங்காண்
கடுகவிடுவிடுத்துக் கையோடேகூட்டிவாராய்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
ஊரோடிருந்த நம்மை உரகதன்தானழைத்து
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
எத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுகள்செய்தான்காண்
நாடுபறித்தானே ராச்சியத்தைக்கொள்ளைகொண்டான்
ஐவரையும்விலங்கிலிட்டு அறையிலடைத்தானே
அரமனைப்பெண்களையும் அம்பலமேற்றிவைத்தான்
அண்ணன்பெருந்தேவி யாடையுரியவைத்தான்
பாரவனவாசம் பரதேசமோட்டினான்
இந்தப்பரதேசம் இனித்திரியுமென்றானே
சாமத்துரோகனுக்கு தயவுநினைப்பாரோ
பொல்லாதபாவிக்குப் புண்ணியந்தேடுவாரோ
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
எத்தனைநாளிருந்தாலும் இடரல்லோதேடுகிறான்
கொல்லநினைக்கிறான் கொடும்பாவிதிரியோதிரன்
இன்றோடொழிந்து எமலோகஞ்சேருமட்டும்
செத்தாற்பழுதில்லை சீரானஅண்ணாவே
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
அவரவர்செய்தவினை அவரோயனுபவிப்பார்
நன்மையைச்செய்தவர்கள் ராக்கியத்தையாண்டிடுவார்
பொல்லாங்குசெய்தவர்கள் போவார்பெருநரகில்
நன்மையைச்செய்தவர்க்கு நட்சத்திரங்களாகும்
தீமையைச்செய்தவர்க்குத் தெரியாதிருளாகும்
வஞ்சனைகள்வேண்டாமே மாயன்துணையாவார்
இக்கணமே நீயேகி யிங்குவந்துசேருமென்றார்
என்வார்த்தைதள்ளாதே என்னுணைதம்பியரே

அருச்சுனன் திரியனை யழைக்கப்போவது.

என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்குக் குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமெல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
ஈட்டிசமுதாடு எடுத்தான்பெரியகத்தி
கத்திசொருகியல்லோ கடுகவெழுந்தானே
சிங்காணிவில்லெடுத்து தேர்விஜயன்பயணமானான்
வாரானேயர்ச்சுனனும் வழிப்பட்டான் அங்கெனவே
நடந்தானேயர்ச்சுனனும் நாழிகைக்குக்காதவழி

அருச்சுனனும் சித்ரசேனனும் சண்டைசெய்தல்.

அப்போதருச்சுனனும் அதிவேகமாகவல்லோ
அக்கினிபாணத்தை அதிவிரைவாய்த்தானெடுத்து
வரிவில்வளைத்தெடுத்து மார்புாளவாங்கினான்
அக்கினிபாணமது அதிரவேபோய்த்தடுக்கும்
கண்டானேசித்ரசேனன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
சீறியெழும்பியே சீக்கிரமாய்வந்தெதிர்த்தான்
சண்டைசண்டையென்று சமரப்போமுழங்குது
ஒருவற்கொருவர் உயுத்தங்களாகுது
ஒருவர்விடுஞ்சரங்கள் ஒருவர்விலக்குவாரும்
இருவர்சமானமாக யிசைந்துமேசண்டைபண்ணூர்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டார்
சூரியனைத்தான்மறைக்கும் சூரர்விடும்பாணமெல்லாம்
நான்குகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணூர்கள்
அருச்சுனன்சண்டைகளை அண்டர்பிரான்மகனறிந்து

அருச்சுனனும் சித்ரசேனனும் சமாதானமாகி திரியோதிரனை தருமரண்டை அழைத்துப்போகிறது.

என்னிலும்வல்லபிரான் என்றுமனதிலெண்ணி
இவன்-யாரோதெரியாது ஆண்மையுள்ளசேவகன்தான்
வம்மிசந்தைநாமறந்து மறுத்தல்லோசண்டைசெய்
வோம், என்றல்லசித்ரசேனன் ஏதுசொல்வானருச்சுன
னை, ஆரடாதம்பி நீ ஆண்மையுள்ளசேவகனே
எவனடாதம்பி நீ எதிர்த்துசண்டைசெய்யவந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்தகப்பன்வாறேது
எவருடையபுத்திரன் நீ எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
இவ்வார்த்தைகேட்கவே ஏதுசொல்வான்அர்ச்சுனனு
ம், யுத்தகளந்தன்னிலே உறவின்முறைகேட்பாரோ
படுகளத்திலொப்பாரி கேட்பாருண்டோபாருலகில்
(நீ) ஆண்பிள்ளையானால் அமராதுசெய்யுமென்றார்
என்தகப்பன்பெயரும் ஊர்பெயருஞ்சொன்னாலே
நானுரைப்பேன்பிற்பாடு நவிலென்றான்வாள்விஜயன்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனன்தான்கேட்டு
உத்திரவுதான்கேட்டு வுச்சாகங்கொண்டவனும்
தேவர்க்கதிபதிதான் தேவேந்திரனென்தகப்பன்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான் அர்ச்சுனனும்
அண்ணனென்றறியாமல் அமராதுசெய்தேனே
தமையனென்றறியாமல் சண்டைகள்செய்தேனே
வில்லைத்தரையில்வைத்து விஜயனுமோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமென்றுதெண்டனிட்டான்
முக்கால்வலம்வந்து மூவொருகால்தெண்டனிட்டான்
அண்ணாசரணமென்று அடிபணிந்தானருச்சுனனும்
தேவேந்திரன்மகனும் சித்ரசேனனேதுசொல்வான்
ஆர்வீட்டுப்பிள்ளை நீ அறியவுரையுமென்றார்
என்னையறியாயோ என்னுடையஅண்ணாவே

என்தாயார்குந்தியம்மாள் என்தகப்பன்தேவேந்திரன்
என்தகப்பன்தேவேந்திரன் என்பேரருச்சுனன்காண்
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்சித்ரசேனன்
என்-தந்தைக்குநீபிறந்த தன்மையினுல்தம்பியரே
நான்விட்டபாணத்தால் தம்பியேநீர்பிழைத்தீர்
அல்லாதேயாமாஞல் அமரில்மடிந்திடுவீர்
தப்பிப்பிழைத்தீரே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
என்றிவர்களோர்மனதா யிருவருறவாடி
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்
எழில்விசயனப்போது ஏதுசொல்வானண்ணனுக்கு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரராஜன்
என்னசெய்தானென்று நீர் இட்டுப்போறீரண்ணுவே
அவன்செய்தகுற்றமெல்லாம் அண்ணுநீர்சொல்லுமெ
ன, இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு என்னசொல்வான்சித்ர
சேனன், காட்டிலேமேய்ந்ததொருகாமதேனுஅத்தனே
யும், பாற்பசுக்கள்தன்னையிந்தப் பாவிமடக்கிக்கொண்
டான், ஆயிரமிடையரையும் அநீதமாய்க்கொன்றுவிட்
டான், அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுப்பினுர்என்தக
ப்பன், கைப்பிடியாய்கொண்டுவர கட்டளையுமிட்டார்கா
ண், அவர்சொன்னபடியினுலே அமராதுசெய்தேன்காண்
இவனுடையசேனேகளை எல்லாம்நான்கொன்றழித்து
விரைவாகக்கைப்பிடியாய் விண்ணுலகங்கொண்டுபோ
றேன், என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வான்அர்ச்சுனனு
ம், ஆனுல்கேளண்ணுவே அடியேனுருவார்த்தை
சாயாம்புமேனியரும் தருமரவரெங்களண்ணர்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவாவென்றுசொன்னுர்
என்னையனுப்பினுர் இயலானதர்மலிங்கம்
அழைத்துவரச்சொன்னுரே அண்ணனுமிப்பொழுதே
உன்முகத்தில்நான்விழிக்கேன் என்றுமேதருமலிங்கம்
கூட்டியனுப்பினுர் குறிப்பாகயெந்தனையும்
என்மேல்தயவுவைத்து இவனையனுப்புமென்முன்
தேவேந்திரன்மகனுர் சித்ரசேனனேதுசொல்வான்

மாடுமடக்கியே வல்லுயிரைக்கொன்றனை
கைப்பிடியாய்க்கொண்டுவரக் கடுகியனுப்பினார்
ஆகையாற்கொண்டுபோறேனருச்சுனனென்னசெய்வேன்
ஆனால்கேளண்ணாவே அடியேனொருவார்த்தை
அருச்சுனன்வந்து அழைத்துப்போனானென்றுசொல்
லும், ஐவரென்றுசொன்னாலே அதிகமனமகிழ்வார்
அல்லாதேயாமானால் அழைத்துமேபோனாலே
அண்ணாவே்நாளைக்கு அமரார்புரம்வருவேன்
தேவேந்திரபுரத்தைச் சிதறவேகொள்ளைகொள்வேன்
ஆடுகளைமாடுகளை அழகானஊருகளை
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிகளும்
அங்காடிவீதிகளும் அரமனைத்தெருவுகளும் (வேன்
அத்தனையுங்கொள்ளையிட்டு அதம்பண்ணிப்போட்டிடு
என்வார்த்தைதான்கேட்டு இவனைவிடுவிடென்றான்
சித்ரசேனன்கேட்டுச் சிந்தைமகிழ்ந்தவரும்
சந்தோஷப்பட்டவரும் சர்ப்பக்கொடியோனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடுங் காணென்றான்சித்ரசேனன்

சித்ரசேனன் தேவேந்திரனைக் காண்கிறது.

போய்வாரேனென்றலவோ புறப்பட்டான்தேரேறி
அமராபதிதேடி அடைவுடனேதானடந்தான்
தேவேந்திரனுற்கு சித்ரசேனன்தெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்தன்னுடைய அதிசயச்சேதிகளும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அகப்பட்டசேதிகளும்
இவ்விருவர்சேதிகளும் இயலாகத்தன்சேதி
தகப்பனுடனுரைக்கச் சந்தோஷமாகினார்
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனை
திரியோதிரனுரைத் தேர்விசயன்கூட்டிவாரான்
அண்ணாருகாக அழைத்துவந்துவிட்டாரும்
அண்ணர்தருமருக்கு அடிபணிந்தான்திரியோதிரன்

சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
ஏமன்மகன்தருமராயன் எடுத்தணைத்தான்திரியனையும்
எங்கிருந்துவந்தீரப்பா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அத்துவானகானகத்தில் ஆரணியம்வந்ததென்ன
அந்தரமாகவே ஆர்காணும்கொண்டுசென்றார்

திரியோதிரன் தருமருக்குத் தன்வரலாறு கூறுதல்

துரியோதிராஜன் சொல்லத்தொடங்கினன்
ஆசையாம்பாசமதா லண்ணுவேபார்க்கவந்தேன்
எத்தனைநாள்காடுறைந்தீர் இட்டுப்போகவேணுமென்
று, எண்ணுதுமெண்ணினன் இக்காடுதேடிவந்தேன்
என்னை-ஆரோதெரியாது அந்தரமாய்க்கட்டிப்போனார்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்தானுமங்கே அமர்செய்துயிட்டுவந்தான்
எத்தனைநாள்காடுறைவீர் இயலானராசாவே
பாரவனவாசம் பரதேசந்திரிவானேன்
வேடரைப்போலாக வில்லியரைப்போலாக
பரதேசம்திரிவானேன்பட்டணத்தில்வாங்களென்றான்
அஸ்தினுபுரத்தை ஆண்டிடுவீர்வாங்களென்றான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
ஆறுவருஷமாச்சு ஆரணியம்வந்துநாங்கள்
இன்னஞ்சிலகாலம் இப்படியேநான்திரிந்து
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்து
வந்தபிறகாக மனதுவைத்துயென்மேலே
சொன்னபடிசீமை துரைத்தனந்தாருமென்றார்

வீமன் கனிபறித்துவர திரியோதிரன் புசித்து
தருமரிடத்திற் செலவுபெற்று அஸ்தினு
புரம் செல்லுகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமாமதகரியே
அண்ணர்களையாகி அதிகப்பசியானார்

காடெல்லாந்தான் திரிந்து கனிபறித்துவாருமென்றார்
வெறறிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
அறுநெல்லிசிறுநெல்லி அழகானதமர்த்தையும்
காட்டுவிளாம்பழமும் கருநெல்லிப்பழங்களுடன்
வேரில்பழுத்திருக்கும் வெடித்தபலாப்பழமும்
மலைத்தேன்சுனைத்தேனும் மாங்கனியும்தேங்கனியும்
பட்டில்லாப்பழம்பறித்து மதவீமன்கொண்டுவந்தான்
தெக்கிலைதான்பறித்து திறல்வீமன்கொண்டுவந்தான்
பறித்தகனிகளெல்லாம் பசியாறவுண்ணுமென்று
கைக்குச்சலங்கொடுத்துக் கட்டழகருண்ணுமென்றார்
ஆசனந்தான்போட்டு அமுதுபுசியுமென்றார்
விஷநாகங்கொண்டவனும் வேந்தனும்தான்புசித்தா
ன்,எண்ணுதுமெண்ணுகிறான்எரிநாகங்கொண்டவனு
ம், இப்படிக்கொத்த இயலானபஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குச்சாவார்கள் இக்கனியைத்தின்றவர்கள்
அவ்திறுபுரத்திற்போய் ஆலோசனைபண்ணவேண்டும்
எப்படியும்பஞ்சவரை இக்காட்டிற்கொல்லவேணும்
என்றுமனதிலெண்ணி இருந்துகனிபொசித்தான்
பசியாறஉண்டானே பாதகன்திரியோதிரன்
கைபூசிக்கொண்டானே காதகன்திரியோதிரன்
சாயாம்புமன்னவனார் தருமபெருமாளும்
பின்னுஞ்சிலகனியை பெருமூட்டையாகக்கட்டி
அப்பாதிரியோதனா அழகானஇக்கனியை (க
அரண்மனைக்குக்கொண்டுபோய் அனைவருந்தான்புசிக்
எடுத்துப்போமென்றுசொல்லி ஈந்தாரே அக்கனியை
வாங்கியே அக்கனியை மன்னவனும்தோளிலிட்டான்
ஐயாபோய்வாரேனென் னடிபணிந்தான்திரியனுமே
சாயாம்புமன்னவனார் தர்மலிங்கமேதுசொல்வார்
காண்டீபா அருச்சுனரே கடுகியெழுந்திருந்து
அண்ணன்திரியன்முன் ’னக்கனியின்மூட்டைகொண்டு
காடுகடக்களவும் கைமூட்டை நீவாங்கி,
அண்ணரைவழிகூட்டி அனுப்பிவாதம்பியென்றார்

தருமரைகேட்டு தார்விஜயன் தானெழுந்து
கனிமுட்டைதோளில்வைத்து கடுகியேபின்னடந்தான்
திரியோதிரன்பின்னே நடந்தானேதேர்விஜயன்
காடுசெடியுங் கடியவனுந்திரமும்
ஆறுஞ்சுனையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
காடுகடந்தபின்பு கைமுட்டைவாங்கிக்கொண்டு
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
தூரநில்லும்அர்ச்சுனரே தொல்லுலகில்வாராதே
கடக்கநில்லும்அர்ச்சுனரே காசினில்வாராதே
காடுமெரித்தகாலால் (என்) நாடுமெரியாதே (யை
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்தெறிவேனுன்தலை
தருமர்பெருமையால் தணித்துவிட்டேன்கோபமதை
என்றுதிரியன்சொல்லி இரைந்துவழிநடந்தான்
அண்ணரருகாக அருச்சுனன்வந்தழுதான்
அப்போதிரியோதிரன் அதிகவிரைவாக
காடுசெடியுங் கரியமலைகடந்து
அஸ்தினபுரத்துக்கு ஆணழகன்போயடுத்தான்
சிங்காதனமீதிற் சென்றனேதிரியோதிரன்
ஆசாரிஜவரையும் அனந்தமகாராஜாவையும்
மாமன்சகுனியையும் மைத்துனன்சயிந்தனையும்
அத்தண்டபேரையும் அழைத்தான்திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகாய்கனியைக் கொப்பெனவேமுன்னே
வைத்தான், இக்கனியையுண்ணுமவரெப்படிகாண்மா
ண்டிடுவார், தேவேந்திரன்மகனார்சித்ரசேனனெனைப்பி
டித்தார், தேரிலெனைக்கட்டிதெய்வலோகங்கொண்டுசெ
ன்றார், அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனன்வந்து அமரதுசெய்தான்காண்
என்னைவிடுவித்து இட்டுவந்தானண்ணரண்டை
ஐவரையுங்கண்டேனே அனேகமானவார்த்தைகளை
உச்சிதமாகவேதான்ஒற்றுமையாய்வார்த்தைசொன்னே
ன், இந்தக்கனிதான்புசிக்கும் எழிலானபஞ்சவர்கள்
எப்படிக்குமாண்டிடுவார் இயலானபஞ்சவர்கள்

என்றிவர்கள்தான்பேசி யிருந்தார்சிலநாள்கள்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
ஆறும்வருஷம் முடிந்ததுஐவருக்கு

ஆருவது காமதேனுபர்வதம்

முற்றிற்று.

எ-வது, கெந்தருவ பர்வதம்.

ஏழாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
பன்னிவைத்தசீமாடு வனவாசம்போருர்கள்
காமதேனுபர்வதத்தைக் கடந்துவழிகூடி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோருர்கள்
கெந்தர்வபர்வதத்தில் வந்தாரேபஞ்சவர்கள்
ஐந்தடுக்குபர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
ஏழடுக்குபர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
அங்கேபெருமாளும் அலைகங்கைஸ்தானம்பண்ணி
ஈரமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
சாம்பமூர்த்திபூசைகளும் சகலமுந்தான்முடித்து
ஆசனமிட்டுமல்லோ அரிராமர்பூசைபண்ணுர்
அரிபூசைகுருபூசை அனைத்துங்கடன்முடித்து
கைதனிலேதீர்த்தமள்ளிக் கதிரோனைப்பூசித்து
எரிக்குங்கதிரோனை எம்பெருமாள்தோத்தரித்து
கண்ணிரண்டுமூடியே கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
சிவஞானமாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தானிருந்தார்

பெருமாள் சக்கரத்துக்குப் பயந்து கெந்தருவன் அர்ச்சுன னிடத்தில் அபயமடைதல், பெருமாள் திரியோதிரனுடன் கலந்து அர்ச்சுனனிடம் போர்செய்தல்.

எம்பெருமாள் ஜெபம்பண்ணும்வேளையில் கெந்தருவன் தம்பலம்வுமிழ பெருமாள் கோபிக்கிறது.

ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மாயனெனும்கெந்தருவன் வாரானேதேரேறி
தேரேறிவருகையிலே தின்றுவுமிழ்ந்தானே
வெள்ளிளகுயேலரிசி வாசமுள்ளசாதிபத்ரி
வெத்திலையும்பாக்குகளு மென்றுவுமிழ்ந்தானே
மாயவனார்கைதனிலே வந்துவிழுந்தது
துப்பியதம்பலமுந் துழாய்மௌலிகையில்விழ
கண்டெடுத்துபார்த்தாரே கைதனிலேதம்பலத்தை
சுற்றியங்கேபார்த்தாரே தோணவில்லேவேறொருவர்
ஆகாயவீதியிலே அவனுரோ தெரியாது
கைதனிலேதம்பலத்தை காறியுமிழ்ந்தானே
செபதபஞ்செய்கையிலே செய்ததின்னெருவனை
கண்கள்சிவந்தாராம் காந்தாளமானாராம்
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுமாம்
நீலவிழிகண்கள்ரெண்டும் நெருப்புத்தணலாகுது
கோவைப்பழம்போலக் கூர்விழிகண்சிவக்கும்
பாவற்பழம்போலவே பத்தினியேகண்சிவக்கும்
சக்கரத்தைத்தானெடுத்து சாமிபெருமாளும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலனெம்பெருமாள்
மந்திரதூபமிட்டு வலதுகையில்தானெடுத்தார்
தம்பலம்வுமிழ்ந்தவன்றன் தலையை நீவாங்கிவா
அரைக்ஷணப்போதையிலே அறுத்துவா அவன்தலை
யை, அரனார்வந்தெதிர்த்தாலும்அமரர்வந்தெதிர்த்தா
லும், பிரமதேவன்வந்தாலும் பிரியங்கள்சொன்னாலும்
தேவபிரான்வந்தாலும்தெண்டனிட்டுக்கொண்டாலும்
கர்த்தரேவந்து கையமர்த்திக்கொண்டாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்தடுத்தாலும்
ஆரார்தடுத்தாலும் ஆரவாரம்பண்ணாலும்

அரைநாழிக்குள்ளாக அறுத்துவா அவன்தலையை
இக்கணமேசென்று நீ இருதுண்டம்போட்டுவா

மாயன் கெந்தருவன்மேல்கோபித்து சக்கரத்தை
அனுப்புகிறது.

சக்கரத்தைதூபமிட்டு சாமியார்விட்டுவிட்டார்
வருகுதுசக்கரந்தான் வையுலகந்தான்தேடி
இயல்பாய்வழிதனிலே எதிர்பட்டார்நாரதரும்
நாரதமாமுனிதான் நமஸ்கரித்தார்சக்கரத்தை
இத்தனைகோபத்துடன் எங்கேநீர்போறீர்காண்
அரிராமர்சக்கரந்தான் அம்முனிக்குஏதுசொல்லும்

நாரதர் சக்கரத்தை நீர்போகிறகாரியம் யென்ன
வென்றுவினவ சக்கரம்சொல்லுதல்.

ஸ்ரீராமரெம்பெருமாள் செபதபஞ்செய்கையிலே
வாசங்கள்தான்தின்று வலதுகையில்துப்பினான்
ஆகையால்சுவாமியவர் அப்போதுகோபமானார்
என்னையனுப்பினார் இவன்தலையறுக்கவென்று
கெந்தருவன்தன்தலையை முந்தஅறுக்கவந்தேன்
அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தமுனிபோய்நடந்தார்
கெந்தருவன்தன்னருகே வந்தாரேநாரதரும்
ஆரடாகெந்தருவா ஆயரவர்பேரில்
தம்பலமுமிழந்ததினால் சாமியார்கோபமுடன்
சக்கரமனுப்பியுந்தன் தலையைத்தரிக்கவென்று
வருகுதுசக்கரந்தான் மாளவிதியாச்சே
ஆதிசிவனருகே அபயமிட்டுப்போனக்கால்
பரமசிவன்தான்பார்த்துப் பட்சம்வைத்தாராமானால்
ஆதிசிவன்தன்னாலே ஆகும்வுனைக்காக்க
அல்லாதேயாமானால் அறுத்துவிடும்வுன்தலையை
தப்பிப்பிழையுமென்று தவமுனிசொல்லுகையில்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அஞ்சிப்பயந்தவனும்

கெந்தருவன் சக்கரத்துக்கஞ்சி மும்மூர்த்திகளண்டை
போய் முறையிட்டுத் தீராமையால் அருச்சுன
னண்டை போகிறது.

வாய்வேகமாகவே வழிபிடித்தான்கெந்தருவன்
சக்கரம்வந்திடவே தான்புலம்பிவோடுகிறான்
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுவோடுகிறான்
அரவாபரணனே ஐயாவுனக்கபயம்
சங்கரா நான்சரணம் சதாசிவாவுனக்கபயம்
சாந்தலிங்கா நான்சரணம் தாணுவேவுனக்கபயம்
வெள்ளிரிஷபமேறும் வித்தகா நான்சரணம்
மாபூஷணந்தரித்த மகாதேவாவுனக்கபயம்
முக்கண்படைத்தவரே முதல்வரேவுனக்கபயம்
திரிபுரமெரித்தவெங்கள் தேவாவுனக்கபயம்
காமனைக்கண்ணுலெரித்த கடவுளே நான்சரணம்
எமனையுதைத்தவரே ஈசாவுனக்கபயம்
கங்கையணிந்தோனே கடுக்கைதரித்தோனே
திங்களைத்தன்சிரசில் தரித்தசிவனாரே
அபயமபயமையா அந்திவண்ணாவுனக்கபயம்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
ஆரடாகெந்தருவா அபயமிட்டவாறேது
ஆருக்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தவயணங்கள் வார்த்தையுரையுமென்றார்
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனொருவிண்ணப்பம்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
காயாரக்காய்த்ததொரு கமுகினதுபாக்கை
வாயாரத்தின்று மண்மேலேதுப்பினேன்
தாமரைப்பொய்கையிலே சாமிபெருமாளும்
தினகரனைத்தான்பார்த்து செபதபஞ்செய்தாராம்
தானுமிழந்ததம்பலம் ராமர்கையிற்றான்விழவே
கோபாலசுவாமியவர் கோபம்பெரிதாகி

சக்கரத்தைய னுப்பினார் தலையைத்தரிக்கவென்று
என்னைக்கொல்லவருகுது இயலானசக்கரந்தான்
ஆகையாலாண்டவனே ஆதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
என்னை நீகாத்தருளும் ஈசாவெனப்பணிந்தான்
காக்கக்கட னுனக்கு கார்வண்ணன் மைத்துனனே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஈஸ்பாருமேதுசொல்வார்
நான்வேறுவிஷ்ணுவேறோ நானிலத்திற்கெந்தருவா
ஆயருக்குப்பகையாகி அருகேவரலாமோ
என்னை நான்காத்தாக்கால் உளகளந்தாரென்னசொல்
வார், கார்வண்ணரெந்த னுக்கு கடிகிப்பகையாவார்
காக்கவேமுடியாது கடக்கவேபோய்விடுங்காண்
பிரமதேவன் தன்னருகே போனீரேயாமானல்
அவராலேயாகுங்கா ணுதரிக்கவல்லபிரான்
என்றுவுரைத்தாராம் எண்டோளரப்போது
அழுதுபுலம்பியே அப்புறம்போய்ப்புகுந்தான்
பிரமலோகந்தான்புகுந்து பிரமர் அருகில்வந்தான்
அபயமபயமையா யாதரிக்குங்கர்த்தாவே
என்னையேயாதரியும் என்றல்லோதெண்டனிட்டான்
ஆயுளைப்பார்த்தெழுதும் அரிபிரமரேதுசொல்வார்
ஆருக்குபயமாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
ஆண்டவனேஐயாவே அயனாரே நீர்கேளும்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் அய்யா நான்மென்றுதின்
று, வாசங்கள் தின்று நான் மண்மேலேதுப்பினேன்
மாயவனார்கைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்துதாம்
மாயன்வெகுகோபமாகி வரவிட்டார்சக்கரத்தை
என்னையேகொல்லவென்று இயலாயனுப்பினார்
ஆகையாலாண்டவனே யாதரிப்பீரென்றுவந்தேன்
எந்தனையாதரியும் என்றல்லோயடிபணிந்தான் (ம்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டுஏதுசொல்வான் நான்முகனு
நான்வேறுவிஷ்ணுவேறோ நானிலத்திற்கெந்தருவா

மாயருக்குப்பகையாகி வந்தாயோபாதகனே
உன்னையோயாதரித்தால் உலகளந்தாரெந்தனுக்கு
பொல்லாப்புநேர்ந்துவிடும் பெரும்பாவியெந்தனுக்கு
உன்னையேயாதரிக்க உதவாதுயெந்தனுக்கு
எமபுரமேகிநீ எமனுடனுரைத்தால்
எந்தவிதமாகிலும் எமனுன்னைக்காத்திடுவான்
கடுகிநடவுமென்று கைவிட்டார்பிரமதேவர்
அழுதுபுலம்பியே அதிவிரைவாய்த்தான்வாரான்
எமனருகில்வந்து இளைத்துபுலம்புகிறான்
காலனுங்கண்டு கடுகவேயேதுசொல்வான்
ஆருக்குப்பகையாகி அழுதுபுலம்பிவந்தாய்
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போதுகெந்தருவன் அவருக்கெடுத்துரைப்பாள்
அந்தரமார்க்கத்திலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள்தின்று நான் மண்மேலேதுப்பினேன்
வந்துவிழுந்ததுதாம் மாயருடகைத்தலத்தில்
ஆகையால்கோபித்து அனுப்பினார்சக்கரத்தை
என்னைக்கழுத்தறுக்க எதிரிவருகுதென்றான்
என்னையுமாதரியு மென்றானேகெந்தருவன்
காலனுங்கேட்டுமவன் கடுகியெடுத்துரைப்பான்
மாயருக்குப்பகையானால் மன்னவனேபார்க்கலாமோ
மாயருடஊழியத்தை மன்னவனேசெய்திடுவேன்
உன்னையேகாத்தாலே உளகளந்தார்கோபமுற்றால்
எதிர்த்துப்புறப்பட்டால் எதிர்நிற்கப்போறேனோ
காக்கமுடியாது கட்டழகாகெந்தருவா
அமராவதிகளும் அழகானதெய்வபிரான்
தேவேந்திரரருகில் சென்று நீர்போவீரானால்
காக்கவும்வல்லபிரான் கடிகிநீபோகுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் அழுதுபுலம்பிவாரான்
தெய்வலோகந்தனிலே தேவேந்திரரருகில்
அபயமிட்டுஅடிபணிந்தான் ஆனதொருகெந்தருவன்
ஆரடாதம்பிநீ அறியவுரையுமென்றான்

ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனொருவார்த்தை
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தான்
வெற்றிலையும்பாக்கும் வால்மிளகுஜாதிபத்திரியும்
ஜாதிக்காய்ஏலரிசி சன்னலவுங்கமுடன்
வாசங்கள்தின்று நான் மண்மேலே துப்பினேன்
வந்துவிழுந்ததாம் மாயவனார்கைத்தலத்தில்
ஆகையாலெம்பெருமாள் அடியேன்மேல்கோபமாகி
சக்கரத்தையனுப்பியெந்தன் தலையையறியுமென
வருகுதுசக்கரந்தான்.வல்லுயிரைவாங்கவென்று
கொல்லவருகுது கொப்பெனவேசக்கரந்தான்
ஆதரித்தென்னைரட்சி அனேககோடிமோட்சமுண்டு
என்றவுரைகேட்டு யேதுசொல்வாரிந்திரரும்
மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனையாதரித்தால்
எதிர்த்தாரேயாமானல் எதிர்நிற்கப்போறேமோ
மாயனுக்குச்சரியானர் வையகத்தில்யாருமில்லை
உன்னையேயாதரிக்க உலகத்தில்யாருமில்லை
தருமருடதம்பியவன் தார்விஜயனர்ச்சுனன்தான்
அருச்சுனனுன்னை ஆதரிக்கவேமுடியும்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரிப்பான்வாள்விஜயன்
ஆதிசிவனுன அரனுரும்வந்தாலும்
எழுதும்பிரமாவும் எம்பெருமாள்வந்தாலும்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்கள்வந்தாலும்
ஆர்வந்தெதிர்த்தாலும் ஆசவாரம்பண்ணாலும்
அருச்சுனராஜனவன் அனைவோரைவென்றிடுவான்
வாழ்விஜயனருச்சுனனும் வல்லமையுள்ளவன்காண்
அருச்சுனனை நீகோரி அபயமிட்டுப்போனீரானல்
ஆதரிப்பான்வாழ்விஜய னதிவிரைவிற்போய்சேரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்தானேகெந்தருவன்
அழுதுபுலம்பியே அர்ச்சுனரைத்தேடிவாரான்
தெய்வலோகந்தாண்டி தேர்விஜயனைத்தேடி
அழுதகண் ணைஞ்சிந்தையுமாய் அலறியேதேடிவாருன்
அபயமபயமென்று அருச்சுனன்முன்னேவந்தான்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு அபயங்கொடுத்தது.

அபயக்குரல்கேட்டு அருச்சுனனே துரைப்பான்
ஆரடா கெந்தருவா அழுதுபுலம்புவானேன்
ஆரெதிர்த்துவந்தாலும் அமரதுசெய்திடுவேன்
அந்தரதேவதைகள் ஐயன்பிடாரிகளும்
ஆகாயவாணிகளென் றைத்துமா தானறிய
காக்கிறேனஞ்சாதே என்றல்லோகைகொடுத்தான்
அருச்சுனன்கைகொடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல
சற்றேபயந்தெளிந்தான் தார்வேந்தன்கெந்தருவன்
அருச்சுனராஜனவன் அப்போதுஎதுசொல்வான்
யார்க்குப்பகையாகி யழுதுபுலம்பிவந்தாய்
எவரெதிர்த்தாருன்னோடே இங்கழுது நீவந்தாய்
வந்தகருமமென்ன வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அஞ்சிப்பயந்தவனும் அருச்சுனனோடுரைப்பான்
ஆகாயவீதியிலே அழகுரதமேறிவந்தேன்
வாசங்கள்தின்று நான் மண்மேலே துப்பினேன்
நானுமிழ்ந்ததம்பலந்தான் ராமர்கையில்விழுந்துதாம்
ஆகையால்மாயவரும் அப்போவெகுகோபமுடன்
என்னையேகொல்லவென்றுஎடுத்துவிட்டார்சக்கரத்தை
சக்கரம்வருகுதுகாண் தலையைத்தரிக்கவென்று
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுப்போனேனையா
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
அயன்பிர்மதேவனிடம் அபயமிட்டுபோனேனையா
ஆதரிப்பீரென்று நான் அபயமிட்டுப்போய்ச்சேர்ந்தேன், என்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
எமதர்மராஜரண்டை எதிர்கொண்டபயமிட்டேன்
தன்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்
தேவேந்திரரருகில் சென்று நான் அபயமிட்டேன்
காத்திடுவாரென்று நான் கடிகியே அபயமிட்டேன்
என்னாலேயாகாது என்றல்லோதள்ளிவிட்டார்

அழகில்மிகுந்தவரே அருச்சுனரேயும்மைநாடி
தேடியேஅபயமிட்டு தெய்வலோகம்விட்டுவந்தேன்
ஆதரித்திராமானால் அனைவர்க்குங்கீர்த்தியுண்டு
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
எண்ணாதுமெண்ணுகிறா னெண்ணிமனங் குண்ணுகி
றான், மாயருக்குப்பகையாகி வந்தவனைக்காத்தாலே
ஆயருக்குமெந்தனுக்கும் அடுத்தாற்பகையாமே
என்னசெய்யப்போறேனென்று ஏங்கிவிசாரமிட்டு
ஐவர்சகாயரல்லோ ஆயர்பெருமாளும்
நம்பினேனென்றவரை ரட்சிக்கவேணுமல்லால்
காக்கிறேமென்றுசொல்லி கையைவிடலாகாது
ஆயர்பெருமாளுக்கு அன்பானவார்த்தைசொல்லி
எந்தவிதத்திலேயும் அவன்றலைக்காக்கவேணும்
அல்லவென்றுகோபமிட்டால் அமராதுசெய்திடுவோம்
என்று நினைத்தவனும் என்னசொல்வான்வாழ்விஜயன்
திங்களுஞ்சூரியனும் தெற்குவடக்கானாலும்
அழகானதாமரையும் அடியிலேபூத்தாலும்
நறிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
நாவாலேசொன்னதெல்லாம் நான்தவரப்போரதில்லை
எந்தவிதத்திலேயும் இடறகற்றிக்காத்திடுவேன்
என்றல்லோயாதரித்தான் இயலானவாழ்விஜயன்

அருச்சுனன் கெந்தருவனுக்கு பயந்தீர்க்க பெரு
மாளுக்கு கோபம்வந்து சக்கரத்தை
யனுப்புகிறது.

வருகிறசக்கரந்தான் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
கண்கள்பொறிபறக்கக் கடிகிவருகுதே
அருச்சுனராஜரண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட
என்னருகேகாரியமேன் எங்குவந்தீர்சக்கரமே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
சாமியனுப்பிவைத்த சக்கரமேதுசொல்லும்
மாயனுக்குப்பகையான மாபாவிகெந்தருவன்

அருச்சுனரேயுன்னிடத்தில் வந்தானரும்பாவி
அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினார்மாயவரும்
ஆகையாலனுப்புங்காண் அருச்சுனரேயவன்தலையை
அருத்தெரிந்துயான்போறேன் அவனையனுப்புமென
தனஞ்செயனுமப்போது சக்கரத்துக்கேதுசொல்வான்
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனவனை
பாரளந்தாரானவர்க்குப் பகையானென்றறியேன்
அபயமபயமென்றான் ஆதரித்தேனவனை
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடலாகாது
ஆகையால்சக்கரமே ஆயருக்குச்சேதிசொல்லும்
கோடிசரணம்நான் கும்பிட்டேனென்றுசொல்லும்
ஆயிரந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்தேனென்றுசொல்
லும், சக்கரத்தாழ்வாரும் தார்விசயற்கேதுசொல்லும்
ஆனாற்போய்வாரேனென்று அப்போதிரும்பிவந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கிநமஸ்கரித்து
ஆதிசிவனருகில் அபயமிட்டுஓடுகையில்
ஆதரிக்கமாட்டோமென்று அவரும்விலக்கிவிட்டார்
அருச்சுனனார்தன்னருகில் போனானபயமிட்டு
வணங்கிநமஸ்கரித்து மாயாவுன்வார்த்தைசொன்னே
ன், உனக்குப்பகையான உண்மையெல்லாம்நானுரைத்
தேன், எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமலர்ச்சுனனும்
ஆண்டவனேஉன்னருகே அனுப்பினான்சொல்லுமென்
று, இவ்வார்த்தைகேட்கவுமே எம்பெருமாள்கோபமா
கி, ஆங்காரக்கோபமுடன் அரிராயரென்னசொல்வார்
ஐவரைக்காப்பதற்கு ஆண்டவனாய்நாமிருந்து
இத்தனைநாள்நான்காத்தேன் இயலானபஞ்சவரை
எனக்குப்பகையாளி தனக்குப்பகையலவோ
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அரியானோஎன்சமர்த்தை
மறுக்காலொருதரம்நீ வாள்விசயனுக்குரைத்து
நானுரைத்தவார்த்தையெல்லாம்' நல்விசயனுக்குரைத்
து, மாயவற்குவேண்டாத மாபாவியானவனை

விட்டுவிட்டாலல்லாது வெணபகையாகுமென்று
குருகுலவம்மிசத்தார் கூட்டோடொழியுமென்று
கொல்ல நினைப்பார்காண் குடிகேடுவருகுமென்று
சொல்லியேவாருமென்று சொன்னரேமாயவனார்
அப்போதுசக்கரத் தாழ்வாருந்தானடந்தார்
காடுசெடியுங் கரிமலைதான்கடந்து
அருச்சுனராஜரண்டை அருகேவந்துதெண்டனிட்டு
மாயவனார்சொன்னதொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்பா
மல், காண்டீபனருச்சுனற்குக் கரியமால்சேதியெல்லாம்
உண்டானவார்த்தையெல்லாம்ஒளியாமலேயுரைத்தான்
காண்டீபனர்ச்சுனனும் கடிகியேயேதுசொல்வான்
ஏதறிவான்கந்தருவன் ஏழையானுன்னடியேன்
வாள்விசயனர்ச்சுனன்மேல் வன்பகையுந்தனுக்கேன்
ஏதுகுற்றமானாலும் எனக்காய்மனம்பொறுத்து
ஆயிரந்தெண்டன் அடிபணிந்தேனென்றுசொல்லும்
காக்கிறேனென்றுசொல்லி கைவிடஞாயமுண்டோ
நறிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
கைவிடான்விஜயனென்று கண்ணருக்குநீயுரையும்
ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உனைமறவானருச்சுனனும்
வணங்கினனென்றுரையும் மாயருக்குநீர்தாமும்
அனேகங்கோடிநமஸ்காரம் அருச்சுனன்செய்தானெ
ன்று, தாமோதரன்றனக்குச் சக்கரமேபோய்ச்சொல்லு
ம், சக்கரமேபோய்ச்சொல்லுஞ் சரணஞ்சரணமென்று
சொல்லித்தொழுதானே சுவாமிபெருமானை
சக்கரத்தாழ்வாற்குத் தனஞ்சயன்விடைகொடுக்க
சக்கரத்தாழ்வாருந் தானுமங்கேபோய்நடந்தார்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
மாயராருகில்வந்து வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வாள்விசயன்சொன்னதொரு வார்த்தைகள்தானுரைக்
க, ஆயரவர்கேட்டு ஆங்காரக்கோபமதாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அமர்த்தம்பிறந்ததென

சக்கரம் அருச்சுனன்மனமறிந்து பெருமாளுக்கு சொல்ல பெருமாள்கோபித்து சாத்தகியை அனுப்புகிறது.

கொல்ல நினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
வேண்டாங்காண்வாள்விஜயா வீண்பகைதேடாதேயெ
ன, அருச்சுனற்குச்சொல்ல நீ அதிவிரைவிலோடியந்த
கெந்திருவன் தன்கையை இந்தக்ஷணமறுத்து
ஒருக்ஷணப்போதையிலே உத்தரவுகொண்டுவாரும்
என்றவுரைகேட்டு எழுந்துநடந்தாராம்
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
அருச்சுனன்தானிருக்கும் ஆரணியம்போய்ச்சேர்ந்தா
ன், அருச்சுனரைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்
டான், மாயனுரைத்ததொரு வார்த்தையொன்றுந்தப்
பாமல், ஒன்றுமொழியாமல் உரைத்தாரேசாத்தகிதான்
அரிராமர்சேதியெல்லாம் அருச்சுனன்தான்கேட்டு
எத்தனைவார்த்தைகளிரக்கமாய்ச்சொன்னாலும்
இரங்காமல்மாயவரும் எதிர்க்கவும்ஞாயமுண்டோ
ஆயன்பெருமாளும் அறியாரோஎன்சமர்த்தை
பெண்டுகள்பேச்சுகளோ பேசுகிறாரெம்பெருமாள்
கைவலுமையுண்டானால் கடுகிவரச்சொல்லும்
மூலையிலேதாமிருந்து மொருகிறதுஞாயமுண்டோ
மைதானவெளியிலே வரச்சொல்லும்சண்டைபண்ண
காக்கிறேனென்றவனை கைவிடப்போறேனோ
மாயவருடனாக மயேஸ்வரனார்வந்தாலும்
பெருமாளுடனாகப் பிர்மதேவர்வந்தாலும்
எவரெதிர்த்துப்போனாலும் இளைப்பேனென்றுபாரா
தே, போவென்றுசொன்னான் போர்விஜயன்கோபமதா
ய், சாத்தகியாழ்வாரும் தானடந்தான்பொட்டெனவே
ஆயரருகில்வந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
அருச்சுனன்சமர்த்துகளும் ஆண்மைகள்பேசினதும்

சண்டைக்குமுஸ்திப்பாய் தான்வரச்சொன்னதுவும்
அவ்வார்த்தைசொல்லுகையில் ஆயருங்கோபமுற்று
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரியாகுதுபார்

அருச்சுனன்மேல் பெருமாளை கோபமாகி சண்டைக்குப்
போக திரியோதிரனை வரவழைக்கிறது.

கோபம்பெரிதாச்சு கோபாலமாயருக்கு
சாத்தகியைத்தானழைத்து சாமியாரேதுசொல்வார்
திரியோதிரனுற்குச் சேதியுரையுமென்றார்
மாயவற்குப்பகையானார் மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆயர்பயணமிட்டார்
உன்னுடையசேனைகளும் யுத்தமானராஜர்களும்
சேரத்துணையாகச் செப்பிவரச்சொன்னார்காண்
வாருங்களென்று வரவழையுந்திரியனைத்தான்
இப்போசமயம் இதோபயணம்வாங்களென்று
நாகக்கொடிவேந்தன் ராஜாவையழையுமென்றான்
சாத்தகியாழ்வாரும் சரணமிட்டுப்போய்நடந்தார்
அஸ்தினுபுரத்துக்கு அடைவுடனேபோய்ச்சேர்ந்து
திரியோதிரனுற்குச் சேதிகள்சொல்லலுற்றார்
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு ஆயர்மனதாகி
அழைத்துவரச்சொன்னார்காண் அரவக்கொடியோனே
வருவீரோவென்றுசொல்லி வாய்மொழிகேட்கலுற்றார்
சாத்தகிசொல்லலுமே சர்ப்பக்கொடியோனும்
திரியோதிரன்கேட்டு சிந்தைமனங்குளிர்ந்து
ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அதிகமனதாகி
நல்லசமயம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று

திரியோதிரன் பெருமாளிடம் வருகிறது.

அங்கேநட்டான்சண்டாவை அடியுமென்றான்பேரிகை
யை, இன்றுவெளிக்கூடாரம் யிப்போதுபோடுமென்றா
ன், கானலுக்கெடுத்தார்கள் கனப்புநல்லகூடாரம்

வெயிலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளை நல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டங்காவும் குதிரையின்மேல்டேராவும்
ஒட்டையின்மேல் நகபத்து ஓசைசெவிடுபட
யானையுஞ்சேனையுடன் அரசுமன்னர்பயணமிட்டார்
துரியோதிரன் தம்பிமார்கள் தொண்ணூற்றுஒன்பது
பேர், கருணன்சகுனியும் காந்தாரிபிள்ளைகளும்
துரோணரசுவத்தாமன் சொற்பெரியகாங்கையனும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்தியுள்ளமன்னர்களும்
பின்னையவன்லக்குணனும் பேர்மிகுந்தமந்திரியும்
மற்றுஞ்சிலராஜர்களும் மந்திரிகள்பயணமானார்
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
வடுக்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
எண்ணான்கு ஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
இருபக்கத்திலுள்ள ராசாக்கள்சேனையுடன்
கார்மேகம்போலே கறுத்தானைகூட்டம்வரும்
மேகத்துமின்னலைப்போல் வெள்ளானைகூட்டம்வரும்
வானத்துமின்னலைப்போல் மணித்தேரசைந்துவர
செவ்வானம்போலே சிவந்தபுரவிகளும்
அச்சுகிறுகிறென்ன யானைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிறுகிறென்ன மதயானைகோஷ்டமிட
குதிரைகனைக்குமங்கே கொக்கரிக்கும்பாளையங்கள்
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
சண்டைசண்டையென்று சொல்லிசண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிதான்முழங்க
தேர்களசைந்துவரச் சிகரக்கொடிபறக்க
மாயவனார்பட்டணமே வாரார்களெல்லோரும்
அங்கேநட்டான்சண்டாவை அங்கிரங்கிப்பாளையங்கள்
துரியோதிரராஜன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரருகில்வந்து
மாயவரைக்கண்டு வணங்கியேதெண்டனிட்டான்
ஏழுலகமாண்டசாமி எம்பெருமாளேதுசொல்வார்

மாநாகங்கொண்ட மகாராஜா் நீர்கேளும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாய்முகங்கழுவி
தினகரனைத்தோத்தரித்து செய்தேன்செபதபங்கள்
ஆகாயவீதியிலே அரும்பாவிகெந்தருவன்
வாசங்கள் தின்றுமெந்தன் வலதுகையில்தானுமிழ்ந்தா
ன், அவனைக்கழுத்தறுக்க அனுப்பினேன்சக்கரத்தை
அபயமபயமென்று அழுதுபுலம்புகையில்
அருச்சுனராஜனவன் ஆதரித்துக்கொண்டானும்
ஆகையாலருச்சுனனை அதமாக்கவேணுமென்று
உந்தனுக்குச்சேதிசொல்லி உரகதனேவாருமென்றேன்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் என்மேல்தயவாகிவந்தீர்

ஐவரையுங்கொல்ல திரியோதிரனும் அவன்சேனை
களும் எம்பெருமானும் அவர்சேனைகளும்
சண்டைக்கு வருகிறது.

ஐவரைக்கொல்லுகைக்கு அனைவரும்போவோமென்று
ர், பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியுமென்றார்
அமரதரும்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
அத்தண்டாணுவமும் அல்லவரும்பயணமென்றார்
துரோணரசுவத்தாமர் சொல்லரியவீரர்களும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்திபெற்றகர்னனுமே
எண்ணொன்று ஆயுதங்கள் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
எறினார்தேர்மேலே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
தேரணியுமாவணியும் சேனைத்திரளுமே
வாரணங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
காடுசெடி தாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வருகுதுபாளையங்கள்
தினகரன்வனந்தனிலே சேர்ந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்

முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னர்வந்தார்கள்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்ருர்
காளமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தாரந்நேரம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்ருர்
காமதேனுபர்வதத்தில் கடுகிவந்தார்துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்ருர்
கெந்தமாபர்வதமே கிட்டியேவாரார்கள்
ஒற்ருளொருவனை ஓடியேசொல்லுமென்ருன்
திரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்சேனைகளும்
வருகிருரென்றுசொல்லி வாள்விஜயனுக்குரையும்
அன்றுசொல்லியருச்சுனற்கு அனுப்பினுர்தூதுவனை

அருச்சுனற்கு எம்பெருமாள் சண்டைக்குவருகிறே
னென்று தூதனிடம் சொல்லுதல்.

ஓடினுன் தூதுவனும் ஒருநொடியிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
அர்ச்சுனராசருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மாயனும்உரகதனும் வருகிருர்சண்டைபண்ண
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்ருர்எம்பெருமாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
தருமாருகில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அண்ணன்தருமருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
பச்சுரதமேறி வருகிறவேளையிலே
வாசங்கள்தின்று மண்மேலேதுப்பினுன்
அவனுமிழ்ந்ததம்பலங்கள் அரிராமர்கையில்விழ
மாயனபெருமாளும் மகாகோபந்தாணுகி
சக்கரத்தைவிட்டார்காண் தலையைத்தரிக்கவென்று
அபயமபயமென்று அலறிப்புலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனுனவனை
ஆதரித்தேனென்றுசொல்லி, அமர்செய்யவந்தாராம்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரிராமர்வாராராம்

மாயருடன்சண்டைபண்ண வாறீரோ அண்ணாவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுரைப்பார் தருமருமே
போருக்குமாயருடன் போகாதேதம்பியென
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
அஞ்சாதேதம்பியரே அதமாக்கிப்போட்டிடுவேன்
திரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீராமர்சேனைகளும்
எல்லோரையுங்கொன்று எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்

வீமனும் அர்ச்சுனனும் சண்டைக்குப்
புறப்படுகிறது.

என்றுமதவீமன் எழுந்தானேகோபமுடன்
தருமரையுந்துரோபதையுந் தம்பிமாரிருவரையும்
அபயமிட்டகெந்தருவன் அவனையுந்தானழைத்து
உச்சிமலைநடுவே உள்ளேகுகையிருக்கும்
அந்தகுகையிலே அனைவோரும்போயிருங்கள்
வந்ததிரளையெல்லாம் மண்ணுக்கிரையிடுவோம்
எம்பெருமாள்சேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்திடுவோம்
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றானப்பொழுது
அப்படியேதருமரவர் அதிவிரைவாய்த்தானெழுந்து
உச்சிமலைநடுவே ஒருகுகையிற்போயிருந்தார்
வீமனருச்சுனரும் விரைவாகத்தானெழுந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்திடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆயுத்தப்பட்டார்கள்
வடக்குமுனையிலே மதவீமன்வந்துநின்றான்
தெற்குமுனையிலே தேர்விஜயன்வந்துநின்றான்
வருகுதுபாளையங்கள்மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளாமல்
ஆனைகுதிரைரதம் அளவில்லாச்சேனைகளும்

வருகிறஜனங்கள் தனை மாயவனார்தானழைத்து
திரியோதிரனுரை சேரவரவழைத்து
உன்னுடையசேனைகளை உகமையுள்ளராஜர்களை
சமரதுசெய்யவந்த சமர்த்துள்ளமன்னர்களை
ஆனைகுதிரைகளும் அரசுமன்னருள்ளவரும்
மாவணியுந்தேரணியும் மற்றுமுள்ளராணுவமும்
உன்னுடையபாளையத்தை ஒன்றாகவேகூட்டி
வடக்குமுகத்திலே மதவீமன் தன்மேலே
சண்டைபோய்செய்யுமென்று தான்சொன்னார்திரியனு
க்கு, தெற்குமுகத்திலே கோர்விஜயன் தன்னருகே
என்னுடையசேனைகளெல்லோரும்போயெதிர்த்து
அருச்சுனன்றன்னுடனே அமரதுசெய்திடுவோம்
என்றுயனுப்பிவைத்தார் இயலானமாயவரும்
தவளச்சங்கூதினார் சண்டைக்குவாறேனென்று
ஊதினார்சின்னம் உலகளந்தார்பாளையத்தில்
சண்டைசண்டைஎன்றுசொல்லி சண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
வந்துயெதிர்த்தார்கள் வாள்விஜயன்றன்னுடனே
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
தன்னுடையசேனையுடன் தான்வடக்குத்திசையதனில்
வந்துயெதிர்த்தானே மதவீமன்தன்னுடனே
எண்ணெணுச்சேனையுடன்எச்சரித்துத்தான்வளைந்தார்
சிங்கநாதந்தானூதி சேனைகளுங்கொக்கரித்தார்
கண்டான்மதவீமன் கண்கொள்ளாச்சேனைகளை
எல்லவரைக்கொல்லவென்று எழுந்தான்மதகரியான்
கோபம்வருகுது கொற்றவனார்வீமனுக்கு
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுது
கண்ணையுருட்டிக் கதும்பினான்சேனைகளை
எட்டினான்கல்மலையை எகிறவிட்டான்பாளையத்தில்
மலைகளைத்தான்பிடுங்கி மதவீமன்வீசுகிறான்

குன்றுகள்சேர்த்தெடுத்துக் கொப்பெனவேசாடுகிறான்
ஆனைகுதிரைகளும் அலறிக்கலங்கிடுமாம்
அச்சுகளுந்தான்முறிந்து அநேகரதம்விழுமாம்
வண்டில்முறிந்துசில மச்சுத்தேர்தானொடியும்
ஜெனங்கள்மடியுது செம்புரவிவோடுகுது
கண்டங்கண்டமாகுது கடுஞ்சேனையத்தனையும்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலையுதுபாளையங்கள்
செத்தஜெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
ரத்தாறுவோடுகுது ரணங்கள்மிகக்கொப்பளிக்க
ஐயோசிவனேயென்று அலையுதுபாளையங்கள்
பார்த்துமுடியாது பாவியுடஜெனங்கள்
சொல்லிமுடியாது துரியோதிரன்பாளையங்கள்
இந்தவிதமாக எழில்வீமன்கொல்லுகிறான்
இப்படியாகவே இவன்சண்டைபண்ணுகையில்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனன்தன்னுடனே
வந்துயெதிர்த்தாரே மாயர்பெருமாளும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
மார்பிரளத்தானெடுத்து தோள்பிரளவாங்கிவிட்டான்
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
சொர்ணமழைபோலே சொரிகிறார்பாணமது
சங்கரன்மாரிபோலே சரமேல்சரம்விடுத்தார்
அருச்சுனன்பின்னிடையான் அகோரச்சரம்பொழிந்
தான், ஆகாயந்தன்னளவாய் அம்பாலேபந்தலிட்டு
சூரியனைத்தான்வளைத்தான் சூராதிசூரனவன்
வில்பிடித்தகைத்தலத்தில் மெத்தச்சிவப்பேறும்
வளைத்தவில்நிமிராமல் மாரிச்சரம்பொழிந்தார்
வாயுவினஸ்திரமும் வருணாஸ்திரமும்விட்டார்
பின்னையுமஸ்திரங்கள் பிரளயமாய்த்தான்விடுத்தார்
நாலுகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணார்கள்
ஒருவற்கொருவர் உகந்துபின்வாங்காமல்
சண்டையமர்க்களத்தில் தாங்கிப்பொருதலுற்றார்
விலக்குவாரில்லை மிகுத்தசமரதனை

மாயன்பெருமாட்கு வருகுதுமெத்தக்கோபம்
என்றுமில்லாக்கோபம் எழும்புதுமாயருக்கு
விட்டதொருபாணமெல்லாம் மட்டறுத்தான்வாள்விஜ
யன், அருச்சுனரைக்கொல்ல அரிராமர்கோபமதாய்
சக்கரத்தைதானெடுத்தார் சாமிபெருமாளும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலர்அர்ச்சுனரை
மந்திரதூபமிட்டு மாயவனுரேதுசொல்வார்
அருச்சுனன்தன்சிரசை அரைநொடியில்வாங்குமென்
றூர், சுழற்றியெடுத்தாரே சுவாமியுஞ்சக்கரத்தை
கண்டானேவாள்விஜயன் காந்தாளமாயெழும்பி
தானுமெடுத்தானே தன்னுடையசக்கரத்தை
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
எடுத்தானேசக்கரத்தை இமையோர்கள்தானறிய
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
வாவென்றழைக்க வகையறியானருச்சுனனும்

சாமிபெருமாள் சக்கரமெடுக்கத் தனஞ்
சயன் பதில்சக்கரமெடுக்க இருவ
ரும் சமாதானமாகிறது.

கண்டார்பெருமாளும் கனமோசம்வந்துதென்று
நாமல்லோகற்பித்தோம் நல்விஜயனர்ச்சுனற்கு
சக்கரத்தைவிட்டாக்கால் தானழைக்கவகையறியான்
சக்கரம்வந்துதானுல் தலையைத்தறித்திடுமே
மோசம்வருகுதென்று மூகில்வண்ணரேதுசெய்தார்
தன்னுடையசக்கரத்தை சாமியார்தேரில்வைத்தார்
தேரைவிட்டிறங்கினுர் ஸ்ரீராமர்பொட்டெனவே
கண்டானேயர்ச்சுனனும் கடுகயிறங்கினுன்
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கி ஸ்ரீராமர்க்கெதிராளுன்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்

எம்பெருமாளும் அர்ச்சுனனும் சமாதானமானதை
திரியோதிரன்கண்டு பொருமைபட்டுச்
சொல்லாமல் ஓடுகிறது.

கண்டான் திரியோதிரன் கரியமால்மோசமதை
தனஞ்சயனுமாயனுமே தழுவிவிளையாடுவதை
எண்ணுதுமெண்ணினன் எரிநாகங்கொண்டவனும்
மாயன்கெடுத்தானே வஞ்சனைகள்செய்தானே
பொல்லாதநினைவுகொண்டு பெருமாளழைத்துவந்தார்
நம்மையேகொல்லவென்று நாரணரழைத்துவந்தார்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அமரதுசெய்வோமென்
று, மாயவனைநம்பி வருவதுநீதியல்ல
ஐவர்சகாயரென அவனியதிற்கேட்டிருந்தும்
அறிந்துமிருந்துநாம் அநீதமாய்மாளவந்தோம்
யுத்தம்பண்ணவந்திங் குறவாடிப்போனுரே
கொல்லுகிறேனென்றுவந்து கூடியுறவாடினுரே
இனியிருக்கஞாயமல்ல என்றுவழிபிடித்தான்
ஆனையுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணுபாளையமும்
தப்பியிருந்த தளம்பெரியசேனைகளை
கூட்டிநடந்தானே கொத்துப்போர்வீரியனும்
காடுஞ்செடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைகடந்து அனேகமலைதான்கடந்து
அத்திநகர்பட்டணத்தை அடுத்தான்திரியனுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயருமர்ச்சுனரும்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்போய்நடந்தார்
மலையேறிஉச்சி வாராரிருவருமாய்
தருமருந்துரோபதையும் தம்பிமாரிருவருமாய்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுதார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டாரமாயவரை
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
பெருமாள்மனமகிழ்ந்து பிரியமுடன்தான்வாழ்த்தி

அல்லவரைக்கையமர்த்தி அரிராமர்வீற்றிருந்தார்
தருமருடனுகை சாமியாரேதுசொல்வார்
காலைக்கடன்முடித்துக் கையேந்திசெபதபங்கள்
செய்துகொண்டிருக்கையிலே தேரேறிஅந்தரமாய்
ஆரோஒருகெந்தருவன் அதிகக்கெருவமதாய்
போகிறவனென்கையிற் பளிச்சென்றுதம்பலத்தை
துப்பினுன்சக்கரத்தைத் துணித்துவாவென்றனுப்ப
கிரீடியிடம்அபயமெனக் கெந்தருவனேடிவர
எனக்குப்பகையான இயலானபாதகனை
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அமர்செய்யக்காரியமேன்
என்னேடமர்பொருந்த இராஜாவேஞாயமுண்டோ
தக்கப்புகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
அறியாதார்செய்தபிழை ஆண்டவனேமனம்பொறுத்
து, தெரியாதார்செய்தபிழை தேவர்மனம்பொறுத்து
இரவும்பகலுமே எப்போதுமுந்தனைத்தான்
உம்மைத்தொழுதல்லோ உலகாளவென்றிருந்தோம்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உம்மையேதெய்வமென்று உயிர்கொண்டுலாவுகிறோம்
என்றுவணங்கினர் இயலானதருமரவர்
உள்ளங்குளிர்ந்துமே உலகளந்தாரேதுசொல்வார்
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து அரிராமரேதுசொல்வார்
சென்றதுவுன்சபதம் தேவேந்திரன்மகனே
அபயமிட்டபேர்களைத்தா னுதரிக்கவல்லபிரான்
செப்பியதுதான்தவருன் தேவேந்திரன்மகனுர்
மார்க்கண்டனுக்காக மயேஸ்வரன்சொல்லிவிட்டார்
நிலையறியார்பரமசிவன் நிலையறிந்தான்நாமறியோம்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உலகத்திலாருமில்லை
சந்தோஷமாச்சுது தர்மர்பஞ்சபாண்டவரே
இந்தவனம்விட்டு இனியவனம்போயிருங்கள்
எதுவினைவந்தாலும் என்னை நினைத்திடுங்கள்
போய்வாரேனென்று பெருமாளெழுந்திருந்தார்

எம்பெருமாள் விடைபெற்று தன் னிருப்பிடம் செல்லுகிறது.

ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
காடுசெடியும் கரியமலைதான்தாண்டி
மாயவனுர்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
வாராய் நீகெந்தருவா வார்த்தையொன்று நீர்கேளும்
உன்-ஆபத்துதீர்ந்தது ஆண்மையுள்ளகெந்தருவா
உந்தனரண்மனைக்கே உளமகிழ்ந்துபோய்ச்சேரும்
என்றுவிடைகொடுத்தார் எழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
அப்போதுகெந்தருவன் அர்ச்சுனற்குத்தெண்டனிட்டு
நான்செய்தபாவத்தை இராஜாவேதீர்த்துவிட்டீர்

கெந்தருவன் அருச்சுனர்கையில் விடை பெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம் போய்ச் சேருகிறது.

ஆபத்தைத்தான்தீர்த்து ஆதரித்தீர்வாள்விசயா
உனக்கேது நான்தருவேன் உயிர்க்கேத்தராசரவே
பாராசாரிவெண்புரவி பஞ்சவர்ணநற்புறவி
சாகாப்புரவிநான் தாரேன்காண்வாள்விஜயா
உந்தன்ரதத்திற்கு உற்றபுரவியென்முன்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வனவாசந்தீர்ந்துநாங்கள் வந்தபிறகாக
அப்போதுவேணுமென்று லப்புரவிதானனுப்பும்
எந்தன்மேல்தயவு நீ என்றும்மறவாதே
போய்வாருமென்றுசொல்லி புண்ணியருங்கூறினர்
மாயனென்னும்கெந்தருவன் வணங்கியேதெண்டனிட்
டு, போதச்சரணமென்றுபோய்நடந்தான்கெந்தருவன்
ஏழாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு
இந்தக்கதைதன்னில் இடறுகளுண்டானல்
ஜகத்தினிலுள்ளவர்கள் சரியாகயிக்கதையை

வீமன் பாரிஜாதமலர் கொண்டுவரச் சொல்லல்.

இகழ்ச்சியாயுள்ளதெல்லாம் புகழ்ச்சியாய்த்தான்திருத்தி, அகத்தினிற்றுன்பொருந்தி அன்பாகத்தான்படித்தால், சுகத்துடன்தான்வாழ்ந்து சுவர்க்கபதிசேர்வார்கள், இந்தப்படியாக வெப்போதும்வாழ்ந்திடுவர் வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனாரப்போது வாழிவாழியென்று சொல்லி வரமளித்தார்பரனர்

ஏழாவது கெந்தர்வபர்வதம் முற்றிற்று

அ-வது, குருபாரிஷிவனம்.

எட்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசிமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மண்ணிவைத்தசிமாடு வனவாசம்போருர்கள்
குருபாரிஷிவனத்தில் குடித்தனமாய்ப்போருர்கள்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடித்தனமாய்
ஜந்நடுக்குபர்ணசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணார்
எழுடுக்குபர்ணசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணர்
பர்ணசாலைமேலாகப் பஞ்சவர்கள்வீற்றிருந்தார்
அந்தவனத்திலே அநேகநாட்சென்றபின்பு

துரோபதை வனசாரிவந்து பாரிஜாதபுஷ்பம் கேட்கிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியும்
ஒற்றையொருநாளில் ஒண்டியாய்த்துரோபதையாள்
அந்தவனத்தி னதிசயத்தைப்பார்த்துவர

வரத்திற்பெரியவராம் மகாரிஷியானவராம்
யோகத்திற்பெரியவராம் உத்தகுருபாரிஷியும்
சாமியிலும்பெரியவராம் தவத்தில்மிகுந்தவராம்
அவர்-பூசைபண்ணும்தீர்த்தம் பொய்கைபோலாகுது
ஓடுஞ்சலத்திலே ஒதுங்கிவரும்பூமலரும்
பாரிசாதபூமலரும் பரிமளமாய்வீசுகுது
ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு அலைந்துவருகுது
கண்டாளே துரோபதையாள் கடிதிமனதுகொண்டாள்
மெத்தாசைப்பட்டாளே வேல்பொருதுங்கண்ணும்
என்னதுமெண்ணுகிறா ளெண்ணித்துரோபதையும்
ஆரோடேசொன்னுலே ஆகுமித்தக்காரியங்கள்
எவரோடேசொன்னுலே எடுத்தளிப்பாரிம்மலரை

துரோபதை வீமனைப் புஷ்பம் கேட்கிறது.

வெற்றிமதயானை வீமருடன்சொன்னோமானல்
பரித்துத்தருவார்காண் பரிமளத்தைநாமறிய
என்றுநடந்தாளே இளங்கொடிதுரோபதையும்
பன்னசாலைமேலாகப் பாஞ்சாலியோடிவந்து
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தான்பார்த்து
ஏலம்பசுங்கிளியாள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆண்டவனேஐயாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
காணுதுகண்டேன்காண் கண்டாசைபட்டுவந்தேன்
பாராதுபார்த்துவந்தேன் பார்த்தாசைபட்டேனையா
என்மனதுக்கேற்றபடி எனக்குவிடைதாரும்
வெற்றிமதயானை வீமரவரேதுசொல்வார்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணே பச்சைப்பசுங்கிளியே
ஏதுநினைத்துவந்தாய் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
அகிலாண்டகாவேரி ஆறொன்றுதான்வருது
ஆற்றங்கரையருகில் அங்கொன்றுதான்வருது
பரிமளத்தோடிருக்குது பார்த்துவந்தேன்பாரிசாதம்

வீமன் பாரிஜாதபுஷ்பங் கொண்டு வரப்போகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
இங்கேயிரும்பெண்ணே என்றேயெழுந்திருந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
தெண்டாயுதமெடுத்து சிலைவீமன்வாரானே
ஆற்றங்கரையோரம் அங்குவீமன்வாரானே
பூமரத்தைத்தேடியே போருனும்வீமனவன்
யோசனைக்குயோசனை உயரமுள்ளபூமரமாம்
இதுவென்னசிறுமரம் இட்சணமேகொண்டுவாறேன்
ஏழுசுற்றுவேலிகளாம் இருபக்கமாமலையாம்
மாமலைதன்னிலே வல்லனுமார்காவலதாம்
பூவனத்திற்போகவென்று போகையில்வீமனவன்
வாசற்படியிலே வல்லனுமார்படுத்திருந்தார்
கண்டாரனுமாரும் கரிவீமனைப்பார்த்து

வீமனுக்கும் அனுமாருக்கும் சண்டையாகிப் பின்பு சமாதானப்படுதல்.

ஆரடாராட்சனே அஞ்சாமற்போகவந்தாய்
இந்தவனத்திலே எதுக்குபோருயென்ருர்
போகவிடேனென்றனே போரனுமானப்போது
வெற்றிமதயானை வீமனுந்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கோலாகலவீமனுக்கு
சாணுண்டுயிக்குரங்கு தடைப்படுத்துதென்றுசொல்லி
கைரெண்டும் நீட்டியே கட்டழகவீமனவன்
கோணை பிடிபோலே குத்தினன் நடுமுதுகில்
அந்த அடிச்சத்தம் அண்டவனங்கிடுகிடென்ன

அந்தவனத்திருந்த அநேகமிருகமெல்லாம்
மறுகாலொருவனத்தே மருண்டோடுதேமிருகம்
அனுமாருடரோமங்கள் அயர்ந்துகொடுத்ததுகாண்
கோபம்வருகுது கோபாலதூதுவற்கு
என்னையடித்தவனை இட்சணமேகொன்றிடுவேன்
என்றுசொல்லிதானெழுந்து நின்றானே நல்லனுமான்
அடித்தானேவீமனை அடிவானத்திடிபோல
கோடையிடிபோலே குத்தினன்மார்கலங்க
அந்தவடிபட்டவுடன் அங்கேகனைத்தானும்
மண்மேல்விழுந்தானும் மல்லார்ந்தபாவனையாய்
விழிகள்பிதுங்கியே விழுந்தானேமூர்ச்சையதாய்
மாண்டவன்போலே மண்மேல்விழுந்தானே
அநேகநெடுநேரம் ஆனபிறகாக
மூர்ச்சைதெளிந்து மூடிமன்னன்தானெழுந்தான்
கண்டானே நல்லனுமான் கடிகியவனே துரைப்பான்
என்னுடையசண்டையிலே எவரும்பிழைத்ததில்லை
இவன்-ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
அடித்தவடியோடே அவனியில்விழுந்தவன்காண்
தவறியெழுந்தவன்காண் தப்பிப்பிழைத்தானே
என்றுமனதிலெண்ணி இயலனுமானேதுரைப்பான்
ஆடாராட்சதனே ஆங்காரமுள்ளவனே
ஆரென்றிருந்தீர்நான் அரிராமர்தூதரல்லோ
லங்கையழித்தவன்நான் ராவணனைக்கொன்றவன்கா
ண், அஞ்சனதேவிபெற்ற அனுமந்தன் நானலவோ
என்னோடெதிர்த்து இனிபிழைக்கப்போறீரோ
என்றவுரைகேட்டு இயலானவீமனவன்
உற்றதுகேட்டு மெத்தப்பயந்தவனும்
அண்ணரென்றறியாமல் அமரதுசெய்தோமே
என்று-பச்சைத்தழையுருவி பாதத்திற்றான்போட்டு
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்

கண்டந்தநல்லனுமார் கடுகியேஏதுரைப்பார்
ஆரடாதம்பி நீ அறியவுரையுமென்ருன்
உன்-ஊரேரதுபேரேது உன்னுடையபேரென்ன
ஆருடையபுத்திரன்காண் அறியவுரையுமென்ருன்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசொல்வான்
என்தகப்பன்வாயுராஜர் என்தாயார்குந்தியம்மாள்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்தமகாராஜன்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலமணிகளைவருண்டு
தருமராஜர்தம்பி தாக்குடையவீமனென்பேர்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏதுசொல்வான் நல்லனுமா
ன், உத்தமனே நாமிருவர் ஒக்கப்பிறந்ததினுல்
என்னுடையசண்டைக்கு எவரும்பிழைத்ததில்லை
தம்பியென்றதாகையினுல் தப்பிப்பிழைத்தீரே
மாளாமல் நீபிழைத்தாய் மதவீமனுகையினுல்
(என்று) ஒருவற்கொருவர் உறவாடித்தான்பேசி
ஏதுவகையாக இங்குவந்தாய்தம்பியரே
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருர்
வெற்றிமதயானை வீமரவரேதுசொல்வார்
இந்தவனமதனில் வந்தோம்வனவாசம்
பாஞ்சாலன்பெற்றமகள் பஞ்சவர்னநற்கிளியாள்
பாரிஜாதபூமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டாளாம்
காணுதபூமலரைக் கண்டாசைப்பட்டாளாம்
பாரிஜாதபூமலரைப் பறிக்கவென்றுஇங்குவந்தேன்
வேண்டிவந்தபூமலரை வேல்வேந்தேதாருமென்ருர்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனுமந்தனேதுசொல்வா
ன், குருபாரிஷிவனத்தில் கோடியுண்டுகாவலர்கள்
ஏழுலட்சங்கிங்கிலியர் இவ்வனத்திற்காவலுண்டு
இத்தனைகாவலிலே எப்படிக்குப்போய்வருவாய்
அந்தரிஷியறிந்தால் ஆக்கினைசெய்திடுவார்
கொல்லநினைப்பாரே குடிகேடுவந்திடுமே
ஆருமறியார்கள் அவருடையபுட்பவனம்
என்னசெய்வேன் தம்பியரே எப்படிப்போய் நீவருவாய்

(உனை) வால்முனையில்கட்டி நான் வனத்திலேவிட்டிடு
வேன், ஆருமறியாமல் அம்மலரை நீபறித்து
வாலையசக்கிவிட்டால் எடுத்து நான்வந்திடுவேன்

வீமன் அனுமான்வாலின் வழியாகச்சென்று
ராட்சதரையெல்லாங் கொல்லுகிறது.

(என்று) வாலிலேகட்டினான் மதகரியான்வீமனைத்தான்
வாலைக்கிளப்பி வனத்திலேபோகவிட்டான்
இந்தவனப்புதுமை எல்லாமறியவென்று
வாலையவிழ்த்தானே மதகரியானப்பொழுது
அசக்கிவிட்டானென்றுசொல்லி அனுமாரும்வாங்கினா
ர், வீமனைக்காணாமல் மெத்தமனந்தளர்ந்தார்
ஆயாசப்பட்டு அனுமந்தன் தானிருந்தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
அந்தவனத்திலே அதிசயம்பார்க்கவென்று

பூமரங்களை வீமன் அதம்பண்ண காவலர்கண்டு
சண்டைபண்ணி இறந்தவர்போக மற்றவர்
ரிஷியாருக்குச் சொல்லல்.

சுற்றிவருகிறான் சுந்தரமாயவ்வனத்தே
மல்லிகைமுல்லை மலரோடுசண்பகமும்
பாரிசாதபுஷ்பமங்கே பரிமளம்வீசுகுது
வீசுகின்றபுஷ்பமரம் வேருடனே தான்பிடுங்கி
படுத்துப்பிரண்டானே பரிமளத்தைத்தானறிந்து
அந்தவனமெல்லாம் அதம்பண்ணும்போது
அந்தவனத்திலே அனேகம்பேர்ராட்சதரும்
எல்லவருந்தான்வந்து எட்டினார்வீமரண்டை
வந்துவளைத்தார்கள் மதகரியான்வீமனுடன்
எட்டினார்சண்டை எழும்புதுசமருமப்போ
ஒருவர்க்கொருவர் யுத்தங்களாகுது
வெற்றிமதயானை வீமன்வெகுண்டெழுந்து

அடிப்பான் கையாலே அனேகம்பேர் கீழேவிழ
அனந்தம்பேர் ராட்சதரை அதமாக்கிக்கொன்றானே
இந்தவிதமாக எண்கோடிராட்சதரை
கொன்றுவதைத்தானே கோடானகோடிகளை
கொன்றவர்தான்போக நின்றதொருராட்சதர்கள்
குருபாரிஷியருகே கொப்பெனவேவோடிவந்தார்
அபயமபயமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
எதுக்கபயம் என்னகருமமென்றார்
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
சிங்காரப்பூவனத்தைச் சிரழித்தான்பாவியவன்
மரங்களைத்தான்பிடுங்கி வனமெல்லாம்அதமாக்கி
எழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டா
ன், இவ்வார்த்தைகேட்டு எரிக்குங்கதிரவன்போல்
காயுங்கதிரவன்போல் கண்சிவந்தார் குருபாரிஷியும்
கோபம்வருது கொடுங்காலருத்திரன்போல்
என்னுடையபூவனத்தில் எவரொருவர்வாறதில்லை
தேவர்முனிவர் தீண்டொணுப்பூவனத்தை
ஆரடாதுதுவரே ஆயிரம்பேர்போங்களென்றார்
கைப்பிடியாய்தான்பிடித்துக்கடுகெனவேகொண்டுவாங்
கள், என்றசத்தங்கேட்டு எழுந்தார்களாயிரம்பேர்
வாய்வேகமாகவே வனத்திலேபோயிறங்கி
ஆரடாராட்சதனே ஆங்காரக்கோபமுடன்
வனத்தை அதமாக்கி வந்தவரைக்கொன்றவனே
எங்களுடஐயரும்மை இட்டுவரச்சொன்னாரே
குலத்திற்பெரியவர்காண் குருபாமகாரிஷியும்
உன்னை - அழைத்துவரச்சொன்னார்கள் ஐயருமிப்போ
து, கடுகெனவேவாருமென்று கையைப்பிடித்திழுத்தார்
கையோடேகைபிடித்தான் கடியவேகையைவிட்டார்
ஆயிரந்தூதுவரை அரைக்ஷணத்தில்கட்டிவிட்டான்
அத்தண்டபேரையும் அவனொருவன்கொன்றுவிட்டா
ன், நானொருவன்தப்பிவந்தேன் நல்வார்த்தைசேதிசொ
ல்ல, என்றவன்கூறலுமே எழில்குருபாமுனிகேட்டு

கோவைப்பழம்போலே கூர்விழிகள் தான்சிவக்க
சவுரிப்பழம்போலே தன்னிரண்டுகண்சிவக்க (தி
நெருப்புப்போல்கண்சிவக்க நெறநெறென்றுபல்கடித்
சுவாசமனலெழும்பச் சுரணையொன்றுந்தோன்றமல்
தாறுகவந்து சபிக்கமனந்தானுகி
எறினர்கனகதண்டி யெழில்குருபரமுனியவரும்
பாரவனத்திருக்கும் பங்களாதன்னருகே

புஷ்பவனத்தை யழித்தவனை சபிப்பதற்காக
குருபரமுனிவருகிறதை எம்பெருமா
னறிந்து அனைவரையும் சமா
தானப்படுத்துதல்.

வருகிறவேளையிலே மாயனிதுவறிந்தார்
காவலர்கள்பஞ்சவர்க்குக் கைமோசம்வந்துதே
மோசங்கள்வந்து முடிந்துதேபஞ்சவர்க்கு
பொல்லாதகாலம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
ஆகாதகாலம் ஐவருக்குவந்ததையோ
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி உருக்குலைந்துபோகுதையோ
பெட்டியிலேஆபரணம் பெருமைகுலையுதையோ
எழில்குருபாரிஷியுடனே எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
மரமாக்கிக்கல்லாக்கி வனத்திலேகொன்றிடுவார்
ஐவரைக்கொன்றிடுவார் அனர்த்தவரநாளாச்சே
காத்ததுகாத்தோமே கடைப்போகக்காப்போமென்று
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரேமாயவனுர்
ஐவரிருக்கும் ஆரணியம்வந்துவிட்டார்
சாயாம்புமன்னன் தருமருங்கண்டாராம்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுது
சரணமடைந்தார்கள் தர்மமுடிராஜாக்கள்
சிங்காதனங்களிட்டார் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருக்க
இட்டசிங்காதனத்தில் ஏறியிருந்தாராம்
சாயாம்புமன்னர் தருமரவரேதுரைப்பார்

இன்னேரவேளையிலே எம்பெருமானெங்குவந்தீர்
அடியாரைந்தேடியே ஆண்டவரேவந்ததென்ன
வந்தகருமமதை வாய்திறந்துசொல்லுமென்ருர்
அடியளந்தமாயவனுர் ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
நால்வரிருக்கையிலே நல்லதம்பியெங்கேயென்ருர்
வெற்றிமதயானை வீமராசனெங்கேயென்ருர்
தருமராறியேனென்ருர் தம்பியரைக்காணேனென்ருர்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
பாரிசாதபூமலரைப் பார்த்தாசைப்பட்டேனையா
பிரியமாய்வேண்டுமென்று பிணங்கினேன்வீமரண்டை
பூபறித்துவாரேனென்று போய்விட்டார்வீமருஜன்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
கைமோசம்வந்ததுகாண் கபடமில்லாத்தருமராயர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே அனர்த்தம்வரலாச்சே
குருபாரிஷிவனத்திற் கொப்பெனவேபோய்ப்புகுந்தான்
மரத்தைப்பிடிங்கியவன் வனநாசமாக்கிவிட்டான்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்ப்போட்டுவிட்டா
ன், அந்தவனத்தை அதமாக்கினபடியால்
கொல்லவருகிருர் கொப்பெனவேமாமுனியும்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சகலகலைவல்லவர்காண்
வரத்திற்பெரியவர்காண் வல்லகுருபாமுனியும்
அதிகசாபம்தானிடுவார் ஐவரைக்கொன்றிடுவார் (ல்
என்னசெய்யப்போறேனென எம்பெருமாள்கூறுகையி
அஞ்சிப்பயந்துமல்லோ ஆண்டவற்கேதுசொல்வார்
இத்தனைநாள்காத்தீரே இன்றுகையைவிட்டீரே
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரைக்காத்தீரே
அம்பலவாசலிலே அபிமானங்காத்தீரே
ஆபத்தைதீர்க்கவந்த ஆண்டவரும்நீரலவோ
உம்மைவிடவேறுதுணை உற்றதுணைதானுமுண்டோ
காக்கக்கடனுனக்கு என்றுமவர்கைதொழுதார்
மாயன்பெருமாளு வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
குருபாரிஷியுடன்பேசிக் கொண்டுநான்தானிருப்பேன்

அப்போது நாலுபேரும் அந்தவழிவந்திடுங்கள்
தருமரேயும்மைநான் தாழ்ந்துவணங்குகிறேன்
உன்னைவணங்கினல் உபசாரவார்த்தைசொல்லும்
ஆரென்றுகேட்பாரே அந்தகுருபாமுனியும்
உம்மிலும்வல்லபிரான் உண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுஉரைத்தாலே எழுந்துவணங்கிடுவார்
வணங்கிநமஸ்கரிப்பீர் வாழ்த்தியெடுத்தணைப்பீர்
வெற்றிமதயானை வீமனெதிர்வந்தாலும்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்பேன், அந்தரிஷியாரும் ஆரென்றுதான்கேட்பார்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உண்மையுள்ளமாமுனியும்
என்றுசொல்லிதானிருப்பேனிவ்விதமா செய்யாவிட்டால், அந்தகுருபா முனியும் அனர்த்தம்பண்ணிபோட்டுடுவார், ஆகையால்நான்போறேன்ஐவரேபின்புவாரும், என்றுயெழுந்தாராம் இயலானமாயவரும்
வாரார்பெருமாளும் வனத்தூடுதான்கடந்து
குருபாமுனியெதிரே கொப்பெனவேவருகையிலே
மாயவரைக்காணுகையில் வணங்கினர்குருபாமுனி
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்பேசினர்கள்
மாயன்பெருமாளே வனத்திலேயெங்குவந்தீர்
இந்தவனமதனி லேதுவகையாகவந்தீர்
வந்தவகையதனை வாய்திறந்துசொல்லுமென
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
வனசாரியாகவே வந்தேன்குருபாமுனியே
வந்தயிடத்திலிந்த வனத்திலுமைக்கண்டேன்காண்
இன்னேரவேளையிலே எங்குவந்தீர்சொல்லுமென
ஆரோதெரியாது ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வனத்திலேபோய்ப்புகுந்து மரங்களைத்தான்பிடுங்கி
எழுலட்சந்தூதுவரை எல்லவரைக்கொன்றிடுவான்
பொல்லாதபாவியைக் கொல்லவென்றுபோறேன்காண்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமரேதுசொல்வார்
உம்முடையவனத்திலே ஒருவர்வரப்போறதில்லே

தெய்வலோகத்தாரும் தீண்டாதபூவனத்தை
அமரர்சித்தர்முனிவராலும் ஆகாதுன்வனமழிக்க
ஐயரேஉன்றன்வனத்தை அதமாக்கும்பாலகனே
இட்சணமேகொல்லுகிறேன் இட்டுவரச்சொல்லுமென்
ருர், இருவருமாகவே ஏகமாய்க்கொல்லவென்று
ஆரடாதூதுவனே அழைத்துவாராட்சதனே
என்று அவர்பேசுகையில் இயலானதருமரவர்
நகுலனைத்தானனுப்பி நல்வீமர்க்கேதுரைப்பார்
அண்ணருந்தம்பியரும் ஆதிநாராயணரும்
குருபாரிஷியருகே கூடிப்பேசியேயிருப்பார்
கொல்லவென்று தூதுவரைக் கூட்டிவரச்சொல்வார்க
ள், அப்போதுதூதுவர்க ளழைத்துமமைத்தான்வரு
வார், வந்தவுடனும்மை வணங்கிநமஸ்கரிப்பார்
அப்போது நீரண்ணு ஆசீர்வதிப்பீரென
சொல்லிவரச்சொன்னூர்காண் துரிதமுடனேயென்று
தருமரிவையுரைக்கத் தார்வேந்தன் நகுலனுமே
வாயுவேகமாகவே வந்துவிட்டான்வீமனண்டை
அண்ணுமதவீமா அண்ணருங்கிருஷ்ணரும்
இப்படிக்குச்சொல்லச் சொன்னூர்களென்னையென்று
வீமனுக்குச்சொல்லி வந்துவிட்டான் நகுலனுமே
வனத்தில்தருமரிடம் வந்துவிட்டான் நகுலனுமே
தம்பிமார்புடைசூழ தருமர்வருகையிலே
அங்கேவரப்பார்த்து அரிராமர்தானெழுந்து
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு அவரைவணங்கிநிற்க
பார்த்தார்குருபாரிஷி பயந்தவருமேதுசொல்வார்
எந்தவூர்எந்தநாடு இவர்பேச்சைசொல்லுமென்றுர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
செபத்திலும்தபத்திலும் செய்திடுமோர்நிஷ்டையிலும்
அதிகமுடையவர்காண் அழகானதருமரிஷி
ஆதிகைலாசம் அரனூரிடந்தனிலே
உன்னுடையபேர்விளங்க ஒருமணியாடிபடுது
முனிவரிவர்பேராலே மூன்றுமணியடிபடுது

அன்னதானங்களிலே அதிகமுடையவர்காண்
யோகத்திற்பெரியவர்காண் உன்னிலும்வல்லபிரான்
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாலே எரிந்துவிடும்லோகமெல்லாம்
பொய்வசனஞ்சொல்லாதார் புகழான தருமரிஷி
தருமரிஷியாரைத் தழுவியணைத்துக்கொண்டு
சிங்காதனத்தில் சிராகவீற்றிருந்தார்
தக்கபுகழுடைய தருமரிஷியேதுசொல்வார்
சாமிபெருமாளே சந்யாசியானவரே
இருவருமாகவே இங்குவந்தவாறேது
என்றுதான்சொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்குருபாரிஷி
தருமரிஷியாரே சாமியேநீர்கேளும்
என்னுடையதோட்டத்தில் எவரொருவர்வந்ததில்லை
அந்தரலோகத்து அமரர்கள்வந்ததில்லை
ஆரோஒருராட்சதன் ஆங்காரமுள்ளவன்காண்
வந்துபுகுந்து வனத்தைப்பாழாக்கினான் (ன்
ஏழுலட்சம்ராட்சதரை இருதுண்டாய்போட்டுவிட்டா
ஆகையாலிங்குவந்தேன் அவனை அதமாக்கவென்று
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுசொல்வார்தருமரிஷி
உம்முடையதோட்டத்தை அழிப்பாரொருவரில்லை
இங்கேயழையுங்கள் இக்ஷணமேசபித்திடுவேன்
என்றவர்சொல்லுகையில் இட்டுவந்தார்வீமனை
திக்கெனவேதானெழுந்து ஸ்ரீராமர்மாயவரும்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்வீமருக்கு
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
கண்டார்குருபாரிஷி கடிகியேயேதுரைப்பார்
அவன்-யாரென்றுதெண்டனிட்டீர் ஆயன்பெருமாளே
ஆனாலுங்கேளுமையா அரியரிஷியாரே
ஆதிகயிலாசம் அரனிடந்தனிலே
உம்முடையபேராலே ஒருமணியடிபடுது
தருமருடபேராலே மூன்றுமணியடிபடுது
அந்தரிஷிபேராலே ஐந்துமணியடிபடுது
யோகத்திற்பெரியர்காண் உத்தமரிஷியாரும்

ஆதிசிவனிலும் அதிகமுடையவர்காண்
தினமூன்றுவேளையிலே சிவனைமறவாராம்
அவரிருக்குமிடங்களிலே அன்னக்களஞ்சியங்கள்
ஆரோயெவரோ அறியாமல்கொல்லவந்தேன்
இன்றுமவர் நினைத்தால் எல்லவரைக்கொன்றிடுவார்
என்றுசொன்னபோதே எழுந்தார்தருமரிஷி
தருமரிஷியெழுந்திருந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
ர், குருபாமுனியும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டார்
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் அய்யாமனம்பொறுத்து
தெரியாமற்செய்ததெல்லாம் தேவர்மனம்பொறுத்து
வனத்தையழித்ததொரு மகிமையைச்சொல்லுமென்று
ர், ஆசனம்போட்டார்கள் அமர்ந்துகொலுவிருந்தார்
அப்போதுராமரிஷி அவரவர்க்குயேதுசொல்வார்
குருபாரிஷிபெருமை குவலயத்திற்சொன்னார்கள்
அந்தப்பேர்சொல்லுகையில் அதிசயப்பட்டிருந்தேன்
பார்க்கப்பிரியமாக பார்தலத்தில்நான்திரிந்தேன்
அந்தவனத்திலே அனந்தங்கோடிராட்சதர்கள்
எந்தனைக்கொல்ல எழுந்தார்கள் தூதுவர்கள்
ஆரென்றுகேளாமல் அல்லவருங்கொல்லவந்தார்
ஆக்ருஷம்வந்ததினால் அல்லவரைக்கொன்றுவிட்டே
ன், இதுவேகருமமென்றான் இயலானவீமரிஷி
குருபாமுனியவரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
அடியார்கள்செய்ததெல்லாம் ஐயாமனம்பொறுத்து
பாக்கியஞ்செய்ததினால் பாதங்கிடைத்ததுகாண்
கருதிதவஞ்செய்தாலுங் காணவரிதாகும்
பார்த்தபடியாலே பாவந்துலைந்துவிட்டேன்
வருகாததேவர்கள் வந்தபடியாலே
என்னுடையஆச்சிரமம் எல்லாரும்வாங்களையா
பாலடிசலுண்டு பழவர்க்கந்தான்புசித்து
போஜனஞ்செய்து நீங்கள் போவீர்கள்வாங்களென்று
குருபாரிஷியாரும் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டு
பட்டுரத்னபாய்போட்டு பாய்மேலேவீற்றிருந்தார்
மாயவருந்தருமரிஷி மதம்பெரியராமரிஷி

தம்பிமார் நால்வருடன் தாமுங்கொலுவிருந்தார்
குருபாரிஷியுமங்கே கொப்பெனவேதானெழுந்து
ஆதுவரைத்தானழைத்துச் சொல்லுவாரோர்வார்த்
தை, ஆயிரக்கலயரிசி அடிசில்சமையுமென்றார்
காயுங்கனியுங் கடுகச்சமையுமென்றார்
நல்லபொறிக்கறியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்
அடிசில்சமைத்தோமென அடிவணங்கித்தெண்டனிட்
டார், குருபர்முனிகேட்டு கொப்பெனவேதாமெழுந்து
கடுகசாணமென்று கைக்குச்சலங்கொடுத்தார்
பலாயிலைதைத்துப் படைத்தார்களன்னமதை
சமைத்திட்டசாதங்கறி தானேபுசித்தார்கள்
உபசாரம்பண்ணியவர் உண்ணுங்கள்சாமியென்றார்
அந்தண்டபேரும் அமுதுபுசித்தார்கள்

பஞ்சவர்க ளைந்துபேரும் பெருமாளு மவ
ரவரிடஞ் செல்லுகிறது.

சந்தனம்புட்பமும் தாம்பூலம்வாங்கிக்கொண்டார்
அந்தண்டபேரும் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டார்
போய்வாரோமென்றுமே போதநடந்தார்கள்
பர்னசாலைதன்னருகே பஞ்சவர்கள்வந்தார்கள்
ஏழுலகையாண்டவரும் எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வெற்றிமதயானை வீமன்செய்தகாரியத்தை
நாமிருந்தபடியாலே நாடியுமைக்காக்கவந்தோம்
அல்லாதேயாமானல் அனைவருமாண்டிடுவீர்
எங்கேயிருந்தாலும இடரல்லோசெய்திடுரான்
ஆகாதகாரியங்கள் அழும்புகள்செய்யலாமோ
இந்தவனத்தைவிட்டு ஏகுங்களடுத்தவனம்
அந்தவனத்தில் ஐவரும்போயிருங்கள்
ஆண்டுகழிந்தது அவ்வனத்தில்வீற்றிருங்கள்
போய்வாரோமென்று போகலுற்றாரெம்பெருமாள்
எட்டாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு

எட்டாவது குருபாமுனிவனம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மோகினி யுருவெடுத்து அருச்சுனனைத் தடுத்தல்.

௬-வது. ரோமரிஷிவனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனார்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடியிருப்பு
ரோமரிஷிவனத்தில் துரிதமுடன்வந்தார்கள்
ஐந்தடுக்குபர்ணசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணூர்
எழடுக்குபர்ணசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணூர்
அந்தவனத்திலே ஐவர்குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
நெஞ்சில்ரோமமாமுனியை நினைத்தார்தருமராஜர்

ஐவரிடத்துக்கு ரோமரிஷிவர தருமரவர் தனதுதுன்
பத்தை அவரிடத்தில்சொல்ல அவர் அதற்கு
வழிமானஞ்சொல்லுகிறது.

ஆசனம்போட்டு அடிபணிந்தார்தருமராஜர்
எந்தவூர்எந்தநாடு எங்கிருந்துஇங்குவந்தீர்
ஊரேதுபேரேது உத்தமனேசொல்லுமென்றூர்
வந்தவயணமதை வகையாச்சொல்லுமென்றூர்
அப்போதருமலிங்கம் ஆண்டவருக்கேதுரைப்பார்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமைந்தரைந்துபேர்கள்
தருமன்நான்வீமனவன் தம்பிதனஞ்சயனும்
நகுலசகாதேவ ராஜாக்களைவரையா
தருமாபுரமென்னுந் தாரணியையாண்டிருந்தோம்
பங்கும்பகையாளி பாதிநாள்தாயாதி
சென்மப்பகையாளி சேனநாள்தாயாதி
பெரியதந்தைபிள்ளை பேரானதிரியோதிரன்
ஐவரைக்கொல்லவென்று ஆலோசனைதேடி
விருண்ணவாருமென்று விருந்தோலைதானனுப்ப
மெய்யானஓலையென்று விரைவாகப்போனோமையா

வாரவழிதனிலே வைத்தானே தண்ணீர்பந்தல்
வசநாபித்தண்ணீர்பந்தல் வைத்தானேபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே கோப்பவேளங்களைத்தான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுட புண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனையும் செய்தான்பெரும்பாவி
வருகிறவழியிலே வசிகளை நாட்டினான்
உருக்கூசிசெப்பூசி ஒருகோடி நாட்டினான்
எழுகூசியனேகமொடு இரும்பூசிதான்புதைத்தான்
கோடிமுள்ளுகத்திகளுங்குறுக்கேபுதைத்துவைத்தான்
மாண்டுமடிவாரென்று வசிகளை நாட்டினான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுட புண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
பொய்க்குழியைவெட்டிமேபோட்டுவைத்தார்சிம்மாசநம், ஆழக்குழியிலே பாட்களையுள் நிறுத்தி
ஆயுதந்தன்னுடனே ஆள் நிறுத்திவைத்தானே
கொல்லநினைத்தானே குருடன்மகன்சத்ராதி
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுமென்று எங்களுக்குச்சொல்லியவன், எழுலட்சம்மல்லர்களைஎங்களிடந்தானனுப்பி
எண்ணெயிடச்சே என்னுயிரைவாங்குமென்றான்
அதற்கும்பிழைத்தோமேபாண்டவனார்புண்ணியத்தால்
பின்னையொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
அரப்புகிண்ணங்கைகொடுத்து அபிஷேகமாடுமென்றான், நீரில்வசிநாட்டி வைத்தானேநிர்மூடன்
பாரவசிகளை பர்வதம்போல்நாட்டினான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி
உண்ணுகிறசாதத்திலே ஒருக்கால்மருந்தையிட்டான்
குடிக்கிறதண்ணீரில் கொலைகாரன்நஞ்சையிட்டான்
தப்பிப்பிழைத்தோமே சாமியுடபுண்ணியத்தால்
பின்னுமொருயோசனை செய்தான்பெரும்பாவி

சோழிவிளையாடி சொக்கட்டான்சூதாடி
நாடுபறித்து ராச்சியத்தைக்கொள்ளைகொண்டான்
சீமைத்துரைத்தனமுந் தேசத்தைகொள்ளைகொண்டான், ஐவரையுங்கெலித்து ஆஸ்தானமுங்கெலித்து
காற்றுநுழையாத கல்லரைக்கிடங்கில்வைத்தான்
ஐவருடதேவியரை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து
தமையனுடபெண்சாதி தாயென்றுஎண்ணமல்
மூலையிலிருந்தபெண்ணை மூத்தத்திலிழுத்துவந்து
அம்பலமேற்றியவன் அவமானத்தாழ்வுபண்ணன்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்புசிலபேசினன்
அரசர்சபைநடுவே அம்பலத்துரைகள்முன்னே
சொல்லாதுசொல்லியே துகிலுமுரிந்தானே
பாரவனவாசம் பரதேசம்போனபின்பு
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரவனந்திரிந்தபின்பு
அக்யாதவாசமல்லோ ஆரணியமொருவருஷம்
வேஷம்விட்டுவேஷம்மாறி வீற்றிருங்களென்றுசொன்னன், பதிமூன்றுவருஷஞ்சென்றுபட்டணத்தில்வந்தாக்கால், பங்குள்ளபிரகாரம் பாதிநாடுதாரேனென்ருன்
ஆகையாலாண்டவரே ஆரணியம்வந்துவிட்டோம்
வருஷமொன்பதுபிறக்க வந்தோமிவ்வனந்தனிலே
உங்கள்வனந்தனிலே ஒருவருஷம்வனவாசம்
உம்மைவருந்தினேன் உண்மையுள்ளரிஷியாரே
இந்தவனத்திலே இருக்கச்செலவருளும்
என்றல்லோதருமரவர் இறங்கியேதெண்டனிட்டார்
தவத்திற்பெரியவர்காண் சன்யாசியானவரும்
உற்றுற்றுக்கேட்டாரே உரோமரிஷியாரும்
ஆயாசப்பட்டுமவர் அறவேமனஞ்சலித்து
இத்தனைவஞ்சனைகள் இடறுசெய்தபாவியவன்
கொல்லநினைத்தானே கொடும்பாவிதிரியோதிரன்
நாடுகொடுப்பதில்லை ராச்சியந்தருவதில்லை
சீமைகொடுப்பதில்லை சிங்காதனம்தருவதில்லை
ஐவர்தனிலேயொருவன் அரன்பதியேபோனீராகுல்

ஆதிசிவன்கையில் அஸ்திரப்பேறுபெற்ருல்
மாத்தானைக்கொன்றிடலாம்வையகத்தைஆண்டிடலா
ம், அல்லாதேயாமாஞல் அரசுனக்கிட்டாது
என்றதுசொல்லுகையில் ஏதுசொல்வார்தருமராயர்
ஐவரிலேயொருவர் அவ்விதியையடையவென்ருல்
ஆயர்சொல்லல்லாது ஆகாதொருக்காலும்
மாயன்சொல்லல்லாது மற்ருென்றுமாகாது
அவ்வார்த்தைகேட்டு அரியரிஷியேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமாளை வரவழையுமிங்கேயென்ருர்

தருமர் எம்பெருமாளை நினைத்து தோத்திரம் பண்ணுகிறது.

சாயாம்புமன்னவஞர் தருமரவரேதுசொல்வார்
அடியளந்தமாயவரே ஆண்டவரேவாருமென்ருர்
ஏழுலகையாண்டவரே எம்பெருமான்வாருமென்ருர்
மச்சவடிவுகொண்டு மறுகடலிற்பள்ளிகொண்டாய்
ஆலிலையிற்பள்ளிகொண்ட ஆண்டவரேவாருமென்ருர்
தருமர்வருந்துகையில் சாமியவரறிந்து

தருமர், தோத்திரம்பண்ணினதை பெருமாளறிந்து தருமரிடம் வருதல்.

ஏழுலகையாண்டவஞர் எம்பெருமாள்வாராம்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவஞர்வந்துவிட்டார்
ஆயரைக்காணுகையில் ஐவருந்தாமெழுந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தேடித்தும்பைமலரெடுத்து சிங்காதனம்போட்டார்கள்
சிங்காதனத்தின்மேல் ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
என்னையழைத்ததுயேதுகருமமென்ருர்
மனதிலிருக்கின்ற மர்மமுறையுமென்ருர்
சாயாம்புமன்னவஞர் தருமரவரேதுசொல்வார்

மற்றொன்றுமில்லையையா மாயவரே நீர்கேளும்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறரொருமரிஷி
மாமுனியைத்தெரிசித்து வணங்கியடிபணிந்தோம்
ஆரென்றெனைக்கேட்டார் அரிதானமாமுனியும்
வந்தகருமங்களை வார்த்தையெல்லாம்நானுரைத்தேன்
திரியோதிரன்செய்த சேதியெல்லாம்நானுரைத்தேன்
அத்தனையுங்கேட்டு ஆயாசப்பட்டவர்காண்
திரியோதிரன்றன்னைச் செயிக்கவேவேணுமென்று
ஐவரிலேயொருவனையும் அரன்பதிபோகவென்றார்
பஞ்சவரிலொருவனையும் பரமபதிபோகவென்றார்
ஆதிசிவன்கையிலே அஸ்திரம்பெற்றுவந்தால்
மாற்றானைவென்றிடலாம் வையகத்தையாண்டிடலாம்
போகவெனவுரைத்தார் புனிதமகாமுனியும்
ஆகையாலும்மை அழையுமென்றாந்தரிஷி
மயங்குநின்றவேளையிலே வந்திரேமாயவரே
இனிநடக்குங்காரியங்கள்எம்பெருமாள்சொல்லுமென
ஆயன்பெருமாளும் அவருமங்கேதுசொல்வார்
வாரும்பெரியவரே வனம்வாழ்தபோதனரே
ஐவருடவார்த்தை அதிகாரமெந்தனுகேன்
பஞ்சவர்கள்தங்களுக்குப் பாட்டனிருக்கின்றார்காண்
அவரையுமிங்கே அழைத்தாற்றெயுமென்றார்
வேதவியாசரை வேண்டியழையுமென்றார்

ஐவரும் வியாசபகவானை நினைத்துவணங்க
வியாசர் வருதல்.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அங்கெனவேதான்வணங்கி
வேண்டிநமஸ்கரித்து வியாசரைக்கைதொழுது
வாருமென்றுதானினைக்க வந்தார்வியாசரிஷி
சடையுஞ்சடையழகும் தம்பிரான்போலவாரார்
ஐவரிருக்குமந்த அடவியில்வந்தாரே
ஏழுலகையாண்டவனர் எதிர்கொண்டார்வியாசருக்கு

ஐவரெழுந்திருந்து அடிபணிந்தார்யிருவருக்கும்
ஆயருமவியாசருமே ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டார்
ஆசனத்துமேலாக அனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
வேதவியாசருமே வேந்தரைப்பார்த்துரைப்பார்
என்னகருமமாக என்னையழைத்திர்கள்
மனதிலிருக்கின்ற மருமத்தைச்சொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பரமன்பதம்நோக்கி பாரதவஞ்செய்யவென்று
பாசுபதம்பேருபெற்று பாரதத்தைவெல்லவென்று
ஆரைநாம்போகச்சொல்வோம் அரன்பாதம்காணுதற்
கு, தருமரைப்போகவிட்டால் சாமிபாதந்தானறியார்
வெற்றிமதயானை வீமனலாகாது
நகுலசகாதேவ ராஜராலாகாது
அருச்சுனரைப்போகவிட்டால் அயனுரைக்காணவல்
லான், பரமசிவனருகில் பாசுபதம்பேறுபெற்று
வேணவரம்வாங்கி விஜயன்வரவல்லவர்காண்
என்றுமவர்யோசனையாய் எழில்விஜயனைப்பார்த்து
பார்த்திபாயர்ச்சுனரே பரமன்பதம்நோக்கி
ஆதிசிவன்பதிக்கு அருச்சுனபோற்ரோ
கைலாசபதியிலே கர்த்தாவை நீகண்டு
அதிகவரம்பேறுபெற்று அர்ச்சுனரேவாருமென
காண்டீபருச்சுனருங் கடுங்காளையேதுசொல்வார்
அடியேனையனுப்பிவைத்தால் அவசியம்போய்வாரே
ன், அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
கைலாசம்போனாலே கட்டழகாசொல்வேன்கேள்
வருவழிதனிலே இருப்பார்கள்வேணபெண்கள்
மின்னல்ரம்பையூர்வசியும்மேனகைதிலோத்தமையும்
அழகில்மிகுந்தபெண்கள் அனேகம்பேர்தானிருப்பார்
கண்டால்விடுவதில்லை கடுகியேமோகங்கொள்வார்
பார்த்தாசைபட்டாலே பார்த்திபாவிடுவதில்லை
கண்மூன்றுடையவரைக் காணவரிதாகும்
அல்லாதேயாமானல் அருச்சுனவுந்தனுக்கு

போரவழியிலே பெண்கள்தொடர்ந்தாலும்
தங்கைதமக்கையென்று தள்ளிவிட்டுப்போங்காணும்
பார்த்தாசைபட்டாக்கால் பரமசிவன்பாதம்
எத்தனைகாலம் யிருந்துதவம்பண்ணலும்
பாரத்தவஞ்செய்தாலும பரமசிவன்காட்சிதாரார்
பயபக்தியாயிருந்தால் பரமசிவன்வந்தருள்வார்
அக்கிபகலும் அதிராத்திரிவேளையிலும்
நினைவுமறவாதே சிவனை நிலைநிறுத்தும்
மோனத்துடனறிவை மூட்டிதவஞ்செய்தாலே
சிவனார்மனமகிழ்ந்து சேனைவரந்தருவார்
முப்பத்துமூங்கோடி முனிவரெல்லாம்கூத்தாட
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் நடம்புரிய
பார்வதிசமேதராய் பரமசிவன்வந்திடுவார்
கேட்கும்வரங்களெல்லாங் கொடுப்பார்பரமசிவன்
அப்படிக்குப்போகவுன்னா லாகுமோவாள்விஜயா
மாயருரைகேட்டு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
ஆதிசிவனை நான் அரைநாழிமறந்திருக்கேன்
நேசமாய்பெண்களுன்மே லாசைமிகக்கொண்டாலும்
பாரவழிமறைத்து வார்த்தைகள்பேசினாலும்
தாயென்பேன் தங்கையென்பேன் சாமியே நீயுமென்பே
ன், கர்த்தாவைக்கண்டுநான் கடுகிவரம்வாங்கிவாறேன்
போகச்செலவருளும் போய்வாரேன்சாமியென்றான்
அதுவுமேயல்லாம லாண்டவனேயெந்தனுக்கு
போறவழிதனிலே புதுமைநடந்தாலும்
சிவனார்பதியிலே செய்யுந்தவமழிக்க
பழுவேந்துஞ்சிவனாரும் வஞ்சனைகள்செய்தாலும்
எதுவினைவந்தாலும் எந்தனுக்குத்துணைவாரும்
மகாதேவரைக்கண்டு வாங்கிவாறேன்வரங்களென்றான்
அப்போதுமாயவரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
போறவழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
ஆதிசிவனைநோக்கி அருந்தபசுசெய்பவள்காண்
அம்பலமான்போலே அழகில்மிகுந்தவள்காண்

ROJA MUTHIAH

அர்ச்சுனரேவுனையணைய அதிகவரம்பெற்றவள்காண்
உன்னைக்கலியாணம்பண்ண உகந்துயிருக்கிருள்காண்
அவள்-வந்துவழிமறிப்பாள் வாள்விஜயாமன்னவரே
மாதரைக்கண்டு நீ வார்த்தையொன்றுஞ்சொல்லாதே
தாயென்றுந்தங்கையென்றும் தார்வேந்தாசொல்லாதே
வரும்போதுபெண்ணேயுனைமாலையிட்டுக்கொள்வேனெ
ன்று, காயாம்புமேனியனே கண்டங்கருப்பழகா
நக்கதுசொல்லிப்போம் சாமியுடபதிக்கு
அதிகவரம்பேறுபெற்று அருச்சுனரேவரும்போது
ஏலகன்னிமாதரசை இளங்கொடியைமாலையிட்டு
வரும்போதுமாலையிட்டு வந்துவிடுமர்ச்சுனரே
மற்றொருவினைவந்தால் வந்துநான்காத்திடுவேன்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருமாள்செலவுதந்தார்

அருச்சுனன் சிவனைக்காணப்போவதற்கு சோடித்தல்.

சூலபாணிரூபம்போற் சோடித்தானர்ச்சுனனும்
எந்தெந்தமுஸ்திப்பு இளவிஜயன்தான்தரிப்பான்
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைமார்புரள
ஐந்துசடையங்கே குலுங்கஅருச்சுனற்கு
உள்ளமெல்லாம்லிங்கம் உடம்பெல்லாம்வெண்ணீறு
ஆவியெல்லாம்லிங்கம் அங்கமெல்லாம்வெண்ணீறு
காவிகாசாம்பரமுங் கட்டினனரைதனிலே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கயிலாசமான்தோலும்
காதிலேகுண்டலமுங் கையிற்கமண்டலமும்
ஏகவேஷ்டிதானணிந்தான் இயலானமர்ச்சுனனும்
பிரமமுடித்தாழ்வடங்கள் பெரியருத்திராட்சமணி
பஞ்சமணித்தாழ்வடமாம் பலவிதமாலைகளாம்
நாகமணிக்கங்கணமாம் லாடமிகச்சங்கிலியாம்
வேலாயுதம்சூலாயுதம் வெண்புலித்தோலாசனமாம்
அரைசுத்திகிண்கிணியாம் அழகுமயில்தாழ்வடமாம்

TUM MOR

குருயோகபுத்தகமாம் சுரையோடுகமண்டலமாம்
கஞ்சாக்குடுக்கைகளாம் கௌதமர்சோளிகளாம்
சங்குசெயகண்டிகை தானணிந்தாருச்சுனனும்
கணுக்கால்சிலம்புகளாம் காலில்மிதியடியாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அருச்சுனன்தான்தரித்தார்
வியாசரும்மாயவரும் மிக்கவரமொன்றுதந்தார்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
ஐவருக்குளுந்தனுக்கு அனுக்கிரகந்தந்தோமென்றார்
போய்வாருமர்ச்சுனரே பொன்னுலகந்தான்தேடி

அருச்சுனன் ஈஸ்வரரைக் காணப்போகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
எல்லாரையும்பணிந்து எழுந்தானருச்சுனனும்
போய்வாரேனென்றுசொல்லி போனானருச்சுனனும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அங்குவியாசருமே
எல்லாரையும்வாழ்த்தி யிருவருமேபோய்நடந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வாழ்கருடன்மேலேறி
ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
வில்வேந்தருச்சுனரும் விரைவாய்வனந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கடுகியேவாரானே
அரனையவன்காணவென்று அதிதுரிதமாகவாரான்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி சீக்கிரமாய்வாரானே

எம்பெருமாள் பெண்வேஷமாய் வருகிறது.

அருச்சுனன் நினைவறிய அரிராமரேது செய்வார்
மோககன்னிப்பெண்போல் முடிமன்னர்வடிவுகொண்டார், மின்னலொளிபோலமேகவண்ணர்வடிவெடுத்தார், அல்லார்தலைமயிரும் ஐந்துமுழம்மாறுமுழம்
ஆரணங்குகூந்தலது அறுபத்துநான்குமுழம்
காசாம்பழத்திலும் கறுத்தகறுப்பழகும்

ஈச்சம்பழத்திலும் இருண்டகறுப்பழகும்
வாரிக்குழல்முடித்து மான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்குக்குப்பியிட்டு கொலுசுமுத்துத்தொங்கலி
ட்டு, கம்மல்ஜிமிக்கிகளும் காதிலேயிட்டாளாம்
கழுத்திலணிந்தாளாம் கனகமணித்தாழ்வடமும்
நல்லதொருபொன்காரை நடுக்கழுத்திலேதரித்தாள்
ஒற்றைச்சரடுகளாம் ஒருபுரமாம்பொன்சரிகை
இரட்டைச்சரடுகளாம் இராஜலிங்கப்பொன்தாலி
மூத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
அரக்கிசைந்தஒட்டியாணம் ஆடைமேற்றரித்தாளாம்
காலுக்குத்தண்டைகளாம் கனத்தகொலுசுகளாம்
காலாழிபீலிகளும் கல்லணையும்புல்லணையும்
அழகுபணிகளெல்லாம் அலங்காரம்பண்ணினர்
கஸ்தூரிமணங்கள்வர
அன்னம்போலேநடந்து ஆண்டவனுர்வாருரே
அருச்சுனன்போனதொரு அடவியிலேவந்துவிட்டார்
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆண்டவரேதுசொல்வா
ர், ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளசங்கமரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவுள்ளசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
எங்கிருந்துபோறீர்காண் இயலானசங்கமரே
கோடிசரணமையா கும்பிட்டேன்சுவாமியென்றூர்
உன்னழகும்பாவனையும் உலகத்தில்கண்டறியேன்
உம்மைக்கண்டபோதே உருகுதேதேகமெல்லாம்
காமவிகாரத்திற் களைதாங்கிப்போறேனையா
மோகவிகாரத்தால் மூர்ச்சைபட்டுப்போறேனையா
காமக்களையைத்தான் கலிதீர்க்கலாகாதோ
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா
சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையே (தோ
அரைநாழியென்னுடனே அணைந்திருந்துபோகொணு
ஒருநாழியென்னுடனே உளமகிழ்ந்துபோகொணுதோ

மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வெண்ணைஸ்தனத்தைப்பார்
என்னழகும்பாவனையும் ஏறெடுத்துப்பாருமையா
என்னைப்போல்பெண்கள் எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கலியுகத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மகாவிடாய்தீருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகத்தைமெள்ளதாருமை
யா, பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சிவிளையாடுமையா
நந்துமமெத்தையிலே கூடிவிளையாடுமையா
வாருமையாசங்கமரே என்றுவழிமறித்தாள்

அருச்சுனன் மோகினியைப்பார்த்து
சொல்லுகிறது.

ஏறெடுத்துப்பார்த்தானே எழிலாமருச்சுனனும்
என்னதுபெண் ணாகிறாள் இளவிஜயனப்போது
மாயவனார்சொன்னதொருவார்த்தையெல்லாம்மெய்யா
ச்சு, என்றல்லோவாள்விஜயன் ஏதுரைப்பான்கன்னிய
ர்க்கு, ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோரேனம்மா
கர்த்தாவைக்காணவென்று கைலாசம்போறேனம்மா
வம்புகளைச்சொல்லாதே வழிதனைமறிக்காதே
பெற்றுவளர்த்ததொருபேர்பெரியதாயலவோ
கூடப்பிறந்தவள் நீ கூட்டுப்பாலுண்டவள்காண்
தங்கைதமக்கையு நீ தாயாரு நீயலவோ
தூரநில்லுமாச்சியரே தோதங்கள்பண்ணாதே
இடையநில்லுமாச்சியரே என்னருகேவாராதே
என்றுநடந்தானே ஏறெடுத்துப்பாருமல்
மற்றுமந்தக்கன்னியரும் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
சேரவென்றுவந்தேனே செல்லுமென்றுசொல்லலா
மோ, பெண்சாதிஎன்றுவந்தால் பெற்றதாயெண்ணலா
மோ, ஆத்தாளென்றெண்ணலாமோ அடுத்தமுறைவந்
நாலே, தாயன்றுற்றான்போமோ தனிமுறைவந்தாக்கால்
ஆண்டிக்குமுறையுமில்லை அரிவாளுக்குறையுமில்லை

எருதுக்குப்பேச்சுமில்லே இடையனுக்குமுறையுமில்லே
அரைநாழிபோகம் அமர்ந்திருந்தால்போதுமையா
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிமுக்கதாருமென்றாள்
தின்னப்பழமிருக்க சேனை தூரம்போவானேன்
கானலிலும்வெயில்களிலும் காட்டுவழிபோவானேன்
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
சோழிசதுரங்கம் சொக்கட்டானுடலாம்வா
தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கரொக்கமுண்டு
வாருமையாசங்கமரே மனைக்குநாம்போயிருப்போம்
தானகவந்தபெண்ணை தள்ளிவிட்டுப்போகலாமோ
போனாற்பலனுமில்லே பித்தனைக்காணரிது
விளையாடிப்போனாலே வித்தகரைக்கண்டிடலாம்
தனமிரண்டைக்காட்டியேதான் மறித்தாள்மோககந்நி
இவளுடையவார்த்தைகளை இளவிஜயன்தான்கேட்டு
கோபம்வருகுது கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்லெடுத்துக்கைபிடித்து வில்நாரிபூட்டிவிட்டு
அம்புறாத்தூணியிலே அலகம்பைதானெடுத்து
கொல்லநினைத்தானே கோதைமறைந்தாளே

அருச்சுனன் பாணமெடுக்க பெண்மறைந்து
பெருமாள் வருதல்.

கோபாலகிருஷ்ணரவர் கொப்பெனவேமாயவனார்
கண்டானேவாள்விஜயன் கர்த்தனுடமாயையென்று
இளவிஜயன் அருச்சுனனு மினியவனம்போகையிலே
மாயன்பெருமாளும் வாராரேயந்தவழி
வட்டமாங்கருடனேறி வாராரேயந்தவழி
கண்டானேயருச்சுனனும் கடுகியவன்தெண்டனிட்டா
ன், மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
இன்னேரமெங்கிருந்தீர் இயலானவாள்விஜயா
காளையந்த அருச்சுனனும் கடுகியேதுசொல்வான்
மாயவரேசொன்னதுநீர் வனத்திலேமெய்யாச்சு

ஆரோ ஒருதெய்வகன்னி அனேகநேரமென்னை மறித்தா
ள், வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகளாடினாளே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே தோதங்கள்பண்ணாளே
என்றுசொல்லி அருச்சுனனும் ஏறெடுத்துப்பார்த்தா
னே, கன்னிஇளமையுமே கழுத்திலேகரிமணியும்
கண்டானே வாள்விஜயன் கடுகி நகைத்தானே
ஆனைத்துங்கொலைத்திரே ஆயன்பெருமாளே
வளமையைக்கொலைக்க மறந்திரோமாயவரே
மணிமையவிழ்க்க மறந்திரோ புண்ணியரே
பொட்டைக்கொலைக்கமறந்திரோ புண்ணியரே
ஆபரணந்தான்கழற்ற மறந்திரோ அச்சுதரே
என்னகோலம்வந்தாலும் வற்குமையாவுந்தனுக்கு
அப்போதுமாயவரும் அருளாளரேது சொல்வார்
ஆயன்பெருமாளும் அங்கெனவேயது சொல்வார்
மைத்துனனே உந்தனுட மனவலுமையென்ன சொல்வேன்
அருச்சுனனே உந்தனுட ஆண்மையுமென்ன சொல்வேன்
வாள்விஜயா உந்தனுட மனதரியவந்தேன்காண்
கர்த்தாவைக்காணவல்லாய் கடிகிவரம்வாங்கவல்லாய்
பரமனைக்காணவல்லாய் பாசுபதம்வாங்கவல்லாய்
சவ்பரனைக்காணவல்லாய் இனியவரம்வாங்கவல்லாய்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பெருமாளனுப்பினார்
ஆனைலமழுமன்னன் அருச்சுனராஜதுரை
விடைபெற்றுக்கொண்டானே வேந்தனருச்சுனனும்
அருச்சுனனபோனபின்பு அரிராமரேது செய்தார்
வட்டமாங்கருடனேறி வந்துவிட்டாரெம்பெருமாள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சில்லென்றுபூத்ததொரு செடியும்வனந்தாண்டி
துவாரகாபுரிதனக்கு சுவாமியும்போய்ச்சேர்ந்தார்

ஒன்பதாவது ரோமரிஷிவனம்

முற்றிற்று.

ய-வது, பேரண்ட வனம்.

பத்தாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசிமோடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசிமோடு வனவாசம்போனார்கள்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்பாலேபோனார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுகுளந்தாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
பேரண்டவனத்திலேதான் பிரியமாய்ப்பஞ்சவர்கள்
வந்தார் குடித்தனமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ண
ஐந்தடுக்குப்பர்னசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணார்
எழுடுக்குப்பர்னசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணார்
அந்தவனத்திலே ஐவர் குடியிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
பூதநாதனைத்தேடி போரானேவாள்விஜயன்
அரகராவென்றுசொல்லி அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஓம்சிவாவென்றுசொல்லி ஒலித்தானேசங்குதனை
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
இந்தவனத்திலே இருக்கிறபேரண்டன்
அனேகதூரம்போயிருந்தானகாரந்தேடிவர

பேரண்டச்சி அருச்சுனன்மேல் மோகித்தல்.

பேரண்டராட்சதன்றன் பெண்சாதியானவளும்
தன்னந்தனியவளாய் தானிருந்தாள்மண்டபத்தில்
அரகராவென்றசத்தம் ஆரணங்குதான்கேட்டு
கொத்தளம்போல்முக்கழகும் மத்தளம்போல்புட்டங்க
ளும், ஊண பூஞ்சிகுரங்குதலை ஒறைன்முதுகழகாம்
செம்பட்டமயிரழகாம் சிங்காரப்பல்லழகாய்

அருச்சுனன்மீது காதல்கொண்ட வாக்கிரின் கணவனைக்கொ
ன்றமிதய்வபமிபெண்கள் வேண்டுகோளால்மீண்டும் அவனை எழுப்பல்

பனைமரம்போற்பல்லழகாம் பருவதம்போற்கண்ணழகா
ம், கழுத்தைச்சுத்திகண்டமாலை இடுப்பைசுத்திஅரைக்
கடுவன், துடையைச்சுத்திஒட்டுபுண்தோளைசுத்திபெரு
ஞ்சிரங்கு, நின்றுளேயாமாகில் நிலத்தில்விழும்இரண்
டுதனம்,இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் இரண்டுதனத்தழ
கை, கப்பலின்மேல்வாரதொரு கொப்பரைத்தேங்காய்
போல், தோணிமேல்வாரதொரு சொரக்காய்போல்தா
னிருக்கும், பல்லிலேபடிந்திருக்கும் பாசிபடர்தாமரை
ப்போல், சீழுஞ்செலநீரும் தேகமெல்லாம்நாற்றம்வரு
ம், காயமதிற்படிந்தழுக்கு கற்றாழைநாற்றம்வரும்
அருகேவந்துநின்றாலே அசங்கிதநாற்றம்வரும்
மரவுரியைத்தான்உடுத்தி வாராளேபேரண்டச்சி
ஆண்டிபெரியவர்தான் அருகில்வந்தாள்ராட்சசியும்
பண்டாரம்பெரியவனைப் பார்த்தாசைப்பட்டாளாம்
வாயைத்திறந்துமவள் வார்த்தைகளேதுசொல்வாள்
நில்லுமையாசங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
உன்னாசைப்பட்டதல்லால் உலகில்வேறாசையில்லை
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் மருவிவிளையாடவேபார்
அரைநாழியென்னுடனே அமர்ந்திருந்துபோங்கா
ணும், வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துக்காத்திருந்
தேன், மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதையா
மோகவிகாரமதை மூர்ச்சையைத்தீருமையா
என்னைப்போல்பெண்ணுமக்கு எங்கேகிடைப்பார்கள்
தேடிப்புறப்பட்டாலுந் தேசத்திற்கிட்டாது
மார்போடேமார்பணைந்து மருவிவிடாய்தீருமையா
தோளோடேதோளணைந்து சுகங்கள்தெளியுமிப்போ
பஞ்சணைமெத்தையிலே கொஞ்சியிருப்போமென்றாள்
ஏறெடுத்துப்பாராளே என்னென்றுகேளானே
அரகராஅரனேயென்று ஆண்டியுந்தானடந்தான்
காமவிகாரத்துடன் கடிகியந்தராட்சசியும்
பேரண்டராக்ஷசியும் பின்னேதுவார்த்தைசொல்வாள்
கண்டாசைபட்டுவந்தேன்கண்ணெடுத்துபார்க்கவில்லை

என்றென்றுகேழ்க்கவில்லை ஏறமுகம்பார்க்கவில்லை
என்னை-பாராமல்போனீரே பாதகனுசையாலே

பேரண்டச்சி அருச்சுனனுடன் சபதங்கூறுதல்.

என்புருஷன்வந்தபின்பு இட்டுன்னைவரவழைத்து
என்றெண்ணப்பிரகாரம் இருந்துமருவிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இயலானராட்சசியும்
காமவிகாரக் களையுடன்தானடந்தாள்
மோகவிகார மூர்ச்சையுடன்தான்போனாள்
வளையலைத்தானுடைத்து மார்பெல்லாந்தான்கிழித்தாள்; முகத்திலறைந்துகொண்டு மோதிப்புலம்புகிறாள்

பேரண்டச்சி யழுதகுரல்கேட்டு பேரண்டன் வருதல்.

அழுதகுரல்சத்தம் அறிந்தானேபேரண்டனும்
ஏதுக்கழுகிறாள் என்னுடையதேவியரும்
வயிறுபசியாகி வாய்விட்டழுதாளோ
என்று-ஐம்பதுயானை அவன்கையில்தானெடுத்து
தினந்துமறிந்தானே தேவியருகில்விழ
பின்னும்புலம்புகிறாள் பேரண்டராட்சசியும்
ஏதுக்கழுகிறாள் இளங்கொடியாளென்தேவி
இத்தனைநாளில்லாம லின்றுபுலம்புவதேன்
அறிந்துவருவோமென்று ஆங்காரமுள்ளவனும்
ஏதுக்கழுகிறாய் நீ என்னுடையதேவியரே

பேரண்டச்சி தன்புருஷனுடன் தன்வரலாறுகூறிச் சண்டைக்குப் போகச்சொல்ல பேரண்டன் சண்டைக்குப் போகிறது.

பேரண்டராட்சசியாள் பிரியமுடனேதுசொல்வாள்
மாலையிட்டநாள்முதலாய் மனதுகுறைவந்ததில்லை
நான்-பெண்பிறந்தபாவமது போதுமையாஎந்தனுக்கு
என்-பாவிதலையிலே பத்தெழுத்தைஎழுதிவிட்டான்

செல்வத்தலையிலே செப்போடெழுதினது
அல்லல்படவோ அமைத்துவிட்டார்பிரமதேவர்
ஐயையோபெண்பிறப்பு ஆகாதுயென்னசெய்வேன்
நான்-புத்தியில்லாவாகியல்லோ பொண்டாட்டிதனை
வாரவழிதனிலே வைத்திர்சமுசாரம்
என்னைத்தனியேவிட்டு இனிப்போகஞாயமுண்டோ
உன்தேவியாயிருந்தும் வருக்குப்பெண்டாவேனோ
சுந்தரப்பெண் நானல்லோ சொருபமுடையவள்தான்
அழகில்மிகுந்தவளை ஆரோவொருவனவன்
பத்தினியாளென்றதுமே பாராமலிங்கொருவன்
ஆண்டிபெரியவன்தான் அரண்மனையில்வந்தார்தான்
வந்தபெரியவரை வணங்கியேதெண்டனிட்டேன்
தன்கஞ்சாக்குடுக்கைக்குத் தண்ணீர்கொண்டுவாருமெ
ன. தண்ணீரும்நான்கொடுத்தேன் சரணங்கள்தான்செ
ய்தேன். நெருப்பெடுத்துவாவென்றார் நெருப்பைக்கொ
டுத்தேனே. அள்ளியே நீறுதக்கா ரணிந்துகொண்டே
ன்நெற்றியிலே. வாடி நீபோடியென்றான் வலதுதுடை
யேறுமென்றான், கையைப்பிடித்திழுத்துக் கட்டிமருவ
வென்றான், பொல்லாத்தனங்கள்செய்து போய்நடந்
தான்சங்கமனும், அவனை-கைப்பிடியாகவே கட்டியே
கொண்டுவாரும், அல்லாதேபோமானால் அந்தமாய்மா
ண்டிடுவேன், பெண்டச்சொழுகையிலேபெண்டல்நா
னெழுந்து, எழுந்தானே ராட்சதனும் என்றுமில்லாக்
கோபமுடன், ஆலயாம்பிடித்து தோளிலேவைத்தவனு
ம், கோபித்துகண்சிவந்துகொப்பெனவேயோடிவந்தா
ன், நின்னுநில்லும்சங்கமரே கெடுத்தாரேபோகாதே
ஆரடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமரே
என்னுடையபெண்சாதியை எத்தனிருகண்மணியை
அழகில்மிகுத்தபெண்ணை ஆகடியஞ்செய்ததென்ன
வழியிலேவிட்டுட்டு வனத்தில்குடியிருந்தால்
பிச்சையெடுக்கிறவன் பெண்டோபிடிக்கிறவன்

பேரண்டனுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் சண்டை.

அரைநாழிகொள்ளையிலே அவசியங்கொன்றிடுவேன்
இட்சணப்போதையிலே எமபுரஞ்சேர்த்திடுவேன்
என்றேவுருமினான் இயலானராட்சனும்
ஆறெழுநயன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வாடா நீராட்சதனே வார்த்தையொன்று நீகேளாய்
ஆதிசிவன்பாதம் அரன்பாதங்களையென்று
பார்த்தபசுபன்னை பரமர்பதிபோகையிலே
வாரவழிதனிலே வழிமறித்தானுன்தேவி
சண்டாளைபட்டேனென்று கடிமையல்திருமென்று
ன், பொல்லாதாள்சேர்த்தனைகது போங்களென்றுரு
ன்தேவி, நான்-வாயைத்திறக்கவில்லைவண்ணமுகம்பார்
க்கவில்லை,மன்னினன்றுகேழ்க்கவில்லை வறெடுத்துப்பார்
க்கவில்லை. வீணானவார்த்தையிது மேல்போட்டுவாரா
தே, அனியாயச்சண்டையிது அமராதுசெய்யாதே
என்றெதிர்த்ததாலே இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவே
ன், பெண்சாதிவ ர்த்தையினால் பிராணனொழிக்காதே
மானுவதுதருமமல்ல மன்னுநடவுமென்றான்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்காமல்ராட்சதனும்
எதிர்த்தானமர்ப்போரு இருண்டவனம்நடுங்க
கண்டானருச்சுனனுங் கண்கள்சிவப்பேற
கோபம்பெரிதாகி கொல்லமனந்துணிந்தான்
வில்லினைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
காறுமட்டாய்தானிழுத்துக் கைக்கணையைவாங்கினான்
பேரண்டராட்சதன்றன் பிராணனைப்போக்கவென்று
அலகம்பைத்தானெடுத்து அஸ்திரத்தைப்பூட்டினான்
மந்திரவுபதேசஞ்செய்து மார்புரளவாங்கினான்
மேவிட்டுராட்சதன்மேல் விழுந்தது அஸ்திரந்தான்
பேரண்டன்தன் தலையைப் பிடரிவிட்டுத்தானறுத்தே

அருச்சுனன்பாணத்தால் போண்டன் தலைவிழ போண்டச்சி புலம்பல்.

அறுந்ததலைகீழேவிழ ஆகாசமாயெழும்ப
மற்றொருகணைதொடுத்தான் வாள்விஜயனர்ச்சுனனும்
அறுந்ததலையுமல்லோ அவன்தேவிவாசலிலே
கொண்டுபோய்போடுமென்றான் கோப்பெனவேவாள்
விசயன், தள்ளிப்போய்விட்டதுவே சண்டாளன்தன்த
லையை, அவன்மாண்டபிற்பாடு அருச்சுனனுந்தானட
ந்தான், அந்தச்சமயத்தில் அடைவானபோண்டச்சி
தலையைப்பார்த்துபோண்டச்சி தன்புருஷன்தலையென
வே, கண்ணீரைச்சோரவிட்டுக் கதறிப்புலம்புகிறாள்
விழுந்தாளெழுந்தாள் மண்மேலேபுரண்டழுதாள்
மாரடித்துதோளிறுக்கி மண்தூக்கிவாயழுதாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறிப்புலம்புகிறாள்
மலையேபருவதமே மண்மேலேசாய்ந்திரோ
மேகமலையே நீ விண்ணுலகம்சேர்ந்திரோ
நீமடியுங்காரியங்கள் நின்னையந்தைதானறியேன்
வச்சிரத்தூணே நீ மண்ணோடொருக்கிரோ
கல்லானதூணைக் கறையானரித்ததுவோ
இரும்பானதூணே நீ இற்றுவிழுந்தாயோ
எங்கேயோவானம் இடிக்குதென்றிருந்தேன்
தப்பாமல்வானம் தலையிலிடித்ததையோ
தெருவிலேகையையிட்டுத் தினகரனைசாட்சியென்றாள்
சந்தியிலேகையையிட்டுச் சந்திரனைசாட்சியென்றாள்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேற்றுமுகங்களானதையோ
மலையேபருவதமே மாண்டுமடிந்திரோ
செம்மலையேபருவதமே செத்துமடிந்திரோ
செத்துமடிந்திரோ சிவலோகஞ்சேர்ந்திரோ

பாண்டுமடிந்திரோ வைகுந்தஞ்சேர்ந்திரோ
நீமடியுங்காரியத்தின் நிண்ணயங்கள்நானறியேன்
சந்தனமிருபுஜத்தை பரியவெட்டிப்போட்டாரோ
குங்குமமிருபுஜத்தை குளிரவெட்டிப்போட்டாரோ
கொண்டைபறிகொடுத்த கோழியைப்போலானேனே
செட்டைபறிகொடுத்த செம்பருந்துபோலானேன்
உன்னைப்பறிகொடுத்து ஊதாரிபோலானேன்
ஆடிவானத்திடிபோலே அழுதுபுலம்புகிறாள்
பெண்டாட்சியாள் பிரண்டுபிரண்டழுதாள்

பெண்டச்சி யழுகிறதுகேட்டு தெய்வகன்னிகள் வருதல்.

அந்தச்சமயத்திலே அழகானதெய்வகன்னி
ஏழுபேர்சந்தகன்னி இளங்கொடிமாதர்களும்
தீர்த்தங்களாடவென்று தெய்வகன்னிவாரார்கள்
அழுதகுரல்கேட்டு ஆயாசப்பட்டார்கள்
ஒருவரொருவர் ஒற்றுமையாய்ப்பேசுகிறார்
ஆரோதெரியாது அழுதுபுலம்புகிறாள்
இத்தனைநாள்வரையில் இவ்வோசைகேட்டதில்லை
அழுதகுரல்கேட்டு அப்புறம்போகொணாது
அழுதவிடத்திலே யாவரும்போவோமென்று
புலம்புமிடத்திலே பொட்டெனவேவந்தார்கள்
ஆரடிமங்கையரே அழுதுபுலம்புவதேன்
பெண்டாட்சியும் பிரண்டழுதுசொல்லலுற்றாள்
ஆரைக்கழுத்தி அரைக்கழுத்தியானேனே
கோரைக்கழுத்தி குரைக்கழுத்தியானேனே
மஞ்சளிழந்தேன் மணமிழந்தேன்பூவிழந்தேன்
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சே
ஏதென்றுநானுரைப்பேன் என்னுடையயக்கமாரே
ஆரோஒருபண்டாரம் அரன்பதிக்குப்போறான்காண்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்பாகப்பேசினனே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே சேர்ந்துயணையவந்தான்

புருஷனுடனுரைத்தேன் போய்க்கேட்டார்சங்கமனை
என்-கணவனைக்கொன்றுவிட்டு கடிகியேபோனார்காண்
மங்கிலியப்பிட்சை வரங்கொடுத்துபோங்களம்மா
என்றவுரைகேட்டு இயலானகன்னியர்கள்
ஆயாசப்பட்டுமல்லோ அதிகமனஞ்சலித்து

தெய்வகன்னியர் அருச்சுனனைக்கண்டு இரக்கஞ் சொல்லல்.

சங்கமரைத்தேடியே நடந்தார்கள்தையலர்கள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
நிரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
நில்லும்நில்லும்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
போறவழிதனிலே பொல்லாங்குசெய்பலாமோ
சிவவதைகள்பண்ணி சிவன்பதியேபோகலாமோ
ஆதிசிவன்வாழும் அரன்பதிக்குப்போனாலும்
கோரும்வரத்தைக் கொடுப்பாரோபரமசிவன்
ஏனையாசங்கமரே இப்படிக்குச்செய்யலாமோ
ஆகாதகாரியங்கள் அழிவுதேடிப்போகலாமோ
என்றுமறித்தார்கள் இளங்கொடிமார்கன்னியர்கள்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
சிவனார்பதிக்குநான் தெரிசிக்கப்போறேனென்ன
அவள்-வந்துவழிமறித்து வார்த்தைகள்பேசினளே
சொல்லாதுஞ்சொல்லியேசேர்ந்துயணையுமென்றாள்
அவள்புருஷன்வந்தென்னை அநீதமாய்க்கொல்லவந்
தான், எத்தனைசொன்னலும் இரங்காமற்கொல்லவந்
தான், ஆயுதத்தினாலே அறுத்தேனவன்றலையை
என்மேலேகுற்றமுண்டோ ஏனோதடுக்குகிறீர்
இருவர்விசேஷமெல்லா மெதிராகக்கேட்டிடுவோம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வரவழைத்தார்சங்கமரை
பேரண்டாட்சியாள் பிரண்டுமெழுமிடத்தே

அருச்சுனராசாவை அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
தெய்வலோககன்னியர்கள் தேன்மொழிமாரேதுசொல்
வார், இருவருடவார்த்தைதனை யெல்லாமிவர்கேட்டு
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தக்கற்றவரே
பெண்ணின்பிழையைப் பொறுத்தருளும்புண்ணியனே
அடியார்கள்செய்தபிழை ஆண்டவரே நீர்பொறுத்து
மங்கிலியப்பிட்சைதந்து மகதேவர்பதிபோனல்
ஆதிசிவனர் அதிகவரமருள்வார்
எங்களைப்பற்றியே இவனையெழுப்பிவிடும்
என்றுவணங்கியே இறக்கியேதெண்டனிட்டார்
அருச்சுனராசாவும் அதிகமனமகிழ்ந்து

தெய்வகன்னியர் அருச்சுனனைக்கேட்க அருச்சுனன் மகிழ்ந்து தேவேந்திரனுக்கு ஓலையெழுதி அனுப்புதல்.

செமக்கருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
வாரியவோலையிலே வக்கணைவைத்தெழுதி
என்னவென்றுவோலை எழுதுகிறனர்ச்சுனனும்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்யென்தகப்பா
தெய்வலோகமாளும் தேவேந்திரன் யென்தகப்பா
மந்தாக்கதிபெற்ற வாள்விறலனர்ச்சுனனும்
ஆதிசிவன்பாதம் அடியேனுங்கண்டுவென்று
வாரவழிதனிலே வதைத்தெறிந்தேன்பேரண்டனை
அமைதுசெய்தான்காண் அறுத்தேனவன்றலையை
பேரண்டன்தன்னுயிரை பிரமலோகத்திருந்தாலும்
இங்கேயிருந்து எமலோகம்போனாலும்
அவனுடையதன்னுயிரை அனுப்பிவையும்என்தகப்பா
எந்தனைப்பற்றியே இட்சணமனுப்பிவையும்
அல்லாதேபோமானல் அமராபுரம்வருவேன்
தேவேந்திரன்பதியை சிதறவேகொள்ளைகொள்வேன்

ஆடுகொள்ளைமாடுகொள்ளை அழகானவீடுகொள்ளை
ஐயாவும்பட்டணத்தை யனைத்துமேகொள்ளைகொள்
வேன், என்றுமெழுதினன் இயலானவோலையிலே
ஓலைசுருள்மடித்து உகந்துசெந்திரிக்கையிட்டு
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அந்தச்சுருளோலைதனை அம்புவாயில்தானெடுத்து
ஐந்துமணியசைக்கி அம்பேநீபாயுமென்று
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிவிட்டானஸ்திரத்தை
மார்புரளத்தானெடுத்து தோள்புரளவாங்கிவிட்டான்
வருகதுமஸ்திரந்தான் வானுலகந்தான்தேடி
தேவேந்திரனுடைய தேசுமணிக்கம்பத்திலே
வாள்விஜயனஸ்திரத்தால் மணியசைந்தாடிற்று
மணிக்கூண்டருகேவந்து வாங்கினனஸ்திரத்தை

அருச்சுனன் ஓலையைத்தேவேந்திரன்பார்த்து எம
னிடத்திற்சென்று சண்டபேரண்டன்
உயிரைவாங்கி அனுப்புதல்.

செந்திரிக்கையோலைச்சுருள் தேவேந்திரன்விரித்து
எழுதியவாசகத்தை இந்திரனும்தான்படித்தான்
அதிலிருக்கும்லட்சணத்தையாவுமறிந்துகொண்டேன்
திக்கெனவேதானெழுந்து தேவேந்திரன்வருவான்
எமபுரந்தேடி எமனருகிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
கண்டானேயமனும் கடுகியெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டழைத்துமே இட்டுவந்தான்மாளிகையில்
எதுகருமமாய் இங்குவந்தீர்ராஜாவே
அத்திமரம்பூத்ததுபோ லதிசயமாய்த்தோணுதுகாண்
என்றபொழுதேயவ ரேதுசொல்வாரிந்திரரும்
எல்லாருயிர்வாங்கும் எமதர்மா நீர்கேளும்
பொல்லாதபாவியவன் புகலும்பேரண்டனுயிர்
இங்குவந்ததுண்டானால் எந்தனுக்காய்தயவுபண்ணும்
என்றுஉபசரணை இரக்கமாய்த்தானுரைத்தார்

செக்கிலேபோட்டு திருப்புகிறான்னேரம்
எண்ணெயும்புண்ணுக்கா யேற்படுத்தும்போதையிலே
பேரண்டன்தன் னுயிரை பொட்டெனவேதான்கொடுத்
தார், மாபாதகனுயிரை மைச்சிமிளிலேயடக்கி
அம்புவாய்தனிலடக்கி அனுப்பினானிந்திரனும்
வாய்வேகமாகவே வந்ததுமர்ச்சுனர்முன்

அருச்சுனன் பேரண்டனுக்கு உயிரளித்தல்.

மைச்சிமிளைத்தான்திறந்து வல்லுயிரைமாற்றினான்
வெண்ணீறுதான்போட்டு வேறுபட்டதலையெடுத்து
அறுந்ததலைமுண்டமும் அணைத்துந்தண்ணீர்தெளித்
தான், தட்டியெழுப்பினான்தன்னுடையபொற்பிரம்பால்
தூங்கிவிழித்தவன்போல் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்தான்
ஆரடாபண்டாரம் அறிவுகெட்டசங்கமனே
என்றுயெழுந்தானே இயலானபேரண்டனும்
எழுபேர்கன்னியர்கள் இளங்கொடிமாரேதுசொல்வார்
ஆங்காரராட்சதனே ஐயரைச்சரணம்பண்ணும்
அபசாரமுன்மேலே அனந்தங்குற்றம்வந்திருக்க
உன்னுயிர்தான்கொடுத்த உம்பர்பிரானுக்குமடா
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணம்பண்ணுமையருக்கு
என்றுசொன்னபோதையிலே இரங்கியேதெண்டனிட்
டான், சரணஞ்சரணமென சரணமிட்டான்பேரண்ட
னும்,யிறந்துவிட்டஜீவனையெழுப்பிவிட்டீராண்டவனே
உமக்கேதுதரப்போறேன் இயலானசங்கமரே
ஆபத்துவேளையிலே அழைத்தால்வருகிறேன்
உந்தனுக்குவுதவியாக ஒத்தாசைபண்ணுகிறேன்
என்றுவுபசரித்தான் இயலானராட்சதனும்
அனைவரையுங்கையமர்த்தி அருச்சுனனும்போய்நடந்
தான், அரகரா அரனேயென்று அரன்மேலேதியான
மானான், சிவசிவாசிவனேயென்றுசிவன்மேலேதியான
மானான், ஒருவனரனேயென உலகம்அரனேஎன்னும்

ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகம்சிவனேயென்னும்
அடித்தானேசெயகண்டிகை தொனித்தானேசங்குதனை
எலகன்னிதன்வனத்தில் எழில்விஜயன்போகலுற்றான்

எலகன்னி அருச்சுனனைப்பார்த்து அழைத்தல்.

ஆரகராவென்றசத்தம் அறிந்தாளேயெலகன்னி
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
வாரவரார்காணும் மயிலனையேபாருமென்றாள்
இக்கெணவேதானெழுந்து தெருவீதிவந்தார்கள்
வருகிறசங்கமனை மாதர்கள்தானறிந்து
ஓட்டம்நடையுமா யோடிவந்தார்தாதியர்கள்
என்தாயேயெலகன்னி எவரோதெரியாது
ஆதிசிவன்போலே அழகுபடைத்தவர்காண்
ஒருக்காலும்வந்ததில்லை உசிதமாய்வாரார்தான்
என்றசத்தந்தான்கேட்டு எழுந்தாளேயெலகன்னி
தன்னடையசையவே தார்குழலாள் தானடந்தாள்
அருச்சுனரைக்கண்டு அதிகமயலானாள்
கண்டாசைப்பட்டாளே கட்டழகியெலகன்னி
வடிவழகும்வொப்பனையும் வாள்விஜயன்சிரழகும்
உற்றுற்றுப்பார்த்துமவள் உள்ளமுருகுகிறாள்
காமவிகாரத்தாலே கட்டழகியேதுசொல்வாள்
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
நீரப்படித்தவரோ தெளிவதிக்கசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமெத்தகற்றவரே
வருவீர்வருவீரென்று வழிபார்த்துகாணிருந்தேன்
எப்போவருவீரென்று இதகவனக்காத்திருந்தேன்
உன்னாசைப்பட்டிருந்தேன் உலகில்வேறாசையில்லை
காமவிகாரத்தாலே கலைபட்டுப்போறேனையா
மன்மதனெய்தகணை மார்புருகிப்போகுதையா

சித்தசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதையா
அதிகவிகாரங்கொண்டேன் ஐயாபெரியவரே
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகம்நீர்பாரும்
என்னிலுமழகுடையாள் எங்குங்கிடையாது
தேடக்கிடையாது தேசத்திற்கிட்டாது
காணக்கிடையாது கருதினுற்கிட்டாது
மார்போடுமார்பணைந்து மகாவிடாய்தீருமையா
தோளோடுதோளணைந்து சுகத்தைமெள்ளத்தெளியு
மையா, கட்டிலுண்டு மெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதி
யுண்டு, பொன்னும்பொருளுமுண்டு பொக்கிஷங்கள்
மெத்தவுண்டு, தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்க
ரொக்கமுண்டு, ஆடவென்றூல்ஊசலுண்டு அமர்ந்திரு
க்கமேடையுண்டு, பத்தியுலாவுதற்குப் பர்ணசாலைமெத்த
வுண்டு, மருவிவிளையாடி மன்மதவேவீற்றிருப்போம்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்
டாள், ஏறெடுத்துப்பாரானும் இளவிஜயனர்ச்சுனனும்
ஏலகன்னிமாதுமவள் இளங்கொடியாளேதுசொல்வா
ள், என்காணுமர்ச்சுனரே யெந்தன்முகம்பார்க்கொணு
தோ, முத்தானவாய்திறந்து உத்தரஞ்சொல்லொணு
தோ, வாயைத்திறந்தாலே வச்சிரமுதிர்ந்திடுமோ
வச்சிரமுதிர்ந்தாலே வாரியெடுக்கேனே
தானைத்திறந்தாலே தங்கமுதிர்ந்திடுமோ
தங்கமுதிர்ந்தாலே தடவியெடுக்கேனே
என்னுடன்பேசினுல் ஏதுகுறையுமுண்டோ
கல்லுங்கரையுமே கட்டைதுளிர்த்திடுமே
இரும்புகரையுமே இரங்கலேயோயுன்மனது
மார்பைப்பார்தோளைப்பார் வண்ணமுகத்தைப்பார், முக
த்தோடேமுகமணைந்தால் மூர்ச்சைதெளிந்திருப்பேன்
மார்போடேமார்பணைந்தால் மகாவிடாய்தீர்ந்திருப்பே
ன், தோளோடேதோளணைந்து சுகங்களைத்திருமையா
வாருமென்றுசொல்லி மறித்தாளேயேலகன்னி

வாரைத்திறவானும் வண்ணமுகம்பாரானும்
என்னவென்றுகேளானும் ஏறமுகப்பாரானும்
சிவனைமறவாமல் சிவன்மேலேதியானமானுன்
அறனைமறவாமல் அரன்மேலேதியானமானுன்

ஏலகன்னி, அருச்சுனனைக் கோடுகிழித்து ஆணையிட்டு நிறுத்தல்.

ஏலகன்னியாது இளங்கொடியாள்கோபமானாள்
வமூகோடுகிழ்கிழித்து இங்கேநீர் நில்லுமென்றாள்
உன்-குருவின்மேலாணை காணுங் கோடுவிட்டுப்போகா
தே, ஐவர்மேலாணைகண்டாய் அடிவிட்டுப்போகாதே
தம்பிதமையன்மார் தாய்மேலேஆணையிட்டாள்
ஆணையிட்டுஏலகன்னி யரண்மனைக்குபோய்சேர்ந்தாள்
மாளிகைவாசலுக்குள் மண்டபத்தில்வீற்றிருந்தாள்
அவள்.வருவதற்குள்ளாக வாள்விஜயனே துசெய்தான்
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏதேதுதானினைப்பான்
ஆரைநினைந்தானே அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைந்தானே எண்ணமுற்றசிந்தையிலே
ஆரைச்சதமென்பே னன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
பார்த்தமுகமெல்லாம் வேற்றுமுகமாகுதையா
எவரைநினைத்தாலே இந்தவேளைகாத்திடுவார்
ஆபத்தைக்காப்பதற்கு ஆருலேயாகுமென்று

கோட்டில்நிற்கும் அருச்சுனன் காளியைத் தோத்திரம் பண்ணல்.

அந்தவனக்கன்னியனை அருச்சுனன் தானினைந்தான்
சூலிகபாலியம்மா சுந்தரிதுர்க்கையரே
சண்டிப்பிடாரியம்மா சங்கரியேயேகவல்லி
மண்ணைப்பிடாரியம்மா வழக்காடுந்துர்க்கையரே
ஆபத்துவேளையிலே ஆதரிக்கவேணுமம்மா

அருச்சுனன் காளியை நினைக்கக் காளிவந்து வரலாறுவினவல்.

என்று நினைத்தானே இயலானகாளியரை
வாள்விஜயன் தான்வருந்த மாகாளிதான்வருவாள்
டேகையொருகையில் டமாரமொருகையில்
வாளுமொருகையில் வளைதடியொருகையில்
அம்புவில்லுங்கைப்பிடித்து ஆயுத்தமாகவந்தாள்
ஆரடா தம்பி நீ அடவியிலேயெனை நினைந்தாய்
ஊரேதுபேரேது உன்னுடையவண்மையென்ன
என்றவள்கேட்கையிலே யிறங்கிசரணமிட்டான்
ஆரென்றுகேட்டாயே ஆச்சியரேசொல்கிறேன்கேள்
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரில் அருச்சுனராஜனென்பேர்
மாயவர்மைத்துனன் வாள்விஜயனென்பேரும்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதியேபோறேனம்மா
பரமனைநோக்கியே பாரதவஞ்செய்ய நான்
போறவழிதனிலே பொற்கொடியாளேலகன்னி
கலியாணம்பண்ணென்று கடிகியெனைமறித்தாள்
கோடுகிழித்துபென்னைக் குறுக்கேதடுத்தாளே (டாள்
ஆணையிட்டுயெனைமறித்து அரண்மனைக்குப்போய்விட்
மறுபடியும்வருவேனென்று மாளிகைக்குபோய்விட்டா
ள், ஆகையாலென்தாயே அபயமிட்டுனையழைத்தேன்
என்றதுதான்கேட்டு அதுசொல்வாளிவ்பரியும்

காளியம்மன் அருச்சுனனை ஆணைவிடுவித்தனுப்புதல்.

அஞ்சாதேயென்மகனே ஆணையிட்டேன்தோஷமில்லை
மூக்காலுந்தோஷமில்லை முத்திரையை நீகழற்றி
நீதரித்தமுத்திரையை நிலந்தனிலேவைத்துவிடும்

இந்தவனங்கடந்து என்னை நினைத்தாக்கால், உந்தனு டமுத்திரையை உனக்கேதயவு செய்வேன், என்றுசொ ல்லகாளியம்மாள் ஈய்ந்துவிட்டாள்வாள்விஜயன், தரி த்திருந்தமுத்திரையைத் தாயாரின்கைக்கொடுத்தான்

காளி அருச்சுனன்போல் திற்பதை ஏலகன்னி
கண்டு தான் அலங்காரம் பண்ணிக்
கொள்ளல்.

வாள்விஜயன்போனபின்பு மாகாளியென்னசெய்தாள்
அருச்சுனனைப்போலாக அங்கேவடிவுகொண்டாள்
காவிகாசாம்பரமும் கட்டியரைதனிலே
ஐந்துசடைகொஞ்ச அழகுசடைபார்புரள
வாள்விஜயன்போலே மறைப்பிலேநின்றுளாம்
இப்படிக்குகாளி யிருக்கின்றவேளையிலே
ஏலகன்னிமாது இளங்கொடியாளேதுசெய்தாள்
மஞ்சள்குளித்தாள் மையெழுதிப்பொட்டுமிட்டாள்
வாரிமுடித்தாளாம் வான்சவுரியுட்சொருகி
கொண்டைக்கழகாக கொண்டைமயிர்தான்முடித்தாள்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தலையிலணிந்தாளாம்
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அழகாகத்தான்முடித்தா
ள், முத்தாலேசுட்டியும் முன்னாலேதொங்கலிட்டாள்
காதுக்குப்பொன்னோலை கைக்குவளையலிட்டாள்
செண்பகப்பூநாசியிலே சேர்த்தணிந்தாள் மூக்குத்தி
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தாள்ரவிக்கைதனை
கண்டசரமாம் கல்பதக்கமோதிரமாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கொத்துமுத்துத்தாழ்வடமாம்
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமாம் தாயித்துபேரொளியாம்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறையப்பொன்வளையல்
தண்டைகொலுசுடனே சலங்கையும்பாடகமும்
காலாழிபீலி கல்லணையாம்புல்லணையாம்

அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அலங்காரம்பண்ணுனா
ம், பொன்னிழைத்தபட்டாடை பூவாடைதான்தரித்தா
ள், சாந்துசவ்வாதுடனே சந்தனமும்பூசினுள்
மருவுமருக்கொழுந்தும் மல்லிகைப்பூமுடித்தாள்
வாசனைபரிமளிக்க வாராளேயேலகன்னி
ஆடிதாதி அலங்காரத்தோழிகளே
எடுத்துவாகனகதண்டி இட்சணமேபோகவேணும்
தாதிமாரோடிவந்து தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
ஏறினுள்தண்டிகையை எடுத்தார்நெடுங்குடையை
சங்கமர்தானிருக்கும் தாவுதேடிவாருராம்
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பாதஞ்சரணமென்றுள்
ஆணையிட்டேன்தோஷமில்லை ஆண்டவனேவாருமெ
ன்றுள், ஏறினுர்பல்லக்கில் இயலானசங்கமரும்
ஏலகன்னிதானும் ஏறினுள்பல்லக்கில்
மாளிகைவாசலிலே வந்துயிறங்கினுராம்
ஆசனத்தின்மேலே அமர்ந்தாளேயேலகன்னி

ஏலகன்னி அருச்சுனனுக்கு விருந்திடச் சமையல் பண்ணல்.

இளங்கொடிதாமரை ஏலகன்னிதாமழைத்து
அடிசில்சமையுமென்றுள் அரண்மனையிலெல்லவர்க்கு
ம், சர்க்கரைப்பால்போஜனங்கள் சமையுங்கள்மாதர்க
ளே, பஞ்சணைமெத்தையும் பள்ளியறைஜோடியுங்கள்
இவ்வார்த்தைசொல்ல எழுந்தார்கள்தோழியர்கள்
நித்தமுறைசெய்யுஞ் சித்தினித்தாதியர்கள்
இக்கமுறையெங்களுது என்றுயெழுந்தார்கள்
அடுப்புமெழுகுவார் அட்சதைக்காப்பிடுவார்
வெங்கலப்பானையிலே வென்னீருலைசாய்ப்பார்
பால்சம்பாவரிசி பதிங்கலந்தான்களைந்து (தார்
கொதிப்பாற்றியேயிறக்கக் கொப்பெனவேதான்சமைத்

வாழைக்காய்கொய்வார் வழுதலங்காய்காம்பரிவார்
ஈழப்பலாக்காயை இளமூள்ளுபோக்கிடுவார்
கொத்தவரைக்காயதனைக் கூட்டியரிந்திடுவார்
செம்பொன்னவரைக்காய் சேரஅரிந்திடுவார்
பாவற்காய்தானரிவார் பரங்கிக்காய்தானரிவார்
இளசுசுரைக்காய் இளந்தமர்த்தைதானரிவார்
தேங்காய்திருகிடுவார் மாங்காயரிந்திடுவார்
பாம்புப்புடலங்காய் பாதரிப்பீர்க்கங்காய்
பிஞ்சுமுருங்கக்காய் பேரானகொத்தவரை
சுண்டக்காய்வண்டக்காய் சுத்தமுள்ளமுள்ளாங்கி
வள்ளிக்கிழங்குகளும் வாழைத்தண்டுகீரையுடன்
சிறுகிழங்குசிறுவள்ளி சிறப்பானசேமத்தண்டு
கருணைகாராக்கருணை காராதஆள்வள்ளியும்
அரைக்கீரைசிறுகீரை அகத்திமுருங்கைக்கீரை
முன்னைமுசுட்டை மூக்கரண்டைகீரையுடன்
காரைபிரண்டையும் கடற்கீரையுள்ளதுவும்
பிடுங்கினரிளங்கீரை பேருனகொத்தமல்லி
கடலைஉளுந்துபச்சை காருமணிப்பருப்பும்
அவரைதொவரையொடு அநேகஞ்சிறுபருப்பும்
கொள்ளுடனேஎள்ளுகளுங் கோதுமையுங்கலந்து
பத்துவகைதப்பளமும் பாங்கானகூட்டமுது
பத்துவகைபச்சடியும் பாங்கானகீரையுடன்
புளிக்கீரைதுவர்க்கீரை பிரட்டினகீரையுடன்
ஆயிரத்தெட்டுவகை அரிக்கறிபொரிக்கறியும்
ஐஞ்ஞூறுவகைக்குழம்பும் அன்புடனேதானசமைத்து
காரமும்உப்பும் கலந்தஅறுசுவையும்
புத்துருக்குநெய்த்துளியைப் போதவேதான்வார்த்து
வடகப்பொடிபோட்டு மணிச்சீரகம்போட்டு
சீரகமும்வெந்தயமும் சீராகத்தான்போட்டு
கருவேப்பிலையும் கறிக்குத்திட்டமாய்ப்போட்டு
சையுஞ்சையுமென்று தனித்தனியேதான்மணக்க
மணங்கள்கமகமென்ன மாதர்க்குப்புறையேற

தாளித்திறக்கினார் தாதிமார்கையாலே
செம்பொன்பிரியணைமேல் சேரஅடுக்கினார்
ஊறியகாய்சேர்ந்த உகமைகளைச்சொல்கிறேன்கேள்
இஞ்சியெலுமிச்சை இயலானதமர்த்தையும்
நாரத்தைகிச்சிலியும் நல்லகடுக்காயுடனே
மூங்கில்குருத்துகளும் முற்றுவள்ளிக்கிழங்கு
அத்திக்காய்மாவுலிங்கம் அழகானதூதுவேளை
வில்வக்காய்சுக்கங்காய் விளாம்பிஞ்சுபப்பச்சடியாம்
சுண்டைக்காய்கிளாக்காயும் சுருக்கானமுள்கருணை
மாங்காய்மூதலான மற்றுமுள்ளஊருகாயும்
வத்தல்வகைசேர்ந்த வகைமானங்கேளுங்கள்
ஆதண்டங்காயும் அரிதானசுக்கங்காயும்
பாவற்காய்கோவற்காய் பச்சைமிளகாயும்
சுக்கங்காய்தூதுவேளை சுருக்கானபாவற்காயும்
அறுசுவைவர்க்கமுடன் அறுபதுஊறுகாயும்
பழவகைகள்தான்சேர்ந்த பலவகையைத்தான்கேளும்
மாம்பழம்வாழைப்பழம் மலையின்பலாப்பழமும்
செவ்வாழைகரிவாழை திரண்டகொட்டைவாழையும்
மாதளைகிச்சிலியும் மாவெட்டுமாம்பழமும்
அன்றுசியருசிநல்லி அழகுகொய்யாப்பழமும்
தமர்த்தம்பழங்களும் தலைவிரிந்தமாதளையும்
மற்றுமுண்டானபழ வகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள்

பலகன்னிக்குத் தாதிகள் பள்ளியறைசோடித்தல்.

அதிலேயொருதாதி ஆரணங்குதானெழுந்து
பள்ளியறைதான்திறந்து பைங்கிளியாள்சுத்திபண்ணி
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரச்சுவர்பூசி
கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி

காம்பரிந்தமல்லிகையைக் கட்டிலின்மேலேசொரிந்து
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவுரிமான்சுங்குவிட்டு
மாவிலேதோரணமும் மல்லிகைமாலைகட்டி
எங்குமலங்கரித்து ஏந்திழைமாரோடிவந்து
ஏலகன்னிமுன்னாலே யிளங்கொடியார்தெண்டனிட்டா
ர், அடிசல்சமைத்ததென் றாணங்குதெண்டனிட்டார்
கெண்டியில்தீர்த்தமது கொண்டுவந்துமுன்வைத்தார்
ஏலகன்னிசங்கமரும் எழுந்தாரிருவருமாய்
கைபூசிக்கொண்டு கடிகியேவந்தமர்ந்தார்
வாழையிலைபோட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்து
இட்டாரேபோசனங்கள் இருவருக்கழகாக
பச்சென்றபழவகையும் பச்சடியும்பாலித்தார்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
காராவின்நெய்வார்த்து கடிகியேபுசியுமென்றார்
சிமிட்டிமுழிப்பளவில் செகமாதாகாளியம்மை
வைத்ததொருசாதமெல்லாம் மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
மற்றுமொருக்காலே வட்டித்தார்போசனங்கள்
மறுபடியும்போசனத்தை மாயையாயுண்டுவிட்டாள்
ஆயிரம்பேருக்கு சமைத்த அடிசிலெல்லாம்
ஐயரொருவருக்கு அன்புடனேவட்டியென்றாள்
கடுகளவுநாழிகையில் காளியம்மையுண்டுவிட்டாள்
இன்னஞ்சோறில்லையோ என்பசியாறுகைக்கு
வயிறுபசியாற்றாமல் மாலையிட்டுக்கொள்வேனோ
மேதினியிலெப்படிக்கு விவாகமதுசெய்வேன்காண்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஏலகன்னியதுசொல்வாள்
எரியோஉன்வயிறு இயலானசங்கமரே
மடுவோகுளமோஉன் வயிறுகுஞ்சங்கமரே
பெண்டுபிள்ளையில்லாமல் பிழைத்திரோ ஊர்திரிந்து
இன்றையதினத்திலே போஜனமிட்டாச்சு
நாளையத்தினத்திலே நன்றாய்ப்புசித்திடுவீர்
வாய்பூசிக்கைபூசி மாளிகைக்குப்போய்நடந்தார்
ரவருமென்றுசொல்லியே வருந்தியே நீர்கொடுத்தாள்

பள்ளியறைவீட்டிலே பஞ்சணையில்வந்தார்கள்
சங்கமர்மனமகிழ தம்புருதான்தொனித்தாள்
கின்னரவாத்தியங்கள் கோஷ்டமுடன்தான்படித்தாள்
காதாரக்கேட்டுமே காளியம்மைதான்மகிழ்ந்தாள்

ஏலகன்னி காமவிகாரத்தால் அருச்சுனனென்று அணையப்போக காளி நான் அருச்சுன னல்லவென்று சொல்லல்.

காமம்பொறுக்காமல் கடிகியேயேலகன்னி
மார்பில்விழுந்து மருவியணையவந்தாள்
காளியென்றுதானறிந்து கைவிட்டாளேலகன்னி
என்னைக்கெடுத்தீரோ என்பாவங்கொண்டீரோ
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
அருச்சுனராசாவை அங்கெனவேபோய்மறித்தாள்
நில்லுநில்லுஅஞ்சங்கமரே நெடுந்தூரம்போகாதே
ஆணையிட்டுவந்தேனே அடிவைக்கஞாயமுண்டோ
என்னைக்கலியாணஞ்செய்து கடுகநடவுமென்றாள்
ஆனாளழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
ஆதிகைலாசம் அரன்பதிக்குப்போறேனே
வெகுனர்தன்கையாலே சேனவரம்பெற்று
வரும்போதுவலகன்னி மாலையிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்
என்னைமறிக்காதே ஏலகன்னிநாயகமே
போகச்செலவுதாராய் போய்வாரேன்பெண்மயிலே
ஆணையிட்டாலாகாது அடியேன்செலவுகொடேன்
என்றதுகேட்டுமே ஏதுசொல்வான்வாள்விசயன்
ஆணையிட்டுத்தநதானே ஆரணங்கைவிவாகஞ்செய்ய
மாதாசெலவுதர வாள்விசயன்போய்நடந்தான்
அந்தவனங்கடந்து அப்புறம்போகலுற்றான்
பத்தாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்களு
பேரண்டவனம முற்றிற்று.

சிவபெருமானுடைய நந்தவனங்காத்திருந்த பிராமணன்பார்வதியின் நந்தவனக் காவற்பெண்ணை இச்சித்ததனு லுண்டானபாபம் விமோசனமானது.

௰-வது. சபாமிருக வனம்.

அந்தவனத்தைவிட்டு ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசீமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
மன்னிவைத்தசீமாடு வனமேகுடிபுகுந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்தாண்டி
சபாமிருகந்தானிருக்கும் தனிவனத்திற்போனார்கள்
ஐந்தடுக்குபர்ணசாலை அழகாகவுண்டுபண்ணுர்
எழடுக்குபர்ணசாலை எழிலாகவுண்டுபண்ணுர்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்கள்தானிருந்தார்
இப்படியாகச் சிலநாளிருக்கையிலே
சபாமிருகவனந்தனிலே வில்விஜயன்வாராஞம்
உலகமதிர்ந்திடவே உத்தமனும்வாராஞம்
ஒருவன்அரனேயென்ன உலகம்அரனேயென்னும்
ஒருவன்சிவனேயென்ன உலகம்சிவனேயென்னும்
அரகராவென்றுசொல்லி அடிந்தானேசெயகண்டிகை
சிவசிவாவென்றுசொல்லி தொனித்தானேசங்குதனை
சங்குதொனிகேட்டு சபாமிருகந்தானெழுந்து
வால்கிளப்பிருமாளமிட்டு வருகுதுவெள்ளானை
தன்னிழலையேபார்த்து தானேடுமந்தானை
கொம்பினல்மலையையது குத்திக்கிளப்பிவிடும்
அருச்சுனரைக்கொல்லவென்று ஆனைவருகையிலே

அருச்சுனன் யானையைக் கொல்லுகிறது.

கண்டானேவாள்விஜயன் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
வில்வளைத்துநாரிபூட்ட வில்லைக்குணத்தொனித்தான்
அர்த்தசந்ரபாணமெடுத் தஸ்திரத்தைஉச்சரித்தான்
மதயானையைக்கொல்லவென்று மார்புரளவாங்கினன்

அருச்சுனன்விட்டதொரு அர்த்தசந்ரபாணமது
மதயானைதன்னையே வகுத்துஇருபிளவாய்
வீரிட்டுவிழுந்ததே வில்விஜயன்தன்கையால்

அருச்சுனன்கையினால் விழுந்தயானை ஒருபிராமணனாக வந்தது.

ஆனைமடிந்திடவே அதிலொருபிராமணன்தான்
பஞ்சாங்கப்பிராமணனாய் பார்ப்பான்வெளியானான்
கண்டானே அருச்சுனனும் கடுகிபிராமணனை
வாரும்பிராமணரே மதயானைமுழுங்கிற்றே
ஆனாற்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
தெய்வலோகந்தன்னிலே சிவனுடையபூங்காவனம்
ஐயர்பூங்காவனத்தில் அதிகாரமென்னுதுகாண்
அம்மைப்பூங்காவனத்தில் அலங்காரப்பெண்களுண்டு
அம்மைவனத்தார்கள் ஐயர்வனம்பொகொணாது
ஐயர்வனத்தார்கள் அம்மைவனம்போகொணாது
ஒற்றைஒருநாளில் உச்சிதத்தைப்பார்ப்போமென்று
அம்மைவனங்களிலே அதிகாலைபோகையிலே
ஆயிரம்பெண்களிலே அதிலேஒருதாதி
கண்ணுக்கினியபெண்ணை கண்டாசைபட்டேனே
பார்த்தாசைபட்டேனே பைங்கிளியைக்கைபிடித்தேன்
என்னைத்திமிறிவிட்டு ஈஸ்பறியாள்பக்கஞ்சென்றாள்
அம்மையதுகேட்டு ஆதிசிவன்பக்கஞ்சென்றாள்
உம்மையவளதுகேட்க உம்பர்பிரான்பக்கல்வந்து
ஐயரேஉன்வனத்தில் அதிகாரஞ்செய்கிறவன்
எந்தன்வனக்கன்னியரை இவன்பிடிக்கஞாயமுண்டோ
என்றுமிகச்சொல்லுகையில் ஈஸ்பரனார்தான்கேட்டு
என்னைவரவழைத்து ஈய்ந்தார்பெருஞ்சாபம்
என்னுடையசாபமது எப்போதுலையுமென்றேன்
ஆதிகைலாசம் அருச்சுனன்வருகிறான்

அருச்சுனரைக்கொல்லவே ஆங்காரமாய்போகையிலே
அருச்சுனன்கோபமுற்று அம்பாலேகொன்றிடுவான்
என்றதுபோல நீரும் என்சாபம்போக்கிவிட்டீர்
வாருமென்றிருவருமாய் வனத்திலேபோஞர்கள்
போகபிராமணனும்புதுமையொன்றுசொல்லலுற்ருன்

அருச்சுனனுக்குப் பிராமணன் குயவன் வரலாறு கூறுதல்.

ஆனந்கேள்சங்கமரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
செப்பும்மொழிதவருன் திருநீலகண்டரவர்
கோடிகடவாதார் குயவன்நயத்தியரும்
இப்படியாக இவரிருக்கும்நாளையிலே
மகாராஜன்வாசலிலே மங்களகாரியத்தால்
கோவுங்குயமுட்டி கொண்டுவரவென்றுரைத்தார்
அக்ஷணம்நீலகண்டன் அனேகமுட்டிசொப்பனிட்டு
பொன்போலிழைத்துமே போட்டான்பெருஞ்சூளை
சூளைகலைந்து சுட்டசிறுமுட்டிகட்டி
மகாராஜன்வாசலிலே வைத்தானேகொண்டுவந்து
மகாராஜன்தான்பார்த்து மகிழ்ச்சியாய்குயவருக்கு
சொர்ணமணிமுத்தும் துகிலாடையுமெடுத்து
தீரில்லாப்பூஷணத்தை நீலகண்டனுக்கருளி
போய்வாருமென்றுமே போகச்சிலவருள
வெகுமானம்பெற்றுமவன் வீதிவருகையிலே
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
காற்றுமழையுங் கடுகிவருகுது
தேவதாசிவீதி தெருத்திண்ணையோரத்தில்
வந்துமிறங்கிஞன் வானமழைபோகளவும்
அந்தச்சமயத்தி லவ்வீட்டுதாசியவள்
போஜனமுண்டுமே பொற்கலத்தைத்தான்கழுவி
சன்னல்கதவையவள் தாள்திறந்துஊற்றிஞள்
மண்ணுடையான்தன்மேலே வந்துவிழுந்தது
சம்போசிவசங்கரனே சலந்தெளித்தாரென்ருர்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குதாசியவள்
அஞ்சிப்பயந்துமே ஆரென்றுகேட்கலுற்றாள்
மண்ணுடையான்நான்காணும் வந்தேனிதுவழியாய்
வான்மழைக்குமாதரசே வந்துஒதுங்கினேன்
ஆரோதெரியாது அள்ளிஜலந்தெளித்தார்
என்றதுகேட்டுமே ஏலப்பசுங்கிளியாள்
மெத்தப்பயந்துமவள் வீட்டோரங்கொண்டுசென்று
அபிஷேகமாட்டிவைத்தாள் ஆனந்தமாரனுக்கு
ஈரமுலர்த்தி இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அலங்காரம்பண்ணினாள்
போஜனமிட்டுமவள் புட்பமும்தான்கொடுத்தாள்
சந்தனமுந்தாம்பூலம் தான்கொடுத்தாள்தையலரும்
அன்றையராத்திரி அங்கிருந்துகுயவனவன்
மற்றுநாட்காலையிலே வந்தானேவாழ்மனைக்கு

குயவன் மனையாளுக்கும் குயவனுக்கும் தர்க்கம்.

குயவனுடதேவி கொம்பனையாள்கண்டாளாம்
கண்டுபுருஷனைக் கண்ணீரைத்தானுகுத்தாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுதாளாம்
ஆரோடேபோகம் அமர்ந்திருந்தீர்மன்னவரே
என்னைவிட்டுப்பிரிவதற்கு என்னமனம்வருமோ
வேசியர்கள்வீட்டிலே விளையாடிவந்தீரோ
உன்னுடனேபேசேனே உன்முகத்தைபாரேனே
பெற்றதகப்பனைப்போல் பிரியமுடன்பார்த்திருப்பேன்
குருக்களுடமையை கொள்ளைகொண்டுபோனவர்கள்
தாயில்லாப்பிள்ளைகளை தலையிலடித்தவர்கள்
சிசுவதைபண்ணவர்கள் ஸ்ரீவதைபண்ணவர்கள்
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகில்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டாள் இளங்கொடியாளக்குயத்தி
இவ்வார்த்தைகேட்டுமவன் எரிபரந்துநீலகண்டன்
கண்கள்சிவந்துமே காந்தாளப்பட்டானும்

மெய்யானவார்த்தைதனை விளம்பினேன்மெல்லியற்கு
பொல்லாதவார்த்தையினற் புலம்புகிருளே துசெய்வே
ன். என்றுமனஞ்சலித்து ஏதுசொல்வான் நீலகண்டன்
இன்றுமுதலாக இனிநெடுநாள்வரைக்கும்
உன்னுடன்பேசினல் உனக்குத்தகப்பனென்றுன்
அவ்வார்த்தைதள்ளினு லநேகபாவம்சொல்லுகிறேன்
அபயமென்றுவந்தவனை அநியாயம்பண்ணபாவி
பெரும்பாவிசேருகிற பெருநரகம்சேர்ந்திடுவேன்
என்றுசபதமிட்டான் இயலான நீலகண்டன்
அப்படியாக அனேககாலந்தானிருந்தார்

ஆதிசிவனும் பார்வதியும் பண்டாரவேஷமாக வந்து இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தி மோட்சமீதல்.

ஆதிசிவனுக்கும் ஆதிபரமேஸ்பரிக்கும்
பொறுத்துமுடியவில்லை பொல்லாச்சபதமிது
இருவரையும்பேசிவைக்க ஈஸ்பரனுர்வந்தாராம்
மெத்தப்பெரியவராம் மேல்நாட்டுச்சங்கமராய்
ஆண்டிபெரியவராய் ஆண்டவன்வடிவெடுத்தார்
அம்மையுமையவளும் ஆண்டிச்சிவடிவெடுத்தார்
விநாயகன்வீரபத்திரன் வேலபொருதுங்கந்தனுமே
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
கன்றுபுலித்தோலும் கைலாசமான்தோலும்
சடையுஞ்சடைமுடியும் தம்பிரானைப்போலாக
நீலகண்டனுக்காக நினைத்தார்திருவோடு
கபிரோனைப்பாத்திரமாய் கடுகெனவேகைபிடித்து
வாரார்பரமசிவன் வனமாய்வனங்கடந்து
காடுசெடியுங் கரியமலைதான்கடந்து
நீலகண்டன்வாசலுக்கு நிமலரும்வந்துவிட்டார்
ஆரடாபத்தா நீ அறிவுள்ளபுண்ணியனே

என்பிள்ளைபெண்சாதி பிங்கிவர்களெல்லோரும்
பசியோடேநாங்கள்வந்தோம் பசியாற்றி நீரனுப்பும்
பிள்ளைபசியாற்றிப் புண்ணியங்கள்வேணதுண்டு
குழந்தைபசியாற்றில் குமரனைப்பெற்றிடுவாய்
உந்தனுடன்முறையார உன்னுடையபெண்சாதி
வாழ்ந்துசுகமாவீர் மகாதேவர்புண்ணியத்தால்
என்றல்லோசங்கமரும் சொல்லிவிட்டார்வெண்ணீறு
வாங்கியணிந்துகொண்டு வணங்கிபெதெண்டனிட்டா
ன், நல்லதுசங்கமரே நான்செய்தபாக்கியத்தால்
வந்தீர்களிப்போநான் வாழ்ந்துசுகமானேன்
பத்துநாழிகைப்பொழுதில் பசியாற நீங்கள்வந்தால்
போசனமுண்ணிர்காண் போய்வாருஞ்சங்கமரே

சவ்வார் நீலகண்டன் மனஞ்சோதித்தல்.

என்றதுகேட்டுமவரேதுசொல்வார்சங்கமரும்
நான்-போசனம்பண்ணுகிற பொன்னனதிருவோடு
இங்கேவைத்துநான்போறேன் எடுத்துமறவாமல்வைபு
மூர்த்திருந்துநான்வாறேன் உன்வசத்திருக்கட்டென்றூர்
என்-பாட்டனார் நாளையிலே பண்ணின திருவோடு
பாத்திரம்போய்விட்டால் பழிவந்துநேருமென்றூர்
என்றதுகேட்டு யேதுசொல்வான் நீலகண்டன்
ஆனாற்கேள்சங்கமரே ஐயாபெரியவரே
என்னுடையதேவியுடன் இவ்வார்த்தை நீருரைத்து
சாதங்கறிவகைகள் சமைக்கவேசொல்லுமையா
பாவற்பயிர்பந்தலின்மேல் பாத்திரத்தைவைத்துவைபு
மரண்மனைக்குள் நுழைந்து ஆச்சியரைத்தானழைத்து
மன்னுடையான்வார்த்தைகளை மாதருடனுரைத்தார்
பந்தலின்மேலாகப் பாத்திரத்தைவைத்ததின்பின்
பாத்திரத்தைப்பார்த்திரேன் அபண்டாரந்தாநடந்தார்
செப்பிநடந்தாரே திருநீலகண்டன்வாழும்
அத்தெருவுதான்கடந்து அடுத்ததொருவீதிவந்தார்
அத்திரிபுரத்தில் ஆதிசிவன்வந்தமர்ந்தார்

அந்தச்சமயத்தில் ஆதித்தன்போய்மறைந்தார்
சுக்கலாதேவிமகன் சூரியன்தான்மறைந்தான்
சூபவனுடதேவியரும் குடிவாழ்க்கைசெய்திருந்தாள்
அநேகநெடும்போது ஆனபிரகாக
மன்னனுடையான்தானெழுந்து வாசலில்வந்துநின்று
பாவற்பந்தலைப்பார்த்தார்பாத்திரத்தைகாணேமென்று
தேவியெதிரில்வந்து திகைத்தாற்போல்நின்றுவிட்டான்
கைகட்டி நீலகண்டன் கண்காட்டிக்கேட்கிறான்
ஆரணங்குமாதுகண் னீ யறியேனென்றுசாடைபண்ணு
ன், மனதுசஞ்சலமாக மண்ணெடுத்துப்பண்ணுகிறார்
பன்னிருந்தானெடுத்துப் பாத்திரம்பண்ணினான்
கடுகியேசூளைபோட்டு கவிழ்த்துவைத்தான்பந்தலிலே
ஐயருமம்மையுமாய் ஆதிசிவன்வாறாராம்
திருநீலன்மாளிகையில் சிவசிவாவென்றுவந்தார்
கடுகியே நீலகண்டன் கைக்குச்சலங்கொடுத்தான்
கைப்பூசிக்கொண்டு கடுகியேயுள் நுழைந்தார்
பாத்திரங்கொண்டுவந்தார்பண்டாரம்பார்த்துவிட்டார்
என்னுடையபாத்திரம் எங்கேயென்றார்சங்கமரும்
வைத்துநீர்போனபின்பு மாயமாய்ப்போச்சுதையா
ஆகையாலாண்டவனே யட்சணமேசெய்துவைத்தேன்
என்றதுகேட்டு எதுசொல்வார்சங்கமரும்
என்-பாட்டனார்நாளையில் பண்ணிவைத்தபாத்திரத்தை
ஏமாத்திமோசம்பண்ணியில்லையென்றுசொல்லலாமோ
மகாராஜனிடத்தில்வாரும் வழக்கைப்போய்ச்சொல்வோ
மென்றார், மடிபிடித்துசங்கமரும் வாராரேதானிழுத்து
முடிமன்னன்தன்சபைக்கு முன்பாகவந்துசொன்னார்
பசித்ததென்றுசோர்கேட்டேன் பகலைக்குவாருமென்று
ர், வச்சிரத்தாலிழைத்த மாணிக்கப்பாத்திரத்தை
இவர்கையில்நான்கொடுத்து யிஷ்டரிடம்போயிருந்தே
ன், வந்துபின்கேட்டாலே மாபாவிகாணேமென்றான்
ஆகையினாலேதான் அழைத்துவந்தேனும்மிடத்தில்
அதிதிபரதேசி யாருமில்லையெந்தனுக்கு

ஆண்டியுடமையென்று அவரிடத்தில் தீர்கேட்டு
வாங்கிகொடுமென்றார் மகாராஜாராஜாவே
என்றதுதான்கேட்டு யேதுசொல்வான்மகாராஜன்
ஆடா நீலகண்டா அறிவுகெட்டபாதகனே
பரதேசியுடமையை நீ பறிக்கிறதுதருமமோடா
ஞாயவன்துயத்தியனைக் கொப்பெனவேகட்டுமென்றார்
வெள்ளிப்பிரம்பாலே வீசியடியுமென்றார்
மாறியடியுமென்றார் வந்ததுபவினைத்தான்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தார்தலையாரி
எருக்கமலராலே எட்டியடித்தாரே
உள்ளம்நடுங்கமேனி உதிரம்வடியுதங்கே
அப்போமகாராஜரிடம் ஆண்டியவரேதுசொல்வார்
இன்னஞ்சிவராஜரண்டை விட்டுக்கொண்டுபோறேனையா
கட்டவிழ்க்கவிட்டிடென்றார் கடிதி நீலகண்டனைத்தா
ன், அரண்மனையைத்தாண்டி அப்புறம்போகையிலே
ஆதிசிவனாரும் அங்கேமனமகிழ்ந்து
ஈசன்ரிஷபத்திலே சவ்பரிசிக்கத்திலே
பேழைவயிற்றோனும் பெருச்சாளிவாகனத்தில்
கந்தர்மயில்மேலே கடுகிவந்துநின்றார்
தங்களுடவாகனத்தில் சாமிகளேறிவந்தார்
வந்தாரெதிராக மன்னனுடையான்கண்டுவிட்டான்
சரணஞ்சரணமென்று சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட்டான்
ஞாயவன் துயத்தியுட குறைகளைத்தீர்க்காராம்
காட்சிகொடுத்துக் கைலாசம்போனாராம்
நீலகண்டன்பேறுபெற்ற நிலமாதுமிவ்வளந்தான்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்
புண்ணியவனத்திலே போய்ஸ்நானம்பண்ணிவந்தால்
என்பாவந்தீரவே எவ்வாறு வரமளிப்பார்
என்று பொய்கைதனிலேபோட்டுஸ்நானம்செய்து
சிவனை நினைந்து திருநீறுக்காப்பணிந்து
அரனை நினைந்து அள்ளியிட்டான் வெண்ணீறு
பஞ்சாட்சரமணிந்து பகவானைப்பூசைசெய்து

ஆகாரமென்ன அடிக்கானேறேயகண்டிகை
ஒப்பமரியாமனையென்று தவித்தானே சந்ததினை
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகத்தேசிவனேயென்னும்
ஆகுமென்றுசொல்லி அந்தவனைக்கொண்டிருன்
மற்றுமொருவனதில் வாயிருவருமாய்
இந்தவனமாருடைய தென்றனிளவிறையன்

சயரிருகவனங்கடந்து ஊர்க்
குருவிவனம் வருதல்.

ஊர்க்குருவிபோறுபெற்ற வனமென்றனுக்கமனும்
வாயில்வாசிவன்மாமேறுபட்டிருள்தான்
எங்கவிகடோர்க்கான் சல்லாமைக்கண்டநூகாண
அந்தவிசேயத்தை ஆண்டவனே சொல்லுமென்றார்

பிராமணன் அருச்சுனனுக்கு ஊர்க்குருவி
வரலாறு கூறுதல்.

அப்போபிராமணனும் அருச்சுனற்கது சொல்வான்
ஊர்க்குருவிபட்சியிலே ஆண்டானும்பெண்ணுமாக
இந்தவனமதனி லிருந்துவாழுமந்நாளில்
பிள்ளைகள் பெற்றிருக்கப் பெருத்தவனங்களிலே
போவார்வருவார்நஞ்சைப் போயெடுத்துக்கொள்வார்
கள், இரைதேடிவருவதற்குள் எடுத்துகொண்டுபோவா
ர்கள், கூண்டினிடமாகக் குருவிவந்துபார்த்தவுடன்
அழுதுபுலம்பியே ஆயாசப்பட்டிருக்கும்
மறுகாலொருதரமும் மைந்தனுண்டாயிருக்கும்
பெண்குருவியானது புருஷனுக்கேதுசொல்லும்
என்புருஷாவென்கணவா என்வார்த்தைநீர்கேளும்
நான்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் நமனுக்கிரைகொடுத்தே
ன், போவார்வருவாரெந்தன் பிள்ளையைக்கொண்டுபோ
னர், இப்போதுபிள்ளைபெற்றால் எவராகிலுமெடுப்பார்
ஆசைகள்தோணுது ஆணழகாவென்னசெய்வேன்
எங்கேநான்பெற்றெடுப்பேன்எனக்கறியசொல்லுமென

ஆனாற்கேள்பெண்மயிலே ஆரணங்கேயொருவார்த்தை
இந்தவனத்திலே இங்கேகுளிகுளித்தால்
நமக்கு-அன்னங்கிடையாது அன்னமே நீர்கேளும்
சமுத்திரக்கரையோரம் தாவுண்டுபிள்ளைபெற
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுசொல்லும்பெண்குருவி
அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோய்
இப்போதுபிள்ளைபெற்றுஎமாந்துபோவேனே(விடுமே
என்றதுகேட்டு எதுசொல்லுமாண்குருவி
இவ்விடத்தில்பிள்ளைபெற்றால் எதுகுற்றம்வந்தாலும்
சமுத்திராஜனுடன் சண்டைகள்செய்திடுவேன்
யுத்தங்கள் செய்திடுவேன் உன்பிள்ளைவாங்கிடுவேன்
என்று-தலையிலிடித்துமே சத்தியங்கள்செய்திடுமாம்
சபதங்கள்பண்ணினதை சமுத்திராஜன் கேட்டு
இது-எவ்வளவுஊர்க்குருவி என்னுடன்சண்டைபண்ண, சொல்லாதவார்த்தையைச் சொல்லுதுசிட்டினங்கள், ஆண்மையைப்பார்ப்போமென் றவ்வருணன்றானிருந்தான், அப்போதுசிட்டினத்தில் அழகானபெண்குருவி, செத்தையைத்தான்பொருக்கி சிறுவீடுகட்டிடுமாம், இருமுட்டையிட்டு இருந்து அடைகாக்க
பின்னுமடைகாத்துப் பெற்றதிருகுஞ்சுகளை
கொப்பெனவேதான்பறந்து குழந்தைக்கிரைதேடும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
தாயுந்தகப்பனும் தானில்லாவேளையிலே
சமுத்திராஜனவன் தண்ணீர்பெருகிவந்து
குழந்தையிரண்டையும் கொப்பெனவேகொண்டேகி
பாதாளந்தன்னிலே பத்திரம்பண்ணினாராம்
பட்சிசமர்த்துகளைப் பார்ப்போமென்றுதானிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகானபெண்குருவி
குழந்தைக்கிரைதேடிக் கொண்டுவந்துபார்க்கையிலே
மக்களைக்காணாமல் மருகிப்புலம்புகுது
மார்பிலேயுந்தோளிலேயும் வண்ணமுகத்திலேயும்
அறைந்துபுலம்புகுது ஐயோமகனேயென்று

மக்களைப்பறிகொடுத்து மண்மேலேதங்குவேனோ
மைந்தனைப்பறிகொடுத்துவயிற்றிலறைந்துசொல்லும்
பாவிகெடுத்தாயெந்தன் பாலகரைக்கொல்லவென்று
என்றும்பகையாளி யேற்பட்டானெந்தனுக்கு
புதல்வனைப்பறிகொடுத்து புலம்புதுபெண்குருவி
ஐயையோதெய்வமென்று அலையுதுபெண்குருவி
அந்தச்சமையமதி லாண்குருவியேதுசொல்லும்
மனதுசலியாதே மக்களைவாங்கிதாரேன்
சமுத்திரராஜருடன் சண்டைமிகச்செய்து
புதல்வரைவாங்கித்தாரேன் புலம்பாதேபெண்மயிலே
என்றுஎழுந்தது இயலானஆண்குருவி
மூக்கினூற்பனைகிழித்து மூனையாலெழுதுகிது
என்னவென்றுவோலை யெழுதுதுசிட்சினந்தான்
காக்காய்குருவி கழுகுகள்பருந்துகளாம்
மாடப்புருவாம் மயிலுங்குயிலினமாம்
காடைக்குருவிகளாம் கவுதாரிடேகைகளாம்
அன்னமயிலாழ்வாரும் ஆனமயிலினமும்
கூளிக்கழுகுமுதற் கோட்டானுமாந்தைகளும்
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு ஓடியேவாங்களென்று
சமுத்திரராஜருடன் சண்டைபண்ணபோகவேணும்
என்னுடயினத்தார்க ளெல்லோரும்வாங்களென்று
வருந்தியெழுதியே வாயசத்தைத்தானழைத்து
ஓலையைக்கைகொடுத்து உண்மைசிலதுசொல்லி
தெய்வலோகத்தாருக்கும் சேதிசொல்லிவாருமென
வாயுவேகமாகவே வருகுதுவாயசந்தான்
அவனியிலுள்ளவர்க்கும் அந்தரமுள்ளவர்க்கும்
செப்பித்திரும்புகையில் திருமாலருகிருக்கும்
ஆயருடவாகனம் ஆள்வாரெழுந்திருந்து
மாயனைத்தெண்டனிட்டு வணங்கியேயேதுசொல்லும்
தன்குலராஜனுக்கும் சமுத்திரராஜனுக்கும்
யுத்தங்களாகிறதாம் உலகளந்தபெருமாளே
என்னைவரவழைத்தார் யானும்போய்ச்சேரவேணும்

சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு சாமிக்குரைத்ததப்போ
குலுங்கநகைத்துக் கொப்பெனவிடைகொடுத்தார்
பிரமருடவாகனம் பேடன்னத்தோரினமும்
கந்தருடவாகனம் கானமயிலினமும்
மன்மதவாகனம் வர்னக்கிளியினமும்
சனியனுடவாகனம் சமர்த்தாவாயசமும்
அவரவர்தேவரண்டை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
சமுத்திரராஜருடன் சண்டைபண்ணப்போறோமென்று
ர், அமரதுநடக்குதெனறு ஆளோலையனுப்பினது
ஆகையாலாண்டவனே அடியேனும்போகவேணும்
எங்களுக்குசெலவருளும் என்றுபணிந்தது
அத்தண்டதேவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்
சமுத்திரராஜருடன் சண்டைகளேப்படியோ
இப்புதுமைபார்ப்போமென்று இயலானதேவரெல்லா
ம், நாமும்வருகிறோம் நடவுங்கள்முன்னேயென்றார்
தெய்வலோகப்பட்சி திரும்புதுபூமியிலே
தனித்தனிபட்சியெல்லாம் சமுத்திரக்கரையோரம்
நன்குலத்துராஜருக்குச் சரணமிடும்பட்சியெல்லாம்
அப்போதுசிட்டினந்தான் அனைவருக்குமேதுசொல்
லும், சமுத்திரக்கரையோரம் தாவுதேடிபிள்ளைபெற்று
ல், அலைபெருகிதண்ணீர்வந்து அடித்துக்கொண்டுபோ
னது, என்னுடையபிள்ளைதனை எடுத்துக்கொண்டுபோ
னது, ஆகையாலுங்களையும் அவசியம்நானழைத்தேன்
வாருமென்றபோதையிலே வந்தீர்கள் தயவுசெய்து
சமுத்திரராஜருடன் சண்டைகள்செய்திடுங்கள்
என்னுடையபிள்ளையை எவ்விதமும்வாங்கிடுங்கள்
உகந்துமனேவோர்க்கும் உபசாரஞ்செய்கையிலே
அத்தண்டபட்சிகளும் அதிககோபமுண்டாகி
காக்காயொருவரிசை கழுகொருவரிசை
அன்னமொருவரிசை ஆழ்வாரொருவரிசை
பருந்துமொருவரிசை பச்சைக்கிளியொருவரிசை
மயிலுமொருவரிசை வல்லூறொருவரிசை

குயிலுமொருவரிசை குருவியொருவரிசை
காடையொருவரிசை கவுதாரியொருவரிசை
புல்புல்லொருவரிசை புறாக்களொருவரிசை
உள்ளானொருவரிசை ஊர்க்குருவியொருவரிசை
நாரையொருவரிசை நாகணவாயொருவரிசை
கொக்குமொருவரிசை கோட்டானொருவரிசை
அந்தச்சமையமதில் அனேகவிதபட்சியெல்லாம்
அந்தப்புறங்களிலே அவ்வகுப்பார்சேர்ந்திருப்பார்
அப்போதுமவர்களும் அயிராவதத்தோனும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
ஆகாயமார்க்கமதில் அந்தரமாய்நின்றுகொண்டு
பட்சிகள்நின்றிருக்கும் பாவனையைப்பார்த்தார்கள்
எழும்பியேயந்தரமாய் எட்டிப்பிடிக்கிறதும்
தானாகவேபறந்து தண்ணீரில்தான்குதித்து
இருபக்கம்றெக்கையிலே எடுத்துசலங்கொண்டுவந்து
பாரெல்லாம்நீர்ததும்ப பறந்துதெளிக்கிறது
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அடியோடேவற்றிவிட
சமுத்திரமானதெல்லாம் தண்ணீர்வரண்டுவிட
சமுத்திரராஜன் சகிக்கமுடியாமல்
தேவர்கள்தன்னுடனே செப்பிமுறையிட்டான்
அத்தண்டபேரும் அனைவரும்வந்திறங்கி
சிட்டினத்தைதானழைத்து செப்புவார்தேவரெல்லாம்
உன்-தனயனைவாங்கித்தாரோம் சமுத்திரநீருண்டுபண்
ணும், எப்போதும்போலே நீர் எற்படுத்தும்சமுத்திரத்
தை, என்றுசொல்லபட்சியினை மெல்லாமொருமித்து
மயிலையருகழைத்து வார்த்தைகளேதுசொல்லும்
கந்தருக்குசொன்னீரானால் கைவேலாலுண்டுசெய்வார்
என்றுசொல்லமயிலினங்க ளெல்லாமொருமித்து
வேலவனார்தன்பதத்தில் விழுந்துமுறையமிட்டு
ஆண்டவனேயென்சாமி அடியேனால்முடியாது
நீர்நினைத்தவிட்சணமே நீரும்பெருகிவிடும்
அடியேனைப்பற்றியே அலைகடலையுண்ணுபண்ணும்

என்றுபணிந்து இறங்கியேதொழுது நிற்க
கந்தர்மனமகிழ்ந்து கடிகியேவில்வளைத்து
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வேலெடுத்துமந்திரித்து
அலைகடலில் நீரையெல்லாந் அம்பிலொருமுத்தாக
பூமியதிரவே போய்ப்பாயும்வேலிதுதான்
மண்ணிலுள்ள நீரையெல்லாம் வழித்தொருமுத்தாக
முத்தால்வளர்ந்து முனிந்துகடல்பெருக
சந்தோஷப்பட்டானே சமுத்திரராஜனவன்
குருவியுடபிள்ளையை கொண்டுவந்துதந்தாராம்
ஆதிசிவனாரும் அதிகவரந்தந்தாராம்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்தேவரெல்லாம்
சுகமாகச்செல்வத் துடனேயிருப்பீரென்று
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாதேவர்போய் நடந்தார்
ஊர்க்குருவிபேறுபெற்ற ஒங்கும்வனமிதுகாண்
என்றதுதான்கேட்டு எழில்விஜயராஜாவும்
உற்றுற்றுக்கேட்டு வுள்ளமிகமகிழ்ந்தார்
அந்தச்சமயம் அருச்சுனராஜரிடம்
போகவிடைதாருமெனப் புகன்றான்பிராமணனும் (வ்
போய்வாருமென்று சொல்லி போகவுற்றான்போர்விஜய

பதிறேராவது ஊர்க்குருவிவனம்

முற்றிற்று

௰௨-வது, காளபயிரவவனம்.

பன்னிரண்டாம்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
கூடைதலைமேலே குடிவாழ்க்கைகானகத்தில்
கோலிவைத்தசிமாடு கூடைதலைமேலேவைத்தார்
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறம்போனார்கள்
காளபயிரவ வனத்திலேகாவலர்கள்
அங்கேகுடித்தனமாய் ஐவர்குடியிருந்தார்

காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனனும்
காளபயிரவ கானகத்தில்வந்தமர்ந்தான்
அங்கேதவமுனிகள் அநேகம்பேரப்போது
சாமியென்றுவந்தோமே தவசுகுலைந்துதையா
சிவனென்றுவந்தோம்காண் செய்ததவம்வீணுச்சு
என்றுமனங்கலங்கி எப்போதும்போலிருந்தார்
அந்தரிஷிகளண்டை அருச்சுனன்தவஞ்செய்தான்
அங்கிருக்கும்ரிஷிகள் அனேகம்பெரியவர்கள்
இத்தனைகாலமட்டும் இருந்துதவம்பண்ணினோம்
இருந்துதவம்பண்ணி ஈஸ்வரனும்வந்ததில்லை
ஆதிசிவனுரை ஆண்டவரைக்காணவில்லை
பரமசிவனுரை பார்க்கஅரிதாகும்
கைலாசவாசலிலே கடுகதவம்பண்ணினலே
பரமசிவனுரும் பாக்கியந்தந்திடுவார்
சுகமாகவாழ்ந்திடுவீர் துரிதமாயேகுமென
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இயலானவாள்விஜயன்
எல்லோர்க்குஞ்சரணமிட்டு எழில்விஜயன்போய்நடந்
தான், கடிகிநடந்தானே கைலாசபருவதத்தில்
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி பூசைதவமுடிந்து
காளபயிரவனைக் கருதித்தியானம்பண்ண
எழுபதடிக்கம்பம் எழில்விஜயன்நாட்டினன்
எழுபதடிக்கம்பத்தின்மே லெழுயிளநீரைவைத்தான்
எழுயிளநீரின்மேல் எழுவிளாம்பழத்தைவைத்தான்
எழுவிளாம்பழத்தின்மேல்எலுமிச்சங்கனியைவைத்தா
ன், எலுமிச்சங்கனியின்மேல் எழுகொட்டைபாக்குவை
த்தான், எழுகொட்டைபாக்குமே லெழுகுண்டுமணியை
வைத்தான், எழுகுண்டுமணியின்மேல் எழு கடுகுவைத்
தான், எழுகடுகதன்மேல் எழுசெப்பூசிவைத்தான்
எழுசெப்பூசியின்மேல் எழுசெவ்வலரிவைத்தான்
எழுசெவ்வலரியின்மேல் ஏறினன்தேர்விஜயன்
ஒருக்காலைதானூன்றி ஒருக்கால்முழங்காலில்வைத்தான்
கண்ணிரண்டுமூடியே கர்த்தன்மேல்தியானமானன்

அரகரா அரனேயென்று அடித்தானேசெயகண்டிகை
ஓம்நமசிவாயவென்று ஒலித்தானேசங்குதனை
ஒருவன்சிவனேயென்றால் உலகம்சிவனேயென்னும்
அருந்தவசுபண்ணுகிறான் அருச்சுனராசதுரை
அகோரதவசுபண்ணுன் ஆண்டவனைக்காணவென்று
ஆதிசிவனார்க்கு அருச்சுனன்செய்ததவம்
பொறுத்துமுடியவில்லை போர்விஜயன்செய்ததவம்
ஆதிசிவனார்க்கு அக்கினியாய்விசுதது
காலனைக்காலாலுதைத்த கைலாசநாதரவர்
கோபம்பெரிதாகி கோப்பெனவேயேதுசொல்வார்
ஆரடாதூதுவனே அழையுங்கள்மாயவரை
எமன்பிரமாவை இங்கேயழையுமென்றார்
விண்ணாட்டுத்தேவனை விரைந்தோடியழையுமென்றார்
விக்கினவிநாயகனை வேலவனையழையுமென்றார்
ஓடியழைத்து ஒருநொடியில்வாங்களென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிவிரைவாயோடிவந்தா
ன், வைகுந்தம்ஓடிவந்து மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
ஆதிசிவனார் அழைத்துவரச்சொன்னாரென்றார்
அமராபதியாளும் ஆயிரங்கண்ணனுக்கும்
எமாபுரமாளும் எமதர்மராஜனுக்கும்
பிர்மலோகந்தன்னிற் பிரமதேவனனைவர்க்கும்
வதிஷ்டரும்வால்மிகர் மகாதவமுடையவர்க்கும்
அத்தண்டதேவர்முதல் அனைவருக்குஞ்சொல்லினன்
சிவனார்வரவழைத்தார் சிக்கிரம்வாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அவரவர்பயணமானார்
வாழ்கருடனேறியங்கு வந்துவிட்டார்மாயவனார்
மத்தகஜமேறியங்கு வந்துவிட்டாரிந்திரனார்
எமன்கிடாவேறி ஈசரருகில்வந்தான்
அன்றுபிரமாவும் அன்னத்தின்மிகில்வந்தார்
காணமயிலேறிக் கந்தரும்வந்துவிட்டார்
மூஷிகவாகனத்தில் மூன்னோனும்வந்துவிட்டார்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவோரும்வந்துவிட்டார்

ஆதிசிவன்பக்கலிலே அனைவரும்வந்துவிட்டார்
வந்துபணிந்தார்கள் மகாதேவன்பக்கலிலே
அத்தியுரித்தவனார் ஆதிசிவனேது சொல்வார்
மாயன்பெருமாளே வார்த்தையொன்றுகேட்டீரோ
ஆரோதெரியாது ஆதிகைலாசம்வந்தான்
எவனோதெரியாது இங்கேதவம்பண்ணுகிறான்
கைலாயந்தன்னிலேதான் கடிகிவரநாயமுண்டோ
கைலைக்கு அப்பாலே கானகந்தன்னிலேதான்
கருதிதவம்பண்ணுக்கால் காட்சிவரந்தந்திடுவோம்
இங்கேதவம்புரிய வற்குமோசொல்லுமென்றார்
இவன் யாரோதெரியாது ஆண்மையாய்வந்துவிட்டா
ன், என்-தலைமாட்டில்நின்று சத்தங்கள்போடுகிறான்
ஆரோதெரியாது அறிந்துவந்துசொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையங்கேதுசொல்வார்
பாண்டுமகாராஜன்பெற்ற பஞ்சவர்களைவருண்டு
குந்திமாதேவிபெற்ற குலமணிகளைவருண்டு
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பார்வையுள்ளோன்
மீசைமுருக்கழகன் விழியிற்கறுப்பழகன்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளில்அமுர்தகலசம்
பல்லில்பாசவீணை பாதத்தில்செந்தாமரை
பஞ்சவரிலிவனொருவன் பார்த்திபனென்றார்காண்
இடதுகால்பொம்மைவிருது வலதுகால்வீரதண்டை
சலவிருதுகுலவிருது சமர்த்துகள்படைத்தவன்காண்
சிவபூசைகுருபூசை சிவன்பாதம்மறவான்காண்
என்னதவம்வேண்டி யிங்குவந்தானென்றறியேன்
என்றதுதான்கேட்டு யேதுசொல்வாரீஸ்பரரும்
தருமர்தம்பியானாலும் சமர்த்துடையோனானாலும்
கைலாயந்தன்னிலே கடிகிவரநாயமுண்டோ
இவன்-இந்தவிதமாயிருந்து எதுதவம்பண்ணாலும்
வருந்தியிருந்தாலும் வரமருளப்போறேனோ
தவசைக்கெடுத்திடுவேன் தருமர்தம்பிஅர்ச்சுனரை
என்றுமகாதேவர் எறிபறந்துகண்சிவந்து

வாயுராஜன் தன்னையே வாவென்றழைத்தாராம்
அருச்சுனன் செய்யுமந்த அருந்தவசுக்கம்பமதை
தவசுநிலைக்கம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடுமென்றார்
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அதமாக்கிவாருமென்றார்
என்றதுதான்கேட்டு எழுந்தானேவாயுராஜன்
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வார்த்தைதானறிந்தார்
கைமோசம்வந்ததென்றே கரியமாலப்போது
அருச்சுனராஜருக்கு அனர்த்தம்வரநாளாச்சு
கார்க்கவேணுமென்று கரியமாலோடிவந்தார்
மாயையாய்வந்தாரே வாள்விஜயன்முன்றலே
காண்டீபா அர்ச்சுனரே கைமோசம்வந்துதடா
ஆதிபரமசிவன் அதிககோபங்கொண்டாரே
வாயுராஜன் தன்னையிப்போ அனுப்பினார்மகாதேவர்
தவசுநிலைக்கம்பமதை சமுத்திரத்திற்போடவாரான்
வாயுவுராஜனுக்கு வலுவாயிருப்பாயா
என்றதுகேட்டு எழில்விஜயனேதுசொல்வான்
உம்மையே நம்பியே உப்பர்புரம்வந்தேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைதஞ்சமென்பேன்
உள்ளங்கைநெல்லிப்பழம் உருக்குலைந்துபோகாதோ
தோளில்செபமாலை தொண்டழிந்துபோகாதே
பெட்டியில்பூஷணம் பெருமைகுலையாதே
காக்கக்கடனுமக்கு கரியமாலெம்பெருமாள்
அண்ணருநதம்பியரும் அனுப்பினார் உன்னைநம்பி
ஆரைநம்பியிங்குவந்தேன் ஆதிகயிலாசம்
என்னமாயிருந்தாலும் ஈஸ்பரனெரந்தனுக்கு
வந்தவினைமாற்றி வரமருளச்செய்யுமையா
என்றுவணங்கினான் இயலானவாளவிஜயன்
சிந்தைமனங்குளிர்ந்து ஸ்ரீராமரென்னசெய்தார்
தருமர்தம்பியர்ச்சுனன்றன் தவசுநிலைக்கம்பமது
வாயுராஜன்வந்து வலுவாயசக்கினாலும்
ஆதிசிவன்வந்து அசைக்கிவலித்தாலும்

தேவாதிதேவரொன்றாய்ச் சேர்ந்துபசக்கினாலும்
அருச்சுனன் தவசுநிலை அசையாமலிருக்கவென்றார்
மாயவனார்வரங்கொடுத்து வந்துவிட்டார்கைலையிலே
ஆருமறியாமல் ஆதிசிவனருகில்வந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரவாயுராஜன்
மண்ணும்விண்ணும்தானதிர வாரானேவாயுராஜன்
தெற்கேயிருந்து திசைவடக்குமுகம்நோக்கி
இரைந்துவந்துபோகிறான் இளவிஜயன்தவசடியை
அப்புறந்தூக்கிப்புறந்தான் அசையாமல்தானிருக்கும்
மறுகாலொருதரமும் வந்து அறைந்தானும்
சாயாமல்நின்றது தவசுநிலைக்கம்பமது
தன்னாலேயாகாமல் சஞ்சரிக்கமுடியாமல்
திரும்பினான்வாயுராஜன் சிவனுக்குச்சேதிசொல்ல
அருச்சுனனைப்பார்த்து அதிசயப்பிரமமாய்
என்னிவர்வல்லபிரான் என்றுமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனுக்கு அல்லிராக்காரேனென்றான்
வாயுவாலிரக்கை வாள்விஜயன்கைகொடுத்தான்
வாங்கிமடல்கரிக்க வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
எவராய்யாவந்தீர்தான் என்னவகைதீழிக்க
என்றுகேட்டேதுசொல்வான்வாயுராஜன்
ஆதிசிவனைக்கு அனுப்பினார்வுன்னிடத்தில்
தவசுநிலைக்கம்பத்தை சமுத்திரத்திற்போடுமென்றார்
ஆசையாலிங்குவந்தேன் அசைக்கினேன்கம்பமதை
என்னால்முடியவில்லை இளவிசயாவுனைசெயிக்க
ஆதிசிவன்வந்திடுவார் அதிகவரந்தந்திடுவார்
என்றுநடக்கையிலே ஏதுசொல்வான்வாள்விஜயன்
உம்பர்பிரானுக்கு ஒருவார்த்தைசொல்லுமையா
என்னவென்றுசொன்னாலெழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
கிருபைவைத்துபாசுபதம் கிரீடிக்குத்தாருமையா
வேண்டும்வரங்கள்தனை விமலரேதாருமையா
கேட்டவரங்கள்தனை கிருபைவைத்துத்தாருமையா
வரங்கள்தந்தாலொழிய மலையைவிட்டுப்போவதில்லை

தவசுநிலையைவிட்டுத் தனஞ்செயனும்போவதில்லை
ஆண்டவனேஐயாவே அசட்டையாய்நீரிருந்தால்
மண்டையிளப்பேனென்று வாமதேவருக்குரைசெய்யும்
தலையையுடைப்பேனென்று சங்கரர்க்குநீருரையும்
என்றுவிருபனெடுத்துரைக்காலப்போது
வாழ்த்திவிடைபெற்று வருகிறான்வாயுராஜன்
ஆதிசிவனுக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மான்மழுதரித்தகதேவா மலர்ப்பாதம்சரணமையா
அருச்சனன்தவசழிக்க ஆண்டவனேமுடியாது
உம்பர்பிரானே உம்மாலுமாகாது
காட்சிதாராவிடிலோ காண்டிபத்தாலடிப்பேனென்றான்
வரங்கள்கொடாவிடிலோமண்டையிளப்பேனென்றான்
என்றதுகேட்டு சவ்பானர்கோபமானார்
கேட்டீரோமாயவரே கெர்வத்துடன்சொன்னது
மண்டையுடைக்கவும் வரம்வாங்கும்வல்லவனே
காண்டீபத்தாலடிக்கு கடிகிவரம்வாங்குவானே
தலையையுடைப்பேனென்ற தனஞ்சயனையிப்போதே
மண்டைதனையுடைத்து வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
என்றுபரமசிவன் எரிபறக்குகண்சிவந்து
ஆரடாயிடிபகவான் ஆதிவிரைவாய்வாருமென்றார்
ஏழிடியுங்கூடியொரு பேரிடியாயிடித்து
அருச்சுனன்றன்றலையை அறுபதுசுக்கலாக்கி
கொன்றுயதமாக்கிக் கொப்பெனவேவாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆங்காரயிடிபகவான்
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துநடுக்கமுற
எழுந்தானிடிபகவான் ஏழுலகந்தானதிர
அந்தச்சமயத்தில் அரிராமர்ஓடிவந்தார்
அருச்சுனைபார்த்திபா ஆதிசிவன்கோபமானார்
இடிபகவான்தன்னை சவ்பானாரனுப்பினார்
தலையைவுடைக்கவென்று தான்வாரானிடிபகவான்
தப்பித்துக்கொள்ளுமென்று சாமியவர்போய்விட்டார்
அந்தச்சமயத்தில் ஆங்காரயிடிபகவான்

முருக்கமகாரிஷிவனத்தில் முடிமன்னர்வந்தார்கள்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காலமகாரிஷிவனத்தில் கடுகிவந்தாரந்நேரம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
காமதேனுபர்வதத்தில் கடுகிவந்தார் துரைகளெல்லாம்
அன்றுமுகாமங்கிருந்து அப்பால்நடக்கலுற்றார்
கெந்தமாபர்வதமே ஒட்டிவேவாரார்கள்
ஒற்றொருவனை ஓடிபோசொல்லுமென்றான்
ஒரிலோ நிரன்படையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்சேனைகளும்
வருகிறாரென்றுசொல்லி வாள்விஜயனுக்குரையும்
அன்றுசொல்லியருச்சுனற்கு அனுப்பினார் தூதுவனை

அருச்சுனற்கு எம்பெருமாள் சண்டைக்குவருகிறே
னென்று தூதனிடம் சொல்லுதல்.

ஓடினான் தூதுவனும் ஒருநொடியிற்போய்ச்சேர்ந்தான்
அர்ச்சுனராசருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மாயனும்உரகதனும் வருகிறார்சண்டைபண்ண
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றார்எம்பெருமாள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
தருமராருகில்வந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அண்ணன்தருமருக்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆகாயவீதியிலே அழகானகெந்தருவன்
மச்சரதமேறி வருகிறவேளையிலே
வாசங்கள்தின்று மண்மேலேதுப்பினான்
அவனுமிழ்ந்ததம்பலங்கள் அரிராமர்கையில்விழ
மாயனபெருமாளும் மகாகோபந்தானுகி
சக்கரத்தைவிட்டார்காண் தலையைத்தரிக்கவென்று
அபயமபயமென்று அலறிப்புலம்பிவந்தான்
அபயக்குரல்கேட்டு ஆதரித்தேனனவனை
ஆதரித்தேனென்றுசொல்லி அமர்செய்யவந்தாராம்
ஐவரைக்கொல்லவென்று அரிராயர்வாராராம்

மாயருடன்சண்டைபண்ண வாரீரோஅண்ணுவே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எதுரைப்பார்தருமருமே
போருக்குமாயருடன் போகாதேதம்பியென
வெற்றிமதயானை வீமனவனே துசொல்வான்
அஞ்சாதேதம்பியரே அதமாக்கிப்போட்டிடுவேன்
திரியோதிரன்படையும் ஸ்ரீராமர்சேனைகளும்
எல்லோரையுங்கொன்று எமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்

வீமனும் அர்ச்சுனனும் சண்டைக்குப் புறப்படுகிறது.

என்றுமதவீமன் எழுந்தானேகோபமுடன்
தருமரையுந்துரோபதையுந் தம்பிமாரிருவரையும்
அபயமிட்டகெந்தருவன் அவனையுந்தானழைத்து
உச்சிமலைநடுவே உள்ளே குகையிருக்கும்
அந்தகுகையிலே அனைவோரும்போயிருங்கள்
வந்ததிரளையெல்லாம் மண்ணாக்கிரையிடுவோம்
எம்பெருமாள்சேனைகளை எமலோகஞ்சேர்த்திடுவோம்
எச்சரிக்கையாகவே இருமென்றானப்பொழுது
அப்படியேதருமரவர் அதிவிரைவாய்த்தானெழுந்து
உச்சிமலைநடுவே ஒருகுகையிற்போயிருந்தார்
வீமனருச்சுனரும் விரைவாகத்தானெழுந்து
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்குத் துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சல்லடங்களிட்டுமல்லோ தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து ஆயுத்தப்பட்டார்கள்
வடக்குமுனையிலே மதவீமன்வந்துநின்றான்
தெற்குமுனையிலே தேர்விஜயன்வந்துநின்றான்
வருகுதுபாளையங்கள்மண்ணுவின்னுங்கொள்ளாமல்
ஆனைகுதிரைரதம் அளவில்லாச்சேனைகளும்

வருகிறஜனங்கள் தனை மாயவனுர் தானழைத்து
திரியோதிரனுரை சேரவரவழைத்து
உன்னுடையசேனைகளை உகமையுள்ளராஜர்களை
சமரதுசெய்யவந்த சமர்த்துள்ளமன்னர்களை
ஆனைகுதிரைகளும் அரசுமன்னருள்ளவரும்
மாவணியுந்தேரணியும் மற்றுமுள்ளராணுவமும்
உன்னுடையபாளையத்தை ஒன்றுகவேகூட்டி
வடக்குமுகத்திலே மதவீமன்தன்மேலே
சண்டைபோய்செய்புமென்று தான்சொன்னுர்திரியனு
க்கு, தெற்குமுகத்திலே தேர்விஜயன்தன்னருகே
என்னுடையசேனைகளெல்லோரும்போயெதிர்த்து
அருச்சுனன்றன்னுடனே அமரதுசெய்திடுவோம்
என்றுயனுப்பிவைத்தார் இயலானமாயவரும்
தவனச்சங்கூதினுர் சண்டைக்குவாறேனென்று
ஊதினுர்சின்னம் உலகளந்தார்பாளையத்தில்
சண்டைசண்டைஎன்றுசொல்லி சண்டைநகரடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புகுது
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புகுது
வந்துயெதிர்த்தார்கள் வாள்விஜயன்றன்னுடனே
அந்தச்சமயத்தில் அரவக்கொடியோனும்
தன்னுடையசேனையுடன் தான்வடக்குத்திசையதனில்
வந்துயெதிர்த்தானே மதவீமன்தன்னுடனே
மண்ணைச்சேனையுடன்எச்சரித்துத்தான்வளைந்தார்
சிங்கநாதந்தானூதி சேனைகளுங்கொக்கரித்தார்
கண்டான்மதவீமன் கண்கொள்ளாச்சேனைகளை
எல்லவரைக்கொல்லவென்று எழுந்தான்மதகரியான்
கோபம்வருகுது கொற்றவனுர்வீமனுக்கு
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்திடுது
கண்ணையுருட்டிக் கதும்பினுன்சேனைகளை
எட்டினுன்கல்மலையை எகிறவிட்டான்பாளையத்தில்
மலைகளைத்தான் பிடுங்கி மதவீமன் வீசுகிருன்

குன்றுகள்சேர்த்தெடுத்துக் கொப்பெனவேசாடுகிருன்
ஆனேகுதிரைகளும் அலறிக்கலங்கிடுமாம்
அச்சுகளுந்தான்முறிந்து அநேகரதம்விழுமாம்
வண்டில்முறிந்துசில மச்சுத்தேர்தாளுெடியும்
ஜெனங்கள்மடியுது செம்புரவிவோடுகுது
கண்டங்கண்டமாகுது கடுஞ்சேனேயத்தனேயும்
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலேயுதுபாளேயங்கள்
செத்தஜனங்களென்ருல் மட்டுமிதங்களில்லே
ரத்தாறுவோடுகுது ரணங்கள்மிகக்கொப்பளிக்க
ஐயோசிவனேயென்று அலேயுதுபாளேயங்கள்
பார்த்துமுடியாது பாவியுடஜனங்கள்
சொல்லிமுடியாது துரியோதிரன்பாளேயங்கள்
இந்தவிதமாக எழில்வீமன்கொல்லுகிருன்
இப்படியாகவே இவன்சண்டைபண்ணுகையில்
ஆணுலழகுமன்னன் அருச்சுனன்தன்னுடனே
வந்துயெதிர்த்தாரோ மாயர்பெருமாளும்
வில்வளேத்துநாரிபூட்டி வில்லேக்குணத்தொனித்தான்
மார்பிரளத்தானெடுத்து தோள்பிரளவாங்கிவிட்டான்
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடியாது
சொர்னமழைபோலே சொரிகிருர்பாணமது
சங்கரன்மாரிபோலே சரமேல்சரம்விடுத்தார்
அருச்சுனன்பின்னிடையான் அகோரச்சரம்பொழிந்
தான், ஆகாயந்தன்னளவாய் அம்பாலேபந்தலிட்டு
சூரியனேத்தான்வளேத்தான் சூராதிசூரனவன்
வில்பிடித்தகைத்தலத்தில் மெத்தச்சிவப்பேறும்
வளேத்தவில்நிமிராமல் மாரிச்சரம்பொழிந்தார்
வாயுவினஸ்திரமும் வருணுஸ்திரமும்விட்டார்
பின்னேயுமஸ்திரங்கள் பிரளயமாய்த்தான்விடுத்தார்
நாலுகடிகைமட்டும் நல்லசண்டைபண்ணுர்கள்
ஒருவற்கொருவர் உகந்துபின்வாங்காமல்
சண்டையமர்க்களத்தில் தாங்கிப்பொருதலுற்ருர்
விலக்குவாரில்லே மிகுத்தசமரதனே

மாயன்பெருமாட்கு வருகுதுமெத்தக்கோபம்
என்றுமில்லாக்கோபம் எழும்புதுமாயருக்கு
விட்டதொருபாணமெல்லாம் மட்டறுத்தான்வாள்விஜ
யன், அருச்சுனரைக்கொல்ல அரிராமர்கோபமதாய்
சக்கரத்தைதானெடுத்தார் சாமிபெருமாளும்
கொல்லநினைவுகொண்டார் கோபாலர் அர்ச்சுனரை
மந்திர தூபமிட்டு மாயவனுரேது சொல்வார்
அருச்சுனன்தன்சிரசை அரைநொடியில்வாங்குமென்
றூர், சுழற்றியெடுத்தாரே சுவாமியுஞ்சக்கரத்தை
கண்டானேவாள்விஜயன் காந்தாளமாயெழும்பி
நானுமெடுத்தானே தன்னுடையசக்கரத்தை
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
எடுத்தானேசக்கரத்தை இமையோர்கள்தானறிய
சக்கரத்தைமந்திரித்து சாமியைக்கொல்லவென்று
வாவென்றழைக்க வகையறியானருச்சுனனும்

சாமிபெருமாள் சக்கரமெடுக்கத் தனஞ்
சயன் பதில்சக்கரமெடுக்க இருவ
ரும் சமாதானமாகிறது.

கண்டார்பெருமாளும் கனமோசம்வந்துதென்று
நாமல்லோகற்பித்தோம் நல்விஜயனர்ச்சுனற்கு
சக்கரத்தைவிட்டாக்கால் தானழைக்கவகையறியான்
சக்கரம்வந்துதானல் தலையைத்தறித்திடுமே
மோசம்வருகுதென்று முகில்வண்ணரேதுசெய்தார்
தன்னுடையசக்கரத்தை சாமியார்தேரில்வைத்தார்
தேரைவிட்டிறங்கினர் ஸ்ரீராமர்பொட்டெனவே
கண்டானேயர்ச்சுனனும் கடுகயிறங்கினன்
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கி ஸ்ரீராமர்க்கெதிரானன்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிக்கொண்டார்கள்

எம்பெருமாளும் அர்ச்சுனனும் சமாதானமானதை
திரியோதிரன்கண்டு பொறாமைபட்டுச்
சொல்லாமல் ஓடுகிறது.

கண்டான் திரியோதிரன் கரியமால்மோசமதை
தனஞ்சயனுமாயனுமே தழுவிவிளையாடுவதை
எண்ணுதுமெண்ணினன் எரிநாகங்கொண்டவனும்
மாயன்கெடுத்தானே வஞ்சனைகள்செய்தானே
பொல்லாத நினைவுகொண்டு பெருமாளழைத்துவந்தார்
நம்மையேகொல்லவென்று நாரணரழைத்துவந்தார்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அமரதுசெய்வோமென்
று, மாயவனைநம்பி வருவது நீதியல்ல
ஐவர்சகாயரென அவனியதிற்கேட்டிருந்தும்
அறிந்துமிருந்துநாம் அநீதமாய்மாளவந்தோம்
யுத்தம்பண்ணவந்திங் குறவாடிப்போனாரே
கொல்லுகிறேனென்றுவந்து கூடியுறவாடினாரே
இனியிருக்கஞாயமல்ல என்றுவழிபிடித்தான்
ஆனையுஞ்சேனையும் அண்டவொண்ணுபாளையமும்
தப்பியிருந்த தளம்பெரியசேனைகளை
கூட்டிநடந்தானே கொத்துப்போர்வீரியனும்
காடுஞ்செடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுஞ்சுனைகடந்து அனேகமலைதான்கடந்து
அத்திநகர்பட்டணத்தை அடுத்தான்திரியனுமே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயருமர்ச்சுனரும்
ஒருவற்கொருவர் உறவாடிப்போய்நடந்தார்
மலையேறிஉச்சி வாராரிருவருமாய்
தருமருந்துரோபதையும் தம்பிமாரிருவருமாய்
கடிகியெழுந்திருந்து கார்வண்ணரைத்தொழுதார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டாரமாயவரை
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
பெருமாள்மனமகிழ்ந்து பிரியமுடன்தான்வாழ்த்தி

அல்லவரைக்கையமர்த்தி அரிராமர்வீற்றிருந்தார்
தருமருடனுக சாமியாரேதுசொல்வார்
காலைக்கடன்முடித்துக் கையேந்திசெபதபங்கள்
செய்துகொண்டிருக்கையிலே தேரேறிஅந்தரமாய்
ஆரோஒருகெந்தருவன் அதிகக்கெருவமதாய்
போகிறவனென்கையிற் பளிச்சென்றுதம்பலத்தை
அப்பினன்சக்கரத்தைத் துணித்துவாவென்றனுப்ப
கிரீடியிடம்அபயமெனக் கெந்தருவனேடிவர
எனக்குப்பகையான இயலானபாதகனை
ஆதரிக்கஞாயமுண்டோ அமர்செய்யக்காரியமேன்
என்னேடமர்பொருந்த இராஜாவேஞாயமுண்டோ
தக்கபுகழ்பெரிய தருமரவரேதுசொல்வார்
அறியாதார்செய்தபிழை ஆண்டவனேமனம்பொறுத்
து, தெரியாதார்செய்தபிழை தேவர்மனம்பொறுத்து
இரவுபகலுமே எப்போதுமுந்தனைத்தான்
உம்மைத்தொழுதல்லோ உலகாளவென்றிருந்தோம்
ஆரைச்சதமென்பேன் உன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உம்மையேதெய்வமென்று உயிர்கொண்டுலாவுகிரோம்
என்றுவணங்கினர் இயலானதருமரவர்
உள்ளங்குளிர்ந்துமே உலகளந்தாரேதுசொல்வார்
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து அரிராமரேதுசொல்வார்
சென்றதுவுன்சபதம் தேவேந்திரன்மகனே
அபயமிட்டபேர்களைத்தா னுதரிக்கவல்லபிரான்
செப்பியதுதான்தவருன் தேவேந்திரன்மகனர்
மார்க்கண்டனுக்காக மயேஸ்வரன்சொல்லிவிட்டார்
நிலையறியார்பரமசிவன் நிலையறிந்தான்நாமறியோம்
உன்னிலும்வல்லபிரான் உலகத்திலாருமில்லை
சந்தோஷமாச்சுது தர்மர்பஞ்சபாண்டவரே
இந்தவனம்விட்டு இனியவனம்போயிருங்கள்
எதுவினைவந்தாலும் என்னைநினைத்திடுங்கள்
போய்வாரேனென்று பெருமாளெழுந்திருந்தார்

எம்பெருமாள் விடைபெற்று தன்
னிருப்பிடம் செல்லுகிறது.

ஐவரைவாழ்த்தியே அரிராமர்போய்நடந்தார்
காடுசெடியும் கரியமலைதான்தாண்டி
மாயவனார்போனபின்பு வாள்விஜயனேதுசொல்வான்
வாராய் நீகெந்தருவா வார்த்தையொன்று நீர்கேளும்
உன்-ஆபத்துதீர்ந்தது ஆண்மையுள்ளகெந்தருவா
உந்தனரண்மனைக்கே உளமகிழ்ந்துபோய்ச்சேரும்
என்றுவிடைகொடுத்தார் எழில்விஜயனர்ச்சுனனும்
அப்போதுகெந்தருவன் அர்ச்சுனற்குத்தெண்டனிட்டு
நான்செய்தபாவத்தை இராஜாவேதீர்த்துவிட்டீர்

கெந்தருவன் அருச்சுனர்கையில் விடை
பெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம்
போய்ச் சேருகிறது.

ஆபத்தைத்தான்தீர்த்து ஆதரித்தீர்வாள்விசயா
உனக்கேதுநான்தருவேன் உயிர்க்கேத்தராசாவே
பாராசாரிவெண்புரவி பஞ்சவர்ணநற்புறவி
சாகாப்புரவிநான் தாரேன்காண்வாள்விஜயா
உந்தன்ரதத்திற்கு உற்றபுரவியென்றான்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
வனவாசந்தீர்ந்துநாங்கள் வந்தபிறகாக
அப்போதுவேணுமென்று லப்புரவிதானனுப்பும்
எந்தன்மேல்தயவு நீ என்றும்மறவாதே
போய்வாருமென்றுசொல்லி புண்ணியருங்கூறினார்
மாயனென்னும்கெந்தருவன் வணங்கியேதெண்டனிட்
டு, போதச்சரணமென்றுபோய்நடந்தான்கெந்தருவன்
ஏழாம்வருஷம் முடிந்ததுபஞ்சவர்க்கு
இந்தக்கதைதன்னில் இடறுகளுண்டானல்
ஜகத்தினிலுள்ளவர்கள் சரியாகயிக்கதையை

கட்டுண்டான் காலன் காண்டீபன் தன்சரத்தால்
அந்தச்சமயத்தில் ஆதிசிவனெழுந்தார்
மெத்தப்பெரியவராய் வேடன்வடிவெடுத்தார்
பிரமதேவன் தானும் பெரியதொருவேடரானூர்
விக்கினவிநாயகர் வேடர்வடிவெடுத்தார்
சூரர்குலம்வேரறுத்த சுப்ரமண்யர்வேடரானூர்
அமராபதியாளும் அங்கபிரான்வேடரானூர்
அடியனந்தமாயவரும் அங்கேயொருவேடரானூர்
அருச்சுனனைவெல்லவென்று அனைவரும்வேடரானூர்
சவ்பரியைத்தானழைத்து இப்போசமயமென்றூர்
சவ்பரியாள் தன்னுடனே எழுபேர்வேடரானூர்
வாரார்வடிவெடுத்து வாள்விஜயன் தன்னருகே
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவும் கையில்துப்பாக்கிகளு
ம், மான்வலையுஞ்சில்லாக்கோல் மருந்துகேப்குண்டுக
ளும், ரெட்டைகுண்டுதுப்பாக்கி நேரிசம்தோளில்வை
த்து, சின்னவேடன்பெரியவேடன் சிவனூர்கீழ்வேடரா
னூர், பொன்றூற்றமுக்கடித்துப் புறப்பட்டார்வேடரெ
ல்லாம், மற்றுமுள்ளதேவதைகள் வயிரவனூர்வடிவெடு
த்தார், கருநாயுஞ்செந்நாயும் கணக்கில்லாநாய்கள்வர
காட்டைவளைத்தார்கள் கருநாயைச்சுத்திவிட்டார்
அம்புவில்லாயுதமும் ஆண்டவனூர்கைபிடித்து
வாரார்கள்வேடரெல்லாம் வளைத்துத்துரத்தியல்லோ
அத்தனைவேடுவரும் அருச்சுனரருகில்வந்து
ஆர்காணுஞ்சங்கமரே அறிவைப்படைத்தவரே
புத்திதாய்த்தவசுபண்ணிப் புத்திமெத்தக்கற்றவரே
திறப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
ஏழைகண்டாய்வேடுவனூன் எட்டுநாள்காத்திருந்தேன்
காத்திருந்தில்வேனமதை கணையாலேயெய்துவிட்டேன்
காயம்பட்டுயேனம் கடுகியேவந்திங்கே
ஏனம்வந்தசாடையிது இப்போதடிபிடித்து
அடிபிடித்துவந்தோம்நாம் ஆனதொருசங்கமரே
கம்பத்துடனே நீர் கட்டிவைத்தகாரியமேன்

பசியோடிருக்கிறோம் பன்றிதனைவிட்டுவிடும்
பிள்ளையுங்குட்டிகளும் பெரும்பசியாய்ப்புலம்புகிறோம்
கட்டவிழ்த்துவிட்டுவிடும் கடுகப்புசித்திடுவோம்
என்றுசொல்லிக்கொண்டு ஈஸ்பரனார்தான்வரவே
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் கடிகியேயேதுசொல்வான்
சிவத்தியானமாகவே சிலைவிஜயனேதுசொல்வான்
ஆரடாவேடுவனே அப்புறத்தேபோய்விடுங்காண்
அபயக்குரல்கேட்டால் ஆதரிப்பேனல்லாமல்
இனிமேல்விடுவேனென்று எண்ணுதேவுன்மனதில்
பன்றியைத்தின்றாலே பசியாறிப்போவாயோ (காண்
குழந்தைக்குழந்தனுக்குங் குலத்தார்க்கும்போதுமோ
தன்னைப்போலுயிர்களை தான்கொல்லஎண்ணுவரோ
சிவனாரைநோக்கியே செய்கிறேன்தவசுநிலை
எதிரிட்டுக்கொள்ளாதே இடையுங்கள்வேடுவரே
அரகரா அரனேயென்று அடித்தானேஜெயகண்டிகை
சம்போசிவனேயென்றுதொனித்தானேசங்குதனை
ஆதிசிவனும் அருச்சுனற்கு ஏதுசொல்வார்
எத்தனைசொன்னாலும் இரங்கிலையோவுன்மனது
தருமம்நினைத்தாக்கால் சாமிவந்துதுணையாவார்
வயிறுபசிதீர்த்தாக்கால் மகாதேவர்துணையாவார்
(உன்) தாயார்தகப்பனுக்குந் தமையனருந்தம்பியர்க்கும்
ஒருகோடிமோட்சமுண்டு உச்சாகஞ்செய்யுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனரேதுசொல்வார்
ஒருகாலுரைத்தேனே மறுகாலுரைப்பேனோ
தவசுநிலைவேளையிலே சத்தங்கள்போடாதே
சந்திரர்சூரியர்கள் தவறிநிலைதப்பினாலும்
காலம்பிரண்டு கலியுகம்வந்தாலும்
நரிக்கிப்பிழிந்துஎன்னை நரகத்திற்போட்டாலும்
வாயாரச்சொன்னசொல்லு மறந்துவிடப்போறதில்லை
ஆதரிப்பேனல்லாமல் அலையவிடப்போறதில்லை
மறுவார்த்தைபேசாதே வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
எதிரேவரவேண்டாம் இடையநில்லும்வேடுவரே

அரகரா அரனேயென்றான் அரன்மேலேதியானமாளு
ன், அப்போதுபரமசிவன் அருச்சுனற்குயேதுசொல்
வான் (நான்) ஏழையென்றோசங்கமரேஎன்னைமிரட்டுகிறீர்
என்னை துரத்திவிட்டேன் பன்றியைதின்னவென்றோ
என்னைமிரட்டுகிறாய் இவ்வார்த்தைநானறிவேன்
நான்போவேனென்று எண்ணாதேஉன்மனதில்
ஆறுபேர்வேடுவர்கள் அருங்கிளியாள்வேடுவச்சி
உத்தமரே நீயொருவன் வுகந்துமேகூடியல்லோ
பன்றிதனைச்சுட்டு பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம்வா
பங்குபோட்டுத்தின்று பசியாறிக்கொள்ளுமென்றார்
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வார்சங்கமரும்
ஜாதிக்குத்தக்கபுத்தி தானிருக்கும்வேடருக்கு
என்றுசொல்லிவேடுவருமேதுசொல்வாரப்போது
ஆண்டிப்பயலுக்கு அறிவுகிடையாது
பசிக்குதெனவேண்டி பன்றிமேலம்புதொட்டேன்
தப்பித்துவோடிவரக் கம்பமதிற்கட்டலாமோ
சேழயிறங்கிவாடா கேடுகெட்டசங்கமனே
என்சமர்த்தும்உன்சமர்த்தும் இப்போதெரியுமடா
சண்டைக்குவாடா நீ சமர்த்துள்ளசங்கமனே
என்றவுடன்கம்பம்விட்டு இறங்கினான்வாள்விஜயன்
வாள்விஜயன்றன்முதுகில் மட்சரேகைபார்க்கவென்று
பரமசிவனும்வந்து பார்த்தனுடன்சண்டைபண்ணார்
ஆண்டவனென்றறியாமல் அடித்தான்காண்வில்லா
லே, பரமருங்கீழ்விழுந்து பார்த்தனையெடுத்துக்கொண்
டார், பார்வதியாள்பார்த்தாளே பார்த்தனிடமக்ஷரே
கை, பார்த்திபனென்று பார்வதியாள்பேர்கொடுத்தாள்
பாசுபதாஸ்திரம் பரமருந்தான்கொடுத்தார்
அநேகவரம்பெற்று அருச்சுனனுந்தான்வாரான்
அண்ணனிடம்வந்து ஆசையுடனுரைத்தான்
பன்னிரண்டுவருஷமும் பாரவனந்திரிந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரே ஆரணியம்விட்டுநீங்கள்
அக்கியாதவாசம் அருந்தபசுசெல்லுமென்று

இச்சையுடனுரைத்து எம்பெருமாள்பயணமானார்
வட்டமாங்கருடனேறி மாயவருமபோகலுற்றார்
துவாரகாபுரிநோக்கி சுவாமியவர்போகலுற்றார்
அப்பால்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
மாயருடன்தயவால் பன்னிரண்டுவருஷஞ்சென்று
வனவாசமேதிரிந்து வாரார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்விட்டலவோ
நாடேவருகிறார் ராமருடதன்தயவால்
பாரிலுள்ளஆடவரும் பாலகரும்மங்கையரும்
ஆரியரும்மற்றோரும் யாவர்களுந்தான்படிக்க
முன்னாளில்மூதோர் மொழிந்தவனவாசமதை
இன்னாளிற்போற்ற வெழுதாவெழுத்ததனால்
அச்சுக்கூடத்ததிப ரனேகரிதுவரையில்
உச்சிதமாயச்சிலிதை யோங்கிப்பதிப்பித்தார்கள்
அட்டதிக்குப்புகழ அச்சிலிதைத்தானியற்றி
கற்றோருமற்றோருங் களிப்பாய்ப்படிப்பதற்குச்
சொற்குற்றமில்லாமல் சுத்தப்பிரதியதாய்
தப்பிதங்களைத்திருத்தி தன்னாலியன்றமட்டும்
பதிப்பித்தார்வித்தியா ரத்நாகரம்பிரசில்
இந்தகதையிலே எழுத்துப்பிழையிருந்தால்
தப்புப்பிழைதிருத்தி தயவுபண்ணிஇரட்சிக்கவும்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
பால்போல்ருசிக்கப் பாரில்மிகத்தான்வாழி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்தான்வாழி
ஓங்கியநால்வேத முயிர்பலவுந்தான்வாழி

விருத்தம்.

இப்பெருங்கதையை யுரைத்தவர்படித்தோ
ரெழுதினோர்பொருள்விரித் திசைத்தோர்
செப்பருமன்பாற் கேட்டுளோரிதன்பேர்
செப்பினோர்தீமையிற் றீர்ந்தே
எப்பெருஞ்சிறப்பு மைந்தரும்வாழ்வு
மிசைந்ததீர்க் காயுளுமுளராய்
ஒப்பருங்கதியி னிலைபெறவிளங்கி
யும்பரும்புகழ வாழ்குவரே.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் முற்றிற்று.